Bergen

+

mo Wenceslao
wsky. cum
te Superiorum
Paulus mittit.

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

II 20. c

Thome à Kempis. Tractatus de Imitatione Christi Boemicè

Pragæ apud Jacobum Wacidheum 1576.

Coll. Rom. Societ. Jesu cat. inter.

O následowánij Pána Krysta/ Knij

žka prawě zlatá a spasytedlná/naypr-
we latinským Jazykem od pobožné-
ho muže Thomásse z Kempis se-
psaná/a we čtwery Knihy ro-
zdělená/potom též we Ja-
zyk Cžeský přelo-
žená: Gerson Bohemicus.

A

Nynij poznowu s welikau

pilnostj wedlé latinského Exem-
pláře nastrze gest woprawená/
tak že teprwá přeložena
muže slauti.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

S dowolenim

Gswijceného Knijžete/

Pana Anthonijna Arcybiskupa
Pražského/etč. Wytisstěná:

Pan' Fratr. Jesu cat. inter.

Wrozenému Pánu/Pa nu Janowi nayſtarſſímu Po pelowi z Lobkowic/na Točnice a nowé Byſtřicy: Geho miloſti Cýſařſké yakožto Krále Cieſkého etc: Radcě/ a naywyžſſímu Preſydentu Komory Králowſtwý Cieſkého/a Léhen Nemeckých téhož Králowſtwj Cieſkého Naywyžſſýmu Hetmanu/etc. Pánu k ſobě laſkawému a dobrotiwé přijžniwému/ Geho miloſti.

Wrozený Pane/Pane etc: Naywyžſſý Preſidēte Komory Králowſtwý Cžeſkeho etc/ Pane mně laſkáwě a dobrotiwě přijzniwý: Waſſý miloſti Modlitbu s winſſowáným ſſtiaſtného a

weſelého nowého Létha / a s mnohau žádoſtij wýborného a dobrého zdrawij / y nebeſké=ho požehnánij od Pána Bo=ha Wſſemohaucýho wzka=zugi / vpřijmným Srdcem za to Božſké miloſti ſnažně a v=ſtawičně žádage / aby Auřady Králowſtwij Čzeſkého / na Waſſij miloſt Božſkým řijze=nijm / a bedliwým Geho milo=ſti Cýſařſké vwáženjm wzlože nij / Duchem ſwým Swatým ſprawiti / a prácy y Raddy w=ſſecky / pro čeſt a ſláwu Gmé=na ſwého ſwatého / pro ochra=nu a rozmnoženj Cýrkwe ſwa=té ſwé / pro obecné dobré to=hoto Slawného Králowſt=wij Čzeſkého / zč. Božſkým

Požehnánům předgíti / a ge
Wassj milosti Spasytedlné/
poctiwé/snadné/vžitečné y sstá
sné za dlúhé časy z milosti a po
mocy swé Božské včiniti ráčil.
Podlé to° Wassj milosti ozna
mugi / kterak na žádost mno=
hých a Katolických lidí / tuto
Knížku o následowání Pá=
na Krysta/ kteráž welmi nedo
statečně wyložená byla / zase
gsem gi pomalu a mezy giný=
mi důležitými pracemi / k gegj=
mu prwnjmu smyslu a celosti
nawrátil/ a pro obecné dobré
na swětlo wydal. Gsem pak
té naděge/ že y Wassj milosti
přjgemná bude/ kteráž to ačko=
liw malá gest/ a Osoby wassj

miloſtl nezdá ſe býti rownᷠá / wſſak nepochybugi/že pro toho k kterémuž ona/ totiž k Pánu Kryſtu/wede / bude Waſſýmiloſti welmi milá. že gſem gi pak radĕgŭ Gménu Waſſŭ miloſti nežli koho giného připſal / kdež mezy ginými/přŭčiny tyto oznámiti mohu: Prwňj/že ona ſwého oprawowáňj začátek na Panſtwŭ a w přŭbytku Waſſŭmiloſti geſt wzala/rownĕ toho čaſu/ když gſte ſe ráčili w Statek nowé Byſtřice vwazowati / a mezy ginými wĕcmi o to ſe přednĕ ſtarati/kterakby naučenj Cýrkwe katolické/kteréž giž w nĕm dokonce bylo zahynulo/zaſe k

náprá-

náprawě přigýti mohlo/ do=
bře tomu rozuměgýc / že bez
prawého náboženstwý nemů
že se dosáhnauti Božské pože=
hnánj/ w kterežto prácy když
ste ráčili y mé osoby vžýwati.
Po wykonáj pak rannýº času
powinnostj swých / abych tu
ostatek dne daremně nemařil/
tuto Knjžku kterau gsem s se=
bu měl/ wedlé latinského exem
pláře naprawowati gsem po=
čal / abych yá také aspoň tým
způsobem w naprawowánj
Cýrkwe swaté Wassý milosti
nápomocen byl/ a s nýmse w
prácy srownáwal: Nýbrž y
tato přýčina se oznámiti mů=
že/ ponewádž Slawný Rod

Wassſſ̃ miloſti wždycky a ſtá=
le ſe Cýrkwe Katolické držal /
w nj̃ Cti a chwály Božj̃ hle=
dal/protož geſt gey Pán Bůh
wſſemohúcý rozmnožiti/ucti=
ti a wywýſſyti w tomto Krá
lowſtwj̃ ráčil / aby ſe ono Pj̃=
ſmo naplnilo : Kdožkoli/prý/
uctilby mne / oſlawj̃m geho/
kdož pak mne potupugj̃ / bu=
dau nevrozenýj̃/I. Král: II. A
to ſnadno na mnohých ſe ſpa=
třiti může/kteřjž pokud ſe Cýr
kwe ſwaté drželi/požehnánjm
Božjm ſplýwali/ ale yakž gſau
ſe gj ſtrhli a ſpuſtili/aneb k pá=
du přiſſli/aneb hned zahynuli/
wedlé onoho pj̃ſma : Zahy=
nula geſt Památka gegých s

hlukem

hlukem. Mohloby se tuto o mnohých Králowstwých oznámiti/že pro tauž příčinu aneb w Sláwě byla aneb zahynula / ale pro vkrácenú nynú zanechám / a toliko toho dotknu/že y toto Czeské Králowstwj/gižby bylo dáwno k zahynutj přišlo/kdyby wssemohúcý Pán Bůh w něm sobě neostawil semene Církwe swaté Katolické/ kteréžto/ starobylé včenú a pořádky zachowáwagjc/ sláwu geho na sobě nese/ a gez požehnánú Božího podpjrá/z něhožto poněwádž Wasse milost Rodem swým nerácjte býti posledním/ slussně tato knjžka z starobylého Nábo

ženstwj posslá a k němuž wede Wasſ̃ milosti se připisuge.

Naposledý y toho nepominu/ poněwádž Pán Bůh Wsſemohaucý Wasſ̃ milost ráčil obdařiti Manželkau a Dětkami s Přately Katolickými/ a k Náboženstwj̃ náchylnými: oni znamenagjce že tato Knjžka pod Gménem Wasſ̃ milosti na swětlo wyssla/ nepochybugi že s wětssí ochotnostj̃ y prospěchem s nj̃ se obj̃rati/ a gj čj̃tati budau.

Za to pak Wassjmilosti ponjženě prosým/ že tuto mau nakúzkoli prácy/ pro rozmnoženi dobrého prokázanj/ laskáwě přigjmti/ a mne sobě poručena mjti ráčjte. Dan na nowé Létho w Starém Mieste Pražském/ 1578 Létha.

Wasſ̃milosti/

powolny K.

Baltazar Hostánsky.

Pobožnému a Vpřjmému Čtenáři/ laskawé pozdrawenj/ s mnohau žadostj wsseho Spasytedlného w Krystu Gežjssy Pánu nassem.

MEzy ginými Čtenáři w Pánu Krystu milý/ podstatneymi prostředky/ kterýž člowěku nápomocnj gsú k pobožnému a Křesťanskému obcowánj/ pokládá se také pokorné a pilné čtánj/ pobožných a nepodezřelých Knih/ yakž o tom na mnoha mjstech swědčj Jeronym Swatý. Mezy nimižto poněwádž tato Knjžka nayposlednějssjho mjsta nemá/ tobě gá se wssj pilností/ a snažnosti poraučjm/ neb to w prawdě čjsty mohu/ a tobě za to slúbiti/ gestli gj pilen budeš/ že práce/ kterau při čtenj gj wynaložjš/ w nječemž litowati nebu-

nebudeš. Byla gť pak nayprwé Latinĕ ſepſána / za Kralowánij Cýſaře Ruperta Bawerſkého/ okolo Létha M. CCCCX. rownĕ toho času když ſe včenij Pražſké trhalo/ a hynauti počalo/od gednoho pobožného muže gmé nem Tomáſſe z Kempis/genž gť Měſto w Arcybiſkupſtwij Kolýnſkém v Reynu: Kteréhožto kdyby byly w ſpiſých ſwých a traktátých náſledowali Miſtřj Pražſſtij/byloby/nenij pochybné/ ſlawné Město Praha/ ne toliko při ſwé nabyté ſláwĕ zuoſtalo / ale y mnohém wětſſý/a takowé doſtalo/že by neřcili w Němcých / ale ſnad y we wſſem Křeſtianſtwu ſobĕ rownéhо nemĕlo / ale poněwádž gſau wýcegij Ducha peychy a roztržitoſtij/ nežli pokory a Láſky náſledowali / to ſe w ſkutku prawé býti/ co onen powĕděl/ ſhledalo: Swornoſtij/pry/malé wěcy ſe množij / ale roztržitoſtij y welikė hynau. A ſama prawda dij: Každe Králowſtwij ſamo w ſobĕ rozdĕlené

ſpuſtne etč. Byl geſt pak tento pobo
žný Muž Kanownýkem řádu ſwatéh
ho Auguſtýna w Městě Zwoly v ſwa
té Panny Anéžky Mučedlnýce Bożý /
w Arcybiſkupſtwý Trewerſkém. A
ponéwádž pro zachowánj pokory/gjž
obzwlásſtně mezy ginými ctnoſtmi a
dary Bożſkými byl obdařen / gména
ſwého nepodepſal. Mnozý tuto knjž
ku Janowi Gerſonowi Kancléři Pa
řížſkému/který téhož času w Umění
a w ſwatém obcowánj byl ſlawný a
wzneſſený/gſau připſali / ale, widúce
že gý mnozý ſobě oblibugý / pilněgý
gſau ſe naſtládatele gegýho ptali/až
ſe y doptali. A zagiſté onať geſt toho
hodna / aby od każdého pobożného
člowěka dnem y nocý/ a yako řjtagýc
wždycky w rukau noſena/a čtěna by
la: ne pro ſkryté wtipy/ wſſetečné há
dky/aneb wyſoké ſmyſly/od čehož ona
każdého odwozuge/ ale pro gegý ho
lubičký ſproſtnoſt/wraucý pobożnoſt
a opatrnau bláznjwoſt/aneb ať lépe

powým/ pro Nebeſkau Mudroſt kte
rúžto tento ſwět za bláznowſtwj má.
Nebo Bůh to wywolil (w 1 Kor:1.)
co Swět bláznowſtwjm nazýwá/aby
zahanbil maudré Swěta/co bláznýw-
wého geſt v Swěta wywolené geſt
v Boha/ aby ti kteřý ſe toho přidržu-
gj/co Bůh wywolil/obzwláſſtnýw přá
telé Bożý včiněnýw byli. Ti pak kteřý ſe
gemu protiwý / a maudroſt tohoto
ſwěta miluge/ aby/że nepřátelý geho
gſau/byli poznánj/Jakub 4. O čemž
doſti obſſýrně tato knýžka gedná/ a s
ſwau ſproſtnau múdroſtý/y wýmlu-
wnoſti / ku potupenýw tohoto ſwěta s
geho maudroſtý / zagiſté podſtatně
wede a dowozuge/a k milowánýw oné
wěčné múdroſti/ (zwláſſtě ey kteři gý
pokorně/pozorně/ a s wnažowánými
čtau) přiwozuge. Což znamenawſſe
mnozý pobożnýw mužý / Tuto knýžku
gſau do mnohých řečý neb Razyku
yako: w Wlaſký/ Hyſſpanſký Fran-
cký/Portugaiſký/Polſký/ Hydrlan-

ſtý/Německý/a okolo 25 Let w náſs Czeſký přeložili. Ale newěm yaké to naſſeho Národu neſſtěſtij geſt/ že yako giné ſkáro wſſecko dobré/ genž by nám proſpěſſné býti mělo/ opak a w neſſtěſtij ſe wobracuge/ tak y s tauto miloſtnau Knihau ſe ſtalo/ Neb ten nebohý Překladatel/ tak geſt s nij zacházel že gij woblaupiw a tak mnoho ran včinil/aż gi wſſecku ſchromil/ a ledwa od poly żiwau zůſtawil/ tak żeby giż nemohla Gerſonowau knihau/ale toho kdoż gi překládal ſlauti. Neb na mnohá mjſtech wedlé ſwého na myſly wyroſtlého kaukole gij proměnil/wyal/přidal/ a wſſecku na ſwů dúmyſlnau ſſormu přeložil. Tomu ſe pak żádný welice diwiti nemá/ neb yako nedaleko Jablko od ſtromu ſwého odpadá/ tak y tento ani wlaſu od podwodných obyčegůw ſwého Bludného mjſtra pokuſſytele Ssatanáſſe geſt neodſtúpil/neb on gſa lhář a prawdy nepřátel/ hned odpočátku/ kdyż

prwnij naſſe Rodiče ſwozowal / řeč Bożj přewracel/a gi w giný ſmyſl potahowal/a tudy ge neyprwé w hřijch nowé wijry/ a potom w hřijch neposluſſenſtwij proti Pánu Bohu wwedl: kdyż mu ſe pak tjm ſpůſpobem dobře zdařilo/wżijwal geſt toho Rżemeſla wdycky/ netoliko ſkrze ſwé ſlużebnj ky ffaleſſné Proroky/ ale y ſám s tjm miſtrowſtwjm/k Spaſyteli naſſemu na ſpicu Chrámu přikročiti ſe neſtyděl: Ale geſſtě y nynj neſtydij ſe/kdyż ſkrze ty/geſſto proti Cýrkwi/genż Pána Krysta Choé geſt/bogugij/ ffaleſſně pijſmo wykládá. Duwod toho giſtý/gſau wſſyckni předeſſlj Racýři: Symon čarodegnjk/Ebion/Cherint Arius/Maniche'/Macedon: Nouat/ Neſtorius/y giných/w ſwých ſpiſých a traktátijch. Za naſſeho pak času: Luther w překládanij Biblij/a Cyrychſſtij též w překládanij Biblij a Epiphania. Ekolampadius pak w překlá-

kládaný Theoffilakta y giný w swých spisých. A w nassem Jazyku též nékte rý w překládaný Zákona Páně/ták že ho někdo má dwa tři aneb wjce exemplářůw / a wssak žádný s druhým se nesrownáwá. To pak od ginud nepochází/gedný odtud/že wedlé wnuknu tý a přikladu swé° Mistra/každ° chce býti včenějssý/maudřejssý/a rozumnějssí/kteříjžto gey huře zmantrykowali nežli kdyby(s vctiwosti mluwjc) swině naypěknějssý Lauku/ aneb Zahradu zryly: gesstoby toho žádný člowěk w swých Priwilegjch a Swobodách nedopustil/obáwage se/aby snad skrze to o swau sprawedlnosť / kteráž w nich se obsahuge/nepřissel. A proteč wěrný Křestian w swobodách a Prywilegích swých/ Zákonu Páně/toho dopaussteti má / aby skrze to o swau sprawedlnosť / kterauž w něm k nebeskému Králowstwí zawřenú má/nepřissel? To pak též žeby se s túto Anj§

kau tak ſtalo/ſnadno kaʒdý/a w ſkut-
ku to ſhledá/ geſtli w prwných Kně-
hách do 18. 19. 20. 25. w druhých do
4. >. 10. 12. w třetých do >. 8. 11. 44.
39. 53. 63. w čtwrtých 1. 3. 5. 6. kapitol
nahlédne. To kdyʒ někteřj Katolitſſtj
a pobožnj lidé ſpatřili/nemalau gſau
ſemnau nad tým těʒkoſt měli / a toho
nad mýru ʒádoſtiwý byli/aby ʒaſe w
ſwé celoſti mohla na ſwětlo wydána
býti: kteréʒto gegých ʒádoſti ſluſſné
kdyʒ gſem wyrozuměl/rád ſem tu prá
cy k ſobě připuſtil y podnikl / a tuto
knʒku pro obecné dobré/a pro wſſech
wěrných potěſſenj k ſwé celoſti a ya-
drnoſti gſem nawrátil. Wým pak ʒe
někdo tuto pomyſlj/ a ſám w ſobě ře
kne/ʒe gt on ſnad gj toliko w těch mj
ſtech oprawoval/w kterých ſe nezdá-
la s prawdau ſrownáwati: Takowé
mu yá na to tuto krátku odpowěd dá
wám/ ʒe geſt témeř hned znowu ginú
Knʒku mohl ſepſati / a pod ſwým
gmé-

gménem ty prawdy wydati/aby každý wěděl a poznal že on tak smyssli/ a že gest cyzý knihžky nepsowal. Neb gestli každé wbude wolno co chce / a yak chce/woprawowati/nic gistého nebudeme mýti. Ba, tim spůsobem z Platona/ z Aristotela/ z Cicerona/z Wirgila y z giných pohanůw budeme moci Křestianůw swatých nadělati/byť pak krásně w pekle byli. Ale poněwadž toho žádný rozumný w pohanských knihách stati se neschwálj a nedopustý/y proteż w křestianských knihách takowá swoboda/zwlásstě pak gednomu každěmu wedlé geho hlawy a zdánj má dopuštěná býti: Nižádným spůsobem/nebo budaucými časy/potomcy nassy/ newěděliby co gsau předkowé gegich y nassy o Nabožentwj smeyssleli/ nebby se neměli čim gistotně sprawiti / kdyby se Knihy a spisy proměňowali. To znagjce dobře nowého wčenj rozssywatelé/ proto gsau

ſtarý Zakon z žídowſké a nowý z Rže-
cke řeči w Německu a Czeſkú řeč wy-
kládati ſe chlubili/a přitom wykláda-
ni mnoho zmĕnili/aby tim ſpuſobem
Lid obecnýj/kteryj Zidowſky ani Rže-
cky newmý rozpačili / a gey w pochy-
bowánýj oſtarých y nynĕgſſích wčite-
lých wwedli/gýmliby mĕli wýcegi či-
li čemto nowým wĕřiti: Giž tehdy
widjš že geſtli geden každa wedlé ſwé
hlawy co chce/a yak chce oprawowa-
ti bude / že nic giſtého a čiſtého nám
nezwoſtane. Nařýkagý mnozý že-
hráči na Swatoſt Papežſkau / ya-
koby on mnoho wĕcý promĕňowal a
nařizowal/a yá to powĕdýti ſmým a
w ſkutku tak geſt/že mnohý klecha/ni
čemný wſſetečně o wjcegi ſmj ſe poku
ſyti nežli Papež/neb gſem ſám ſwýma
Očima widĕl/že gſú mnoho Antyffo-
nářůw a Gradualůw ſwým opra-
wowáným geden podruhým zman-
erykowali a zkazyli/až gich potom wſj

wati

wáti nemohli. Papež pak w takowé
wážnosti Cýrkew prwotnj má/že ani
Zgewnych w Latinſkém Zakoně Pá-
ně/proti Gramatyce bludůw oprawi
ti/ačby to dobré moh včiniti nechce a
nedá/a to gediné proto/aby žádnému
přičiny k wſſetečnému a nenáležité-
mu oprawowánj nedal/ale chce/aby
to co ſe geſt w prawnj Cýrkwi čtlo/ y
w této nyněgſſj též tak ſe čjtalo: Neb
on tomu dobře rozumj/že kdyby ſe k to
mu toliko gednau přičina dala/ żeby
potom tomu žádného konce nebylo/a
místo ſtotco málo bludůw / daleko by
wjcegj ſe gich do Zákona Božjho
webralo. Na Swědectwj toho nám
gſau mnohé Biblj Cžeſké y Německé
a zwlaſſtě ty které ſe w nowotně bez
powolenj pořadné a k tomu nařjzené
wrchnoſti tiſknú/a neb na ſwětlo wy
dáwagj. Tyto pak wěcy chtěl gſem
tobě wznámoſt wweſti Cžtenaři mně
w Pánu Kryſtu milý / aby mohl po-
ſtj znati

znati/ a vſebe zdráwě vwážiti/ſe chce-
meli co giſtého a čiſtého mýti/muſý-
me ſobě ſtarodawnoſti mnoho a wy-
ſoce wážiti / a ſwrchowaně toho ſe
warowati/ abychom ſe niyakž a nižá-
dným ſpůſobem proti nj nezaſazowa
li ani ſe gi ſpauſtěli. Neb giſtota a
bezpečnoſt naſſeho ſpaſenj na nj zá-
leži. Tato pak knjžka ponẽwádž zaſe
k ſwému prwnjmu ſmyſlu/ y Duchu
geſt nawrácena/gſem té nadẽge/ſe od
tebe y każdého pobożného ſwětſſý o-
chotnoſtibude přigata/s libẽgſſý chu
tj čitána/a s hognẽgſſým vžitkem vžj
wána. Aby pak to ohebnẽgj a ſſwár-
nẽgj wykonáwati mohl/znáti ſluſſý ge
prwnj Knýhy naywjce na ty ſe wzta
hugj/kterej gſúce Zemſkými wẽcmi za
neprázdnẽnj/k potupenj gegjch ſe ma
gj/a k ſłużbě Bożj ſe chyſtagj. Dru-
hé a třetj knýhy/ačkoliw woſſem Kře-
ſtianům gſú vžitečné/woſſak těm lépe
gj ſe hodj/kterej po odwolenj ſwětu/

prospěch gsau na cestě Božij včinili/ a giž nic giného než cti a chwály Božij hledagij/a po nij dychtij. Čtwrté pak a posledněj / člowěka k tomu wedau/aby sobě wssýmal/a dobře w rozum bral/kterak wysoce a draze má sobě wážiti a sstacowati té welebné a předůstogné oběti/a Swátosti oltárnj: a kterakým wmyslem a spůsobem má se k gegjmu wziwánij/skrze skussowánij samého sebe přichystati/a připrawiti. Toto pak wssecko gestli kdo chce užitečně wykonáwati / ten má tomu rozuměti/že tuto Knjžku/ nemá bežmo/a s chwátanjm přečisti/a potom gi do kauta odložiti/ ale potřebij gě/aby gi často pomalu/ pokorně/pozorně/a s wwažowánjm čjtal/ tak že když kapitolu gednu neb dwě přečte/ aby sobě to co w nich powědjno na mysli přemýtal/a yako čisté zhowado zweykaný pokrm w čerstwé paměti wnitřně zažjwal/a zewnitřně skutkem

proti

proti Bližnýmu swému dokazowal: Což gestli činiti bude/ newobayde rok a pozná že gt darmo nepracowal/ale že gest na cestě Páně weliký a Spasytedlny prospěch včinil/a budeliwtom trwati/w krátkém času člowěkem dokonalým a Bohu milým zůstane/ a po tomto časným/bjdným/a nebezpečným žiwotě/ onoho wěčného blahoslaweného a bezpečného dostane.

Měg se dobře w Pánu a Spasyteli nassem Krystu Gežíšsy Čtenáři pobožný/a za mne hřjssného w Křestianské Lásce také se pomodl/ abych y yá s tebau podlé raddy této Knjžky/wčenj a Swatého obcowánj/Pána Krysta následowati mohl.

G Násle-

O Následowánij Pána Krysta/a potupenj Swěta s geho wssemi marnostmi.

Kapit: I.

Do následouge mne/ nechodij we Temnostech/ale budemj ti Swětlo žiwota/ dij Pán: Tato gsú slowa Spasytele nasseho/ktterýmiž napomíná nás/ abychom geho žiwota a Mrawú následowali/ ač chcemeli od něho práwě Oswěcenj/a odewssij slepoty Srdce/wyswobozeni býti. Protož naywyššij včenj nasse buď/ přemyssłowánij we žiwotě Pána Krysta. Včenij Krystowo/we

ſſecka včenj Swatých přewyſſuge. A kdoż má Ducha Kryſtowa/ten w nčm nagde Mannu ſkrytau: Ale přiházý ſe často/że ninozý z častého poſlauchánj Ewãgelium/malau chuť čigj/neb Ducha Kryſtowa nemagj. Ale kdo chce dokonále a s chutj řečem Kryſtowým rozumčti / muſý ſe o to ſnažiti aby mohl wſſecken swůg žiwot / k geho žiwotu přirownati. Nebo / coż proſpěge tobě hádanj o wyſokých wčcech Trogice Swaté / geſtli że nebudeſs mjti pokory / bez kteréžto woſſkliwý budeſs ſamé Trogicy Swaté: Giſtě wěz/że wyſoká a krásná ſlowa/nečinj ſwatého a ſprawedliého. Chcy raděgj cýtiti ſkrúſſenj/nežli wmčti geho wykládanj/ Byty wmčl wſſecku Biblj wen bez knih a wſſech Mudrcůw řeči: Cot to wſſe o proſpěge bez Láſky a miloſti Bo-

žj:

ji: Marnost nad marnostmi/a wsse cky wěcy marnost/ krom̃ Milowati Pána Boha / a gemu samému slauziti. Tot gest naywyssij Maudrost/ skrze potupu Swěta/ bráti se do králowstwij Nebeského. Protoz marnost gt̃/ bohatstwij hledati/ a w tom dúffánj mýti/ kteréz brzo mine a zhyne. Také Marnost gest po Cti dychtiti / a zádati powýssenym býti. Marnost gest / Tielesných zádostij následowati / a těch wěcý zádati / pro kteréžto potom/ trápen a mučen býti musýss. Marnost gest dlauhého zsiwota zádati/ a na dobrý a Ctnostný siwot málo se ptáti / aneb dbáti. Marnost gest/ o časný siwot pečowati/ a k budúcýmu neprohlédati. Marnost gt̃/ milowati to/ coz w rychlosti pomigj/ a tam nepospýchati / kdežto wěčně mázs siw býti/ a kdez gt̃ wěčná

radoſt. Spomýnay často na wono přýſlowý: Nebýwá naſyceno Oko hleděným / ani Ucho ſluchem býwá naplněno. Protoż odwrať ſrdce swé od miłowánýj Tieleſnych a widitedlnych wěcý / a k newiditedlnym a Nebeſkym obrať / neb ti ktery po swých žádoſtech chodý / poſſkwrnugý swého Swědomý / a Miłoſt Bożý potracugý.

O potupenj a ponýženj ſamého ſebe.

Kapit: II.

WSeliký Cżłowěk od přirozenj žádá Uměnj / ale uměnj bez Bázně Bożý / co proſpěge: Lepſſý geſt zagiſté pokorný ſedlák / ktery Pánu Bohu ſłaużý / než pyſſný Mudrák / ktery żto zaned-

zanedbawſſy ſamého ſebe/ bȳhu Nebeſkého ſſetřiť. Kdo ſám ſebe dobře zná/ſám ſebe chaternym bȳti poklá-dá/ a na chwálu Lidſkau nic nedbá. Bych wěděl a vměl wſſecky wěcy/ kteréž na Swěte gſau/ nebuduli Láſky k Bohu a k Bližnjmu mȳti/nic mi neproſpěge před Bohem / kteryžto podlé ſkutkȳw mne ſauditi bude. Nežádey až přiljſs mnohо vměti/neb ſe tu naléza mnohé roztrženȳ a oklamánȳ. Neb ti kteříž co vměgȳ/ chtěgȳ widȳni bȳti/ a ſlauti maudřȳ. A zagiſté mnohé wěcy gſau/kteréž málo/ aneb nic Duſſy neproſpȳwagȳ/ač ge Cžlowěk vmȳ. A welmi nemaudrý geſt/kteryž ginými wěcmi ſe zanepraždňuge/krom těch které k ſpaſenȳ geho proſpěſſné gſau/neb mnohá zagiſté ſlowa nenaſycugȳ Duſſe / ale dobrý žiwot obwlažuge Myſl / a čiſté

A iij Swědo-

Swedomý/činý k Bohu welikė dauffánj. Nebo čým wýce vmýſs/a rozumýſs / tým wýce a týže ſauzen budeſs. Protoż nechtěg ſe chlubiti z niżádného Vměnj/anebo řemeſla/ Ale raděgýj ſtůg w Bázni z propugčeného tobě poznánj/geſtli ſe tobě zdá że mnohé wěcy vmýſs/a gim welmi dobře rozumýſs/ wſſak wěděti máſs / że gich daleko wýce geſt / kterých geſſtě nevmjš. Nechtěg o ſobě wyſoce ſmýſlleti / ale raděgý / ſwau nevměloſt a hlaupoſt wyznay: A co ſe chceſs nad giné wznáſſeti / poněwádż ſe nad tě mudřegſſý nalézagý/a mnohém doſpělegſſý w Zákoně ? Geſtli że co chceſs vżitečného vměti a znáti/ buď toho żádoſtiw/aby tě ginj neznalj za nic ſobě nepokládali. Nebo toť geſt naywětſſý a nayvżitečnějſſý Vměnj y včenj/ſamého ſebe práwě poznati/

znati/a potupiti. Zaſe/ welikā mandroſt geſt a dokonalá/ o ſobē nic nedržeti / a o giných wžyckny dobře a wyſoce ſmayſſleti. Vhlédáſſli koho an zgewnē hřeſſſ̄/ aneb nětco rzkého páchá / proto nemáſs ſebe za lepſſſ̄ho pokládati/a domnīwati/ Neb ne wīſs dlauholi w dobrém ſetrwáſs / nebo gſme wſſyckni křehcý / ale ty za naykřehčegſſſ̄ho ſe pokláday.

O Včenj ktereż Prawda wčj.

Kapit: III.

STiaſtný geſt kohož ſama Prawda včī/ne ſtrze nēyaké podobenſtwī/a z řeči pomīgegīcý / ale yakž ſama w ſobē geſt: Nebo naſſe domnēnj a nāš ſmyſl často nás ſklamáwá/ a welmi maličko zná. Co proſpīwá welikė

mudrowánj o temneych a ſkryteych
wěcech/ pro nežto nebude nám dom-
lúwáno w ſaudný den/ proto/že ſme
gich nevměli: Welikágeſt nemaud-
roſt/ že zanedbáwagjce vžitečných a
potřebných wěcý/ wjce pilnj gſme
wſſetečných a ſkodliwých/ oči magj
ce/newidjme. Proteż ſe ſtarati má-
me o rozeznánj Pokolenj a způſo-
bjch geho: Zagiſté komu wěrné ſlo
wo mluwj/od mnohých zdánj a dá
myſlůw zproſſtěn bywá. Z gednoho
Slowa poſſly wſſeckny wěcy/ a ge-
dnoho wyznáwagi wſſeckny wěcy/A
toť geſt počátek Kryſtus/ genž mlu-
wj nám/ A nižádný bez něho nic ne-
může rozuměti/ ani co práwě rozſaud-
diti. Ten kdo gednoho za wſſeckny
wěcy má/ a ſe wſſemi wěcmi k gedno
mu zřenj má/ a w tom gednom wſſe
cko widj/ Ten bude mocy ſtálého a
vſta-

vstawičného Srdce býti/a w Bohu pokogný přebýwati a trwati: ó Prawdo wěčná/Boże můg/ učiň mne ať gsem gedno s tebau w Lásce wěčné. Steyssťe mi se často mnohé wěcy čýsti a poslúchati/neb w tobě gest wssecko co žádám/a co chcy. Umlknete wssyckni Učitelowé/ mlč wssecknostwořený před Obličegem twým/ tyke mně sám mluw. Neb čím kdo wíce sám wsobě wpokogen a wnitř sprostným a sebraným učiněn gest/ tím wíce mnohým a wysokým wěcem bez práce porozumý/neb s hůry Swětlo rozuminosti béře. Duch sprostný a wstawičný/mnohými pracmi nebýwá roztržený/neb wssecko k Sláwě a k chwále Božý činý/a w sobě gsa tichý a wpokogený/snažý se býti wssehho wlastnýho wyhledáwanýý prázdný. Nebo kdo sobě wětssý překážku

A v činý

činý a tebe wýcegý wobtěžuge / yako twého Srdce / neskrocená a nevmrtwená žádost: Dobrý člowěk a nábožný / nayprwé skutky swé wnitř ději a působý / kteréž má na gewo wynesti a činiti / aniž gim dopaussty potahowati sebe k žádostem nakažené náchylnosti / nýbrž on ge naprawuge / wedlé zdánj prawého rozumu. Kdož má těžssý Bog / gediné ten který se snažý / přemocy samého sebe: A tak by měla práce nasse býti / samého se přemáhati / a každý den sám se nad sebau zmocniti / a z dobrého w lepssý prospýwati. Neb wsselikáť dokonalost w tomto žiwotě / má nějaký nedostatek při sobě / a nasse přemyssłowánj nemůže bez nějaké temnosti býti. Poznánj samého sebe w pokoře / bezpečnau Cestu k Bohu činý / wýce nežli hluboké° wměnj wyhledáwanj /

nemá

nemá hanĕno býti vmĕnj/ aneb wsſe
liké wĕcy poznánj/genž dobré geſt ſa
mo w ſobĕ/ a od Boha zřížené / Ale
nayprwé má předgjti dobré Swĕdo
mj a žiwot Ctnoſtný. Ale že mnozý
wjce ſe včj proto/aby včenj byli/než
aby dobře žiwi byli/protož častokrát
blaudj/a málo/ aneb ſtúro nižádné
ho vžitku nepřinášſegj. O by tako
wau pilnoſt měli/ aby hřjchy wyko
řenili/ a Ctnoſti w ſſtjpili/yako gſú
pilni hádanj a přjſpowjdek/nebylo
by takowých zlých wĕcý a pohorſſe
nj w Lidu / anižby byly takowé roz
puſtiloſti w ſwĕtĕ y w Klášſtech : Za
giſté w den Saudný nebudeme tázá
ni/co gſme čtli/ ale co gſme činili/ani
krásnĕli gſme mluwili / ale Swatĕli
gſme žiwi byli. Powĕz mi/ kde gſau
nynj wſſyckni páni a Mistřj/kteréž
gſy dobře znal za žiwota gegich/ vmĕ

lé

lé a důstogné widěl sy ge býti/giž ge-
gich Zbožj a Prebendy ginými magj/
gich vžjwagj/a málo na ně zpomj-
nagj. Dokud gsau žiwi byli/zdali se
nětco býti/a giž paměť gegich zhynu-
la a nic o nich neslyssěti. O kterak ry-
chle pomigj a hyne Sláwa tohoto
swěta. O by byl žiwot gegich s Umě
njm se srownáwal/ tehdyby byli do-
bře čtli a se učili. O kterak gich mno
ho zahyne skrze marné wměnj na tō
to Swěte / kteržjžto málo dbagj na
Božj službu. A že wjce žádagj býti
wzácnými/nežli Pokornými/ a protož hy
nú w myssleních swých. Zagisté we-
liký gest ten/kdož má welikau Lásku
Božj. Zagisté ten welikỳ gest/ kdož
se za neymenssjho pokládá/a wssели-
kau wysokost Cti a chwály/za nic ne-
pokládá. Ten zagisté maudrý gest/
kdož wssecky Swětské wěcy za layna
pokládá / aby pAna Krysta zýskati

mohl: Agiſtě welmi včený geſt/kdoż wůli Bożij činiť/a ſwau opauſſtiť.

Kterak ſe máme miſti při každém ſkutku rozumně.

Kapit: IIII.

Nemáſs wěřiti każdému Slowu/aneb wnuknuti / ale opatrně a s rozmyſſlenim wáżiti ſe má każdá wěc/geſtli wedlé Boha/čily nic. Ale pohřjchu/ častokrát raděgij zle neż dobře wo giných wěřijme a mluwijme/ tak gſme nedoſtatečnij a mdlij: Ale Cżlowěka dokonalého powaha geſt / nepogednau wěřiti wſſelikė řeči / neb zná Nemoc Lidſkau náchylnú k zlému/ a w řeči welmi klesawau. Welmi welikă maudroſt geſt / nebyti kwapným w ſkutku wſſelikém/ani také nevſtupně w ſwém

w swém smyslu státi: k té také přj-
slussj / ne kazdého člowěka slowům
wěřiti / ani slyssených a swěřených wě
cý / w vssy giných přenásseti. S mau
drým / a s člowěkem dobré Swědo-
mý magýcým raddu mýway / a hle-
day raděgi se od dostatečněgssýho u-
čiti / než swých nálezkůw následowa-
ti. Dobrý a ctnostný zjwot činý člo-
wěka maudrého podlé Boha / a zku-
sseného w mnohých wěcech / Nebo
čým kdo sám w sobě bude pokorně-
gssý / a Pánu Bohu poddaněgssý /
tým we wssech wěcech bude mýdře-
gssý / a pokognějssý.

O čjtánj Pjsma Swatého.

Kapit: V.

SKrawda w Pýsmých swatých hledána býti má a ne

a ne wýmluwnoſt: Wſſelikė pſ̃ſmo Swaté má tſ̃m Duchem čteno býti/ ktery̆m geſt wydáno: radẽgi máme hledati vžitku w pſ̃ſmẽ/nežli ſubtýlnoſti řeči/ tak rádi máme čſ̃ſti pſ̃ſma ſproſtná a nábožná/yako wyſoká a hluboká. Nechť ſe nerozpakuge dſ̃ſtognoſt včitele/ſylli geſt wyſokého vmẽnſ̃ čili nſ̃zkého/ale miloſt prawdy táhni tebe ke čtenſ̃. Netaž ſe kdo mluwj/ale co ſe mluwj/ toho pozorug. Lidé pomigegi/ale prawda zůſtáwá na wěky. Neb bez přigſ̃mánſ̃ oſob/Bůh rozličnẽ nám mluwſ̃/ Ale naſſe wſſetečnoſt čaſtokrát nám překážſ̃ při čtánſ̃ pſ̃ſem ſwatých/ když to chceme rozumẽti/rozſuzowati a přemſ̃tati/ cobychom mẽli ſproſtně přebẽhnauti. Chceſſli aužitku doſáhnauti/ čti pokornẽ/ ſproſtnẽ/ a wěrnẽ/a nehleday w tom doſáhnauti

ti gména welikého vmrtnj. Ptay se rád, a poslúchay mlče slow swatých/ a příklady Starcůw oblibug sobě/ nebť se na darmo nepřinássegj.

O nepořádných žádostech.

Kapitola VI.

ADyž koli Cžlowěk čeho neslussně žádá/ y hnedky sám w sobě nepokog má. Pyssnj a lakomý/ nikdy odpočinutj nemagj. Chudý a pokornj Duchem/ wwelikém pokogi přebýwagj. Neb Cžlowěk/ kterýžto gesstě nenj dokonále wmrtwen sám w sobě/ welmi brzo pokussen a přemožen bywá/ w malých a ničemných wěcech. Cžlowěk mdlý w Duchu/ y poněkud gesstě tělesnj/ a k Zemským wěcem náchylnj/ kterýce se muože odtrhnauti od Tělesnych

ſných wěcý/ protoż časſtokrát zámut
ky mýwá/ kdyż ſe od nich po odtrhne
a welmi lehce ſe také popuzuge/ geſt-
li mu kdo na odpor ſtane: a geſtli to
ho/ čeho geſt požádal doſtane/ tehdy
hned z wnitřního Swědomý/ obtýžen
býwá/ proto/ że geſt ſwé žádoſti ná-
ſledowal/ kteráżto nic nepomáhá ku
pokogi/ kteréhoż hledá/ A protoż/
kdoż odpýrá žádoſtem zlým/ tent na
gde prawý pokog Srdcy ſwému/ a
ne ten/ kdoż gim powoluge. Protoż/
nenýt pokoge w Srdcy člowěka Tě-
leſného/ a časných wěcý žádagicýho/
ale w Srdcy člowěka Duchownýho
a Myſlý wraucýho.

O wywarowánj ſe marné chwály a nadége.

Kapitola VII.

Marný gest kdoż swau nadĕgi w lidech pokládá / anebo w Stworenj. Nestyd se giným slaužiti pro milowánj Pána Krysta/a chudý na tomto swĕtĕ widĕn býti. Nezakládey mnoho na sobĕ/ale polož nadĕgi swú w Bohu. Učiň coż na tobĕ gĕ/a Bůh přjtomen bude dobré wůli twé: Nedúffey w wmĕnj swé/ani w nijádného żiwého Cżlowĕka chytrost a opatrnost/ale radĕgij w milost Bożj/ktera żto pomáhá pokornym/a ty ktery w sebe dúffagi ponižuge. Nechlub se Zbożjm gestli ge más/ani přátely/że mocnj gsau/ale w Pánu se chlub/ktery wssecky wĕcy dáwá/a sebe samého nadewssecky chce dáti. Nepowyssug a nechlub se z welikosti a pĕknosti Tĕla/ktereżto malau Nemocy bywá porussено/a o hawné učiněno.

Nezasibug

Nezalibug ſe ſamému ſobě/že ſy způ
ſobný/anebo wtipný/aby nebyl w ne
náwiſti Bohu/ gehoż wſſeckno geſt
coż od přirozenýd dobrého máſs.
Nepokládey ſe za lepſſýho nad giné/
aby ſnad před Bohem nebyl za nay-
horſſýho gmýn/kterýżto wý/co geſt
w Cżlowěku. Nechlub ſe z dobrých
ſkutkůw/ neb ginačegſſý gſau Sau-
dowé Bożý/nez lidſſtý/ gemużto ča-
ſtokrát ſe nelýbý/ coż ſe Lidem lýbý.
Budeſſli co dobrého mýti/wěř o gi-
ných lepſſých/ aby pokoru zachoval.
Neſſkodýt/ geſtli ſe wſſem poddáſs/
Ale welmi ſſkodý/kdyż ſe aſpoň nad
gedinégho wyneſeſs. Vſtawičný po-
kog geſt s pokornym / ale w Srdcy
pyſſného nenáwiſt a čaſtý hněw.

Że ſe máme warowati přilýſſného Towaryżſtwa.

Kapitola VIII.

AŽ každému člowě-
ku zgewug Srdce swé-
ho/ale s Mudrým a bo
gjcým se Pána Boha
gednay wěcy swé. S Mladými a s
Swětskými neměg častého obcowá
nj. Bohatým nechěg pochlebowa-
ti/a s wysokými lidmi mnoho nemj
way činiti: S pokornými a sprost-
nými/s Nábožnými a Ctnostnými/
towaryšstwj mjway/ a které wěcy k
wzdělánj gsau/rozmlúway: Nemj
way přilnjssné známosti/s nižádnau
ženskú wosobau: Ale wssecky dobré
ženy wůbec Pánu Bohu poruč. Sa-
mému Bohu a Angelům geho/ žá-
day přitowaryssen býti/a známosti
lidské warug se. Lásku máss ke w-
ssem mjti/ale towaryšstwj nenáležj.

Nebo mnohokrát se přihází/že Oso-
ba gsúc neznámá/pro dobrú powěst
bývá wzácttná/gegížto potom přís-
tomnost/ oči na se patřících vrázij/
a zastěnuge. Neb se někdy domnjwá
me giným lýbiti/ skrze přitowarysse-
nj nasse/a wjce w nelýboſt vpadáme
skrz zlé mrawy/když ge na nás spatří

O Poslussenstwij a Pod-danosti.

Kapitola IX.

VELiká wěc gest/ w poslussenstwý pra-wém státi/ a pod wěr-ným Zpráwcý živu býti/a swé swobody nevžýwati. Mno-hém bezpečnegší gest poddánu býti/ nežli Zpráwcým býti. Pak mnozý gsú pod poslussenstwjm/ wýce z mo-

ssenj nežli z Lásky / a ti trápenj na myssli mjwagjc/ a snadně repcy/ anj také dosáhnau Swobody na myssly swé / leč se celým Srdcem pro Pána Boha poddagj. Obrať se kam koli chcess/nenagdess odpočinutj / gedině w pokorném poddánj swých wyssich/a pod gegich zprawú wyhledawanj zagisté/a promněnowánj mjsta/mnohé gest sklamalo. Nowssem prawda gest/že každý rád podlé swého aumyslu činj/ a wšce gest náchylen k těm/kdož tak yako on smayssljm. Ale gestli Bůh mezy námi / potřebj gest/abychom opustili y swůg smyssl někdy pro dobré pokoge. Kdo gest tak maudrý/aby mohl dokonále wssecko vměti : Protož nedawssay přilněw swůg smyssl swůg/ale také y giných smyssluw rád poslúchay. Gestli že twůg smyssl/zdá se tobě dobrý býti/a od ně

ho

ho pro Pána Boha pustíš/ a giné-
ho následowati budeš/ z toho wětší
prospěch včiníš. Nebo častokrát
gsem slýchal/ že bezpečnějí gest po-
slauchati/ a od giných radu bráti/ ne
zlé raditi. Neb může se přihoditi/ že
dobrý bude smysl gednoho každého
gemu se zdáti/ ale nechtíti giným po
woliti/ když to rozum a přičina vka-
zuge/ znamenij gest peychy a nevstu-
pnosti.

Aby se Člowěk warowal prázdných a zbytečných řečí.

Kapitola X.

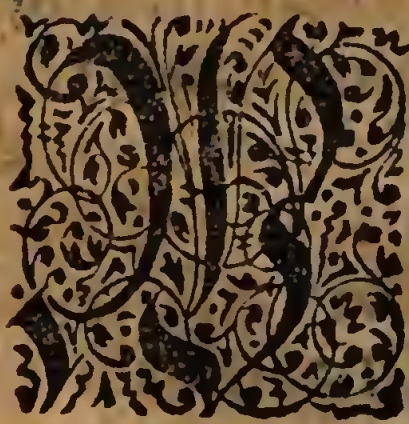

Arug se hluku li-
dského což můžeš/
nebo welikáť překáž-
ka bývá k dobrému
životu Rozprávka
činůw

činů a běhůw Swětských/by pak dobrým aumyslem propowěděny byly: Neb se welmi brzo nakažugeme/ a yati bywáme Marnostj. Wolilbych byl mnohdykrát mlčeti / a abych byl mezy Lidmi nebyl. Ale proč tak rádi spolu mluwjme/a wespolek rozpráwjme/poněwáž řjdko bez aurazůw Swědomj k mlčenj se nawracugem: Proto rádi rozmlauwáme/ Neb skrze časté rozmlauwánj wespolek posměssenj a weselj shledáme / a Srdce rozličnými myssljenjmi wnawené/polehčiti žádáme/A o těch wěcech/kteréž milugeme/ a gich žádáme/aneb které gsau nám protiwné/welmi rádi myslíme a mluwjme/ale pohřjchu častokrát nadarmo/ Neb toto zewnitřnj wtěssenj/wnitřnjmu a Božskému wtěssenj welice na skodu gest. Protož mělibychom bdjti a Modliti se/

abychom

abychom času daremně nemrhali. Gestli že mluwenj gest dopuſſtěno / a mluwiti ſluſſj / Tehdy takowé wěcy mluw / kteréby se k wzdělánj wſtahowali. Zlá nawyklost a zanedbánj prospěchu naſſeho / welikáu gsau přjčina / neoſtřjhánj wſt naſſich. A wſſak pobožné rozmlauwánj o Duchownjch wěcech / welikau pomoc činj / a wzbuzuge člowěka k Náboženſtwj / a naywýce tu / kdež gsú gednomyſlné wůle / a geden Duch w Pánu Bohu při ſhromážděnj.

Kterakby člowěk Pokoge dogjti / a horliwoſt k proſpěchu mjti měl.

Kapitola XI.

VElký Pokog mohlibychom mjti / kdybychom se cyzými powěſtmi / a ſtu

eby genž k nám nepřináležegj/ ne zanes
prazdňowali. Kterak může ten dlau
hy pokog mýti / ktery cyzými wěcmi
se zanepraždňuge a zewnicť náhod / a
přjčin hledá/a nikdy a neb řjdko sám
w sobě sebrany gest: Blahoslawe
ný sprostný / neb mnohý pokog bu
dau mýti. Proč některý z Swatých
tak dokonalý / a bohomyslný byli:
proto/neb wsselikým obyčegem sami
se mrtwili / a tělesné žádosti w sobě
wdusowali. A protož celým Srdcem
pána Boha se přidrželi/aby tak swo
bodně gemu slauziti mohli: Ale my
přjliš zanepraždněni gsme/wlastni
mi žádostmi a Wášněmi / a přjli
šnym pečowánjm o tyto pomigegj
cy wěcy / welmi také řjdko nad ged
nau neprawostj zmocniti se muože
me/a ku prospěchu den odedne se ne
zapalugeme / a protož studeny/a was
hawy

hawij zůstáwáme. Nebo kdybychom sami sobě dokonále vmrtwení byli / a wnitř nebyli zanepráždněni / tehdybychom mohli Božské wěcy chutnati / a z Nebeské bohomyslnosti / mohlibychom něco okusyti / wssecka / a naywětssij překaška gest / že nemgsme od náchylnostij / a od žádostij swobodnij / aniž na dokonalau Swatých cestu wgiti a wkročiti vsługeme / a když také naymenssij protiwenstwij s námi se potká / hned sobě steyskáme / a k swětskym potěssenim se wobracugeme. Kdybychom se snažili / yakožto mužij sylnij státi w Bogi / zagisté hnedbychom pomoc Páně nad námi widěli s Nebe. Neb on tem kdož bohugij / a daruffánij w geho milost magij / hotow gest pomocy / kterýžto nám příčiny boge obmyssluge / abychom ge přemáhali. Neb

gestli ze toliko w rech zewnitrnych twárnostech a spuosobych vzitek nas bozenstwj pokládáme / welmi brzy konec wezme pobozност nasse. Ale přiložme Sekeru k kořenu / abychom gsauce očisstěni od žádostj a wásstnj / dobrau a pokognau mysl měli. Obychom kazdý Rok gedinkú neprawost přemohli / brzybychom k dokonalosti přisli: Ale nynj častokrát na zpět se stáwá / a to shledáwáme / ze při počátku obrácenj nasseho / lepssý a čistotnegssj nalezenj bywáme / nez po mnohých letech nasse° předsewzeti a řádu přigeti. Wraucý zagisté žádost a prospěch měliby se den odedne rozmáhati w nás. Ale nynj za welikau wěc se pokládá / gestli kdo částku malau prwnj pobozности a horliwosti zachowá. Kdybych° sobě malé násylé včinili při počátku / gizbychom potom

tom wſſeckno ſnadno činili / a s radoſtí. Neb těžko geſt zwykloſt opuſtiti / ale téjže zprotiwiti ſe ſwé wlaſtní wuoli. Geſtliže nepřemůžeſs maſlých a lehkých wěcý / Kterak potom těžké a nesnadné přemuožeſs? Zprotiw ſe z počátku náchylnoſti ſwé / a opuſt zlý obyčeg / aby ſnad tebe pomalu k wětſſý neſnázy nepřiwedl. O by na to pomyſlil / yakýby ty ſobě potkog a giným radoſt včinil / ſtoge w ſwým řádu / mám zato / žeby pečliwěgí ſe měl k Duchownímu ſpěchu.

O vžitku protiwenſtwí.

Kapitola XII.

Žitečné geſt nám / abychom někdy nějaké těžkoſti / a protiwenſtwí miwali / nebo častokrát Cžlowěka ku poC ſtý znamí

znánj ſebe ſamého přiwodj / aby ſe poznal býti yako wypowědněho w tomto Swěte / ani w které wěcy na Swěte pokládal naděge ſwé/než w ſamém Bohu. Dobréť geſt nám abychom někdy trpěli odporniky / a aby wo nás zle / a nedokonále ſmeyſſleno bylo / bychom pak dobrý wmyſl mieli/y dobře činili. Neb ty wěcy často pomáhagj k pokoře / a od marné chwály odwozugj. Nebo tehdáž wnitřnjho Swědka Boha hledáme / když od Lidj za ničemné gmjni bywáme/ a zle o nás ſmayſſlegj. Protož mělby ſe Cžlowěk weſſkeren w pánu Bohu utwrditi / aby mu nebylo potřebj giného weſelj hledati. Nebo když Cžlowěk dobrý zámutek má / a pokuſſen bywá / a od zlých myſſlenj trápen / tehdy lépe poznáwá/ že pána Boha potřebuge/a wznáwá že bez ně-

nic

nic dobrého/nemůže dogýti: Tehdy se také rmautý/ pláče/ modlý se/ pro hříchy swé které naň gdau / a stýsstě mu se dlauho žiwu býti/Smrti žádá/ aby rozdělen byl s tělem/ a byl s Kryštem. Tehdy také srozumjwá/ že dokonalého bezpečenstwý / a dokonalého pokoge na Swětě nemůže dogjti.

Kterak má Člowěk pokussenými snásseti.

Kapitola XIII.

PAkud gsme na tomto Swětě/ bez zámutku a pokussenými býti nemůžeme. Neb gest napsáno w Knihách Jobowých: Pokussenými a Bog/ gest žiwot Člowěčý na Zemi. Protož geden każdý mělby pečowati při pokussenými

C iij

ssenych swych/a bdyti/a casto se pá-
nu Bohu modliti / aby Diábel nena-
lezl mysta k oklamánj: Kterýž ni-
kdy nespj/ale wzdy obcházý yako Lew
rewa/ hledage koho by sezral. Nenj
zádný tak dokonalý a tak Swatý / a-
by nikdy nemýwal pokussenj / a do
konce gich prázen býti nemůže. Gsú
zagisté castokrát pokussenj Cziowe-
ka welmi vzitecná / ackoli gsau proti-
wná y tezká / Nebo skrze ne Cziowek
se cistý/korý a cwicj: Wssyckni Swa-
tj skrze mnohá protiwenstwj a po-
kussenj prossli / a prospech cinili.
Ale kterýž pokussenj nemohli nésti/
opowrzenými cinêni gsau/ a zhynu-
li. Nenj Stawu kterého tak Swa-
tého / ani mysta tak tayného / aby se
mohl skrýti před pokussenym a tez-
kostmi. Nenj Cziowek bezpecen před
pokussenym dostatecne / dokudz ziw

gest/

geſt / Neb w nás geſt to / z čehoż pokuſſenij pocházý / ponewádż gſme ſe zrodili w porusſenij żádoſti. Neb gedno pokuſſenij a zámutek odegde / a druhé přijgde/a wżdy nětco mjti budeme abychom trpěli: Nebo dobré naſſe ſſěſtj ſtratili gſme. Mnozý chtě gjce vgjti pokuſſenij malých/vpadagj w wětſſý a těſſſý. Skrze ſamé vchazenij nemůżem přemocý / ale ſkrze trpěliwoſt a prawau pokoru / ſylnij bywáme včiněni nadewſſemi nepřátely naſſými. Kdoż toliko ſwrchu bylinu ſnjmá/a kořene newyrhá, nic neſproſpěge/ale brzyć ſe pokuſſenij zotawjj/a ten člowěk hořegjj ſe mjti bude. Wſſak pomalu / a ſkrze trpěliwoſt s dlúhočekánjm a s Bożj pomocý lépe přemůżeſs/nežli twrdoſtj a wlaſtnjm náſylým. Każ ſe čaſto kdyż na tě pokuſſenij gdau/a modl ſe Bohu/a neo-

kazůg se přjkře tomu na kohoż pokuſſenj gdau / ale poteſſug ho/ yakożby y ty ſám ſobě téhoż żádal. Počátek wſſech zlých pokuſſenj / geſt nevſtawičnoſt myſli / a malé k Bohu dauſſánj. Nebo yakożto Lodj bez weſla/ gſem y tam wlnami ſe wznáſſý / tak Cżlowěk nevſtawičný a ſwé předſewzeti apauſſtegicý/ rozličně pokauſſen a trápen bywá. Oheň zkuſſuge żeleza/ a pokuſſenj Cżlowěka ſprawedlivého. Mnohokrát newjme co můżeme/ ale pokuſſenj okazuge co gſme. Protoż máme býti bedliwj / a zwláſſtě při počátku pokuſſenj / neb tehdáż ſnáże nepřjtel přemożen bywá/ geſtli że ke dwěřům naſſj myſli přjſtupu nemá/ ale kdyż potlače że ſe mu hned před dwěřmi odpýrá a zabýhá/ yakż onen dj : Počátkům odpýray / A zlé ſe rozmocy neday. Neb potom

darmo

darmo budeš lekářſtwij ſtrogiti/ Daſſli zlému odkládáným na wrchy přigýti. Neb nayprwé přicházý na myſl ſproſtné myſſlenij/a potom ſylnegſſij rozgjmánij/a potom kochánij a hnutij zlé/ a potom powolenij k hřjchu/ a potom hřjchu wymlauwánj a bránění/a potom zatwrzenij a nekánij/a potom zauffalſtwij/ a potom naposledý wěčné zatracenij. Zhle takť pomalu wcházý wſſecken zlý nepřjtel/ když mu na počátku Cžlowěk neodpýrá. A čýmkoli dele k odpýránij lenuge ſe/ tým wýce ſám w ſobě mdlý/ a Nepřjtel ſe nad nim zmocňuge. Někteřj pak na počátku obrácenij ſwého/ těžſſý pokuſſenij trpý/a někteřj na koncy/někteřj pak po wſſeckny dni žiwota ſwého zle ſe magý / A někteřj welmi málo pokuſſenij býwagý/ podlé zřjzenij Božjho/a Sprawedlnoſti y

sti y Maudrosti geho / genž staw a zasluhy Lidské vwažuge / a wssecky wěcy k spasenj wywolenym swým pů sobů a řádů. Protož nemáme zauffati když pokussseni bywáme / ale tím snažněgi a pilněgi modliti se Pánu Bohu / aby nám ráčil dáti pomoc we wsselikých zármutcých / Kterýžto take / podlé řeči Swatého Pawla / včinj s pokussenim prospěch / abychom mohli snésti. Protož ponižme Dussy nassych pod mocnau Ruku Božj / we wsselikém pokussenj a zámutku / nebť pokorné Duchem spasy a powýssy. W pokussenych a zámutcých zkussen bywá Cžlowěk yaký gest prospěch včinil / a w nich wěcegi zasluhuge / a Ctnost se yasnějšj vkazuge. Nebo to nic welikého nenj / že Cžlowěk nábožný a horliwý gest když protiwenstwj a trápenj nemá / ale když

kdyż czasu protiwenstwý̃ tężkosti trpěliwě snássý / welikáu nadēge gest prospěchu. Některý̃ zase welikáu pokussený̃ přemáhagý̃ / a od malých a wssedných býwagý̃ přemožený̃ / Aby gsauce ponížený̃ / nikdý o sobě wysoce nesmyssleli / a w sebe nedauffali / poněwádż w tak malých wěcech nedostatečnýu gsau.

Aby se Cžlowěk warowal posuzowánýu.

Kapitola XIIII.

QOhleď k sobě samému / a warug se posuzowati aneb sprawowati skutkůw ginych. Neb nadarmo cžlowěk pracuge / ginych posuzugýc / často blaudý̃ / a snadně přessý̃: Ale samého sebe rozsuzugýc

ſauzugýc / a prem;ýtagýc wždycky wži-
tečné dýlo dělá. Jak co v nás w ſrd-
cy geſt/ tak o tom rádi ſaudýme/neb
prawý Saud tratýme / pro wláſtnj
milowánj. Kdyby podlé Boha wž-
dycky byl vprýmný vmyſl náſs/netak
bychom ſe brzy hnauti dali/ proto/ſe
proti myſli naſſý odpor činý. Ale ča-
ſtokrát nětco ſe w nás tagý aneb zaſe
něco ſe zewnitř nawrſe/geſſto nás ſpo
lu za ſebú potahuge a zanáſſý. Mno-
zý ſamých ſebe w těch wěcech kteréž
činý ſkrytě hledagý/a o tom newědý/
a zdá ſe gim že w dobrém pokogi ſto-
gý/ pokud ſe gim po gegich wůli we-
de/a podlé gegich vmyſlu ſe děge: ale
geſtli ſe ginak ſtáwá/nežli oni žádagi
tehdy hnedky ſe popuzugý a ſe rmú-
tý. Pro rozličnoſt ſmyſlnow a do-
mněnj / doſti často ſwárowé pow-
ſtáwagý mezy Přátely/mezy Meſſtia
ny/ y

ny / y mezy Duchownými ba y mezy pobožnými. Staré zagisté na wyklosti nesnadně Cžlowěk zůstane/ neb gest giž yako druhé přirozený/A nižadný mýmo swog summysl a wtip nerád činý. Gestli na swůg rozum/ anebo důwtip/wýce spoléhás nežli na ctnost poddanosti Pána Krysta/ čýdko a pozdě budes Cžlowěkem oswíceným. Nebť chce Bůh/abychom se gemu zcela poddali/a wesskeren rozum/ skrze horliwé milowánj/přewýssyli.

O skutcých / kteřýž pocházegý z Lásky.

Kapitola XV.

NIžádnau wěc na Swěte / ani pro milost nižádného Cžlowěka nic zlého/

ho/nemá býti činěno. Ale pro vžitek/ Cžlowěka potřebného / dobrý skutek opustiti se muže / aneb w lepssý proměniti/neb tjm spůsobem dobrý skutek se neopaussťuj / a w lepssý se obracý. Bez Lásky wsselitý skutek zewnitřnj / nic platen nenj: Ale což se z Lásky činj/yakžkoli malé se zdá a nizké/wsseckno bywá vžitečné. Neb to zagisté Bůh wjce waží/ z yak welikě Lásky kdo co činj / nežli yak mnoho/ a welikého puosobj. Mnoho činj kdo mnoho miluge / A mnoho činj/ kdož skutkém dobré činj. Dobře činj/kdož wjce společnosti než swé wůli slauží. Neb častokrát zdá se býti Láska / a gest radějš tělesná žádost/ ponewáž tělesná náchylnost/ wlastnj wůle/nadějše odplaty/ lžiwost/ pohodlj/ řjdko cžlowěka při skutcých geho opaussťegj. Ale kdož prawau a

dokonalau

dokonalau Láſku má/w nižádné wěcy ſebe ſamého nehledij / Ale toliko chwaly Bożij we wſſech wěcech hledá. Nižádnému také nezáwidij, neb nižádné radoſti zwlášſtnij nemiluge/ aniž ſám w ſobě chce ſe radowati/Ale w pánu Bohu nadewſſecky wěcy žádá blahoſlawenij býti. Nižádnému nic dobrého nepřipiſuge / ale wſſecko pánu Bohu / od něhožto wſſecky wěcy pocházegij / w němžto wſſyckni Swatij konečné a dokonalé odpočinutij magij. O by kdo měl giſtru prawé láſky/zagiſté wſſecky wěcy tohoto Swěta poznalby / že gſau marné a ſfaleſſné.

Aby Cžlowěk uměl snášſeti nedoſtatky ginych Lidij.

Kapitola XVI.

BIBLIOTEKA NÁRODNÍ ROMA VITTORIO EMANUELE

D Cžeho

Žeho Cžlowěk na sobě neb na giných opraw-
ti nemáš / má trpěliwě
snásseti / dokawádz Bůh
ginák nespnosobj. Pomysl na to/
že snad tak lépe gest / k skussenj twé-
mu / a k trpěliwosti / bez kterézto nass-
skutkowé nemagj mnoho wázenj
býti. Ale máss se za takowé nedosta-
ky modliti / ať by ráčil Bůh pomoc
dáti / aby ge mohl s dobrú myslj snás-
seti. Gestli kdo gednau neb dwakrát
gest napomenut a nepřestane / nech-
těg se s nim waditi / Ale wsseckno to
poruč Pánu Bohu / ať gest wále ge-
ho a chwála we wssech služebnjcých
geho / kterýžto dobře umj zlé w do-
bré proměniti. Uč se trpěti a snásse-
ti ginych nedostatky a yakýžkoli giné
křehkosti / nebo y ty mnoho máss ne-
dostatkůw / kterěž od tebe ginj mase-

gj snás-

gý snásseti. Gestliže nemůžeš sám sebe takowého mýti/ yakéhoby chtěl/ kterak budeš mocy giného mýti/aby k twé wůli byl? Rádi giné chceme mýti dokonalé / a wssak sami swých nedostatkůw neopraugeme. Chceme aby giný přýsně trestáni byli / a sami nechcem trestáni býti. Nelýbý se nám giných swoboda/wssak nechceme aby nám hágena byla nasse wůle. Chceme giné podlé nařýzenj skrotiti/ale sami nikoli mechceme skrocení býti. Protoż znamenýj gest/że Bližnýj swé rýdko milugeme yako sami sebe. Nebo kdyby byli wssyckni dokonalý / cożbychom tehdy měli od koho pro Bůh trpěti? Ale tak Bůh zrýdil/ abychom se včili geden druhého břemena nésti: Nebť nižádný nenj bez nedostatku/ nižádný bez břemena/ nižádný sám sobě nenj dostatečný / ni-

žádný sám sobě dosti maudrý / Ale musýme se wespolek snášeti / wespolek se těšiti / y také wespolek sobě pomáhati / učiti / a napomýnati. Ale kdoby etnostněgssý byl / wkazugeť se na něm w čas protiwenstwý. Nebo přjčiny Cžlowěka nečinj křehkého / ale wkazugj yaký gest.

O Duchownjm žiwotu Rzeholnjm.

Kapitola XVII.

NEwýss sám sebe w mnohých wěcech wstupowati / chcesslj pokog s ginými a swornost mýti. Nenjť malá wěc w Klássteře / a w shromážděnj přebýwáti / a bezewsseho zřjzowánj až do Smrti wýrn a

ru a wěrnost zachowati. Blahoslawený o wssem kdoż dobře žiw gsa / sstiastně w dobrém skonál Chcesli dobře státi a prospěwati / měg se yako host a pautnjk na zemi. Neb musýš bláznem býti pro Krysta / chcesli Duchownýj žiwot wésti: Nebť odřew a holenj málo prospěge / ale změnenj mrawůw a obyčegůw a celé wmrtwenj zlých žádostj / toť činj Cžlowěka Duchownjho. Kdoż čeho giného krome Pána Boha hledá a Dusse swé Spasenj / nenágdeť nic giného / než bolest a zámutek. Také nemůž dlauho býti wpokogený / kdoż nechce za naymenssjho gmýn býti a wssem poddán / Nebť k slauženj gsy bratře přissel / a ne k panowánj: K trpěliwosti a k práci / wěz že gsy powolán / a ne k prázdnosti a rozpráwkám. Protoż/zde se zkussugj Lidé yako

ko Zlato w ohni / zde žádný nebude mocy zůstati / gedně leč se bude chtíti celým Srdcem pro Pána Boha pomjjiti.

O přjkladech Swatých Otcůw.

Kapitola XVIII.

Ohleď na horliwé přjklady Swatých Otcůw / w nichžto prawá dokonaloſt ſe ſtkwjj / y Duchowenſtwjj / a tu wyhlédáſs kterak hubené a malé geſt to což my činjme. Ach Boże můg / yakýž geſt žiwot náſs / geſtli k gegjch přirownán bude. Swatj přátelé Pána Kryſta / Pánu Bohu ſlaužili w hladu / w žjžni / w zymě / w nahotě / w prácy / až do wſtánj / w Bděnjch / w po-

w Postech/w mnohých Modlitbách a w Swatých přemyssłowáných/ protiwenstwých/ w pohaněných a posměssých mnohých. O kterak mnohá a těžká zarmúcenú trpěli Apossto-łé/ Mučedlnýcy/ Wyznawači/ Panny/a giní wssyckni kteříž Pána Krystа ssłepěgú následowali/ neb gsau nenáwiděli dussy (Joh:12. Mat:10.) swých na tomto Swěte/ aby gimi w žiwotě wěčném wládli. O yak tworbý vtrpný a opowržený žiwot Otcowé Swatý na Paussťich wedli/ Kterak welikú a těžkú pokussenú snássseli/ Kterak častokrát od Nepřátele trápeni/ Kterak se často a snažně Pánu Bohu modlýwali/ Kterak přísstně zdrželiwosti a posty wykonáwali/ Kterak welikau žádost a horliwost/ k Duchownjmu prospěchu měli/ Kterak welitý Bog proti zkažený hří-

chům

chůw wedli / Kterak wpřijmný au
myſl k Bohu drieli/ We dne ačkoli dě
lali/ wſſak Myſlij od Modlitby nikdy
nepřeſtáwali/ a w nocy pak na Mod
litbách trwali. Wſſecky čaſy wzitečně
ztráwili / každá hodina při Služ bě
Božij krátká ſe gim zdála/ A pro we
likau ſladkoſt Bohomyſlnoſti / také
zapomijnali y pokrmůw tělesnych:
Wſſeckna zbožij / Cti / důſtogenſtwij
Swěta/ y přátel zanedbali/ nic ſwěte
ſkého mjti nežádali / a ledwa čeho k
wychowánij žiwota wzjwali/ nýbrž tě
lu poſlaužiti y w potřebě/ ſobě ſtýſka
li. Byli gſau owſſem chudij w wě
cech zemſkych/ ale welmi bohatij/ w
miloſtech a w ctnoſtech Nebeſkych:
zewnitř potřebnij byli / ale wnitř mi
loſtij / a wtěſſenjm Božjm ſe obz
wlažowali: Swětu neznámij byli/
ale Bohu welmi známij / a přátelé
Blizcý.

Blýzcý. Sami sebe za nic pokládali/ a v Swěta ohyzdnýj a zawržený byli/ ale před Bohem wzáctnýj a welmi milý. W prawé pokoře stáli/ w prawém posluſſenſtwj obcowali/ w prawé Lasce bydleli / w trpěliwosti chodili / a den odedne w Duchowných wěcech prospěwali/ a milost welikau před Bohem zýskali / a gsau dáni wſſem Duchowným náboznym ku přikladu: A wýcegýj tito námi magýj heybati k Swatému prospěchu/ nežli počet nedbánliwých / a wáhawých k rozpustiloſti. O yaká horliwoſt byla geſt wſſech Duchowných/ při počátku swého Swatého wſtanowenj/ a narýzenýj. O yaká náchylnoſt k Modlitbě/ yaké následowánj ctnoſti/ yak welikáa kázeň ſe zachowáwala/ yak welikáa ſſetrnoſt a poſluſſenſtwýj/ pod správau swých Mistrůw we wſſech

ktwělo/wydáwagtj nám o tom swěde ctwý sslepěge gesstě zůstawený/że gsú w prawdě mužj swatý a dokonalý byli/gesstto tak vdatně boyugjce/swět sobě pod nohy přiwedli. Giž nynj za welikého držán gest / kdožby z swého řádu newystaupil/a kdožby to co gest na sebe přijal s trpěliwostý snásselTené gest běh nynějssích časůw / a zanedbánj Stawu nasseho / že tak brzo odstupugeme od prwnj a předsewzaté horliwosti/ a giž se nám stěyssstě žiwu býti / pro welikau teskność/ wáhawość/a nedbánliwość. Day to páne Boże / aby snad do cela w tobě nespala žádost ku prospěchu w ctnostech / poněwádž tak mnoho wida přjkladůw nic neprospjwáse.

O prácy Cžlowěka dobrého a Duchownjho.

Kapi

Kapitole XIX.

Jwot Duchownjho Cžlowěka/ wssemi Ctnostmi má se stkwíti / A aby byl takowý wnitř / yaký se zdá Lidem býti zewnitř : a mnohém wýce má býti wnitř/nežli což se widí zewnitř / nebť Bůh wssecko widí wnitř/gehož naywýce se máme strachowati wssudy na každém mýstě/ a yako Angelé před obličegem geho w čistotě choditi. Každý den máme se obnowowati w wmyslu swém / a geden druhého kwapcý lásce nabýzeti/ yakobychom nyní přisli ku poznánj prawému obrácenj swého/ A takto řícy: Spomozyž mi Pane Bože náss w dobrém wmyslu a swaté službě twé/dayž mi dnes sstiastně počíti/ a w tom dobrém počatém sstiastně dokonati / neb což gsem až posawád

wčinil nic nenj. A zagistě podlé wmyslu předsewzetj nasseho/gest také běh prospěchu nasseho. Weliké pilnosti k tomu gest potřebj / kdož chce w dobrém prospěwati. Neb gestli ten často klesá/který sobě woprawdu a zmužile předkládá a počjná / co pak ten genž řjdko / aneb welmi slabě něco předse béře? Nebo rozličným obyčegem přiházý se nám / že opaussťujme dobrý wmysl/ a snadno opussťěné cwičenj/řjdko bez skody bywá. Ale sprawedliwých Lidj wmysl/w milosti Božj raděgi/nežli w swé maudrosti záležj. W němžto wždycky daussánj magj/cožkoli před se wezmau. Neb Cžlowěk sobě předkládá/a předse béře / ale Buoh řjdj / aniž gest na Cžlowěku což před se wezme/neb gestli pro milost / anebo pro wžitek Blžjnjch a Lásku/ někdy opustj Cžlowěk

obyčegné

obyčegné a zwyklé cwičenj/můž se to potom snadně nahraditi: Ale gestliže se z lenosti a zanedbánj snadně opustj dobré/ to bez auhony nenj/ a potō skodliwé se býti vzná. Snažme se yakž naylép můžeme/ s tjm gesstě snadno w mnohé nedostatky padáme: Wssak předse wždycky nětco gistého w vmysl máme wzýti/ zwlásstě proti těm wěcem/ kteréž gsau nám wšecegtj na překážku. Zewnitřnj wěcy nasse y w nitřnj/magj od nás pilně wyhledané a z pořádané býti/ nebť oboge k prospěchu welmi užitečné gsau. Gestli se nemůžeš wstawičně sebráwati/ aspoň někdy/a nebo nayméně gednau za den/ buďto ráno aneb w wečer/ toho činiti nezanedbáweg/ Ráno sobť předkládeg a w wečer přemýtay a poswažug činůw swých: Kterak gsy se chowal toho dne w řeči/ w skutku/a

E ij w wy-

w myſſlenj / nawrazyllis nyni Boha a Bliznyho. A Protoż přepaſs ſe/ a ſtuog yako Muż/proti lſti a aukladům Diábelſkým: Nenáſledug obżerſtwij / a wſſelikau náchylnoſt ke zlému ſnadně ſkrotiſs. Nikdy nebywaj prázdny / ale nětco čti aneb piſs/aneb ſe modl/ aneb přemyſſleg a rozgymay/ aneb ſyc nětco pro obecné dobré dělay. Trápenj a ſużowánj tela/s rozumem magj ſe wykonáwati/ a za rowno nemagj ſe gich chápati/a wſſyckni která obecná negſau/ta ſe nemagj na gewo wynáſſeti/neb obzwlá ſſtnj pebezčnegj wſu kromi gſu činěná. Wſſak to° ſe ſtřjcy máſs/aby ſnadk wobecnym ſe nelenowal/a k obzwlá ſſtnym ſchopně ſe měl / ale wěrně wykonawſſy / a tomu doſti včniwſſy co na tě ſluſſj/aneb coť poručeno/geſtli wyceg čaſu a chwyle máſs / wrať ſe

rať ſebe ſám ſobě/podlé twé pobožné žádoſti. Nemohau wſſyckni gedno-ho cwičenj wžjwati / neb gednomu ono / a ginému giné lépegj ſlauží. Zaſe/wedlé rozličnoſti časů/ rozličná ſe lžbj cwičenj/neb giná w den ſwa-tečnj / a giná w den wſſednj wolně-gj gdau k myſly. Giného potřebu-geme/ času pokuſſenj/a giného/ času pokoge a mjru. Giné wěcy myſlj-me když ſe rmautjme / a zaſe giné/ když ſe w pánu radugeme. Okolo ſlawněgſſjch Hodůw / dobrá cwiče-nj magj obnowowáná býti / a po-moc ſwatých ſnažněgj hledána: od ſwátku do ſwátku máme ſobě cyl po-kládati / Nakobychom ſe tehdáž měli z tohoto ſwěta wyſtěhowati/a k ono-mu Nebeſkému a wěčnému ſwátku přigjti. A protož při takowých po-božných časých/pečliwěgi ſe chyſtati/

a pobożnĕgij obcowati máme / nýbrž wssecku naſſij powinnoſt/tak přijſnĕ zachowáwati / yakobychom w krátkým čaſe odplatu za prácy naſſij / od Pána Boha přigijti mĕli. A geſtli nám to odloženo bude/ tehdy wĕřme/ że geſtĕ negſme dobrĕ hotowij / a że takowý ſláwy kteráž ſe nám času vloženého zgewiti má / geſtĕ negſme hodnij/ a tijm ſnažnĕgij/ a pilnĕgij ſe k takowé radoſti chyſtayme. Blahoſlawený (dij S. Lukáſs) Služebnijk ten / kteréhož když přijgde Pán/ nelezne an bdij: Zagiſtĕ prawijmť wám / nadewſſemi dobrými wĕcmi ſwými vſtanowij gey.

O milowánj ſamotnoſti a mlčeliwoſti.

Kapitola XX.

Hleday

Leday sobě příhodného času / w němžby samého sebe pilen byl / a o dobrodiných Božích přemeyssel. Opusť wssetečné a daremné wěcy / a takowé Knihy sobě často čitáway / kteréby tě mohly k skraussenú přiwesti / a ne k zaneprazdňowánú. Budessli se warowati od zbytečné° mluwenú a prázdného docházenú a zwydánú nowin a powěstí / nagdes čas příhodný a dostatečný k přemyssłowánú dobrých a užitečných wěcý. Neb naywětssý Swatý / obecnosti lidské kdež mohli warowali se / w saukromý hleděli se Pánu Bohu líbiti / a gemu slauziti: Powěděl geden z nich / kolikrátkoli gsem mezy lidmi byl / menssím člowěkem gsem se nawrátil. A to zagisté w skutku tak býti shledáwáme / kdykoli dlauho ro-

rozpráwyme. Neb snáze gest mlčeti než nikdy nepřemluwiti: Snázegjť gest doma seděti nežli wně gsa sebe ostrýhati. Neb kdož chce k wnitřnjm a Duchownjm wěcem přigjti / ten se musý s pánem Gežjssem od Zastupu wcheyliti. Neb žádnay bezpečněgjý newychází/yako ten/který rád doma bywá. Žiádný nemůže bezpečně Zprawcým býti/gediné ten kdož wmj ginými poddán býti. Žiádný nemůž bezpečně rozkazowati/gediné ten kdož se prwé giných wčil poslauchati. Žiádný se nemuž bezpečně radowati / gediné ten kdož dobré swědectwý swého Swědomý má. Žiádný bezpečně nemůže mluwiti/gediné kdož rád mlčý. A Wssak Swatých Lidý bezpečnost plná Bázni Božý gest. Neb ačkoli welikými ctnostmi/a milostmi se stkwěli/nic méně/pečliwý wždycky/

a pokor-

a pokorný w sobě byli. Ale zlých lidý bezpečenstwý z pychy gest/a z wssetečnosti pocházý/ a naposledy w potupu/ a w hanbu se gim obracý. Nikdy sobě neslibug bezpečenstwý w tomto žiwotě/ ačkoli zdálby se býti dobrý a nábožný Zákonýk/aneb pan strenýk. Neb častokrát mnozý/gessto se před Lidmi zdáli býti dobrý/ proto že sami w se dauffali/ w welikém nebezpečenstwý wpadali. Protož mnohým wžitečněgý někdy gest/ aby bywali pokussení/ aby se přýlissně newbezpečowali/ a aby se w pýchu nepozdwýhli/ani se také k zewnitřnýmwesseljm newcheylili. O by nižádný nikdy pominulé chwály a swěta weselý nehledal. O by se kdo nezamesskáwal pečowáným tohoto Swěta/o kterakby ten každý dobré swědomý zachowal. O by každý wssecko marné pečowánj

odwrhl/

odwrhl / a naywýce na wěcy ſpaſy
tedlné myſlil / a wſſecku naděgi ſwau
w ſaném Bohu pokládal / kterakby
weliký pokog a odpočinutý měl. Zia
dný hoden nenj Nebeſkého poteſſe
nj / gediné lečby pilně pracowal w
ſwatém ſtraufſenj. Chceſſli ſtrau
ſſené Srdce mýti ſám w ſobě / wegdi
do pokogýka ſwého / wypuď / a wyžen
wſſecky Baure ſwětſké / Jakož pſáno
geſt: W pokogých waſſých ſtrauſſe
nj buďte. Neb w pokogi ſwém na
gdeſs / což w ně tratýſs: Nebo po
kogýk když ho oſtrýhás ſladký geſt /
a když ho ne oſtrýhás / teſknoſt plo
dý. Geſtliže na počátku obrácenj
ſwého pilen ho budeſs / budeť tobě
potom milým přýtelem a wděčné we
ſelý. W mlčenj a w pokogi proſpý
wá Duſſe nabožná / a ſkrytým wěcem
w pýſmě bywá wyučena. Tuť nagde
potoky ſlzý / gimižby ſe po wſſeckny

nocy abmýwala/a očiſſtowala. Aby Stworiteli ſwému tým mileyſſý byla / čým dále od obecnoſti Swětſké přebýwá. A protoż / kdoż ſe od známých wzdaluge a od Přátel/přiblýżuge ſe k němu pán Bůh s Angely Swatými. Lépe ſe geſt tagiti/ a péči o ſebe mýti/nežli zanedbage ſebe, diwy činiti. Chwalitebná wěc geſt Cžlowěka Duchownýmu řídko wycházeti a nechtýti widýnu býti / ani giného/ coż neſluſſý mýti/widěti/ Neb Swět pomigý y žádoſt geho. A proč to chceſs widěti/ čehoż nelze mjti ani zadržeti? Žiádoſti owſſem ſmyſluow táhnau Cžlowěka k taulánj/ ale kdyż hodina pomine/co giného než těžkoſt w ſwědomý a roztržený Srdce přináſſý? Neb častokrát weſelé wygtě/ ſmutné nawrácenj činj: Weſelé bděnj nočnj/ſmutné gitro přiwo-

dý.

bý. Takéž wsseliká radost tělesná lahodně wcházý/ale naposledy kausse a vmrtwuge. Co můžeš ginde widěti/co tu newidýš? Ay Nebe y zemi/ y wssecky žiwly/neb z těch wssecko včiněno gest. Co můžeš někde widěti/ coby mohlo pod Sluncem zůstati? Snad se domnýwáš tjm nasycen býti? Ale nemůžeš toho dosáhnauti. By pak wsseckny wěcy widěl přýtomné/co giného gest/než widěnj marné? Pozdwýhni očj twých k Bohu na wýsosti / a modl se za nedostatky swé a za hřýchy. Nech marný wěcy marným/ale ty buď pilen toho což to bě Buoh přikázal. Zawři po sobě dwéře swé / a powolay k sobě Pána Gežýsse milého twého. Zuostaň s nim w pokogýtku/neb nenagdeš ginde takowého pokoge. Newýgdeššli/ nic nevslyššýš o prázdných řečech/ a

lepšýho

lepſſýho pokoge vžiweſs. Geſtlič pak geſt mýlo něteo nowého ſlyſſeti/wěz že muſýſs mýti z toho potom zámutek Srdce.

O ſkraussenú ſrdečném.

Kapitola XXI.

Chceſſli proſpjwati w čem/chowayž ſe w Bázni Božý / a nebýway prýliſs ſwobodný / Ale ſkroť podkázný wſſecky ſmyſly twé / aniž ſe wydáway na weſelý dětinſké. Day ſe w ſrdečné ſkraussenú / a nagdeſs naboženſtwú: Neb ſkraussenú mnoho dobrého přináſſý/ což roztržený brzo ſtracuge. Diw geſt že kdy Cžlowěk může weſel býti w tomto Swěte / ktery na ſwé wyhnánú/

hnánj/ swau skázu / a na tak mnohé swé Dusse nebezpečenstwj/ myslj / a ge wwažuge/ Ale pro zatwrzenj Srdce/ a nedbánliwost nedostatkůw nasſich neligeme bolestj Dusſj nasſych/než častokrát se marně smẽgem/ gesstobychom plakati mẽli. Nenj prawá swoboda / ani prawé weselj/ gediné w Bázni Bożj/s dobrým swẽ domỹm. Sstiastný gest kdoż může zawrcy każdau překážku roztrženj / a nawrátiti se k sebránj swatého skraussenj. Sstiastný kdoż se wzdaluge od toho cożby mohlo geho swědomj̃ posskwrniti a obtjżiti. Boyug mużsky neb obyčeg obyčegẽ přemożen bywá. Nechássli ty Lidj při gegich wẽcech/ onić tebe nechagj při twých. Naydáwey se w cyzý wẽcy/aniż se wkládaý w přjčiny starssich. Přihljdni nayprwé k samému sobẽ/a napomỹnay sám se nadewſ

nadewssecky milé tobě. Nemáſſli Lidské přijzně/nechtěg se z toho rmútiti/ Ale toho tobě buď lýto / že se nemáš opatrně/yakby slusselo na služebnýka Bożýha / aby nábożně obcowal. Užitečnegší gest častokrát y bezpečnegší / że Cžlowěk nemá mnohých weselý w tomto Swěte / zwlásstě podlé Těla/wssak że Bożských nemáme/ anebo że ge řídko čigeme / My tým winni gsme/ proto/że skraussený srdce nehledáme/aniž marných weselý owssem zamýtáme. Protoż poznay/ żes nehodný Bożského wtěssený / ale wýce że gsy hoden mnohého zarmúcený. Kdyż má člowěk prawé skraussený / tehdy gest těžký a hořký wssecken Swět gemu. Dobrý Cžlowěk nagde dostatečnau přičinu želeti a plakati: Buďto że k sobě přihlédá / aneb k Bližným zřený má / tehdy vhlédá/

ſe nižádný nenj žiw bez zámutku. A čjm pilnegj ſe ſpatřuge/tjm wjc želj: neb přjčina ſprawedliwého želenj / a wnitřnjho ſkraussenj / gſau hřjchowé / a naſſe prowinenj: W kterýchžto tak obwalenj ležjme/že řjdko k Nebeſkým wecem prohlédáme. Kdyby častegj o ſwé Smrti neli o žiwotu dlauhém myſlil / bez pochyby žeby ſe horliwegj polepſſyl. Kdyby také ſobe budaucý Múky pekelnj a wočiſtnj ſrdečne wážil/ mám za to žeby rád práce a bolesti yakéžkoli ſnáſſel / a nicby ſe neſtrachowal wtrpného a přjſtného obcowánj: Ale že ty wecy nám Srdce nepronikagj / a že rozkoſſe milugeme / protož ſtudenj a welmi léniwj / zoſtáwáme. A ponewádž často nedoſtatek Ducha trpjme/ odtud také často ſtúpnj Tělo bjdné. Protož modl ſe pokorne

korně Pánu Bohu / ať dá Ducha
skraussenéhо / a řcy s prorokem:
Nakrm mne Pane chlebem slzý/a nápog day mi w slzych a w mýře.

O vwažowánj Lidské býdy.

Kapitola XXII.

Jdney gsy Cžlowěče kdežkoli gsy/ a kamž se koli obrátyšs / gediné lečby k Bohu se obrátil. A co se rmautyšs? Co sobě stýsstěšs žeť se newede yakž chcešs a žádášs? Kdo gesť aby měl wssecko po swé wůli? Ani ty/ ani yá/ ani z Lidý kdo na Zemi. Nenj Cžlowěka na Swětě / aby neměl nějakého zámutku aneb vzkosti/ By pak byl Král neb Papež. Kdo gesť aby se lépe měl / než ten kdož owssem

pro Boha hotow geſt nětco trpěti:
Rjkagj mnozý nedoſtatečnýj a ne-
mocnýj: Hle kterak dobré bydlo o-
benno Cjlowěk má/ Kterak geſt Bo-
haty/ kterak mocný / kterak powýſſe-
ný/kterak welikýj/ znamneitý/ a kterak
kráſný: Ale pohleď k wěcem Nebe-
ſkým/a wyhlédáſs ſe wſſecky wěcy tyto
časné pomjgegjcý nic negſau / Ale
gſaut welmi negiſté / a wjce obrežu-
gjcý/Neb nikdý bez ſtaroſti a bez bá-
zně nemůž gimi Cjlowěk wládnauti.
Nezáležjj na tom Blahoſlawenſtwjj
Cjlowěka / když má časnych wěcý ho-
gnoſt / ale doſtić mu bude / doſta-
neli gich w ſkrownoſti: Zagiſté bý-
dný geſt a pſotný žiwot náſs na tom
to Swěte / A čjm wjce chtělby Cjlo-
wěk býti náboženegſſý/ tjm wjce ten-
to Swět zdá ſe gemu hořčegſſjj/Neb
lépe čige/ a widj yaſněgi lidſtého po-
ruſſenjj

ruſſenj nedoſtatky. Neb gjſti/pjti/ bdjti/ſpáti/odpočjwati/dělati/a giným potřebám Těla poddánu býti/ zagiſté weliká bjda geſt a trápenj/ Cžlowěku pobožnému/ kteryžby rád chtěl proſt a od každého nedoſtatku ſwoboony býti. Neb ſe welmi obtěžuge člowěk wnitřnjmi potřebami tělesnými na tomto Swětě/ protož Prorok nábožně proſý/ aby ſwobodden byl od takowých wěcý/řka: Z potřeb mých a zanepráždněnj/ wyſwoboď mne Pane. Ale běda těm/ kteržž nechtjj poznati ſwé bjdy: a mnohém wjce těm běda/kteržž milugjj tuto bjdu/a tento poruſſytedlný žiwot/Neb mnozý oň tak welmi ſtogjj/že ačkoliby weliků prácy/ba y žebrotau/potřeb tělesných doſahowali/ wſſak kdyby zde na ſwětě mohli býti žiwi wěčně/ o Králowſtwj Nebeſké nikdyby ſe neſtarali.

ſtarali. O bláznj / a newěrnýj Srdcem / kteřjž ſe tak hluboko w zem wrylj / že nic giného / než tělesné wěcy čenichagýj / Ty gſau gim chutné / ty milé:
Ale nebožátka potomť poznagýj a zwědj / yak ničemné a mrzuté / bylo to což milowali. Ale Swatýj Božýj / a wſſyckni nábožnýj Přátelé Krystowi / nehledali toho / co ſe tělu lýbilo / ani toho / co ſe na ſwětě ſtkwělo / Ale wſſecka nadběge gegich / wſſecken aumyſl / wſſecka žádoſt byla k wěčným wěcem Nebeſkým / proto / aby miloſtýj těchto časných wěcý / nebyli odtrženi od oněch Nebeſkých a wěčných. Protož Bratře / dauffay že geſſtě budeſs mocy proſpýwati w Duchownýjch wěcech: Geſſtě máſs čas a hodinu: y proč odkládáſs wmyſlem ſwým? Wſtaň / a hned počni / a řcy: Ey nynýj čas wzáctný pokánj činiti / nynýj

nyný čas bogowati / nyný čas přý-
hodný oprawowati a polepſſowati
ſe. Když ſe zle máſs a rmautiſs/
tehdy čas máſs zaſluhowati / neb
muſýſs gýti ſkrze Ohen a Wodu /
prwé nežli přýgdeſs k odpočinutý.
Gediné leč ſobě náſylé včinýſs/ ginák
neprawoſtý nepřemnožeſs. Kterak
dlauho gſme w tomto křehkém tele/
bez nedoſtatkůw býti nemůžeme/ ani
bez teſknoſtý a Boleſtý žiwu býti.
Rádibychom měli odewſſý býdy od-
počinutý/ale že gſme ſkrze hřích ſtra-
tili newinnoſt ſtratili gſme také wečné
blahoſlawenſtwý/protož muſýme
mýti trpěliwoſt / a čekati Božýho
ſmilowáný / ažby pominula nepra-
woſt tato / a ſmrtedlnoſt pohlcena
byla od žiwota. O yaká geſt křehkoſt
Lidſká/ a kterak wždycky k neprawo-
ſtem nachylná. Dnes ſe ſpowýdáſs/
z hřýchůw ſwých / a zýtra ge zaſe čiſ

nýſs. Nynj máſs aumyſl ſe gich wa-
rowati / a po hodině zaſe w ně pa-
dáſs/yakoby na ně nikdý prwé nemy-
ſlil / aby ſe gich warowal. Protoż
ſprawedliwě ſe máme kořiti a njžiti/a
o ſobě nic wyſoce neſmayſſleti: pro-
to/že gſme tak křehcý a nevſtawičnj.
Neb brzo ſtraceno býwá ſkrze ned-
bánliwoſt/což s welikau prácý doby-
to geſt ſkrze miloſt. Což pak bude o
nás na koncy / kteržſto w dobrém tak
ſkůro vſtuzeni býwáme: Běda nám/
budemeli ſe chtjti vcheyliti k odpoči-
nutj/yakoby giž pokog byl/ a bezpeč-
noſt / Ano ſe geſſtě neokázalo na nás
gedno znamenj ſwatoſti/ a prawého
pokánj/ w naſſem obcowánj. Wel-
miby potřebj bylo / abychō ſe znowu
cwičili/yako dobřj z wolency/geſtliby
ſnad byla nějaká nadějge budaucýho
polepſſenj / a wětſſjho vžitku Ducho-
wnjho.

O pře-

O přemyſſlowánij Smrti/ kteréžto žádný weſele nedočeká/ gedině ten kdož ſe k nij prwé chyſtá a připrawuge.

Kapitola XXIII.

WElmi brzo toto ſe stěbau ſtane/ a protož wiz kterak gſy ſpůſobný/ dnes Cžlowěk geſt/ a zýtra ſe nevkáže/ a když wzat bude od očij/ také brzy s myſli ſegde. O hlaupoſti a twrdoſti Srdce lidſkého/ že na tyto nynēgſſý wěcy toliko myſlij/ o ty ſe ſtará a pečuge/ a neprohléda k budúcým. Tak ſe máſs we wſſelikém ſkutku a Myſſlenij mýti yakoby hned měl vmřjti. Kdyby ty dobré ſwědomij měl/ ſmrtiby ſe nebál. Neb lépe

se geſt hřjchůw warowati / neż před
ſmrtj vtjkati. A geſtli dnes negſy
hotow / kterakż zýtra hotow budeſs
mocy býti: Nebo zaytřegſſý den geſt
welmi negiſtý / a newjſs dočkáſſli
dne zaytřegſſýho. Co platno geſt
dlauho żiwu býti/ponĕwádż ſe nic ne-
polepſſugeme: Pohřjchu/ nepole-
ſſugeť wżdycky dlauhý żiwot Cżlowĕ-
ka / ale častokrát wjce hřjchůw při-
dáwá. Obychom aſpoň gediný den
dobře ztráwili we wſſem ſwém żiwo-
tĕ. Mnozý ſobĕ počjtagi léta ſwé-
ho obrácenj / ale častokrát malý bý-
wá vżitek polepſſenj. Geſtli hrozné
a ſtraſſliwé vmřjti/ſnad wjce nebez-
pečnĕgšj geſt dlauho żiwn býti. Bla-
hoſlawený geſt / kdoż hodinu Smrti
ſwé před očima wżdycky má/a k ſmr-
ti ſe na każdý den připrawuge. Wi-
dĕllis kdy Cżlowĕka an vmjrá / po-
mni że

mni ge y ty tauž cestau máss gýti. Kdož gest ráno/ tak vsebe mẽg ge mu ge do wečera vmříti : A když bude wečer/neslibug sobě do gitra zůstati/ Protož wždycky hotow buď/ a tak živ buď/ aby tě Smrt wždycky hotowého nalezla. Nebť mnozý náhle a nenadále vmýragú / Neb w kterau hodinu se neočekáwá/Syn Cžlowěka přýgde. Když twá poslednj hodina přýgde/ daleko ginák počneš mysliti o životě minulém: A budeš welmi želeti a litowati / že gsy zmesskal a zanedbal dobře činiti/a sobě zasluhowati. O kterak sstiastný a opatrný gest ten Cžlowěk/kterýž takowý snaží se býti zde w životě yaký žádá nalezen býti w hodinu Smrti. Welikú zagistě daussánj/a sstiastnau Smrt nachází ten/který má dokonalé potupenj swěta / wraucý žádost w ctno-

ſtech proſpjwati / milowánj kázně/ prácy w pokánj/ hotowoſt w poſluſſenſtwj / zapřenj ſamého ſebe/ ſtrá-ſſenj každěho protiwenſtwj pro milowánj Božj. Můžeš sobě mnoho dobrého zaſlaužiti / dokudž gſy zdráw/ ale když nemocen budeš / newjm budeſſli co mocy / Nebť málo gich geſt / kteřjžby ſe po nemocy poslepſſyli. Tak také ti kteřjž ninohy putugj/ řjdko ſe oſwěcugj. Nedauſſay w přátely / ani na budaucý časy odkládey zdrawj swého/ nebť ſpjſſe zapomenau tebe Lidé než ty ſe naděješ. Protož lépe geſt nynj za času ſe opatřiti/ a dobrými ſkutky ſe k onomu ſwětu zachyſtati/ nežli w giných pomoc dauſſati. Neb geſtliže nebudeš pečliw ſám o ſebe nynj dokudž gſy žiw / y kdo bude pečowati o tě po ſmrti? Nynj čas geſt welmi drahý

a wſ

a w zácthý / ale pohřýchu welmi gey-
newžitečně trámýſs / geſſto w něm tak
mnoho mohlby ſobě zaſlaužiti / z če-
hožby potom mohl na wěky žiw býti. Nebť přýgde čas / kdyžto žádati
budeſs za gediný den / anebo hodinu /
aby ſe polepſſýti mohl / ale newými
wproſýſſli. O Bratře naymilegſſý /
yak z welikého nebezpečenſtwý muo-
ſeſs ſe wyſwoboditi / geſtli wždycky
w Bázni Božý budeſs ſtáti / a na
ſmrt wždycky pozor mýti. Snaž ſe
nynj tak žiw býti / aby w hodinu ſmr-
ti mohl ſe raděgý radowati / nežli
rmautiti. Wč ſe nynýj wmýti Swě-
tu / aby tehdáž mohl žiw býti s Kry-
ſtem. Wč ſe nynýj wſſycky wěcy potu-
powati / aby potom ſwobodně mohl
k Pánu Kryſtu přigýti. Treſcy ny-
nýj Tělo ſwé ſkrze pokánýj / aby po-
tom mohl mýti giſté dauffánýj. Ach

Bláżne / y co myſlýſs że dlauhy żiwo budeſs / kdyż żádného dne giſtého nemáſs? O yak mnozý gſau zklamáni / a w náhle s tĕly rozlaučenýj. Kolikrát gſy ſlyſſel ano Lidé rozpráwĕli: Zle/hyň onen Mečem zabit/onen ſe vtopil / onen s hwory vpadl a zabil ſe/ aneb ſlomil hlawu / onen gedauce gýdlem ſe zadáwil / onen hrage vmřel / giný ohněm / giný żelezem/ giný boleſtý morný zhynul / giný w zlodĕgſtwý gſa popaden / geſt obĕſſen/ A tak wſſech konec ſmrt geſt/ a żiwot Lidſký yakożto ſtýn pomýgý. A kdo na tě zpomýnati bude po Smrti? A kdo ſe za tě bude modliti? Protoż Bratře neymilegſſý čiň nynýj / čiň coż neywýcegý můżeſs dobrého / neb newýſs kdy vmřeſs/ a newýſs také co tě po Smrti potká. Dokudż čas máſs / ſhromážďug ſobĕ Zbożý ne-

ſmrte-

ſmrtedlné/a naywětſſý pilnoſt a ſnažnoſt měg o ſwé Spaſenij/a o ty wěcy ktereż gſau Bożſké vſtawičně pečug. Protoż čiň ſobě nynij přátely/ poctiwoſt Swatým Bożým čiň / a gegich ſkutkůw náſledúg/aby kdyżby ſſel z tohoto ſwěta / přijali tě do wěčných přýbytkůw. Buď yako hoſt a Pautnýk na zemi / gemuż nic nenij do ſwětſkých wěcý. Zachoway Srdce čiſté a ſwobodné / a zhůru k Bohu pozdwiżené / Neb nemáſs zde měſta přebýwagýcýho. Tam proſby ſwé wſſednij a lkánij s ſlzami poſýlay/aby Duch twůg mohl po Smrti ſſtiaſtně k Bohu přigýti.

O Saudném Dni a Mukách Pekelných.

Kapitola XXIIII.

PRzed wssech wěcech/ prohlyday na konec/ kterakby mil před tým hroznym Saudcy státi/ před nimž nic tayného nenj/ Kterýžto žádnými dary nebude vkogen/ a žádný weyniluwy nepřigjmá / a nepřipaussťuj / ale podlé sprawedlnosti saudj. O bý-dný a neinaudrý hřjssnjce / pomysli co budess odpowjdati Bohu / genž wssecky twé wěcy zlé wj a zná/ poněwadž se někdy Boggjss twáři Cžlowěka hněwiwého: A proczež neprohlédáss ke dni Saudnému / kdežto nižádný nebude se mocy wymluwiti / ani skrze se/ ani skrze giného/ani obránisti/ani skrýti/ ale gedenkaždý bude dostatečně těžek sám sobě: Mynj práce twá vžitečná gest / plác přjgemný / ktánj snadné k vslyssánj, želenj k dosti wěs

ſti včiněnj a očiſſtěnj. Neb má wſelikỳ a Spaſytedlnỳ Očiſtec trpěliwỳ a dobrỳ Cžlowěk, ktery když křiwdy a protiwenſtwj trpj a ſnáſſj / wšjce lituge a želj zloſtj těch kdož gemu křiwdy a protiwenſtwj činj / nežli křiwd ſobě včiněnỳch / ktereýžto za ſwé protiwnjky rád ſe modlj / a ſrdečně winny gim odpauſſtj. Ktereýžto takě prowinněnj ſwá proti ginýmy / nemeſſká odproſyti: Ktereýžto ſpjſſe ſe ſlituge / nezli ſe rozhněwá: Ktereýžto ſám ſobě náſylj činj častokrát / a Cžlo wſſelikau péči Duſſy poddáwá / a podrobuge. Lépe geſt nynj hřjchy čiſtiti / a neprawoſti wypléňowati / nežli ge na budúcý wěk k očiſſtowánj chowati. Zagiſté ſami ſe zklamáwáme ſkrze nepořádné milowánj / ktereýž k naſſemu cželu máme. A což ginéhoho ohněn ten nežli hřjchy twé

palitel a žráti bude: Neb čjm sobě zde wjce odpaussťjss a po těle krá-čjss/ tjm wjce trpěti a trápiti se budess / a wjcegj hmotnosti k palenj nachowáss / a na shromážděnjss / neb čjm gest Cžlowěk hřessel / tjm také tjžegj trápen a muzen bude. Tam leniwěj k Bozjm wěcem ohniwými ostny bodeni budau / a wozralcy newýmluwným hladem a žjžnj trápeni budau. Tam Smilnjcy a rozkosse milownjcy horjcý Smolau / a smrdutau Syrau poléwáni budau/ a Záwistiwj yako wztekly psy pro welikau bolest wýti a skučeti budau. Nebude nizádného hřjchu kteryžby swé zwlássetnj múky neměl. Tam pyssnj wsselikau hanbau naplněni budau / a lakomcy bjdnau nauzy suženi budau. Tam bude gedna hodina w mukách těžssj nez zde Sto Let

w nay-

w nayteſſſým pokánj. Tam nenj nizádného odpočinutj / ani potěſſenj zatracenům. Nebť zde předce někdy člowěk odpočine od ſwé práce a s přátely ſe poteſſj / tam pak žádného odpočinutj nebude. Protož nynj buď pečliw aby želel hřjchuow ſwých/aby w ſaudný den bezpečen byl s wolenými Bohjmi. Neb tehdáž Sprawedliwý ſtanau w welké ſtáloſti proti těm kteřjž ge ſužowali/ wytjſkali/a odgjmali práce gich. Tehdáž ſtane aby ſaudil / ten kterýž ſe pokorně poddáwá poſazowanému lidſkému. Tehdáž bude mjti welké daufánj chudý a pokorný/a lekati ſe bude wſſudy hrdý a pyſſný. Tehdáž widjm bude že ten maudrým byl na tomto ſwěte kdož geſt ſe naučil pro Kryſta Bláznem a potupným býti. Tehdáž wſſelké zarmaucenj kteréž

Cjlowěk

Cžlowěk trpěliwě snásseł / bude mu mýlé a lýbezné / A wsseliká nepra-wost zacpá wsta swá. Tehdáž se ra-dowati bude wsseliký nábožný / lkáti a plakati bude wsseliký nepobožný. Tehdáž wýce se bude weseliti Tielo z toho že geſt bylo saužené a trápené / nežli kdyby bylo od mládosti w pýsse a w rozkossech wychowané. Teh-dáž se bude stkwýti odew chatrný a zawržený / a zatmý se odew krásný a subeylný. Tehdáž wýce chwálen bu-de Domek chudý / nežli nyný Palác pozlacený. Tehdáž wýce spomůže stálá a dokonalá trpěliwoſt / nežli wſſecka swětská mocnoſt. Tehdáž wýce powýsseno bude posluſſenstwý sprostné / nežli wſſechny chytrosti swětské. Tehdáž wýce obweselý člo-wěka čisté a dobré swědomý / než uče-né swětské mudrowánj. Tehdáž

wýce

wěčce wáženo bude wssehо bohatstwý potupenýchž / nežli wssyckni pokladowé wssech obywatelůw na zemi. Tehdáž se wěčce bude z nábožné Modlitby těssyti / nežli z Krmý nayrozkossněgssých. Tehdáž wěčce se radowati budess z mlčenýchž / nežli z mnohého mluwenýchž. Tehdáž wěčce budau wáženi dobrý skutkowé / nežli mnohá pěkná mluwenýchž. Tehdáž wěčce lžbiti se bude vtrpný žiwot a přýkré pokánýchž / nežli wsseliké zemské kochánýchž. Protož wč se nynýchž malýčko potrpěti / aby potom od wěčné° trapenýchž mohl wyswobozen býti. Zde nayprwé pokus coby potom měl trpěti. Neb gestli nynýchž tak málo nemůžess trpěti / y kterak pak budess mocy wěčné múky snésti? Gestli nynýchž maličké protiwenstwýchž netrpěliwého tě činýchž / což tehdy Pekelnýchž oheň včiný? Ty zagistě

giſté nemůżeſs dwogý radoſti mýti/ radowáti ſe zde na tomto Swěte / a potom Kralowati s Krystem na Nebi. Medle kdyby ty aż do dneſſnýho dne wżdycky w rozkoſſech a we cti tohoto Swěta żiw byl : Cotby to wſſecko proſpěwalo/kdyby nyničky nenadále a okamżeným wmřel? Wſſecko tehdy geſt marnoſt/ kromě milowáti Pána Boha a gemu ſamému ſlaużiti. Neb kdożť Pána Boha celým Srdcem miluge/ani Smrti/ ani ſaudu/ani mukám/ ani Pekla ſe nebogí. Neb dokonalé milowánýj / bezpečný přýſtup ku Pánu Bohu činý. Ale kdożť ſe geſſtě kochá w hřýſſných / nemýť diw że ſe Smrti a Saudu Bożýho hrozného bogý. Ale wſſak dobře geſt / ponewádż Milowánýj Bożýj nemůż Cżlowěka od zlého odtrhnauti/ aby ho aſpoň ſtrach Pekelných

kelnych muk skrotil. Neb kdoż opo-
mýtá Bázeň Božj / takowý žádný
nemůž dlauho w dobrém státi / ale
brzo w Diáblowo osydlo vpadne.

O wraucým polepssenj a naprawenj wsseho žiwota nasseho.

Kapitola XXV.

SVš bedliw a pilen
při službě Božj / a často
přemýssley k čemu gsy
přissel / a proč gsy swět
opustil: Zdály ne proto /
aby Bohu žiw byl a Duchownjm čło-
wěkem byl: Protoż měg wraucý žá-
dost wždy / aby prospýwal z dobrého
w lepssý. Neb odplatu swau brzy za
prácy twau wezmeš / a tehdáž nebu-
dewjce

de wjce ſtrachy ani boleſt w končinách twých. Neb nynj maličko popracugeſs/a welikė odpočinutj/anobrž wččné weſelj nagdeſs. Geſtliže wčrnč a pilnč pracowati budeſs/ Pán twá wčrná a hogná odplata bude. Dobrau nadčgi máſs mjti že ſwjch trezýſs/ale proto ſe nevbezpečnog/aby nezléniwěl a w peychu nevpadl. Neb tak ſe čte o gednom/že mage bog mezy Bázněj a nadčgj/ když gednoho času welmi žaloſtiw gſa/ tyto wěcy w Koſtele před gednjm Oltářem modlic ſe ſám w ſobě přemyſſlowal/ řka: O bych wědčl že geſſtě mám ſetrwati. A y hned vſlyſſel wnitř w ſobě takowau odpowčd Božſkau: Medle kdyby to wědčl coby včiniti chtčl: čiň nynj to/ cožby potom chtčl činiti/a dobře bezpečen budeſs. Tehdy y hned poſylněn gſa a obweſelen/ Božj wůli pod-

li poddal se/ a y tyned přestalo staro-
stliwé rozpakowánj/ a pochybné pře-
myssłowánj/ a nechtěl se wjce wypta-
wati wssetečně aby zwěděl coby budu-
čně s nim se dáti mělo/ ale wjcegj snaž-
il gse wyhledáwati kterábý byla wůle
Božj dobrá/ dobře ljbezná/ a dokona-
la k začjnanj y k dokonánj každe° stu-
ku dobrého/ yakož pjsmo dj: Dau-
ffay w Boha a čiň dobře/ přebýway
w Zemi/ a krmen budeš bohatstwjm
gehо. Gedna gest wěc/ kterážto mno-
hé od prospěchu a wraucýho polep-
ssenj samého sebe odwodj/ totiž/ že se
bogj těkosti a nesnadnosti/ aneb prá-
ce w odporowánj zlému. Neb zaz-
gisté ti naywjce nad giné w ctnostech
prospjwagj/ kterjž ty wěcy kteréž gsau
těžké a gim protiwné wedlé swé mož-
nosti/ přemáhagj. Neb tehdáž Cjlo-
wěk naywjce prospjwá a zasluhuge

sobě wětssých milostij / když sám se
přemáhá a w Duchu vmrtwuge. A-
le ne wssyckniť magij k přemáhanij
a k mrtwenij rowný žádostij / Wssak
předce horliwý milownýk wždy nay-
wětssij hledatel ctnostij / a schopněg-
ssij k prospěchu bywá/ač mage wýce-
gij náružiwostij wássnj/nežli giný do
bře mrawney a tichey / Ale k ctno-
stem zpozdilegssij. Dwě pak wěcy ob-
zwlássstně/k welikému polepssenij wel
mi pomáhagij / totiž/ když Cžlowěk
násylně od toho se odtrhuge a wzda-
luge / k čemu přirozenij neřádně gest
náchylné / a horliwě o to dobré sto-
gij / kterého každý wýcegij potřebu-
ge. Také máss s pilnostij těch se wě-
dý warowati a ge přemáhati/kteréž se
tobě častokrát na giných neljbij. W-
ssudy buď pilen prospěchu swého.
Gestli dobrý přýklad na kom vzřýss

neb

neb oném vslyssýss/aby se y hned k ná
sledowánj zapálil. Pakliby co skod
ného poznal / warug se aby toho ne
činil. Pakliz kdy včinil / želey a tým
spjsse naprawiti vsylug. Jakoż oko
twé giné widj/ tak také ginj tebe sse
trj/ kterakýgsy w obcowánj. Kte
rak milé a lýbezné gest widěti nábož
né a wraucý Bratry ctnostmi ozdo
bené / a Kázeň milugjcý. O kterak
těžké a teskliwé gest widěti zle a ne
přjkladně obcugjcý / a kterýž toho
nidbagjc k čemu gsau powoláni. O
kterak skodné gest zanedbati předse
wzetj powolánj swého/a k tomu če
hoż Buoh bránj vmyssl swug přikládati. Pamatug na počátek powo
lanj swého / a přebloż sobě Obraz
Krysta vkřižowaného. Melby se sty
děti/pohledě na žiwot Pána Gežjsse/
žes gesstě napočal přirownáwati swé

ho žiwota k geho / ač gsy dosti dlau-
ho na ceste Páně Duchownym Cžlo-
wekem byl. Zagisté kdo se pobožně a
práwě w nayswětěgssym obcowánj
a Umučenj Gežjsse milostného cwi-
čj / tu wssecky wěcy užitečné a sobě po-
třebné w hognosti nagde. Aniž po-
třebý gest gemu kromě Gežjsse / co le-
pssýho a dokonalegssýho hledati. O
by Pán Gežjs wkřižowaný w nasse
Srdce zawjtal / kterakbychom brzo
dostatečnú včinú byli. Bohabohatý
a wrancý wssecko mýle snássj / a což
koli nań wloženo / wsse w dobré obra-
cuge. Modlitebnjk nedbánliwý a
wlažný / má zármutek na zármutek / a
se wssech stran trpj wzkost / neb wni-
třnjho wtěssenj nemá / a zewnitřnjho
bránj se mu hledati. Modlitebnjk
živ gsa bez Kázně k welikému pádu
gest hotowý. Kdož hledá lehce živ
býti /

býti wždyckny w zámutcých a w ne-
bezpečenſtwý bude/Neb gednák ono/
gednák giné ſe mu neſlýbý. Kterak
pak činý mnozý ginů Modlitebnicý/
kteréýžto w dosti tuzé a trpké Klá-
ſterſké kázný trwagů/řýdko wycha-
zegů/ ſamotně přebýwagů/ chudičce
gedj/hrubý oděw neſau/mnoho pra-
cugů/málo mluwj/a malo ſpý/dlau-
ho bdý a ráno wſtáwagů/dlauho ſe
modlý/často čtau/ a we wſſý kázni a
bázni Bożý ſebe oſtrýhagů: Sſetř
na rozličné řády Duchowných lidů/
kterak kazdau noc k chwále Bożý wſ-
táwagů: A protoż/ welikáohaw-
noſt geſt/ geſtli ty ſe budeſs w tak
ſwatý prácy lenowati/ w které tako-
wé mnoſſtwý Duchowných lidj pá
na Boha ſpleſáným chwaliti počý-
nagů. O by to mozné bylo/abychom
nic giného činiti nemĕli/ gedině aby-
chom

chom wždycky pána Boha naſſeho wſſým ſrdcem y vſty chwálili. Dayž to pane Boże/abychom nikdy gidla/ ani pitj/ani ſpanj nepotřebowali/ale gſauc od těchto ſtkwoſtných bjd wyſwobożenj/ abychom mohli bez přeſtánj twau ſwatau miloſt chwáliti/ a toliko s Duchownými praceni ſe obýrati / tehdy bychom daleko blahoſlanĕgſſy byli/ nežli nynj gſme/ když z yakéžkoli potřeby tělu ſlaužjme. O bychom nikdy těchto tělesnych potřeb nepotřebowali / ale toliko Duchownych pro obcerſtwenj Duſſe hledali/ačkoli y těch welmi řjdko pohřjchu okuſugeme. Když Cžlowĕk až k tomu přjgde / že od žádného ſtworenj potěſſenj nehledá/tehdy teprwá pán Bůh mu dokonále chutnati počjná/a tehdáž přeſtáwá na tom yakžby ſe koli gemu podařilo. Neb tehdáž

ani

ani pro welikost se nerozweselij / ani pro malost nezarmautij/ale docela a dauffáliwě na Pána Boha spoléhne/kteréhožto we wssech wěcech za wssecky wěcy pokládá/kterémužto o wssem nic nehyne/ani vmijrá/ ale wssecky wěcy gemu žiwé gsau/ a wedlé žádosti geho wsseckny gemu bez rozpáčenij slaužij. Pomni wždycky na konec/a wez/že zmarený čas/nikdy se nenawracuge. Bez pečowánij a bez pilnosti nikdy nedosáhnes Ctnosti. Gestliže počnes leniw býti / y hned zle se počnes mjti / Ale budes-li pilen wrauenosti/ nagdes welikỳ pokog/a počigges polehčenij we práci pro Božij milost / a pro milowánij ctnostj. Neb Cjlowěk wraucý a chtiwý/ke wssemu dobrému hotow gest. Wětčij práce gest odoláwati hřjchům a náchylnostem tělesným/nežli

s po-

a potem pracowali w yakémžkoli dj-
le. Kdož se malých nedostatkůw ne-
waruge / potom pomalu wpádá w
wětšj / a w těžšj. Radowati se bu-
deš wždycky w wečer gestliže den wži-
tečně stráwjš. Protož buď bedliw
wždycky sám sebe / wzbuzuj a napo-
mjnay / a nechť se s ginými děge yak
chce / ty nezanedbáweg samého sebe.
A měg to za Proroctwj / že potud
prospěgeš / pokud sám so-
bě nasylý včinjš /
a nic wic.

Skonáwagj se Prw-
nj Knjhy.

Začjnagj

Začýná se druhá Kniha. O wnitřnijm obcowánj.

Kapitola I.

Králowstwj Božj gest mezy wámi / dj pán: Obrať se z celé° Srdce swého ku pánu Bohu/a opusť tento býdný Swět/a nagdeš odpočinutj dussy twé. Snaž se o to/ aby tyto časné/zemské pomýgegýcý wěcý potupil/ a ony wěčné Nebeské zamilował/těch pilen byl/o těch we dne y w nocy přemýssel/ty na swé mysli rozgýmal/ a vzýýš se žeť Králowstwý Božý k tobě přýgde. Nebť

gest Králowstwij Bożij pokog a radost w Duchu Swatém/ktereżto nedáwá se newěrným a zlým. Nebť přigde k tobě Krystus / a okážeť radost swau / gestliże mu hodné wnitř w sobě připrawijss obydlij. Neb wssecka Sláwa geho a okrasa wnitř gest / a tam sobě obydlij oblibuge. Nebť on častokrát nawssťěwuge člowěka wnitřnijho / a sladké rozmlauwanij s nim mijwá. Libé potěssenij a mnohý pokog dáwá/ a přediwnau miloss wkazuge. Protoż wěrná Dusse/připraw tomu Choti Srdce swé/ aby k tobě přissél/a w tobě přebýwal. Neb sám takto prawij: Gestli kdo miluge mne / řec mau zachowá/ a Otec můg milowati bude geho/ a k němu přigdeme/a přijbytek sobě u něho včinijme. Protoż day Krystu mijsto / a wssem giným wypowěz hospodu.

spodu. Kdyż Krysta máš / Bohatý gsy / a hognē dosti máš / Oné tē opatřij/a wērnē včinij we wssech rzecech/tak że nebude potřebij tobē w Lidij dauffati. Nebť se Lidé welmi brzy mēnij/ a rychle hynau/ale Krystus zůstáwá na wēky / a stogij wērnē aż do konce. Protoż nezakládey sobē nadēge w Lidech křehkých a smrtedlných / byť se pak zdáli że gsau welmi vżitečnij a milij. Aniż se také máš přijlis rmautiti a teſklivo býti z toho/ geſtliže by kdy protiwenſtwij včinili. Nebo kteříż dnes přátelé twogi gsau/ snad zýtra nepřátelé budau. Neb se lidé často mēnij yako powēdij. Protoż poloż wſſeckno dauffánj twé w Pánu Bohu/a gehо se bog/ a gey milug. Oné za tē odpowijdati bude/a včinij tak/yakż se mu naylépe zdáti bude/a tobē vżitečné. Neb

J ij nemáš

nemáſs zde Mĕſta přebýwagýcýho/ ale kdeżkoli budeſs/ zneyże gſy Hoſt a pautnýk/a w cyzý Kraginĕ/aniż kdy odpočinutý dogdeſs/ gediné leč Pánu Kryſtu wnitřnĕ připogen budeſs. A co ſe ohlédáſs zde w tomto ſwĕtĕ/ ponĕwádż na nĕm nenj Mĕſta odpočinutý twého: W Nebeſých geſt přýbytek twůg. A yako kdyż Cżlowĕk gde ceſtau / wſſeho coż widý pomigý: tak také máſs na tyto zemſké wĕcy/ toliko yako pohledĕti. Lebć wſſecky pomigegý/ y ty také ſpolu s nými. Protoż hleď aby nevwázl / a gſa yat nezahynul. Přemyſſlowánj twé/budiż v Pána Boha/a proſby twé ku Pánu Kryſtu poſýlay. Geſtli nevmýſs o wyſokých wĕcech přemýſſleti/ odpočiň w Vmučenj Pána Kryſta/a o geho ſwatých Ranách rád přemýſſley. Neb geſtliże k Ra-

k Ranám a předrahým Gizwám Ge
žiſſe Kryſta vtíkati ſe budeš nábožně/
welké potěſſenj mýti budeſs we zá
mutcých/a nic nebudeſs dbáti na lid
ſké vtrhánj/ale lehce ſneſeſs wſſelké
protiwenſtwj. Pán Kryſtus také
byl na Swěte od Lidj nayzawrženěg
ſſý/a gſa we neywětſſým ſaužénj a od
ſwých známých a přátel we čas rúhá
nj/byl opuſſtěn. Pán Kryſtus chtěl
geſt trpěti / a opowrženým býti/ a ty
ſmýſs ſobě na někoho ſtěžowati?
Pán Kryſtus měl protiwnýky / a vs
trhače/ a ty wſſecky chceſs mýti přá
tely ktěrýžby tě ctili a wychwalowali?
Jakauž tehdy odplatu a Korunu
wezmeſs za trpěliwoſt/ když na tě nic
protiwného nepřýgde? Geſtli pak
nic protiwného necheeſs trpěti/ y kte
ráž budeſs mocy přýtelem Kryſto
wým býti? Protož ſnášſeg proti-

J iij wenſtwj

wenstwý s Krystem / a pro Krysta/ chcesli Králowati s Krystem. O by gedinau prawě wessel w rány Gežíšse Krysta / a geho wraucyho milománj zakusyl / Nicby se potom nestaral o wlastnj pohodlj/ aneb přjkořj/ Ale wjce by se radowal z protiwenstwý sobě včiněnýho. Neb když Cžlowěk pána Gežíšse zamiluge/ takowýť y hned sám sebe zanedbá/a poskupj. Nebo prawey a wraucý milownjk Gežíšse Krysta / sám sebe za nic nemá / a který od neporádných náchylnostj gest swobodný/ muže se ku pánu Bohu swobodně obrátiti/ a sám nad sebe w duchu se wyzdwihnauti / a tu vžitečně w pánu Bohu odpočinauti. Který wssecky wěcy rozsuzuge/ tak yakž samy w sobě gsau/ a ne kterak o nich lidé mluwj/ a ge sobě wážj / ten zagistě maudrý gest / a

od

od Boha radēgſſý/ neż od lidſſý wyuče-
ný. Který wnitřně geſt ſebraný/ wmj
obcowati/ a těchto zewnitřnýchſſ wěc-
cy málo ſobě wážiti/ ten nehledíſſ mj-
ſta/ani na časy neočekáwá/ aby ſe zpo-
bożnými wěcmi obýral: Neb Cžlo-
wěk wnitřnýſſ/ſnadno a brzo zaſe k ſo-
bě přicházý/ poněwáż nikdý wſſec-
ken k zewnitřnýmm wěcem newychá-
zý/ také mu wnitřnýſſ práce/aneb giné
na čas zaneprázdněnýſſ nepřekážýſſ/ Ale
yakéż wěcy ſe přiházegýſſ/ takowý ſe
gim také propugčuge. Kdo gē wnitř
dobře ſpůſobený/ a zpořádaný/ nic
nedbá na přewrácené lidſké obyčeje/
Neb potud Cžlowěk ſobě překážj a ro-
ztržen býwá/ pokud ſe o cyzý wěcý v-
gýmá/ Kdyby ty ſe dobře měl/ a do-
bře očiſſtěn byl/ wſſecky wěcy k twé-
mu dobrému/ a k twému proſpěchu
by ſe obracowali. Neb proto mno-

hé wěcy se tobě nelíbějí/a častokrát tě zarmucugí/ že gesstě negsy sám w sobě do konce vmrtwen/ a od zemsstých wěcý odcyzen a odmýsen. Nic tak welmi neprzní a nezaneprazdňuge srdce člowěka/yako neřadné milowánj časných wěcý. Protož gestliže zhrzýss časným weselým/ budess mocy o Nebeských wěcech přemyssłowati/ a častokrát wnitř na Myssly plesati.

O pokorném Ponížení/ pod zprawu wyššího.

Kapitola II.

Newaž sobě wysoce/ kdožby proti tobě/aneb s tebau držel/ Ale to waž/ a o to pečug/ aby Bůh s tebú byl při každém

dém skutku ktery3 činiſs. Neg swě-
domý dobré / a Bůh tebe dobře brá-
niti bude. Neb komuž pán Buoh
bude chtíti pomocy/tomu nižádné-
ho člowěka zloſt nebude mocy wſſko-
diti. Geſtliže ty wmíſs mlčeti a trpě-
ti/wzříſs bez pochyby Božý pomoc.
Oné zná čas a ſpůſob k wyſwobože-
ný tebe/ protož máſs ſe mu poručiti/
nebť to gemu náležý aby ſpomáhal/
a od wſſelikés hanby wyſwobozowal.
Neb častokrát to proſpýwá k welikés
pokoře / že nedoſtatky naſſe giný wě-
dý a treſtcý. Když Cžlowěk pro ne-
doſtatky swé ſe pokoří/tehdy ſnadně
giné wkroty / a odlehčíť tím kdož ſe
nań hněwagý. Neb pokorného
Bůh braný a wyſwobozuge/ pokor-
ného miluge a těſſy/k člowěku pokor-
nému ſe ſkloňuge/ pokornému dáwá
swau miloſt / a po ponýžený geho/

J v pozdwi-

pozdwihuge ho k Sláwě. Pokornému člowěku swá tagemstwý zgewuge / a gey k sobě libě táhne a zůwe. Cžlowěk pokorney když naň přijgde hanění a zahanbení/nebauřij se/neb w Bohu wpewněn gest a ne w Swěte. Nedomnijwey se by co měl prospěwati / gediné leč se za naymenssího budess pokládati.

O Cžlowěku dobrém a pokognem.

Kapitola III.

Pokog se sám naypřwé/a tehdy budess moci giné w pokog wwoditi. Cžlowěk pokogný/wýce prospěge než včený. Cžlowěk nedůtklimý/také dobré w zlé obracý / a snadně zlému

zlému vwěřiti. Dobrý Cžlowěk a pokogný wssecko w dobré obrátiti. Kdo gest dobře vpokogen/ o žadném se zle nedomnjwá: Ale kdož sám do sebe nelib gest/ nepokogný a rozličnými domněnjmi trápen bywá/ a sám sobě/ ani giným pokoge nedá. Mnohokrát mluwiti čehož mluwiti nemá/ a zanedbáwá často wykonati což mu vžitečného gest. Znamená a přemjšlá coby měli giný činiti/ a to wážij/ ale zanedbáwá coby sám měl činiti. Wstaň tehdy nayprwé staroſt a horliwoſt sám o sobě/ a tehdáž budeš takě mocy mjti péči sprawedliwě o Bližnjho swého. Ty dobře vmjſs činy swé ſſlechtiti a wymlauwati/ giných pak wýmluw nechceš přigjti/ a wssak sprawedliwěgjby bylo aby sám na se žalowal/ a Bratra swého aby nedogjmal. Chceſſli aby ě giný

snáſſeli/

snásseli/ y ty snásseg giné. Wiz kte-
rak gesstě daleko od prawé lásky a
pokory/ktěraž to na nižadného nevmj
se hněwati / gen toliko na se samého.
Nenj těžké ani znamenité s tichými
a s dobrými lidmi obcowáti/neb se to
hned wssem od přirozenj lýbj / a ge-
denkažd rád pokog má / a ty kteřjž
s nim spolu smeyssleg wýc miluge:
Ale s nevstupnými/ přewrácenými/s
rozpustileymi a s těmi kteřjž gsau
nám odpornj / pokogně obcowati/
welikáá milost gest / a Dar od Boha/
a wěc chwály hodná / a skutek zmužilý.
Ale gsau někteřj/ kteřjž to sami
se w pokogi chowagj/a s ginými ta-
ké pokog magj. A gsau také/kteřjž
to pokoge nemagj/anij ginych s po-
kogem nechati chtěgj/ Ginym gsau
těžcý/a sobě nanetižssy. A gsau kte-
řjž sami se w pokogi chowagj / y gi-
né ku pokogi wedau. A wssak wes

ſſkeren pokog náſs w tomto bídném
žiwotě/ raděgi w pokorném ſnáſſenij
má býti založen / nežli w tom aby-
chom kdy žádného protiwenſtwij ne-
ſnáſſeli. Neb kdo lepé wmij ſnáſſeti/
ten wětſſij pokog mijwá. A ten za-
giſté geſt wýtěz ſám nad ſebau/ Pán
Swěta / přítel Kryſtůw / a Dědic
wěčného žiwota.

O čiſté Myſli a wpřijmém wmyſlu.

Kapitola IIII.

DWOgijma Křídly
člowěk wznáſſen býwá od
tělesných a zemſkých wěcý/
totižto/ wpřijmnoſtij a či-
ſtotau: wpřijmnoſt má býti w wmy-
ſlu a w přewſſewzeti / Cjiſtota w ná-
chylnoſti

chylnosti a w žadosti. Vprzymnoss zrenij má k Bohu / a čistota ho dosahuge a okussuge. Nižádné dobré činěnij nebude tobě na překážku gestliže budess wnitř swobodný odewssý nezřízené žádosti. Gestli že nic giného hledati nebudess než wůle Božj / a Blizných swých vžitku / wnitřnij swobody vžiwess. Gestliže vprzymné Srdce mýti budess / tehdy wssecko Stwořenj yako za Knihy Swatého včenj a za Zrcadlo žiwota mýti budess. Neb žádné stwořenj nenj tak malé a oporwžené / kteréžby dobroty Božj na sobě nevkazowalo. Kdyby ty wnitř byl dobrý a čistý / wssecky by wecy bez překážky poznal / a giným dobře porozuměl. Neb čisté Srdce prorážj Nebe y peklo. Kterakýž gest kdo wnitř / tak y zewnitř ruzsuzuge / a gestli že gest yaká radoss

na

na tomto swěte / tehdy zagisté Cžlowěk čisté° srdce gi má / A gestliže kdo má auzkost a trápenij / tehdy to naylépe zná a čige zlé swědomij. Nákož to Železo wwržené do ohně Rez tratij / a wssecko ohniwé bywá včiněno / Tak Cžlowěk kteryž se z cela a wpřijmě k Pánu Bohu obrátij / z lenosti swlečen a w nowého Cžlowěka změněn bywá. Neb když člowěk počne lenowati / tehdy malé práce bude se strachowati / a zewnitřnij potřessenij rád přigijmá. Ale když se počne dokonále přemáhati / a zmužile na cestě Bošij choditi / tehdy za lehké wěcy sobe pokládá / kteréž se gemu prwé zdály těžké.

O rozsuzowánij samého sebe.

Kapitola V.

Nemáme

Rémáme sami sobě přij
ſſe wěřiti / nebť mnohok
rát prázdněj gsme Božj
miloſti / a ſmyſlowé welmi
málo ſwětla nám wdělugj / geſſto y
to welmi brzo pro nedbanliwoſt ſtra
cugeme. Nýbť častokrát tomu neſro
zumjwáme / že wnitř tak ſlepj gsme /
častokrát nětco zle činjme / což potom
geſſtě hůře wýmlúwáme / a někdy též
nedůtkliwoſtj ſe pohneme / a to hor
liwoſtj ſe býti domnjwáme. Malé
wěcy na ginych widjme a treſceme / a
ſwých wětſſich a těžſſich pomigjme. Welmi brzy čigeme a těžce wá
žjme když co od ginych trpjme / ale
co ginj od nás trpj / k tomu nepro
hlédáme. Kdoby práwě ſwé nedoſtatky poznáwal / nikdyby těžce a po
tupně Blizněho ſwého neſaudil / neb

wnitřnj

wnitřný Člowěk nayprwé sám o sebe pečuge/ a kdoż sám sebe pilen geſt/ snadněć giných s pokogem necha. Nikdy nebudeſs mocy mýti pokoge w sobě ani pobożnoſti / gediné leč o giných budeſs mlčeti / a sám na sebe obzwláſſtně zřenýmýti. Geſtli Pána Boha swého a samého sebe na paměti wżdycky mýti budeſs/ aniż se co pohneſs gſa od lidý dotykán. Kde gſy/ kdyż sám při sobě negſy? A kdyż wſſecko myſſlenýmzběhaſs zdáliż toho wżitek poznáſs / kdyż sám sebe zanedbáſs? Geſtliże chceſs dogýti prawé wſtawičnoſti/ muſýſs Swět y wſſeckno co k tobě nepřináležý opuſtiti/ a sám sebe pilen býti. Mnoho prospěgeſs / geſtliże se w žádnau péči tělesnau newydáſs. Welmi se zpozdýſs/ geſtli se zemſkými wěcmi zanes prázdnýſs. Nechť tobě nic nenýwe

A likého/

ſtěhо / nic wyſokého / nic libezněho / nic wděčného / cožkoliwěk w Bohu / aneb ſám Bůh nenj. Wſſecko za marnoſt měg / coż tělesné kochánj při wodj w kterémžkoli ſtworenj / Neb Duſſe kteráž práwě Boha miluge / krom ſamým Bohem wſſým pohrdá / Neb ſám Bůh wěčný a nesmjrný / genž wſſecky wěcy naplňuge / geſt dostatečné Duſſe wěſſenj / a prawé weſelj Srdce.

O weſelj dobrého Swě-domj.

Kapitola VI.

Láwa Cžlowěka dobrého / w ſwědectwj dobrého Swědomj záležj. Měg dobré ſwědomj / a budeſ wždycky weſel. Dobré ſwě-

domj

domů můž mnoho sněsti/ a gest welmi stale y weselé w protiwných wěcech. Cžlowěk mage zlé Swědomý/ wždycky strassliwý gt/ a nepokogný. Ale lýbě odpočineš/ gestliže tě twé srdce nebude hrýzti. Nechteg se weseliti/ gedině dobře čině. Zlý Lidé nikdý nemohau práwě weseli býti/ aniž počýtugý wnitřního pokoge/ Neb nenj pokoge hřjssným/ dj Pán Bůh. A dtgýli: W pokogi gsme/ nepřýgdúť na nás zlé wěcy/ a kdo nám wssoditi muže/ aneb se zprotiwiti? newěřgim/ neb wnáhle na ně přýgde Hněw Božj/ a w nic obráceni budau wssyckni skutkowé gegých/ a myssleng gých zahynau. Chlubiti se w protiwenstwý nenj těžká wěc milugýcýmu/ Neb tjm spůsobem se chlubiti/ gest se chlubiti w Kržži Páně. Krátkáť gest chwála kteraž se od Lidý dá-

wá a přigýmá/Nebť chwálu tohoto ſwěta wždy poſtýhá zármutek: Ale dobrých Lidý chwála geſtiť w Swědomý gich / a ne w Vſtech lidſkých. Sprawedliwých lidý kochánýz Boha a w Bohu geſt / a radoſt gegich z prawdy: Kdoż oné prawé a wěčné chwály žádá/ nedbáť na časnau / Ale kdoż chwály časné hledá / aneb že gý z prawého ſrdce nepotupuge/nemůžť miłowati Nebeſké. Welikéť má w ſrdcy vpokogenů / kdoż ani na chwálu ani na hanění nedbá/ Tenť býwá ſnadně vpokogen a vtiſſen/kterýž má čiſté ſwědomý. Neb nic tým ſwatěgſſý negſy geſtli že tě chwálý / ani horſſý / geſtli tě tupý a haněgý / když ty dobré Swědomý máſs/čým gſy/tjm zůſtaneſs/ aniž wětſſým ſlauti muoženeſs/než pokud Boha ſwědka máſs. Geſtli tohoſſetřýſs co gſy wnitř/ nebudeſs

budeſs na to dbáti co o tobě mluwij Lidé zewnitř. Neb člowěk widij to coſ geſt zewnitř/ ale Bůh y to co geſt wnitř a w Srdcy. Cžlowěk ſpatruge powrchně/ ale Bůh zpytuge wmyſlů. Dobře wždycky činiti / a nijzce o ſobě ſmýſleti/ geſt powaha pokorné Duſſe. Kdož nižádného ſwědectwij lidſkého nehledá/znamenij geſt/že takowý wſſecken ſe Bohu dokonále porwčil. Neb ne ten ſkuſſený geſt / kdož ſe ſám chwálij/ (dij Apoſſtol) ale koho Bůh chwálij. Obcowánij pak wnitřně s Pánem Bohem wſſech náchylnoſtij k zewnitřnijm wěcem wzdaluge/a takowá geſt powaha Cžlowěka wnitřnijho/ a obnoweného.

O milowánij Pána Gežijſſe nadewſſecky wěcy.

Kapitola VII.

Blahoslawený člowěk / kterýž rozumný geſt milowti pána Gežíſſe / a potupiti pro něho ſebe ſamého. Muſýſs milé pro milého opuſtiti / neb pán Gežíſs chce ſám nadewſſecko milován býti. Milowánj ſtworenj ſklamáwá a geſt newſtawičné / Ale milowánj Gežíſſe wěrné a ſtálé. Kdo ſe přidržj ſtworenj / padneť s neſtálým ſtworenjm: Kdož miluge pána Gežíſſe / otworzen bude na wěky. Toho miluj a za Přátele ſobě měj / kteréhožto když ſe wſſyckni opuſtj / oné s tebau zůſtane / a nedopuſtj tě do konce zahynauti / Neb muſýſs ſe někdy od Lidj odlaučiti / chtěj neb nechtěj. Drž ſe pána Gežíſſe žiwý mrtew / a gemu ſamé-

ſamému ſám ſebe ſwěř/ kteryžto když wſſickni pominau / ſám tobě může ſpomocy. Neb miły twůg/totiž pán Gežíſs / takowé geſt powahy/ že nechce aby cyzý milownýk přiſtaupil k Srdcy twému/ ale ſám chce w twém ſrdcy obydlé mýti / a yakožto Král/ na ſwém Trůnu ſeděti. O by ty vměl wſſeckna giná Stworeňí opuſtiti / Pán Gežíſs chce rád s tebau přebýwati. Wſſecku prácy daremnů býti nagdeſs / yakaužkoli mimo Gežíſſe podſtaupíſs a wykonáſs. Nedauffay/aniž ſpoléhay na treſt nevſtawičný a klátjcý ſe: Neb wſſelikě tělo gě tráwa/a wſſecka ſláwa geho yakožto kwěť ſpadá. Welmi brzo oklaman budeſs/geſtli toliko na zewnitřňí lidſkau ozdobu ſe ohlédáſs. Neb geſtli ginde krom Gežíſſe hledati budeſs ſwého potěſſeňí / y to což ſe zdálo

býti

býti zyskem / poznáš býti škodau. Gestli we wssech wěcech budeš hledati Gežíšse / owssem w nich we wssech nagdeš ho: pakli samého sebe hledati budeš / zagisté samého sebe nagdeš / ale k swému horssímu / A w prawdě wšecegť sobě člowěk škodí když nehledá Gežíšse / nežli mu wškoditi muže weškeren swět / y wssyckni protiwnící geho.

O Přátelském obcowánj s Pánem Gežíssem.

Kapitola VIII.

Když Pán Gežíš přítomen gest / wšeckno dobré gest / a nic nesnadného a těžkého nenj. Ale když Pána Gežíšse nenj / wssecko nesnadné a těžké

těžké bývá. Kdyžť pán Ježíš w-nitř nemluwí/sspatnéť gest vřessenj: Ale kdyžť pán Ježíš gediné slowo promluwí / welikě potěssenj se čige. Wssak Marya Magdaléna hned wstala s Místa na kterémž plakala / když gi Martha řekla: Mistr přissel/ a wolá tě. Přesstiastná Hodina tomu kohož pán Ježíš wolá/ zplače k weselj Duchownjmu. Nkterak twrdý a wschlý gsy bez pána Ježísse: Kterak nemaudrý a marný / gestliže co giného žádáš / kromě pána Ježísse: Wssak gest to wětssý skoda nežby wssecken Swět ztratil. Nco tobě můž Swět dáti bez pána Ježísse: Býti bez pána Ježísse/ těžké gest peklo / a býti s Ježíssem w pekle/gest vřessený Rág. Budeli s tebau pán Ježíš / nižádný Nepřjtel tobě nebude mocy vškoditi. Kdož

nalezne Pána Gežýſſe / nalezne Pokład dobrý / Nýbrž dobré nade wſſecko dobré. A kdož ſtratý Pána Gežýſſe / přýliſs mnoho ſtratý / a wýce nežli weſſkeren Swět. Naychudſſý geſt kdo geſt žiw bez Pána Gežýſſe / a naybohatſſý kdo dobře geſt s Pánem Gežýſſem. Welké miſtrowſtwý geſt obcowati s Pánem Gežýſſem / a vměti ho zachowati / welká opatrnoſt. Buď pokorný a pokogný / a zůſtaneť s tebau Pán Gežýſs. Budeſſli nábožný a tichý ſetrwáť s tebú Gežýſs. Muožeſs welmi brzy zahnati Pána Gežýſſe a Miloſt geho ſtratiti / wydáſſli ſe žádoſtý k temto wěcem časným a pomigegýcým. A geſtli gey zaženeſs a ſtrátýſs / k komuž ſe tehdy vtečeſs? a koho za přýtele mýti budeſs? Bez přýtele nemůžeſs dlauho trwati / a nebudeli Gežýſs nade wſſe-

cky

cky giné přjtelem/budeſs welmi ſmu
tný a opuſſtěný. Protoż bláznjwě
činjſs/geſtliże w kom giném daruffá
ngj máſs/a njm ſe těſſjſs. Wolil/
bych aby ſe na mne weſſkeren Swět
hněwal/nežlibych pána Gežjſſe ro/
hněwal. Protoż nade wſſecky milé wě
cy/ budiż tobě Pán Gežjſs naymileg/
ſſý a nayzwláſſtněgſſý. Miług wſſe/
cky pro pána Gežjſſe/ ale pána Ge/
žjſſe pro něho ſamého. Sám Pán
Gežjſs má milowán býti nadewſſe/
ckno/ktery ſám dobrý a wěrný ſe na/
chází mezy wſſemi přátely. A w něm
a pro něho/ přátely y nepřátely máſs
milowáti/a za wſſecky proſyti/ aby
ho wſſickni poznali/ a milowali.
Nikdy nežáday cten a chwálen býti/
neboť to na ſamého Boha přjležjj/
kteryż ſobě rowného nemá. Aniż to/
ho žádeg aby kdo w ſwém ſrdcy milo

wáním tebe se zaneprazdňowal / a-
niž ty giného milostij se zamĕstkná-
way / ale nechať Gežíš w tobĕ / y w
každěm Cžlowĕku přibytek má. Buď
čistý a swobodný wnitřně bez zane-
prazdněnij samého sebe wseliyakým
stwořenim. Neb musýš otewřené
a čisté srdce mýti k pánu Gežíšowi / a
na to se oddati / gestli chceš aby oku-
syl a schledal yak sladký gest pán. A
k tomu zagisté ginák nebudeš mocy
přigiti / leč on tě milostij swau pře-
degde a k sobĕ přitrhne / aby wyprá-
dně a odpuštěnj dáda wssem wĕcem /
sám s nim samým se obiral a spogil.
Neb když milost Božij přigde k člo-
wĕku / tehdy ke wssemu gest dostateč-
ný / ale když zase odegde / tehdy mdlý a
nemocný gest / a témĕř trápenij pod-
robený: a wssak w těch wĕcech / ne-
máš nikoli samého sebe opaustěti /

ani

ani zaufati / ale k wůli Božj̃ gednos staynē státi / a wssecko což na tě pro slawu Božj̃ nelibého a protiwného přijgde / trpeliwē snassetí / Nebť po Zymě bywá Léthо/po nocy den se nas wracuge/ a po mračnu welké yasno.

O zbawenij samého sebe wsseliyakého weselij.

Kapitola IX.

Ěnijť těžko opustiti weselij Swětské když přijtomné gest Božské. Welikáť gē wěc a welmi welká/ když člowěk bez wsseliké° potěssenj tak Lidského yako Božského býti může / a pro chwálu Božj̃ zarmutek srdce swé°/w ničem samého

sebe nehledagýc / ani na zásluhy swé se wohledagic mýle snásseti. Neb není welikú wěc býti weselým a náboženským kdyż milost Božý přýtomná gest / ponéwádż takowá hodina wssem gest wzácná a lýbezná. Welmi sladce gede / koho milost Božý nese. A což to diwného / gestli ten Cžlowěk břemena nečige / gehoż wssemohúcý nese / a neywyssšý / wůdce wede? Rádi mýwáme něco pro potěssený / ale welmi tížce Cžlowěk sám sebe wzdalý od wsseho swětského milowáný. Swatý Wawřinec Mučedlnýk Božý přemohl gest milowánú tohoto swěta / y swého Biskupa: Neb wssecko co se na swěte rozkossného zdálo / potupil / a naywyššýho Boha Biskupa Syxta kteréhoż náramně milowal / pro milowánú Pána Krysta / od sebe odlauciti dopustil / a mýle to

snássel

snáſſel/a tak milowáným ſtwořitele/ milowánýj člowěka přemohl/a mjſto lidſkého potěſſenýj/ wywolil geſt nás ſledowati wůle Božýj / Tak také y ty wč ſe pro milowánýj pána Boha/některého potřebného a milého opuſtiti přýtele/ aniž to těžce nes když od ſwých přátel opuſſtěn budeſs/ o tom wěda/ že někdy na to přýjgde/ že wſſickni wespolek ſe opuſtiti muſýme/ častokrát a dlauho muſý člowěk ſám s ſebau bogowati / než ſe naučýj ſám ſebe dokonále přemáhati / a wſſecku ſwau náchylnoſt docela k Bohu obraceti. Cžlowěk ſám na ſebe ſpoléhagýcý / ſnadno k potěſſeným lidſkým ſe wchyluge: ale prawý milownýk pána Kryſta a bedliwý etnoſtýj ſwatých wyhledawatel / neſpauſſtýj ſe k zemſkým radoſtem/ani k chtýči kterýw Smyſlých čige / Ale wjcegýj hleda

proti nym vdatně bogowati / a pro Krysta twrdé práce snásseti. A protoż / kdyžť Duchownýho potěssenj / od pána Boha vděleno bude / přijmi ge s Djkůw činěnym / a rozuměg že geſt to Dar Božj / a ne twé zaslauženj / a nechěg se z toho powyssowati / ani přjlissně radowati / aneb marně peychati / ale buď z Darů pokornějssj / opatrnějssj / také y bázliwějssj we wssech skutcých twých / nebť pomine hodina ta / a přistihne tě pokussenj. A kdyžť odňato bude weselé / nechěg zaussati / Ale s pokorau a s trpěliwostj čekay Božjho nawsstjwenj. Neb mocen geſt Buoh dáti tobě wětssý milost y wěrnost / Neb to nenj nowé Lidem těm / kteřjž chodj a zkussenj gsau po cestě Božj / Neb na welikých Swatých a Prorocých / mnohokrát bywala takowa proměna. A

na. A protoż tak geden z nich kdyż mu přítomná byla milost Božj powěděl: Rzekl gsem w hognosti mé, nepohnuť se na weky/kdyż se pak milost Božj tagila/co w sobě wčil: hned dokládagjc oznamuge. Odwrátil gsy (prý) twař swau odemne a včiněn gsem zarmaucenym: A wssak mezy tjm sobě nezaufal/ale pečliwě gjho pána prosý/a djc: K tobě Pane wolati budu / a k Bohu mému modliditi se budu: Naposledy modlitby swé wzitek přijmal / a wslyssanym se býti swědčj/řka: Wslyssel gest Pán/a smilowal se nademnau/Pán včiněn gest spomocnjk mug. W čemż pak to: Wobrátil gsy (prý) plác mug w radost a odjl gsy mne weselym. Tu poněwádż se to s tak welikymi swatymi stáwalo / nemáme sobě zaufati my nebožátka mdlj a nestálj / gestli někdy gsme wraucý / a někdy zase stu-

denij: Neb Duch přicházý a zase odcházý/wedle swé dobré wůle. A protož/ Swatý Job dij: Nawssteřowugess na wswitě / a hned skusugess geho. W čemž tehdy dauffati/aneb naděgi swau pokládati mám/ gediné w samém welikém milosrdenstwij Bożjm/a w naděgi milosti geho? Neb ačkoliby přijemnj byli dobřij Lidé/ buďto nabożnij Bratřij/a wěrnij přátele/ buďto swaté Knihy/ aneb pěkné spisy/buďto sladké pjsně /a lahodná zpjwánij/Tehdy tyto wsseckny wěcy málo pomáhagij/a málo chutnágij/ když sem od milosti Bożj opusstěný a w wlástnj chudobě zůstawený. Tehdáž nenj žádného lepssjho lékařstwj/ yako trpěliwost/a opřenij samého sebe. W prawdě to řjcy mohu/že sem nenalezl žádného modlitebnjka kterýby někdy nepočil milosti zatagený / a horli-

horliwosti vmenssený: Žiádný swatý nebyl gest tak wysoko obdarẽn a osswěcen kterýžby před tím aneb potom nebyl pokusen: Neb ten nenj hodný wysokých Bohamyslnostj ktery k wůli Pána Boha nenj wycwičen nẽyakau těžkostj/ ponẽwádž předcházegjcý protiwenstwj gest znamenj budaucyho potěssenj. Neb tẽm kteřj gsú zkussenj mnohými neřestmi/ zaslíbeno gest potěssenj Nebeské/wedlé onoho Pjsma: Blahoslawený člowěk ten/ kterýž snássy pokussenj / nebo zkussený wezme Korunu žiwota. A ginde w Zgewenj S° Jana: Kdo přemůž/ dám gemu gjsti z Dřewa žiwota. Proto též se dáwá člowěku Božské potěssenj/aby mohl sylnẽgji snásseti protiwenstwj: A také proto dopaussti Bůh pokussenj/ aby se člowěk nepozdwyhal/ a

nezali-

nezalibowal w dobrých skutcých. Neb Dlábel nespí/a tělo twé gesstě nenij vmrtwené. Protoż buď horow wżdycky k Bogi/ neb y na prawicy/ y na lewicy máss Nepřátely / kteříž hned nikdy neodpočiwagij.

O wzáctnosti a wděčnosti Milosti Božij.

Kapitola X.

O hledáss odpočinutij/ poněwádż gsy se k prácy narodil: Připraw se raděgij k trpěliwosti/ nežli k potěssenj/aby raděgij Kříž nosyl/ nežli se weselil. Kdoby z lidij swětskych potěssenij Duchownijho nárád přijmal / kdyby ho mohl wżdycky dostati/poněwádż potěssenij Duchownij

chownŭ wſſecky lahody ſwětſké / a rozkoſſe tělesné wyſoce přewyſſugŭ. Neb wſſecky rozkoſſe Swětſké gſau marné / welmi rychle pomigegŭcý a mrzké. Ale duchownŭ weſelŭ / pewné geſt a trwalé / neb to pocházý z ctnoſti / a od ſamého Boha čiſtým Duſſem beywá wlito. Ale žádný řech Bożſkých rozkoſſŭ wedlé ſwé wůle wżdycky vżiwati nemůże / neb na dlúhý čas bez pokuſſenŭ býti nemůżeme. Welmi odporná geſt nezřŭzená ſwoboda Bożŭmu nawſſtěwowánŭ / a dauffánŭ w ſamém ſobě. Bůh dobře činŭ dáwage Cżlowěku Duchownŭ weſelŭ / Ale Cżlowěk zle činŭ kdyż wſſeho pánu Bohu s děkowánŭm nepřipiſuge. A pro to ſe nemohau w nás Darowé miloſti rozmáhati / że gſe newděčně chowáme k daři teli / aniż wſſecko naxracugeme a připiſuge /

pisugeme ſtudnicy dobroty. Neb to mu Bůh dáwá miloſt/kdoż gi s dýt činěným od něho přigýmá / a co bý wá odniato od pyſſného/ to ſe dáwá pokornému. Nechcy mýwati toho poteſſenýj kteréż odgýmá ſtrauſſenj/ aniż ſtogjm o Bohamyſlnoſt/kteráż by mne vwedla w pozdwiżenýj. Neb ne wſſe wyſoké ſwaté / ani każdá żádoſt čiſtá / ani wſſecko ſladké dobré/ ani wſſecko coż geſt libé / Pánu Bohu wděčné býwá. Protoż rád miloſt přigýmám z kteréżbych byl pokornějſſý/bázliwějſſý/ a k opuſſtěnýj ſamého ſebe hotowějſſý. Neb Cżlowěk naučen gſa dáným miloſtí Božýj / a potreſtán metlau pokuſſenýj / nic dobrého nesmý ſobě připiſowati / Ale wyznáwati bude że geſt chudý a bý dný. Co geſt Božýho/ day Bohu/ a ſobě připiſug co geſt twého / totiż/

Dýchy

Díky wzdáway Pánu Bohu za mi-
loſt kteruž tobě dáwá/tobě pak ſamé-
mu winnu / a hodnau pokutu za nij
připiſug. Poſazug ſe wždycky na ney-
niſſſym mjſtě/a dánoť bude neywyš-
ſſij / neb neywyšſſij bez neyniſſſyho
ſtáti nemůže. Neywyšſſij ſwatij před
Pánem Bohem / gſau neymenſſij ſa-
mi před ſebau / a čjm gſau ſlawněg-
ſſij/ tjm gſau w ſobě pokorněgſſij/ a
gſa plnij prawdy / a ſláwy Nebeſké/
chwály marné a tělesné nežádagij.
Neb poněwáď gſau w Bohu zalo-
ženij a wtwrzenij / nižádným ſpuoſo-
bem nemohau w peychu býti pozd-
wiženij / a když Pánu Bohu wſſecko
dobré yakéžkoli gſau přiyali připiſu-
gij/ ſami od ſebe weſpolek chwály ne-
hledagij / ale po chwále která od ſa-
mého Boha gde dýchtij/a aby Bůh
w nich y we wſſech ſwatých nadew-

ſſecky

ſſecky wěcy cten a chwálen byl / toho
wyſoce žádoſtiwý gſau / nýbrž y ſami
wždycky k němu ſamému ſe wznáſſe-
gý. Protož buď wděčen malého / a
budeſs hoden wětſſýho přigjti. Neg
y maličké za neywětſſý / a opowržené
yako obzwláſſný Dar. Nebo když
sobě Cžlowěk wážý důſtogenſtwý to
ho kdož dáwá / nižádný dar nezdá ſe
býti malý a opowržený. Nebť nenj
malý dar / kterýž ſe dáwá od Naywyž
ſſýho pána Boha. A zagiſté byť
pak dopuſtil zármutky a protiwen-
ſtwý / máme wſſeho wděčni býti / neb
wſſecko pro ſpaſenj naſſe činj což ko
liwěk na nás přigjti dopúſſtj. Kdož
žádá Miloſt Božj zachowati / buď
gj wděčen / že geſt mu dána / a geſtli
mu na čas odyata bude / nechť ſe trpě-
liwě má / a ſrdnatě proſý aby mu by-
la nawrácena / a když gi doſtane / ať gj
opatrný a pokorný aby gi nepotratil.

Kterak gest malýčko těch/ Kteřížby milowali Křížž Pána Gežýsse.

Kapitola XI.

MAť Pán Gežýss zde mnoho milownjkůw swého králowstwý Nebeského/ ale málo následownýkůw swého Křížže. Má mnoho těch genž žádagý od něho potěssenj/ ale málo těch genžby pro něho trpěli zarmucenj. Mnoho towaryssůw přichází k gidlu/ ale welmi málo k postu: Wssickniby se chtěli s Krystem pánem radowati/ ale málo gich gest gesstoby chtěli nětco pro něho trpěti. Mnozý následugý pána až do lámanj chleba/ ale málo gých gest hotowo/ aby s nýmKalich vtrpěnj pili.

M Mnoho

Mnoho gich geſt/ geſſto Diwy geho ctij a o nich rozpráwegij / ale málo geſt těch ktereyž pohaněnij Křiſſe geho náſledugij. Neb mnozý Pána Geziſſe milugij pokud protiwenſtwij ſnáſſeti nemagij / a mnozý zaſe ho chwálj dokudž od něho dobré wěcy berau/ale když ſe od nich Pán ſkryge/a na malý čas opuſtij/hned w nařčkánij a w přiliſſné rozpakowánij w padawagij. Ale ktereyž Pána Geziſſe pro něho gey ſamého milugij/ a ne pro ſwé vřeſſenij / w zármutcých a vzkoſtech ſrdce ſwého yako w naywětſſym potřeſſenij k němu wolagij/a gemu děkugij/ By pak gim zde žádného potěſſenij nechtěl dáti/wſſakby ho předce widycky chwáliti/a gemu dčky wzdawati chtěli. O kterak mnoho můj čiſté milowánij Geziſſe Kryſta / když nenij s wlaſtnym vžitkem a

milo-

milostý zmýšené: Wšak wšyckni
Nágemnýcy gsau/kteřýž wždycky we
šelé hledagý: Wšak takowý gsau
milownýcy samých sebe/ wýce nežli
Geziše Krysta/ kteřýž swých wěcý a
zyskůw hledagý: Medle kde se tako-
wý nagde aby Pánu Bohu chtěl slau
žiti darmo: Řídko se nagde takowý
Duchownýj Cžlowěk kteryžby wšse-
ho wšudy byl prazdný. Nebo Cžlo-
wěka práwě chudého Duchem/a ode
wšeho stworenýj swobodného/ kdo
nagde: Zdaleka a zneyposlednějs-
šých končin kaupenýj geho. By roz-
dal Cžlowěk wšecko swé Zbožý/ ge-
šte to nic nenýj/ A by činil twrdé po-
kánýj/ gešte to wše málo gest/ A by
pak dosáhl wšeho Vmětnýj/gešte da
leko gest/ a by měl mnoho cenostýj/ a
wraucýho náboženstwýj: Gešte
gest mnoho/čehoť se mu nedostáwá/

a to geſt to gedno / ktereż geſt gemu neypotřebnĕgſſý / y ktereż geſt to : Aby wſſecky wĕcy opuſtĕ / ſám ſe opuſtil / a ſám od ſebe docela odſſel / a nic neymenſſýho z wlaſtnýho miłowánj ſobĕ nezachowal / A kdyż wſſecko včinj / cożby včiniti wĕdĕl / nechť ſmeyſſlý / że geſt nic nevčinil. Tohoż téż ať ſobĕ nevważuge / żeby za welikého mohl gmjn a držán býti / ale ať w prawdĕ a bez oſſemetnoſti řekne / że geſt ſłużebnýkem nevżitečnym. Naż koż y ſama prawda tomu včý : Kdyż (pry) wſſecko včinýte coż geſt wám přikázáno / geſſtĕ řcete : Służebnýcy nevżitečnýj gſme. A tehdy práwĕ chudý duchem nazwán budeſs mocy býti / a s Prorokem řýcy : Chudý a ſamotnýj gſem yá. Nižádnýj nenj Bohatĕgſſý / nižádnýj mocnĕgſſý / nižádnýj ſwobodnĕgſſý / nad tohoż kdoż vj-

mý

mý wſſeckny wěcy opuſtiti / a ſám ſe za naynižſſýho počýtati.

O Králowſké Ceſtě Křížže Kryſtowa.

Kapitola XII.

SWrdá ſe zdá býti mnohým tato řeč: Opři ſám ſebe/ a wezmi Křýž ſwůg / a následug mne. Ale mnohémť twrdſſý a hroznějſſý bude ſlyſſeti ono poſledný Slowo: Odſtupte odemne zlořečený do Ohně wěčného kteréžť připomen gť Diáblu / y Angelům geho. Neb ti kteříž nyníčky rádi ſlyſſý a následugí řeči Křížže Kryſtowa/ tehdáž nebudau ſe báti ani ſtrachowati toho zlého a neſtiaſſtného ſlyſſeně owěčném zatracený.

Toto znamenij Kříže swatého bude na Nebi / kdy pán k saudu přigde. Tehdáž wssickni služebnijcy Kříže / kteřij gsau se přirownali k ukřižowanému w žiwotě / přistaupij k pánu Krystu saudcy směle / a swelikau naděgij. A proč tehdy se strachugess na sebe wzýti Kříž / skrze něgž se přichází do žiwota ? W kříži záležij spasenij / Žiwot / Obrana od nepřátelůw / w Kříži wléwánij Nebeské sladkosti / stalost Mysli / w Kříži radost w Duchu / w Kříži Wrchctnosti / w Kříži dokonalost Swatosti. Nenij spasenij dussy / ani naděge wěčného žiwota / gedině w Kříži. A protoš wezmi ty také Kříž swůg / a následug pána Gežíše / a přijgdess do žiwota wěčného. Neb on giž předssel nesa swuog Kříž / a umřel za tě na Kříži / aby y ty také

nesl

nesl swůg Kŕýže/a žádal s ným vmříti na Kŕýži. Neb gestliže spolu s nim vmřeš/ také spolu s nim žiw budeš/ A budesli Towaryš vtrpenj/budeš také Towaryš y radosti wěčné. Pohlediž žeť na Kŕýži wšeckno gest / a že na vmrtwenj samého sebe wšeckno záležj. A nenjť giné Cesty k žiwotu wěčnému a k wnitřnýmu pokogi/gediné Cesta Kŕýže swatého/ a na každ̄ý čas mrtwenj sebe samého. Choď kde chceš/hleday cožkoli chceš/ nenagdeš wyšssj cesty na hoře / ani bezpečněgssj dole/krom Cesty swatého Kŕýže. Žreď a spůsob wšeckno podlé swé wůle a swého zdánj/a shledaš že wždy nětco trpěti musýš / aneb dobrowolně/ aneb bezděky/ A tak wždy Kŕýž nagdeš. Ponewádž aneb na tele bolesti wčigeš/ aneb na Dussy zármutek poneseš. Druhdy na čas od Pána Boha opuštěn a někdy

od swého Bližnýho trýpen budeš. A co wýce gest / častokrát sám sobě těžek budeš / a žádnau raddau aneb potěsseným wyswobozen nebudeš mocy býti / aneb polechčenýj mýti / Ale dokudž Bůh bude chtýti / musýš trpěti : Nebť chce / aby se včil zarmutkůw snášseti bez potěssenýj / a aby se mu wesskeren poddal / a pokornějssýj w zámutku stál. Nebť žádný tak dobře nečige Kříže Krystowa / yako ten komuž se přihodilo též trpěti. Protož Kříž wždycky připrawený gest / a wssudy tebe čeká. Nemůžeš vtécy / kamžkoli vtečeš. Kamž koli přigdeš / wždy sám sebe s sebau neseš / a wždy sám se nagdeš. Obrať se wzhůru aneb dolůw / wygdi wen od sebe / aneb wegdi zase do sebe / a wssudy nagdeš Kříž / a musýš wssudy trpěliwost zachowati / ač chceš mýti

wnitřnýj

wnitřnýj pokog/a wěčné odplaty zaſlauziti. Geſtli ge rád Křížj neſeſs/ oné ſě poneſe a přiwede k žádoſtiwému koncy/totiž/kdež giž bude konec wſſem wtrpenýjm / Ačkoli to° w tomto žiwotě býdnem žádný očekáwati nemá. Geſtliže gey nerád neſeſs/břemene ſobě přidáwáſs/ a ſám ſebe tým wýcegj obžugeſs/a wſſak nic méně/přede ce trpěti a ſnáſſeti muſýſs. Odwrženſſli geden Křížj/bez pochyby nagdeſs y hned giný/a ſnad těžſſý. A mnýſs že ſe toho wwarugeſs / čehož nižádný z Lidý ſmrtedlných wwarowati ſe nemohl / a nemůž: A kdo z Swatých zde na Swětě bez Křížje a bez protiwenſtwý byl: Ano ani Pán náſs Gezus Kryſtus/nebyl gediné hodiny bez wtrpenj/ pokud geſt w tomto býdném ſwětě žiw byl. Neb muſyl Kryſtus trpěti a z mrtwých wſtáti/ a tak

wgýti do swé Sláwy. A poněwáž on musyl trpěti / a tudy do swé Sláwy wgýti/ kterak pak ty giné Cesty hledáš/ kromě této Králowské/ genž gest cesta Kříže swatého w tomto žiwotě. Pán Krystus wždycky snášsel kříž/ a protiwenstwý/ a ty w něm hledáš odpočinutý a radosti? Zagisté blaudýš/ a welmi blaudýš/ ač co ginéhо hledáš kromě trpěliwosti a zarmutku/ Neb wesskeren tento Ziwot smrtedlný/ plný gest býd/ psot/ a zarmutkuow a wssecken obklýčený Křížy / A čím kdo ctnostněgssý gest / a čím wětssý w Duchu spospěch včiný: Tím těžssý Kříž a trápený mýti bude. Nebo pro milost a žádost kterau k Nebeským wěcem má rozmáhá gse w něm zármutek a trápený/ že tak dlauho zde pohostinu yako wypowěděný putowati musý. Ale wssak

takowý Cžlowěk / kteryž takowé trá-
penij má / nebude zanechán od Pá-
na Boha / bez potěssenij a posylněnij.
Neb to zná / že skrze milé swého Kři-
že snássenij / welikého zysku nabýwá:
Když Křij dobrowolně nesa / wsse-
cko břemeno protiwenstwij w nadě-
gi Božjho potěssenij skládá. A čjm
wjce Tělo zármutky se trápij / tjm
wjce Dusse skrze wnitřnij vtěssenij se
otwrzuge / a někdy pro milost a pro
žádost kterauž má k Křijsi Pána Kry
sta / aby byl k němu skrze trápenij a
protiwenstwij připodobněn / tak we-
lice posylněn wnitř na mysly bývá /
že sobě toho žádá aby nikdy bez Bo-
lesti / a protiwenstwij nebýwal. Neb
Cžlowěk tjm wzácněgssjm se Pánu
činij / čjm wětssij a těssij wěcy pro ge-
ho swatau milost snássetj může. A
to nenij z mocy Cžlowěka / ale z mocy

miloſti Božj/ kteráž takowé wěcy čiňj a působj / w tom křehkém Člowěku/Aby čehož přirozenj ſe ſtrachuje/ a před čjm vtjká/to Duchem wraucým sobě oblýbil a zamilował. Nebť to nenj Lidſkého přirozenj vtrpenj a pohaněnj nésti a miłowati / Tělo trápiti a w służbu podrobowati/ cti a chwály Swěta nedbati/ a před tjm vtjkati/ hanenj a trápenj snásseti / samého sebe zanedbati/ aby opowrženým byl toho žádati/a wſſecka protiwenſtwj s ſſkodami trpěliwě snásseti / a žádného Sstěstj zde na Swětě nežádati. Gestli že sám k sobě přihlédneſs / nic sám od sebe takowého včiniti mocy nebudeſs. Ale gestli w pána Boha dúffánj máſs/ dánať bude moc s hůry/a pod panowánj twé / podmaněnať bude tělo y Swět. Ale y nepřjtele Diábla nebu-

deſs

deſs ſe báti / geſtli odĕney wĕrau / a Kŕyżem Pána Kryſta znamenaney budeſs. Protoż připraw ſe k tomu yako wĕrný Služebnýk Kryſtů / aby nésl ochotnĕ Kŕyż Kryſta Pána twé ho / pro tĕ z miloſti vkŕiżowného. Připraw ſe k ſnáſſenj mnohých protiwenſtwj / a rozličných zámutkůw / w tomto býdném żiwotĕ / neb tým ſpůſobem Pán Kryſtus s tebú bude kdeżkoli budeſs / a wſſudy ho nagdeſs / w yakéżkoli ſkreyſſy ſe ſkrygeſs. Muſſýſs tým ſpůſobem na Myſly twé býti hotowý / nebť nenj żádné giné raddy / aby mohl od lidj protiwenſtwj a trápenj vgýti / gedině aby ſe chyſtal a hotow byl k ſnáſſenj. Muſſýſs chtjwĕ Kalich vtrpenj Pánĕ pýti / ač chceſs přjtelem geho býti / a s nim čáſtku a dýl mýti: Potĕſſenj pak Pánu Bohu poruc / ať on s tako-

wſſeymi cýtý/yakż ſe gemu lýbiti bude. Ale ty ſe připraw k ſnáſſenj protiwenſtwý/ a pokládey ſobě ge za nayslepſſý a za nayweetſſý vtěſſenj. Poněwádż negſau rowná tato čáſná vtrpenj k zaſlauženj budaucý ſláwy/ kteráż ſe w nás zgewý/by ty pak y wſſecka wſſudy trápenj ſnáſſeti mohł. Kdyż aż k tomu přýgdeſs / żeć ſe protiwenſtwý lýbiti / a tobě chutnati pro ſpaſytele twého bude/tehdy ſe domniwey/ żeć ſe s tebau dobře děge / a że gſy nalezl ráy na zemi. Pokud ſe těžké zdáti bude protiwenſtwý ſnáſſeti / a před nýmż vgýti hledati budeſs / potud ſe zle a nepokogně mýti budeſs/ a za tebau ſe pobeře/kamżkoli vtečeſs. Geſtli ſe pak přichyſtáſs k tomu / čýmż gſy powinen / totižto/ k trápenj a k mrtwenj /hned ſe lépegý mýti budeſs / a pokog nagdeſs.

By

By ty pak wtržen byl aż do třetýho Nebe s swatým Pawlem / proto nebudeš gist a bezpečen od protiwenstwý aby ho snášeti neměl: Neb gest o něm tak powědýno: Ukáž gemu okáži / kterak mnohо musý pro Gméno mé trpěti. Protoż nic giného tobě nezůstáwá gediné aby trpěl / gestliże Pána Gežýše miluges / a gemu wěrně slauziti chces. O by hoden nalezen byl pro Gméno Pána Gežýše něco trpěti / kterak by welikau čest a chwálu měl / a kterakáby radost wssem Swatým Božým byla / a kteraké wzdělánj Blížných: Nebo trpělliwost wssyckni chwalý / ale maličko gich gest kteřýžby gý oblibowali / a trpěti chtěli: Zagisté mělby ty tohо žádati / aby zde něco málo pro Krysta potrpěl / ponewáž mnozý trpj těžké wěcy pro tento býdny swět.

Měg to za gistau wěc/ že musýs ten-
to žiwot wésti wmýragýc/a čým kdo
wýcegý sám sobě wmýrá/ tým wýce-
gý Pánu Bohu žiw býti počýná. A
žádný nenj spuosobný aby moh do-
sáhnauti nebeských wěcý/ gediné ten
kdož zde podstaupý pro Krysta pro-
tiwenstwý. Nebť nic Bohu nenj
wzáctnějssýho / a tobě užitečnějssý-
ho na tomto Swěťě / než pro Pána
Krysta trpěti. A kdyby sobě měl wo-
liti / tehdy žádostnějssý mělby toho
býti / aby pro Krysta protiwenstwý
moh snásseti/nežli w Swěťě welikě u-
těssenj mýti: Nebby se tudy přípo-
dobnil Pánu Krystu / a geho Swa-
tým rownějssý se stal. Neb zaslau-
ženj naše / a prospěch wstawu na-
šem nezáležý w lýbostech tělesných/
w rozkossy/a w weselý/ Ale w snásse-
nj zámutkú/ býd/ psot / pohanění a

utrpe-

vtrpenj. Neb bỳć co lepſſýho/a Lidem vžitečnĕgſſýho k ſpaſenj bylo než vtrpenj/ bylby to owſſem Pán Kryſtus na ſobĕ ſlowem y ſkutkem dokazowal. Nebo ſwých Včedlnjků/ y wſſech giných kterýž ho následowati žádoſtiwý gſau / zgewnĕ a zřetedlnĕ noſſenj Křjže napominá a pobžzý/ když dj: Kdo chce po mnĕ přigjti/ opři ſám ſebe/a wezmi Křjž ſwůg/ a následug mne. Protož wſſeckna pjſma přečtauce a přeběhnauce/na tomto zawřeme/žeť nelze než ſkrze mnohá protiwenſtwý přigjti do Králowſtwý Nebeſkého.

Skonáwá ſe Druhá Knjha.

Začýná se Třetj Knýha / O Wnitřným mluwenj pána Krysta k wěrné Dussy.

Kapitola I.

Oslauchati budu co ke mnie mluwiti bude Pán Bůh můg. Blahoslawená Dusse / kteraž poslauchá pána mluwjcýho k sobě / a z wst geho slowa wtěssenj přigýmá. Blahoslawené Wssý / kteréž přigýmagý giti Božského wnukánj / a na báſně a marné mluwenj tohoto Swěta / když nic nedbagý. Blahoslawené Wssy / kteréž

kteréž ne zewnitřnýho ale wnitřnýho hlasu prawdy ana ge wčij poslauchagij. Blahoslawené Oči/kteréž gsau zawřjny k těmto wěcem zewnitřnym/a otewřjny k oněm wnitřnym. Blahoslawenij kteréžjž pronikugij wnitřnosti/a skrze wstawičné cwičenij/čjm dálegij/tjm wjcegij wsylugij se připrawiti k wyrozuměnij tagemstwij Nebeských. Blahoslawenij gsau/ktejž se s Pánem Bohem objragij/a od wsseliké překážky swětské se odtrhugij a odwracegij: pilně to waž/ó Dusse má milá/a wzawjray pilně Dwéře Smyslůw swých/aby mohla slyssetj/co w tobě bude mluwiti Pán Bůh twůg. Totoť dij milý twůg: Jáť gsem Spasenij twé: Jáť gsem pokog twůg/a Ziwot twuog/schoway se w mne/a nagdess pokog. Opuść wsseckny wěcy pomjgegjcý/a

se wj-

se wssij snažnostij hleday wěčných wěcý. Wssak nic giného negsau tyto wěcy časné než marnost a swedenij. A což spomůže wssecko stwořenij / budessli opusstěná od Stwořitele. Protoš / odřeknauc se wssech wěcý / wčiň se stwořiteli swému lýbežnau a wěrnau / aby mohla dosáhnauti wěčného Blahoslawenstwij.

Kterak prawda wnitř mluwij / bez hřmotného hlasu.

Kapitola II.

MLuw Pane / nebť slyssý Služebnjk twůg / Služebnýk twuog yá gsem. Day mi rozum abych rozuměl přikázanjm twým. Nakloň Srdce mého k

ho k slowům twým / ať plyne yako Rosa mluwenij twé. Prawili někdy Synowé Izrahelstij k Moyžissowi: Mluw ty nám/a budeme slyssetí/Nemluw nám pán Buoh / abychom snad nezemřeli : Ne tak páne/ne tak prosým/ale raděgi s Samuelem prorokem/pokorně a žádostiwě prosým: Mluw pane / nebť slyssij Služebnýk twůg. Nemluw mi Moyžýss/aneb někdo z Prorokůw / Ale raděgý ty pane Boże můg mluw/genž naplňugess / a oswěcugess wssecky proroky. Neb ty sám můžess mne bez nich dokonále naučiti / oni pak bez tebe nic neprospěgý. Mohau zagisté slow znějících poskytnúti/ ale Ducha nemohú dáti. pěkně mluwj/ale když ty mlčeti budess/srdce nezapálj. Pismať poskycugý/ale ty oswěcugess rozum. Tagemstwý mluwý / ale tyotwjráss

smyssl

smyſl tagemſtwij zapečetěných. Přikázanij wydáwagij/ale ty pomoc dáwáſs k naplněnij. Cestu okazugij/ale ty posylňugeſs k chozenij: Oni to toliko zewnitř činij / ale ty Srdce včijſs a oſwěcugeſs. Oni zewnitř ſwolažugij/ale ty plodnoſt dáwáſs. Oni ſlowy ohlaſſugij / ale ty rozum dáwáſs ſluchu. Protoż nemluwtż mi Mojžijſs / ale ty pane Boże můg / wěčná prawdo / abych ſnad newmřel a bez užitku nebyl / kdybych toliko zewnitř napomenut byl / a wnitř nebyl zapálen: a newztáhlo mi ſe k odſauzenij ſlowo ſlyſſené a neplněné / poznalé a nemilowané / wwěřené a nezachowané. Protoż mluw pane / nebť ſlyſſý Služebnýk twůg / neb ſlowa wěčného žiwota máſs. Mluw mi/ k yakému koli wřeſſenij Duſſe mé/ a k wſſelikému polepſſenij žiwota mého/ a tobě ke cti a k wěčné chwále.

Že s welikau Pokorau Slowo Božú má slyssáno býti/ a kterak mnozý sobě toho lehce wážú.

Kapitola III.

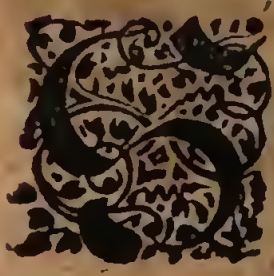

Slyss Synu Slowa má nayssladčegssý / a wssicka vmēnú/wssech mudrakúw tohoto Swěta přewyssugúcý. Slowa má Duch a Zywot gsau / kteráž lidským smyslem nemagú měřená býti / ani wedle marné a wlastnú swé lýbosti natahowána / Ale w mlčenú magú poslauchána býti/a s welekau pokorau / a s welikau žádostú/ magú přigúmána býti. Řekl gsem: Blahoslawený gesst/kohož ty učiti budess Pane / a w Zákoně twém wywučúss gey/ aby oblewil gemu we dnech zlých/

zlých/a nebyl wyhlazen z země. Nebť tak mluwj Pán/ řka: Já gsem naučil Proroky od počátku/ a až do této chwýle nepřestáwám wssem mluwiti/ ale mnozý gsau twrdý a nechtj slyssetj hlasu mého. Mnozý raděgj poslauchagj Swěta/ než Boha/ A raděgj gdau po žádostech těla swého/ než po wůli Božj. Swět slibuge časné wěcy malé a krátké/ a slauží mu s welikau chtiwostj/ A yá slibugi neywětssj a wěčné wěcy/ a lenugj se Srdce smrtedlných lidý. Nkdo mně takowau pečliwostj slauží a poslauchá/yako Swětu a Panům geho se slauží? Styď se Křestiane/ mohu řjcy pohane/ a gestli dýss proč to mi ly Pane? Slyss: Pro malý wzitek welikáse cesta tře/ a pro žiwot wěčný/ od mnohých ledwa se geden sslepěg včinj. Hubená mzda hledána

bywá/

bywá/ a pro geden penýz někdy těžký swár se stáwá. Pro marnú wěc/a malau přýpowěd/ we dne y w nocy dělá se do wstánýj. Ale lýto mi toho/že pro dobré nepomigegýcý/pro nestýhlau odplatu/ pro neywyššýj čest a sláwu nekonečnau / když maličkau chwilku popracugýj/ané wstanau. A protož/ styď se slauho leniwý a reptawý/že takowýj hotowěgšýj se býti nacházegýj k swému zatracenýj/nežli ty k spasenýj/ že oni wýce se radugýj w marnostech/ nežli ty w prawdě / a w ctnostech. A onýj zagisté w své naděgi a w slibjch bywagýj sklamánýj. Ale slibowé mogi žádného nezklamagýj / aniž toho kdož mi se swěřýj opustýjm prázdného. O čem gsem mluwil wčinýjm a dám/Co gsem slýbil naplnýjm/wšak setrwali kdo až do konce w mém milowánýj. Neb gsem yá odplatitel

O wšech

wssech dobrých / a sylný zkusytel wssech nábožných. Napiss slowa má w srdcy swém / a rozgjmay ge s pilnostj / nebť budau tobě w čas pokussenj welmi potřebná. Čjemuž nerozumjss když čtess / poznáss w čas nawsstjwenj. Dwogim obyčegem swé wolené nawsstěwugi / totiž: pokussenjm / a potěssenjm. A dwoge Kázanj gim na každý den čnjm: w gednom ge tresscy z hřjchůw / w druhým gich nabjzým k prospěchu w ctnostech. Kdo má Slowa má a pohrdá njmi / mát kdo gey sauditi bude w poslednj den. Jan 22.

Modlitba k obdrženj milosti k pobožnosti.

Kapitola IIII.

pane

PAne Boże můg/ty gſy mé wſſecko dobré. A kdo gſem yá/ że ſmým mluwiti k tobě: Yá gſem chudý ſłużebnýk twůg/ a zawrżený yako čerwýk/ a mnohém chudſſý a potupněg ſſý než ſmým a vmým wymluwiti. Rozpomeň ty ſe Pane że nic negſem/ nic nemám a nic nemohu. Ty ſám dobrý/ Sprawedliwý/ a Swatý gſy. Ty wſſecko můżeſs / wſſecky wěcy dáwáſs/ wſſecky wěcy naplňugeſs/ a toliko ſamého hřýſſnýka prázdného opauſſtýſs. Rozpomeň ſe na ſlitowánj twá mnohá Pane Boże / a naplň ſrdce mé miloſtý twau/ genž nechceſs aby prázdnýj byli ſkutkowé twogý. Nebo kterak yá ſe budu mocy zachowati/ w tomto býdném żiwotě/ geſtliże mne nepoſylnýſs miloſtý twau: Neodwracug twáři twé odemne/ neD ň meſſkaň

meſſkay nawſſtjwenjm twým/a neodgjmayż odemne potěſſenj twého/ ať nebude duſſe má tobě yako země bez wody. Pane/nauč mne ať plnjm wůli twau/ Nauč mne před ſebau hodně a pokorně choditi/ nebo Maudroſt má ty gſy/ genż mne w prawdě znáſs/prwé nežli ſwět geſt ſtworen/a prwé nežli gſem ſe narodil na Swět.

Kterak Cžlowěk w prawdě a w pokoře má choditi před Bohem.

Kapitola V.

SYnu/choď předemnú w prawdě/a w ſprooſtnoſti Srdce twého hleday mne wżdycky. Kdoż chodj předemnú w pra/

w prawdě / bezpečen bude od přýhod zlých / a prawda wyswobodýj gey od swůdcý a vtrhánýj zlých Lidýj. Gestliže tě prawda wyswobodýj/gistě swoboden budess / a nebudess dbáti na lidské řeči prázdné. Pane/prawé gest yakoż mluwýss / tak prosým ať se semnau stane. Prawda twá mne nauč/ Ona mne ostrýhay / a k spasytedlnému koncy mne přiwed. Ona mne wyswoboď odewssého zlého a nezřízeného milowánýj/a choditi budu s tebau w welikě swobodě srdce mého.

Dýj prawdá: Jáť tě naučým těm wěcem / kteréž gsau prawé a libé přede mnú/přemeyssleg o hřissých swých s welikau litostýj a zalostýj / a nikdý nedomnýway se nětco býti/ by pak co dobrého včinil. Zagistě hřýssný gsy/ a mnohým náchylnostem podrobený a nými obklýcený/Neb sám od sebe k

ničemé/

ničemémuž negſy / a brzy padáſs / a brzo přemožen bywáſs / brzo ſe zarmucugeſs/brzo ſe pohneſs / brzo k rozpuſtiloſti ſe ſkloňugeſs. Nemáſs ničehéhož/ z čehoby ſe mohl chlubiti/ ale mnohoproč by ſe měl hanbiti a hyzditi. Neb mnohém mdleyſſj gſy/ ač poznati můžeſs. A protož / nechť ſe tobě nezdá nic welikého býti ze wſſech wěcý které činjſs/ani co znameniteho/ ani drahé° aneb diwného/ anic wáženj hodného/ nic wyſokého / nic prawdiwě chwálitebného a miloſtného/coby nebylo wěčné a nekonečné. Nadewſſecko pak oblibug ſobě wěčnau prawdu / a měg žaloſt nad ſwau hubenoſti. Ničehéhož ſe tak nebog/ aniž co wjcegj tup a čeho ſe warug yako hřjchů a neprawoſtj twých'/ protěžto wětſſj zármutek mjti máſs/ nežli pro ſſkody wſſech ginýchwěcý.

Mnozý

Mnozý předemnau chodý / ale nevs
přýmně / wssetečnostý a hrdostý ně
yakau wedenú gsúce / kdyż má tagem
stwý wědĕti chtĕgý / a wysokým Boż
ským wĕcem wyrozumĕti / sebe sa
mých a spasenú swého zanedbáwa
gýce: Takowý wwelikú pokussenú a
hrýchy / kdyż yá gim propeychu a wo
ssetečnost gich na odpor gsem / vpa
dagý. Bog se hroznych Saudúw
Bożých / a strachúg se hnĕwu Nay
wyssšího / a ne zpytug skutkúw Wo
ssemohúcého / Ale rozsuzúg swé ne
prawosti / kterýmiż proti Pánu Bo
hu prominil / a kteraks mnoho dobré
ho zmessal. Nĕkterý zagisté magý
swá nabożenstmý w Knihách / a nĕ
který w Obrazých toliko / nĕkterý pak
w zázracých a znamených / a nĕkterý
toliko wsty mne ctý a chwálý / ale
srdce gegich daleko gest odemne. A

gsau

gsau také někteřj / kteřjž magjce rozum oswjcený / a náchylnost očisstěnau welikau chtiwostj a žadostj tauhj a wzdychagj po nebeských wěcech / a nic na tyto časné nedbagj. Potřeb přirozených s nelibostj wzjwagj: A takowj čigj a znagj co gim mluwj Duch prawdy / kteryžto wčj ge / aby pohrdali těmito časnými wěcmi / a Nebeské aby milowali / Swět aby opustili / a Nebeské radosti dnem y nocy žádali.

O diwném puosobenj milowánj Božjho.

Kapitola VI.

DJekugjť / a chwálym tě Otče Nebeský / Otče pána nasseho Gežjsse Krystа / že

ſta / że ſy na mne chudého ráčil zpo-
menauti. O Otče Miloſrdenſtwý/
a Boże wſſelikého potěſſenj / děkugi
tobě/że mne hrýſſného vtěſſenj nehos
dného / časem twým potěſſenýmobs
weſelugeſs. Dobrořečim tebe wždycky
a ſlawým s gednorozeným Synem
twým a s Duchem ſwatým Vtěſſites
lem na wěky wěkůw. Ty Pane Boże
můg/milownýče ſwatý můg/když za-
wjtáſs w ſrdce mé/zradugić ſe wnitř-
nosti mé. Ty gſy ſláwa a vtěſſenj ſr-
dce mého. Ty gſy naděge má/a vtos
čiſſtě mé w den zarmaucenj mého:
Ale że geſſtě mdlý gſem w milowánj/
a nedokonalý w ctnoſtech/potřebugi
abych od tebe poſylněn byl a potě-
ſſen. Protoż nawſſtěwůg mne často/
a vč mne kázněj ſwau ſwatau. Wy-
ſwoboď mne od zlých žádoſtý / a wz-
draw Srdce mé od náchylnoſtý ne-

zřjzených a nedostatkůw mých / Abych wnitř gsa wzdrawen/ a očisſten/ hotow byl k milowánj / ſylen k trpenj / wstawičen k setrwánj. Welikáwěc geſt milowánj/ a owſſem welikédobré/ktereżto lehkéčinj coż geſt těżkého / a snáſſj dobromyſlněwſſecko co geſt protimyſlné. Neb tomu kdoż miluge każdé břjmě geſt bez tjże / a wſſecko horké / geſt ſladké a chutné. Milowánj Krystowo wſſechtilé táhne Cžlowěka k welikým skutkům / a wždycky ho wzbuzuge aby żádostiw byl toho/co geſt dokonaleyſſjho. Láſka gednostaynězwżhůru se wznáſſj a nechce w těchto doleyſſjch wěcech zadrżána býti. Milowánj Krystowo chce býti ſwobodné / a odewſſj náchylnoſti ſwětſké odcyzené / a aby wnitřnj żádoſt překážky neměla/ſkrzeněyaký wżitek časný genżby mu překážel

ſel/nepadło. Nic nenj ſladſſjho nad milowánj/ nic ſylnegſſjho/ nic wyſſſjho/nic ſſyrſſjho/nic ochotnegſſjho/nic dokonalegſſjho/ nic lepſſjho na Nebi y na Zemi / neb milowánj z Boha narozeno geſt / Aniž muž kde ginde gediné w Bohu / nadewſſemi wecmi ſtworenymi/odpcinauti. Ten kdož ć miluge/geſt ochotný/weſelý ſe/ ſwobodný geſt / a nenj nechbitý/dáwá wſſecko za wſſe/a má wſſecky wecy we wſſech. Neb w gednom neywyſſſjm dobrém nadewſſecko / z nehoſto wſſecko dobré pocházý odpocjwá. Nehledj k darům / ale k tomu kdoſ daruge hledj/genž geſt nadewſſecky dobré wecy. Milowánj nikdy mjry nemá/ale nadewſſeckno zapaluge ſe a wre/ Milowánj břemena nečige/ práce ſobe newáſſj/wjce ſádá nežli muž / o nemožnoſt neſtará ſe /

neb wssecko sobě možné a slussné domnjwá býti. Protoż hodj se k wssem wěcem / a mnohé wěcy koná / a skutečně koná / kdežto ten kdoż nemiluge wstáwá a hyne. Milowánj boj / a spě nespj / wstalé newstáwá / zsúžené gsa / nezsužuge se: zstrassené neleká se / Ale yako žiwý plamen / a pochodně hořjcý wzhůru se wyrážj / a swobodně pomáhá. Gestli že kdo miluge / tené zná co ten hlas wolá: Welikě wolánj w wssech Božjch gest. Ta hořjcý žádost dusse / kteráż dj: Bůh můg gest milowánj mé. Ty wesseren můg / a yá twůg. Rozssyřiż mne w milowánj twém / abych se naučil cýtiti wnitřnostj srdečných zewnitř / a zakusyti kterak chutné a sladké geſt milowati Pána Boha / a w milowánj geho se rozpalowati a plynauti.

O bych drżán byl milowánjm / a wy-

gda nad sebe pro přilýssné zapálenij/ a strmenij / abych zpýwal pýsničku miloſti / a za tebau mým milým ssel na wýsoſt / ažby omdlelá Dusse má w chwále twé/plesagýc pro milowánij. O bych tě milowal wýc než sám sebe/a mne ne ginák než pro tebe/a wssecky giné w tobě / kterýž práwě milugý tě / wedlé přikázanij Láſky/ktereż z tebe ſwýtý. Milowánij geſt rychlé wpřijmné miloſtiwé/ a ochotné/weſelé/ſylné/trpěliwé/wěrné/opatrné/dlauho čekagýcý/zmužilé/nehledýc sebe samého toliko / Neb kdo sebe samého hledý / od milowánij přeſtáwá. Geſt také milowánij ſſetrné/pokorné/ a wpřijmé / Ne rozmazané/ne lehlé/ne powětrné/ne náchylné k marnoſtem/Strýžliwé/čiſtotné/ vſtawičné/ pokogné / a we wſſech ſmyſlých očiſſtěné/kterežby bylo sobě hubené/a

potupné / k Bohu pobožné/ wděčné/ dauffánliwé / a wždy w něm naděgj magjcý/ačby mu on ne wždycky chutnal/neb w milowánj nemůž se dlauho trwati bez bolesti. Gest milowánj poddané / poslussné swým wyšssjm/ W milowánj kdo nenj hotow wsseho snášseti / a k wůli býti tomu kohoš miluge / nenj hoden nazwán býti milownjkem. Nebť muší ten kdoš miluge/ wssecky protiwné a twrdé wěcy/y horké/pro milého rád podstaupiti / ani pro wěcy protiwné od něho odstupowati.

O zkussenj prawého Milownjka.

Kapitola VII.

Synu/

SYnu / gesſtě negſy ſylný a opatrný milownýk. Proč milý pane? Proto / neb pro malé protiwenſtwý / opauſtýſs začaté dobré / a welmi chtjwě radoſti a wěſſených hledaſs. Sylný milownýk trwá w pokuſſených / aniž wěřý ſlowům lſtiwým nepřýtele. Nakož w ſſtiaſtných wěcech lýbým ſe gemu / tak y w protiwných gemu ſe lýbým. Opatrný milownýk ne tak na dar patřý, yako na milowánýho dárce / wýce pozoruge na geho k ſobě náchylnoſt / nežli na Dary / a gey wýce ſobě wážý / nežli dary kteréž gemu dáwá. Vſſlechtilý a prawý milownýk / nepřeſtáwá na darých / ale na mně genž gſem nadewſſecky dary. Nelekey ſe / aniž ſe domnýwey / žes proto wſſecko ſtrátil / geſtliže ty giná nežli chceſs

myſlenj o mně / a o milých ſwatých/ na myſl přijgdau. Neb ona žádoſt dobrá/a chutná/ktera[u]ž někdy w ſrdcy ſwém čigeſs/ geſt působenj přitomne miloſti Bożj / a něyaké zakuſſenj Nebeſké wlaſti / na němž nemáſs ſobě mnoho zakládati/ponewádž yako hoſt přicházý a odcházý. Bowowati pak proti zlému pohnutj myſly/ a Diábelſká wnuknutj potupiti/geſt znamenj ctnoſti/a welikého zaſluhowánj: A protož / nechť tě nezarmucugj/dworná myſſlenj/ o yakých koli wěcech/ ſylně zachowey předſewzeti ſwé/a wpřjmý aumyſl ku Pánu Bohu. Aniž geſt oklamánj / že někdy hbitě w wytrženj myſly býwáſs/ a y hned zaſe k zwykleym dětinſkým myſſlenjm ſe nawrazugeſs. Neb wjm že to nerád činjſs/ale že to bezděky ſnáſſýſs: a pokud ſobě w njch neo-

blibugeſs/ale gim odpjráſs/máſs to-
ho zyſk a zásluhu/a neſſkodu. Máſs
téż wědĕti/że ſtarý wetereſſnýk/nepřitel
Dlábel/o to vſylnge/aby překážku vči
nil žádoſti twé k dobrému/a gj od wſ-
ſeliyakého pobožného cwičenj wy-
prázdnil/ a odwrátil/ totižto/ od chwá-
lenj a následowánj ſwatých / od
pobožné památky vmučenj mého/
od vžitečného zpomjnánj hřjchůw/
od oſtřjhánj wlaſtnjho Srdce / a
od pewného vmyſlu proſpjwánj w
cnoſtech. Mnohá zlá myſſlenj w-
nuká Nepřjtel / aby teſknoſt w tobĕ
zbudil a woſſkliwoſt / aby tĕ toliko
od Modlitby Swaté / a častĕgſſjho
čjtánj odwedl. Má w nenáwiſti po
kornau ſpowĕd/ a kdyby mohl/chtĕl-
by toho dowĕſti/ aby tĕ od přigjmá-
nj odwedl. Neſwolúg gemu ani
wĕř/ačť koli často oſýdla klade aby tĕ

oklamal/gemu to připisug/když zlá a nečistá myssleně wtrusuge. Odpýrey mu sylně a řcy: Odstup odemne nečistý Dusse / styď se býdnýce / welmis nečistý a smrdutý / že takowé wěcy wpaussťýss w vssy mé. Odstup odemne lstiwý Swudče / neb nebudess mýti na mně dýlu: Ale Pán Gežýss bude semnau yako Bogownýk sylný / a ty zůstaness zahanbený / a raděgý chcy vmrýti / a wsseliké trápenj podstaupiti / než tobě powoliti. Mlč a oněměg / neb tě giž wýcegý nebudu poslauchati / by mi pak gesstě wětssý težkosti měl činiti / Pán Bůh oswýcenj mé / a spasenj mé / y koho se mám bati: Pán Bůh ochránce žiwota mého / y koho se mám strachowati: Byť pak proti mně stálo y celé woysko, nebudeť se lekati Srdce mé: Pán Bůh spomocnýk můg / a wyswobo-

ditel

ditel můg. Bohug tehdy yako wěrný rytýř / a gestli kdy z křehkosti poklesnesse / spraw se zase a sylněgšj nežli prwé bohug mage dauffánj whognégšjj milosti mé. A wssak warug se / aby se samému sobě nelýbil / a nepeychal / Neb skrze to mnozý w bludy wwedeni býwagij / a někdy wslepotu srdce newzdrawitedlnau upadagij. Budiž tobě k wýstraze / a wěčné pokoře / tento takowý pád pyssných kteřjj o sobě mnoho wssetečně a bláznitě smeyssleglj a držjj.

O skreywánj / aneb tagenj Milosti Božjj / pod strážjj Pokory.

Kapitola VIII.

Syna /

Znu / vžitečnégj geſt tobě a bezpečnégj / ſladkoſt a chuť Nabožeństwj ſkrýwati / a newynáſſeti ſe s nj wyſoce / ani ſe mnoho chlubiti ani poſazowati / ale raděgi ſe za potupnéhо mjti / a toho ſe obáwati ať by ſnad yako nehodnému nadarmo dáwána nebyla: Nemuſýſs ſe gj přilnýſs tuze držeti / ktera žto častokrát welmi ſpěſſně w nelſyboſt může ſe obrátiti. Pomyſly na to w hognoſti miloſti: Nak bjdneg a nedoſtačney gſy / když ona tě zbawjj ſwé přitomnoſti. Aniž též proſpěch Duchownjho obcowánj na tom záležj / když dar potěſſenj mjwáſs / ale kdyžť odňat bywá / že pokorně / poddaně / a trpěliwě ſnáſſjſs / tak aby tehdáž ani w horliwoſti modlitby neſtydnuſ /

dnul/ ani giné dobré ſkutky/ které gſy zwykl činiti / docela konati neopauſſtěl / ale yak neylépegſy budeſs mocy/ a rozumĕti/ ſnazně a ochotně/ co tobě možného aby činil / a pro ſuchotu a ſaužený které na myſly čigeſs/aby ſamého ſwadnauty ſebe nezanedbáwal a neopauſſtěl. Neb mnozý ſe nácha zegý/ktery když gſe gim dobře nepoda ry/ hned netrpěliwý býwagý/a wſſecko opauſſtegý. Neb neny wždycky w mocy člowěka cesta geho/ ale Božſký dar/ aby obweſelil Cžlowěka když koho/a pokud ráčy/ a yakž ſe gemu ljbý. Ale nekteryy neopatrnýy pro Dar náboženſtwý ſami ſe zkazyli / že wýce činiti chtěli než mohli / newwažugýce nedoſtatku možnoſti ſwé/ náſledugýce w tom wýcegý ſwého ſrdce žádoſti/ nežli zdrawého rozumu opatrnoſti/ a poněwadž o wýcegý ſe pokauſſeli /

nežli

nežli gim od Pána Boha propugčeno bylo / a protož brzo gsau milost potratili / a včiněnýj gsau nuznýj y opowržený/ ti/ktěrýj gsau na nebi hnýzdo swé včinili / aby gsauce ochuzeni a ponížený/ včili se ne swými křídly létati / ale pod mými dauffati a odpočíwati. A ti ktěrýž gesstě gsau nowotnýj/a cesty Božýj negsau gim známy/ snadněgšj skradeni a oklamáni bývagýj / nebudauli se zprawcowati rozssaffnými zpráwcy. Nebo gestliže po swých smyslech půgdú/ a gim wýc wěřiti než skussenýmm a w tom cwičenýmm Lidem budau/ nebezpečný konec wezmau nevcheylili se od vmyslůw swých. Neb křídko a nesnadně od giných zpráwu pokorně přígmú/ ktěrýžto gsau sami sobě maudřý. Lépe gest málo smysliti s pokorau a s menssým wyrozuměnýmm/nežli pokla-

dy

by mýti wyſokých vmĕnj s marnym
ſamého ſebe oblibowánym. Lépe
geſt tobĕ méně mýti než mnoho / od-
kudby mĕl w peychu wpadnauti. Ne
welmi opatrně ſobĕ počiná / který ſe w
ſſe° na weſeloſt wydáwá nepamatu-
gýc na předeſſlau nauzy ſwau / a na
čiſtotnau Bazeň Páně / kteráżto wżdy
Cżlowĕka bázliwého činý / aby dané
ſobĕ miloſti nezmrhal. Ten téż wel-
mi nemaudře činý / který w čas proti-
wenſtwý / aneb nĕyaké těżkoſti / přilj ſe
brzo zauffá / a ne tak duowĕrně yak
ſluſſné geſt / o mně ſmeyſſlý a rozu-
mý. Kdo času pokoge welmi bezpe-
čně ſobĕ počiná / ten častokrát času
Boge / přilýſs neſmĕlým a ſtraſſlywý
ſe býti nacházý. Kdyby ty ſám w ſo-
bĕ vmĕl wżdycky pokornym a mali-
čkým trwati / a ducha ſwého ſkrowni
ti a ſprawowati / ne tak ſpěſſně by při-
ſſel

ssel k nebezpečenstwý a k aurazu. Spasytedlná radda gest/aby času wo raucýho Ducha přemeyssel / coby se státi mohlo / když swětlo Nebeské od mysly odegde. Což když se stane/aby se zase těssyl a myslil že ono nawráceno býti může/ kteréž yá tobě kweystraze a mně k Sláwě na čas od tebe odgýmám. Neb užitečnegssý častokrát gest takowé pokussowánj/než kdyžby se wždycky prospěssně wedlo / k twému požádanj. Neb ne z toho se domnýwey zaslauženj mýti/ žeby někdo wýce milosti a widěnj měl / aneb žeby w pýsmých swědom byl / aneb žeby w wětssým důstogenstwý byl/ Ale gestli žeby byl wkořenen w prawé pokoře/ a w lásce přebýwal/ a Božý chwály w prawdě bedliwě a ustawičně hledal / žeby samého sebe za nic nepokládal/ a oprawdowě potupil/a žeby

z toho

z toho se těssyl / aby y od giných také raděgssy snyżen a potupen byl / nežli powzyssen / a vcten.

Kterak se má Cžlowěk za chaterného pokládati před Bohem.

Kapitola IX.

Mluwiti budu ku Pánu Bohu mému / ponewádž gsem prach a popel / A gestli žebych se wyssse pokládal / ay ty stogyss proti mně: A swědčij proti mně neprawosti mé / a nemohu odpyrati / Ale buduli se ponižowati / chatrným činiti / a za nic se pokládati / a yakož woprawdu gsem prachem / činiti / budeť wlastnij přátelsky mě má / milost twá / a přibližyť se

swětlo twé k srdcy mému/a tehdáž wsselikė wáženj samého sebe/ ač naymenssjm w audolj pokory mé/potopeno a pohřiženo bude/a zahyne na wěky. A tu mně okážeš/ co gsem nynj/ co gsem byl prwé/ a z čeho gsem possel/ a vznám že nic negsem a že z ničehožhož gsem possel. Gestli pak sám sobě zůstawen budu/ ay hned nic negsem/a wsselikà bída se mne držj. Ale yakž na mne skůro wzhlédneš/hned sylněgssý gsem/ a nowau radostj mne naplňugeš/ a diwná wěc gest/ že mi tak spěssně polehčugeš/ a tak dobrotiwě k sobě přiwinugeš/ gessto pro wlastnj tějž wždycky k zemi lezu. To činj milost twá bez zaslauženj/ předcházegjce mne w tak rozlyčných potřebách/ spomáhagjc a ostřihagjc od rozličných nebezpečenstwj. A ač prawdu powjm/ od nescisslné-

ho

ho zlého mne wyſwobozugýc. Neb zagiſté / ſamého ſebe nepořádně miługýc ſebe gſem ſtratił / a tebe ſamého hledagýc / a čiſtotně milugýc / tebe y ſebe gſem nalezł / a pro miłoſt geſſtě za ničemnégſſýho gſem ſebe početł. Neb ty / ó naymilegſſý Pane Boże můg / činýſs mi nad zaſłaużenýj mé / a nad to což yá wyproſyti nevmým / ani požadati ſmým. Budiż tehdy požehnaný Pane Boże můg / neb ačkoli wſſeho dobrodinýj gſem nehodný / wſſak twá ſſlechetnoſt / a neſmýrná dobrota / nikdy nepřeſtáwá dobře činiti / y newděčným / a od tebe welice odwráceným : obratiż nás k ſobě Pane / abychom wděčni byli / pokornýj / a nábożnýj / Neb ty ſpaſenýj naſſe / moc y ſýła.

Kteřak se máme k Pánu Bohu o wssecko vtýkati / yakožto k koncy naylepssýmu.

Kapitola X.

SYnu / Já mám býti twůg konec naywyssšý / a naypossledněgssý / ač w prawdě Blahoslawený žádáš býti. Z tohoto takowého vmyslu a předsewzeti takowým obyčegē / očisstěna bude žádost twá. Kteráž častokrát sama k sobě a k stworeněmu zle gest naklněna. Neb gestliže co swého zwlástněmu hledáss / y hned sám w sobě hyness / a schness. Protož wssecko předně ke mně odsyley / a pro mne čiň / neb yá gsem kterýž wssecky wěcy dáwám / Tak na wssecky wěcy patř / yako

od

od naywyššſſý dobroty pocházegúcý. A protoż ke mně yakożto k počátku swému/wssecky magú býti obracené/ a odsýlané/ o demne / Nebe / Země/ welikỳ y malỳ / bohatỳ/ y chudỳ/ yakożto od Studnice wody žiwé wssecko dobré berau. A kdoż mi dobrowolně a swobodně slaužý / milost za milost wezme: Ale kdoż kromě mne bude se chtíti chlubiti / a neb w nějakém wlastním dobrém se kochati/ nebude se mocy vstanowiti w prawé radosti / ani w Srdcy swém pokoge mýti / ale mnohými překážkami saužen a trápen bude. Protoż nic dobrého sobě nepřipisug/ani kterému Cžlowěku ctnosti přidáway / Ale wssecko pánu Bohu připisug / bez něhožto Cžlowěk nic nemúže mýti. Neb yá wsseckno dáwám/a wsseckno chcy zase mýti /a s welikú přýjsnostý djkúw činěnýj hledám a s wděčnosti. Toť

geſt ta prawda kteráž zahánj marnoſt/a chwálu gegj. A geſtli že přijgde s hůry miloſt a prawá láſka/ nebudeť tu žádné záwiſti / ani ſaužengj Srdce / aniž čeho giného milowánj zaneprázdnj / neb wſſecky wěcy přemáhá Božſká láſka / a rozſſyřuge wſſecky mocy Duſſe. A geſtli máſs rozum/we mně ſamém radowati ſe budeſs/ a naděgi ſwau ſkládati. Neboť nenj žádný dobrý/ gediné ſám Bůh/ kterýž má we wſſech wěcech y nádewſſecky wěcy ctěn a chwálen býti.

Kterak ſladko geſt ſlaužiti Bohu/kdož Swět opuſtij.

Kapitola XI.

Wnj zaſe budu mluwiti ku pánu Bohu mému/a nebudu mlčeti. Mluwiti budu

budu w wſſý Pána mého/Boha mého/a Krále mého/kteryž geſt na wýſoſti. O kterak geſt welikė mnoſſtwý ſladkoſti twé Pane Boże/ kterúžs ſkryl těm geſſto ſe tebe bogý. A zdaliž negſy wýce milugicým tebe: a geſſtěć wýce těm kteržý celým Srdcem ſlaužý tobě: Zagiſtė newýmluwná ſladkoſt gř Bohamyſlnoſti / kterauž dawáſs milugýcým tebe. W toms naywýce okázal ſladkoſt láſky twé. Že když gſem yá nebyl/včinil gſy mne/ a když gſem daleko zblaudil od tebe/ nawrátils mne abych ſlaužil tobě / a přikázals mi abych tě milował. O ſtudnice wřčné miloſti / y co dým o tobě: Kterak ſe budu mocy nad tebau zapomenauti / kteryž ráčil gſy na mne wzpomenauti / a potom geſſtě / když gſem giž byl ſchřadnul a zahynaul / včinil gſy ſemnau ſlužebnýkem

ſwým/

swým/ miłosrdenstwý swé/ a mimo wssecko zaslaužený mé / k miłosti / a w přátelstwý swé připustił gsy mne. A čým yá se odplatým tobě za tak welikau twau dobrotu? Neb to wssem dáno neny/aby odřeknauce se wssehо swěta / s nym se rozžehnali / a prawé Klásterské obcowány na se přiyali/ y zdaliž welikáwěc gest / že yá tobě slauzým/ gemuž wssecko stworeny slauziti má. Zagisté nemá mi se zdáti wěc welikáa diwná / že tak bydnéhо a nehodnéhо ráčjss za služebnýka přigýti/ a k neywzácněgssjm služebnýkem swým připogiti. Ay wssecko co mám twé gest/y čim tehdy tobě slauzjm: Nýbrž/ ty mně wýce slauzýss / nežli yá tobě. Zle Nebe y Země / kterés pro člowěka stworił / slauzý mně / a na kazdý den

to

to činy/cos gim přikázal/wssak gesstě to málo bylo / neb y Angelé k službě Cžlowěčij gsy stworil/ a narydil / ale toť přewyssuge wssecko wssudy / žes ty sám člowěka slaužiti ráčil/ a gemu sebe samého dáti gsy slybil. A čymě se yá odplatym za tak mnoho tisyc welikých dobrodiný twých: O bychě mohl wěrně slaužiti / a tě srdečně milowati/po wssecky dni žiwota mého. O bych dostatečen byl aspoň za geden den hodně tobě slaužiti. Zagistě ty gsy hoden wssý chwály cti a wssij služby. Zagistě tys Pán Bůh můg/a yá chudý a nehodný služebnýk twůg/ kterýžto dlužen sem tobě/ ze wssech syl mých slúžiti/a toho sobě nikdá newosskliwiti. protož tak chcy/a tak žádá/ A čehož mi se nedostáwá/ty rač doplniti. Welikáčest/a welikásláwa gt to bě slúžiti/a wssecky wěcy p tebe potra-

piti. Neboť budau mýti welikau miloſt twau / kterýž ſe dobrowolně podrobili tobě w ſlužbu twau Swatau: A naydauť přeſladké Ducha Swatého potěſſenýž / kterýž pro twé milowánýž / opowrhli gſau tělesná kochánýž. A doſáhnauť weliké ſwobody Srdce kterýž pro gmeno twé / po auzké chodýž ceſtě / a wſſeliké ſwětſké potupili péče. O zagiſté wzáctná/a mila geſt ſlužba Božýž/ ſkrze kterauſto Cžlowěk w prawdě včiněn býwá ſwobodný a Swatý. O přeblahoſlawená ſlužbo ſtawu Klášterſkého / kteráſto Cžlowěka činýſs Angelům rownýho / a pánu Bohu libýho / Diáblům hroznýho/ a wſſem wěrným wzáctnýho. O ſlužbo / geſſto odewſſech žádána/ hledána / a přiyata býtiby měla / poněwáď ſkrze tebe neywyſſýž dobrota ſe zaſluhuge/ a radoſt na wěky trwagýcý ſe doſahuge.

Kterak magij zkussowány a naprawowány býti žádosti Srdce.

Kapitola XII.

YNu/ mussýs se gesstě mnohému včiti/ gemuž gsy se gesstě dobře nenaučil. Y co gest to pane? Aby wssecku žádost swau położil podlé mé wůle / A aby nemilowal sebe samého/ ale wůli mau hleděl plniti / a gij milowati / a horliwě wyhledáwati. Neb tě často žádosti zapalugij/ a náramně k některým wěcem popauzegij / ale pozorůg k chwáleli mé / čili k twému zysku tělesnému tě potahugij. Gestli že přičinau mau / tehdy dobře na tom přestaneš / kterakž koli yá narýdým a

spůsobým / Pakli co wlástnýho hledýss / ay toť gest genž tobě těžkost a překážku činý. Protož wystrýhay se/ aby wnole žádostem swým nedáwal kterauž gsy před sebe wzal/semnú se ne poradiwssy / Aby snad potom neželel toho cos prwé milowal / a nelýbosti nad tím neměl/že gsy se yako pro lepssý zasazowal. Neb ne wsseliká žádost kteráž se zdá býti dobrá / má býti následowána / A také protiwná žádost ne hned má býti zawržena/ Ale má býti zkussena/ gestli z Boha. Vžitečné gest někdy zdrželiwosti vžýwati / y w dobrých žádostech a skutcých / aby skrze nezbednost w rostržený myssly nepřissel / a skrze rozpustilost giným pohorssený nedal/aneb skrze odporowánj giných/mimo naděgi se nezarmautil / a k pádu nepřissel. Někdy také sobě musýss y násylé činiti / a

zmužile

zmužile žádostem zhowadilým odpjrati / Ani se na to obraceti / cožby Tělo žádalo aneb nežádalo / ale o to wždy pečowati / aby Tělo poddáno bylo Dussy y Bezdětky / A tak dlauho má trestáno býti a nuceno / dokawádžby nebylo powolno Dussy ke wssemu / aby přiwykalo na mále dosti mýti / a wo sprostných wěcech se kochati / a netrestati w protiwných přihodách.

O naučenj Trpěliwosti / proti Bogi tělesných žádostj /

Kapitola XIII.

SAne Bože mňg: Jakž slyssým / trpěliwosti gest mi welmi potřebj / Nebo mnoho se přiházý w tomto žiwotě protiwenstwj / A kterakž R iij koli

koli zřjdjm o pokogi swém / nemůž býti bez Boge a bolesti žiwot můg. Takť gest Synu/nebť nechcy aby hledal takowého pokoge kteryžby pokussenj neměl / a protiwných wěcý nečil/ Ale tehdy se domnjway že gsy pokog nalezl / když budess rozličneymi trápenjmi cwičen/a mnoheymi protiwenstwjmi zkussowán. Dyssli nemoh mnoho trpěti: Kterak budess mocy Oheň očistný snássetiᐟ Mezy dwogjm zlým menssý zlé má wywoleno býti. Protož / aby mohl vgjti wěčného trápenj/ snažiž se na to/aby nynějssý zlé protiwné wěcy / pro Pána Boha trpělitě snássel. Nzdali mnjss že Lidé swětstjm málo aneb nic netrpj ᐟ Aniž toho nagdess / by pak nayrozkossnějssých lidj hledal. Ale že bezbožnj po tělesných žádostech chodj/a swú wůly plnj/protož

málo čigů / a newažugů swých protiwenstwů / buď pak žeby měli wssecko cožby žádali / ale ktorak gim to dlauho trwati bude : Ey yakožto deym zahynau rozkossnůcy tohoto Swěta / a nižádná památka nezůstane minulých weselý. Ale y dokudž gessté tak žiwi gsau a wssak wrozkossech negsú bez kyselosti a teskňosti / a bez Bázně. Nebo z těch wěcý kteréž za radost magů / častokrát bolest trápenů můwagů. A sprawedliwě to na ně přichází / ponewádž nezřízeného kochánů a weselé hledagů / aby ho bez hanby a hořkosti newykonali. O kterak krátké / ffalessné / ohyzdné / mrzké / a rychle pomůgegůcý gsau takowé wssecky rozkosse. A wssak tak gsau sě njmi opily / že pro slepotu myssly tomu nerozumějů / ale yako němá howada / pro malé kochánů a lůbost tohoto

poruſſytedlného žiwota / w wěčnau ſmrt Buſſe wpadagij. Ale ty Synu a Dcero/po žádoſtech twých nechoď/ a od wůle ſwé odwrať ſe. Kochay ſe w Pánu Bohu / a dáť tobě podlé proſeb Srdce twého. Ale wſſak geſtliže práwě chceſs ſe kochati / a doſtatečně a hognĕ odemne potěſſen býti/ muſſýſs potupiti wſſecky žádoſti ſwěta / a odřezati ſe wſſech kochánij nezřijzených / tehdyť w požehnánij Bude potěſſenij twé/ a hogné tobě dáno Bude wřeſſenij. A čijm wijce ſe wzdáliſs aby neměl žádné° weſelij w ſtwořenij/ tijm ſladſſý we mně a hognĕgſſij wřeſſenij nagdeſs. Ale po nayprw nebudeſs mocy bez zármutku / a bez práce Boge k tomu dogijti/ nebť překážeti Bude obyčegná zlá nawykloſt/ ale lepſſijm zwykoſtijm přemožena Bude. Tělo též Bude odpjrati/ale horliwoſtj

Ducha

Ducha skroceno bude. Nawozowati a drážditi tě bude Had starý / ale Modlitbau zahnán bude. Nad to y prácý vžitečnau / přýstup welikým gemu zbranĕn bude.

O pokorném poddánij / příkladem Krystowým.

Kapitola XIIII.

Syn / Kdo se wzdaluge od poslussenstwij / ten se wzdaluge od Mĕlosti Bożj / A kdoż hledá nĕtco wlastnýho / ten tratij obecnýj dobré. Kdoż se nerád swým wyššým poddáwá / znamenýj gest że gesstě nenj Tělo geho skroceno / a gemu poddáno / Ale że pro to častok

krát gemu odpýrá / y také odreptáwá. Protoż nauč se posluſſen býti swých wyſſſých dobrowolně / chceſſli aby také Tělo tobě bylo poddáno / Neb snázegſſ bywá přemožen zewnitřnj nepřjtel / kdyż wnitřnj Cżlowěk nenj zkażen. A nenjť horſſſjho a ſſkodliwěgſſſjho Nepřjtele Duſſe / yako gedenkażdý sám sobě / kdyż se dobře s Duchem nesrownáwá. Muſýſs zagiſté prawé samého sebe mýti potupenýj / geſtli swýtězyti chceſs proti tělu a Krwi. Ale poněwádż geſſtě nepořádně sebe milugeſs / protoż se zauplna k wůli druhého poddáti obáwáſs. A co geſt to medle diwného / geſtli ty Cżlowěče neyſa než prach a Bláto / poddáſs se pro Pána Boha Cżlowěku / poněwádż yá gſa Bůh a Stworitel wſſech wěcý / poddal gſem ſe Cżlowěku pro tebe pokorně : a wčinění

nĕn gsem nadewssecky naypokornĕgssý / a nayzawrženĕgssý / abych twau peychu swau pokorau přemohl. Vč se poslussným býti popele/vč se kořiti zemĕ a hlýno/ a pod nohy wssech sebe skloňowati / vč se lámati wůli swau a wssem pokornĕ poddánu býti. Popuď se sám proti sobĕ / aniž dopaussteg smrti w tobĕ žiwu býti: ale tak se maličkým / a opowrženým wčiň/ aby wssickni po tobĕ choditi mohli/ a yako bláto na wlicech tlačiti. A což repcess býdný Cžlowĕče? A kterak můžess mrzký hřýssnýče odmlauwati protiwnýkům twým/ genž gsy tak mnohokrát Boha hněwal/ a dáwno pekla zaslaužil? Ale odpustilo tobĕ oko mé / Neb gest náramnĕ drahá Dusse twá před twářý mau/ Aby poznal lásku mau/ a wděčen byl dobrodiný mých / a poddán byl pokornĕ/

a za

a za nic ſebe nemĕl/a k prawé poddá-
nosti a pokoře ſebe vſtawičnĕ oddal/
a wlaſtnj̃ potupenj̃ trpĕliwĕ ſnaſſel.

Kterak ſe máme báti ſaudů Božjch hroznych/ a gé wáži-ti/ A abychom ſe nepozdwi-howali w dobrém.

Kapitola XV.

Hlaſſugeſs nadem-nau Saudy twé pane Boże můg/ a Báznj̃ y ſtrachem třeſau ſe wſſe-cky koſti mé/a Duſſe má prȳliſs ſe leká a ſtrachuge. Stogȳm ſtrachem porażeny̆/ a znamenám że Nebeſa negſau čiſtá před tebau. A ponĕwádj na Angelȳch nalezſy ne-prawoſt/

prawoſt/a neodpuſtils gim/ Co pak
včiníſs ſemnau? Poněwádž padly
Hwězdy s Nebe/a yá pak gſa popel a
prach/ proč ſobě wſſetečně pochlebu-
gi? Ti kterých ſkutkowé zdáli ſe býti
chwálitebnými/ vpadli naynižſe/ A ty
kterýž gſau gedli chléb Angelſký/ wi-
děl gſem ani ſe w mláteˇ kochagý wep-
rowém. Protož nic ſwatého nebu-
de/ geſtliže ruku ſwau odegmeſs Pa-
ne. Nižádná maudroſt neproſpěge/
geſtli že ty zprawowati nebudeſs:
Nižádná ſýla neſpomůže/ geſtli že ty
obhayowati přeſtaneſs. Nižádná
čiſtota nebude bezpečná/geſtliže ty gi
oſtrýhati nebudeſs: Nižádné oſtrý-
hánj wlaſtnj nebude platné/ nebu-
deli ſwatého Duchu twého. Neb my
gſauce opuſſtěnj/ toneme a hyneme/
ale gſauce nawſſtiwenj/ obživenj
a ſprawenj bywáme. Neyſtawičnj
zagiſté

zagisté gsme/ ale skrze tě vtworzeni bý-
wáme. Sami od sebe stydneme / ale
skrze tebe zahrnowánj bywáme. O
kterak pokorně / a opowržen̄ sám o
sobě smeyssleti mám / a kterak za nic
nemá pokládáno býti / gestli se zdám
co dobrého mjti. O kterak hluboce
Pane/mám se poddati nestihlým sau
dům twým/w nichž z sebe nic giného
býti nenacházým/ leč zhola nic a nic.
O tjži nesmjrná / ó Moře nepřepla-
witedlné / kdežto nic giného w sobě
nenacházým / leč to že we wssem
wssudy neysem než nic. Kdež
tehdy gest skreysse marné chwály:
Kdež gest dauffánj slawy a cti wy-
mysslené: pohlcena gest marná ch-
wála w hlubokosti Saudůw twých
wo mně. A co gest wsselikě Tělo před
obličegem twým: A zdali se chlubi-
ti bude Bláto proti tomu kdo ge ffor
wuge:

muge: Kterak se může pozdwihnúti/marným mluwením/gehožto srdce w prawdě poddáno gest Bohu: Nepozdwihneť to° wessken Swět/ kohož sobě práwda podmanila/ Aniž se pohne ten chwálau wssech Lidí/ kdož swau wssecku naděgi w Pánu Bohu vtwrdil. Nebť y ti kdož mluwí/hle/ wssickni nic negsau/a zahynauť spolu s hlahohem řeči/ ale prawda Páně zůstáwá na wěky.

Kterak se má člowěk mýti/ a říkati při každé wěcy žádostiwé.

Kapitola XVI.

SYnu/ takto při každé wěcy říkay: Pane/ budeli tobě mýlo/ stań se to tak/ A gestli že gť k chwále twé/

Buď to w gmenu twém / Pane vhlé-
dáſſli / że mi gť proſpěſſné a vžitečné /
tehdy rač mi popřáti toho vžiwati ke
cti a chwále twé / ale vznáſſli mi to
býti ſſkodliwé / a k ſpaſenij Duſſi ne-
proſpěſſné / odegmi odemne takowau
žádoſt. Neb ne każdá žádoſt geſt z
Ducha ſwatého / byť ſe pak Cžlowěku
zdála býti dobrá a vprájmá. Těžká
geſt wěc práwě rozeznati / geſtli tě
Duch dobrý / čily zlý na to nawozuge /
aby toho / a nebo onoho požádal / a-
neb geſtli tě twůg wlaſtni Duch k to-
mu hrybe a nabýzý. Neb mnozý na-
poſledý gſau zklamáni / kteříž na po-
čátku zdáli ſe / że gſau Duchem do-
brým wedeni. Protož wždycky s Bázni
nj Božij s pokornym Srdcem / máſs
žádati a proſyti cožť koliwěk žádoſti-
wého na myſl přijde / a to s wlaſt-
nim oprenym / wſſecko mi máſs po-
ručiti /

čiti/ a řčcy: Pane Boże/ ty wčýſs co ſe mně hodý/ včiň yakž ſe tobě lýbý/ day což ráčýſs/ a když ráčýſs wýſs/ a tobě ſe neylépegý lýbý/ a twá wětſſý chwála bude/ oddaj mne kde chceſs/ a včiniž ſemnau yakž ráčýſs/ w Rukau twých yá gſem/ zatáčeg/ a poſtrkug mnau/ obraceg/ y přemýtay mne/ Ay yá twůg ſlužebnýk hotow gſem ke wſſemu/ nebť nežádám žiw býti k swé wůli/ ale k twé. O by to gedný/ hodně a dokonále ſe ſtalo.

Modlitba/ aby ſe wſſe ſtalo wedlé wůle Božý.

Kapitola XVII.

DAž mi dáti naydobrotiwěgſſý pane Gežýſſy miloſt ſwau/ atby ſemnau by-

la/a ſemnau pracowala/ a trwala aż do konce. Day mi wżdycky żádati a chtżti cożby tobĕ libĕgſſżho a przż gemnĕgſſżho bylo. Twá wůle bud má wůle / a má wůle at za twau gde wżdycky/ a dokonále ſe s nżj ſrownáwá: a budiż mi gedno chtĕnżj y nechtenżj s tebau/ takżebych nic giného nemohl chtżti ani nechtżti/ gediné co ty chceſs a nechceſs. Day mi wſſemu wſſudy/ co na ſwĕtĕ geſt vmrżti / a pro tebe to ſobĕ oblibowati a to milowati / abych potupen byl/a málowáżen na tomto Swĕtĕ. Coż ty chceſs at yá také chcy. Day my at vmru wſſem żádoſtem Swĕta/ a pro twé milowánżj / abych potupen byl od Swĕta. Rač mi dáti nadewſſecky wĕcy libé w tomto Swĕtĕ / at ſe Srdce mé vpokogż a odpočine w tobĕ / neb ty gſy prawý pokog ſrdce / a

prawé

prawé odpočinutij: a kromě tebe wssecky wěcy gsau protiwné a nepokogné. W tom pokogi bezpřestánij / to gest/ w tobě naywyssſſim dobrém/ wsnu a odpočinu.

Kterak Cžlowěk prawého weselij w samém Bohu má hledati

Kapitola XVIII.

SOžkoli žádati neb mysliti mohu ku potěssenij mému / zde toho nedočekám/ ale w čassu budúcym. Bych pak wssecken weselij Swěta sám měl / a wssech rozkossij požijwal / gisté gest/ že dlauho trwati nemohło. Protož má milá Dusſe / nebudeſs mocy mýti

zde dokonalého potěssenj / a plného obcerstwenj/ neż toliko w samém Bohu/ genż gest Vtěssytel chudých/ a obránce pokorných. Počekay maličko Dusse má/počekay Bożských slibůw/ a budeš mýti hognost wsseho dobrého w Nebi. Gestliże pak přijmeš nezřijzeně těchto wěcý Zemských / časných a pomijegijcých żádáš / o ty myslijš/o ty pečugeš/o ty pracugeš/ stratijš ony wěčné a Nebeské. Budtež časné wěcy tobě ku požitku a ku potřebě toliko / Ale Nebeské ať gsau w naywětssý żádosti / w naywětssij péči. Nemůżeš býti nasycena/časnými wěcmi neb negsy stworena k nim aby gich požiwala. By pak wssecky wěcy časné měla/ nebudeš mocy býti sstiastná / a Blahoslawená / Ale w Pánu Bohu genż wssecky wěcy stwořil/twé blahoslawenstwij záležij. Ne

tako

takowé yako se bláznjwým milownjkům Swěta zdá/a ge chwálj/ale kterého dobrý Pána Krysta wěrnj očekáwagj / a časem ho prawj Bohamyslnj/ a čistého Srdce/ gegichž to obcowánj w Nebeských gest / okusugj. Nebť gest marné a krátké/každé weselj swětské/ a prawé y Blahoslawené gest / kteréž se wnitř od prawdy wěčné přigjmá. Pobožný Cžlowěk wssudy s sebú nese wřessytele swého Pána Gežjsse Krysta/ a mluwj k němu/ řka: Přjtomen mi buď Pane Gežjssy Kryste w každey čas/a w každém mjstě. To mi buď za wřessenj mé / abych se warowal wsseho swětského wřessenj. A kdyžbych někdy včasten nebyl twého pořessenj / tehdy ať mi twá wůle/a sprawedliwé skussenj gest/za naywyssšj wřessenj / Nebo ne na wěky budeš se hněwati / ani wěčně hrozyti.

Wſſelikée pečowánij má býti na Pána Boha wzloženo.

Kapitola XIX.

Ynu můg/ nechť yá s tebau činým yakoj chcy: Nebo yá wjm a znám co geſt tobě vžitečného / a potřebného. Ty myſlýſs yakožto Cžlowěk/ a w mnohých wěcech ſmeyſlýſs yakj tě rozum twůg wede. Pane prawda geſt coj ty prawýſs: Wýce ty o mne pečugeſs/ nežli geſt wſſecka ſtaroſt má / kterau yá o ſobě mýti mohu. Neboť přýliſs nebezpečně ſtogý / kdoj ſwé wſſý péče na tě newzkladá pane / když gediné wůle má prawá/ a vmyſl můg vpřijmný k tobě bude / včiň ſemnau cožť ſe

lýbiti

lýbiti bude. Nebť tu nemůž nic zlého býti což ty včiníš/než wssecko dobré. Gestli mne chceš zůstawiti w temnostech nerozumu / budiž požehnaný / a gestli zase chceš mne wwesti w swětlost rozumu / budiž požehnaný: a gestli ráčíš na mne zarmaucenú dopustiti/ též také buď požehnaný. Synu / rownĕ tak musýš býti spůsobený / ač gestli chceš semnau choditi. A tak máš býti hotow k trpenú / yako y k radosti. Tak rád máš býti chudý a zawržený/yako hogný a bohatý. Pane/rád chcy trpĕti/ cožkoli na mne ráčíš dopustiti/ Toliko rač dáti trpĕliwost. Nerozdýlně chcy z ruky twé dobré y zlé/hořké y sladké/ weselú y smutek přigíti/a za wssecko což na mne dopustíš děkowati. Ostrýhayž mne od každého hříchu/a nebudu se báti Smrti ani

pekla.

pekla. Gediné miloſtiwý Pane nezamýtay mne na wěky/ ani wyhlazug z Kněh žiwota/a nebudauť mi mocy nic wſſkoditi/ yacýž koli na mne přigdau zámutkowé.

Kterak trpěliwě máme ſnáſſeti protiwné wěcy/ přýkladem Pána Kryſta.

Kapitola XX.

SYnu můg/ Já gſem ſtaupil s Nebe pro twé ſpaſenj/ přigal gſem twé nedoſtatky/ ne z potřeby/ ale z Láſky/gſa k tomu přiweden/aby ty ſe naučil trpěliwoſti/ a tyto časné a rychlé pomýgegjcý bjdy s miloſtj ſnáſſeti. Neb od hodiny narozenj mého/ až do ſkonánj na Krjži neo-

deſſlo

dessto odemne trápenj / bolesti a zá-
mutkowé. Nedostatky w časných
wěcech/měl gsem mnohé. Zialoby na
se slýchal gsem časté/ hanenj y vtr-
hánj dobrotiwě snássel gsem/ za do-
brodinj newděčnost bral gsem/ za w-
kazowánj diwůw rauhánj/a za nau-
čenj káránj a trestánj. Pane/že gsy
byl trpěliwý w žiwotě swém / w tom
naywýce naplňuge přikázanj Otce
swého/ slussné gest abych y já býdný
hřjssnýk podlé wůle twé/ trpěliwě se
měl a dokawádz ty chtjti budeš /
Bržjmě porussytedlného žiwota pro
swé spasenj snássel. Neb ač w skut-
ku tento býdný žiwot gest welmi těž-
ký / ale skrze milost twau včiněn gest
k zaslauženj welikému/y také přjtla-
dem twým / a Swatých twých ná-
sledowánjm / nemocným y mdlým/
lehčegssjm a yasněgssjm. Ale y mnohém

T wese-

weseleyſſij nežli nětdy w Starém Zá-
koně byl / když byla Brána Nebeská
zawřjna/a také tižſſij/a neznámegſſij
cesta zdala se býti/když gich tak málo
o Králowſtwij Nebeské se ſtaralo.
Aley z těch kteřij ſprawedliwij byli/
žádný zagiſté nemohl přigíti do
Králowſtwj Nebeſkéhо před twým
Vmučenjm/kterakkoli ſprawedliwý.
O kterak já mám welmi děkowati/
žes mně y wſſem wěrným dobrau a
prawau cestu ráčil ukázati do wěčné-
ho Králowſtwij twého. Nebť ob-
cowánij twé přjkladné/geſt cesta na-
ſſe/a ſkrze trpěliwoſt přicházýme k to
bě/genž gſy Sláwa naſſe. Nebo kdy-
by ty byl neſſel před námi/a nás nev-
čil/a nenapomjnal/y kdoby dbal/aby
tebe následowal? O kterakby mno-
zý nazad zuoſtali/ a ginj zpětby se
nawrátili / byť na Swaté přjklady/
twé

twé nepatřili. Neb ay my gesstě gsme wahawý a nedbánliwý/slyssíce o tak welikých diwých twých a včených/ y coby se stalo/ kdybychom tohoto twé ho tak welikého swětla/k následowá ný tebe neměli:

O snássenj křiwd/A o práwě trpěliwým.

Kapitola XXI.

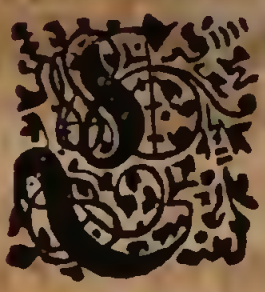

O gest to genž mluwýss Synu: přestaň naříkati/znamenay mé y giných Swatých trpenj/ wssaks se gesstě aż do Krwe nezepřelhřích. Malét gest co ty trpýss k přirownánj těch kteříž tak mnoho trpěli/ tak sylně pokaussseni/ tak těžce zarmucowáni/ tak rozličně skussowá

tj/a cwičenj. Protož musýš sobě giných swatých těžkých křiwdy ku paměti přiwoditi/ aby lehce snášel swé menšý. A paklič se nezdá malých wěcý snášeti/ wiz ať y toho nečinj twá netrpěliwost. A wšak buďte malé neb welké/snaž se wšech trpěliwě snášeti. Čjm se lépe k trpenj připrawugeš/ tjm maudřegšj činjš/ a wětšj odplatu mjti budeš/ a snáze strpjš gsa myslj a zwyklostj ochotnů k tomu spůsoben. A nerjkay/nemohu toho od takowého člowěka trpěti/ aneb neslušj abych ty a ony wěcy snášel/ nebo welikau mi škodu činil/ a hanil mne/ gessto gsem yá na to nikdy nemyslil/ ale od ginéhobych to rád trpěl. Nemaudré gest takowé myšlenj/ kteréž ctnost trpěliwosti sobě newažuge/ ani od kohožby odplatu za nj mjti měl šetřj/ ale wjcegů na

osoby/

osoby / a na křiwdy sobě včiněné hledý. Nenýť prawě trpěliwý / kdoj nechce trpěti / gediné to cožby mu se zdálo / a od kohoby se gemu lýbilo. Ale prawě trpěliwý nepozoruge od kteréholi Cžlowěka / od wyššýholi čili rownéholi / aneb od menšýholi sebe / od dobréholi a swatéholi Muže / čili od zlého a přewráceného / pokaussen a cwičen bywá. Ale bez rozdýlu / odewšeho stworenýj / kolikrátžkoli / a kterakkoli mu se protiwenstwýj nahodý / wsse s milostýj z Rukau Božých přigýmá / a za weliký zysk to sobě pokládá. Nebť nic nebude bez odplaty před Bohem / coj se koli pro Pána Boha snášýj / byť pak dobře malé se zdálo. Protoj buď hotow k Bogi / chcesšli mýti wýtězstwýj / neb bez Boge nebudess mocy přigýti k Korunť trpěliwosti. Gestliže trpěti nechcess /

T iij pohr-

pohrdáſs býti Korunowán: A pakli ſádáſs Korunowán býti / boyugj vdatně/a ſnáſſeg trpěliwě/neb bez prá-ce nemůże ſe přigýti k odpočinutý / a bez Boge k wýtězſtwý. Učiň Pane miloſtý ſwau/ ať mi geſt podobné a možné/ coż přirozenému mému geſt od-porné. Ty wýſs / że yá maličko mo-hu trpěti / a że welmi brzy zemdlým před malým protiwenſtwým. Učiň mi wſſeliká protiwenſtwý pro gmé-no twé libá a milá: Ponewádż trpě-ti a opowrženým býti / pro tebe geſt welmi vžitečné/y také ſpaſytedlné Du-ſſy mé.

O wyznánj wlaſtnj nemožnoſti / a o býdách tohoto Swěta.

J Kapitola XXII.

Wyzná-

Wyznáwati budu proti sobě nespravedlnost mau / a wyznáwati budu tobě Pane mdlobu mau. Neb mnohokrát hubené protiwenstwý / přemůže mne a zarmautý. Nemyslím tuze státi proti němu / ale yakž malé pokussenj přijgde / welké mi saužený činý. Mnohokrát welmi hubená wěc se nachází / z nížž welké pokussenj pochází: A když se domnjwám na čas bezpečným býti / prwé než se nadějgi / malým odpornym wětrjkem skuro se nacházým býti přemožený. Protož wizyž Pane pokoru mau / a křehkost tobě ze wssech stran dobře známú / Smilug se nademnau / a wytrhni mne z bláta / abych newázl / a nezůstal přemožený až do konce. Toť gest genž mne častokrát obrážj / a před tebau zahanbuge / že tak

třehký gsem a nemožný/ abych mohl odpýrati wássněm/a zlým náchylnostem/kteréžto ač do konce k powolenj nepřiwozugý/ wssak gegich nabádanj gest mi přilýss obtýžné a nelibé/ a steyssě mi se welmi/ na každý den žiwu býti w pútce. Z toho to též známá mi včiněna bywá mdloba má/ že mnohém snadněgšj wberau se na myssl ohawná myssleně/ nežli odcházegý. O by wzhledl nayssylněgssý Pane Bože/ horliwý milownýce Dussý wěrných na prácy a bolest Služebnýka twého/ aby mi ráčil přýtomen býti/ we wssech wěcech kteréžby mně byly vžitečné a potřebné. Otewrdiž mě Nebeskau sýlau/aby stary člowěk hýdné tělo/Duchu gessě docela nepadané/nepanowalo: proti němuže bogowati se musý/ pokud Duch w těle gest. Ach yaký gest tento žiwot/

kterýž pln gest býd a pſot / a zámu-
tkůw / a pln geſt oſydel a Nepřátel ſe-
wſſech ſtran. Neb ay gedno proti-
wenſtwý a bída ſotwa geſſtě odeſſla /
ant giná ſe béře: Nýbť častokrát
prwnj bitwa geſſtě twá / a hle giných
wýcegů / a nenadálých naſtáwá. Ne-
kterak může tento žiwot milowán bý-
ti / kterýž má tak mnoho hořkoſtý / a
kterýž tak mnohým bídám a neřeſtem
poddán geſt: Nekterakž mážž nazwán
býti žiwot / kterýžto tak mnoho má
ſmrtý a hlýž: A wſſak mnozý gey
milugů / a w něm ſe kochati a rozkoſ-
mýti hledagů. Mnozý častokrát na-
čýtagů na ſwět / že geſt oſſemetný / zrá-
dný a marný / a wſſak s řežkoſtý gey
opauſſtěgů / proto že w nich žádoſti
tělesné přilýſs panugů: Neb zagiſté
giné wěcy gſau geſſto táhnau Cžlowě
ka k milowánj / a giné ku potupě. Zdá-

dost očj/žádost těla a pýcha žiwota/ táhnau k milowánj Swěta/Ale pso= ty a bjdy kterýž na nás z těch wěcý přicházegjj/ wwozugjj w osskliwost a tesskliwost Swěta. Ale přemáhá po= hřjchu zlé kochánj mysl swětu od= danau/ a za welikau rozkoss sobě to pokládá/ když smyslům swým powo= liti může/ proto/ že gest gesstě sladko= sti Božj neokusyla/ a wěčnú ozdobu a wsslechtilost ctnosti/ani widěla/ani zakusyla. Ale kteřjž Swět dokonále potupugjj/ a k wůli Božj podkáznj swatau žiwi gsau/ takowj Boisskau sladkost/ prawým swěta odwolěcům zaslýbenau/ dobře znagjj/ a kterakby Swět těžce blaudil/ a rozličně byl o= klamán/ zřetedlně widj.

Kterak má Člowěk nade= wsstecky wěcy w Bohu odpo= činauti.

Kapitola XXIII.

Nadewssecky wěcy a we wssech wěcech/Dusse má odpočíway w pánu Bohu wždycky/ nebť on gest prawé a wěčné odpočinutí swých swatých. Day mi o neysladssíj a naymilegssíj Pane Gezu Kryste w tobě nadewssecko stwořeníj odpočíwati/ nadewssecko zdrawí a krasu / nadewssecknu cest a slawu / nadewssecku moc a důstogenstwí/ nadewssecky důwtipy/ a vměnj/ nadewssecka bohatstwíj a Mistrowstwíj/ nadewssecku radost a plesánj/ nadewssecku powěst a chwálu/ nadewssecku sladkost a potěssenj/ nadewssecky naděge a sliby/ nadewssecky zásluhy a žádosti / nadewssecky Dary a weyssluhy / kteréž můžess dáti a vděliti/ nas

ti / nadewssecka weselý a radowánj
Myssly / ktereż může myssl pochopiti a
vgjti / nadewssecky Angely y Archan-
geli / a nadewsselikỳ zástup Nebeskỳ /
nadewssecky wěcy widomé / y newido-
mé / a ať krátce powjm / nadewssecko
wssudy / co ty negsy Pane můg a Boże
můg. Neb ty ó Boże můg / sáms na-
dewssecky wěcy neylepssý / ty sám nay-
mocněgssý / ty sám neydostatečněgssý
a neyhognějssý / ty sám neyssladssý a
neyrozkossněgssý / ty sám nevýslovněg-
ssý / a neymilegssý / ty sám [illegible]ozě-
něgssý / a neyslawněgssý na[illegible]ecko
wssudy / w němžto wsselikě dobré wš-
secko spolu dokonalé gest / bylo a bu-
de. A protoż wssecko malé / a nedo-
statečné gest / coż mi koli krom sebe dá
wáš / zgewugeš / aneb slibugeš / gest-
li tebe samého nevhlédám / a zauplna
nedostanu. Neb zagisté Srdce mé

nemůże

nemůže prawě vpokogeno býti ani
docela na čem přestati / gediné leč w
tobě odpočine/a nadewssecky Dary/a
nadewssecko stwořenij se wywegssij.
O můg neymilegssij choti Kryste Ge-
ssissy/ milownjče neypoctiwegssij/genž
gssy pánem wsseho stwořenij: Kdož
mi dá křjdla prawé swobody a bych
wzletl a odpočjwal w tobě? Ach/
když mi to dáno bude/abych zauplna
se na to oddal/a okusyl kterak sladkey
gssy ty Pane Boje můg? Kdy zaup-
lnj sebera samé° sebe w tobě/ abych
pro milowánj tebe nečil sám sebe/ ale
tebe samého / nad wsselikým smyssl a
spůsob/ w spuosobu ne wssem wědo-
mým a známým? Nynj pak často-
krát lkám / a nessťastj swé s bolestj
nesu/neb mnoho zlého w tomto bjdl-
ném audolj se přiházý / kteréž často-
krát mne popauzý / zarmucuge/ a za-

mračené

mračené myſly činý/častokrát mi překážý/ myſl roztrhuge/wábý/a wledacos wplete/ abych toliko k tobě swobodného přýſtupu neměl/ a twého rozkoſſného obcowánj aſpoň nachwilku nepožjwal/genž gſy wſſem Křesťanům wſtawičně přitomný. Ohlédniž ſe Pane na časta wzdychánj má/ a na oſyřaloſt mau rozličnau na zemi. O Gežjſſy genž gſy ſwětlo wěčné ſláwy a wčeſſenj putugjcý Duſſe/ Tobě gſau přýtomna wſta má bez hlaſu/ a wſſak mlčenj mé mluwý k tobě/ proč tak dlauho očekáwáſs přigjti Pane mág: přýgdiž proſým ke mne chudičkému ſlužebnýku ſwému/ a ſwau přýtomnoſtý obweſel mne: Wztáhni ruku ſwau/a nebohého wyſwoboď ze wſſech auzkoſti mých. Přidiž/ přidiž o Pane/ nebo bez tebe žádný pokogný den nebude ani hodina/

na/ Nebs ty radoſt má/a bez tebe prá
zdná gē myſl má. Býdný gſem/ a ya
ko ſýkagic ſalářem a pauty obtiſený/
dokawadž mne yaſnoſtý přýtomnoſ
ti twé neobweſelýſs / a ſwobodau
neobdařýſs / y weſelú twářý neobčer
ſtwýſs: Nechť ginú krom tebe hle
dagý čeho chcegý / mněť za tim nic ſe
nelýbý/ anižlýbiti ſe bude / gediné ty
Boże můg/genž gſy nadšige má/ a ſpa
ſený mé wěčné: Nemlkau anižpře
ſtanu proſyti / dokudž ſe miloſt twá
nenawrátý / a ty ke mně wnitř nebu
deſſ nluwiti. Ay přýtomen gſem/ ay
yá gſem přýſtogýcý / nebs wolal ke
mně: Slzy twé/ a žádoſt Duſſe twé/
pokora twá / a twého Srdce ſkrau
ſſený/ nachýlili mne / a přiwedli mne
k tobě. A řekl gſem: Já Pane wolal
gſem k tobě/ a žádal gſem wýſwati te
be / hotow gſa wſſemi wěcmi pohr
dati

bati pro tebe/ Nebs ty mne nayprwé wzbudil abych tebe hledal. Protoż budiż požehnaný Pane na wěky/ genž gsy včinil takowau dobrotu/s Služebnýkem twým podlé nesmýrného Milosrdenstwý twého. A co wýce má včiniti Služebnýk twůg Pane/ gedině aby se pokořil a nýžil před tebau/ a aby pamatowal na swau neprawost a chaternost. Nebť nenj tobě rowného we wssech diwých/ani na Nebi ani na Zemi. Skutkowé twogi Pane dobrý gsau/a Saudowé welmi prawý. Ty opatrnostý swau sprawugess wssecky wěcy/ protoż tobě buď čest a Sláwa. O Maudrosti Otcowa/nechť tebe chwálý wsta má/ y Dusse má / y wssecko Stworenj spolu.

O rozgý

O rozgůmánů mnohých Dobrodinů Božských.

Kapitola XXIIII.

STewři Pane Srdce mé a w Zakoně twém y w přikázaných twých nauč mne choditi. Day mi ať rozumům wuoli twé / a s welikau vctiwostů / pilnostů a pečliwostů ať rozgůmám dobrodinů twá / tak wssecka spolu / yako gedno każdé obzwlásstně / abych tudy tobě hodné dýky wzdáwati mohl. Ale wssak y to vznáwám / y wyznáwám / že owssem za naymenssů puněk služebnych a powinných dýkůw chwály včiniti negsem dostatečný. Menssů zagisté gsem yá nadewssecka dobrodinů twá mně včiněná / a když sobě

důstognost twau vwažugi / pro welikost gegi/zemdljwá Duch můg. Wssecko cožkoli na těle / y na Dussy máme/ cýmžkoli wnitř y zewnitř / od přirozenýh wládneme/ wssecko gsau dobrodinýh twá / a tebe dobrým / milosrdným / a dobrodincem od něhož gsme wsselikė dobré přiyaly / býti ohlasugý. A ačkoli gich někdo wýcegý / a někdo méněgý přigýmá / a wssak wssecka twá gsau / a bez tebe owssem y naymenssý žádný mýti nemůže. Ten který gest wětssý od tebe přiyal / nemuoj se chlubiti z zaslauženýh swého / ani se nad giné pozdwýhati/ aneb menssými pohrdati / Nebť ten gest wětssý a lepssý / kdoj sobě méně připisuge/ a w děkowánýh wětssý pokoru a ochotnost wkazuge. A kdoj se za nayzawrženěgssýho pokládá/takowý hotowěgssý gest a hodněgssý přigýti

gñti welikě wěcy. Ale kdoż méně wzal, nemá se rmautiti / ani těžce to nésti / aneb wýce magůcýmu záwiděti / ale raděgi tebe Pane Boże ssetřiti / a z dobrodiný tě chwáliti / který tak hognē / dobrowolně / a darmo y bez přigmánný osob / swé dary rozdáwáss / zagisté wssecky wěcy od tebe pocházegů / a protoż we wssech máss ctěn a chwálen býti. Ty Pane wýss co slusšý dáti gednomu každěmu / a proč geden wýce a druhý méně bere / ne nasse / ale gest twé to rozeznati / w němoż gednoho každěho zásluhy gsau wymě řené. Protoż Pane Boże za welikau wěc sobě pokládám / ne přýliss mnoho mýti / odkudbych potom zewnitř / a wedlé wážený lidského w marnau chwálu a chlaubu mohl wpadnauti. A týmto spůsobem / kdyż sobě kdo wáží swau chudobu / a hubenost

osoby swé / netoliko žádné nelyboſti/ zármutku/anebo málomyſlnoſti nevčige / ale radēgšj vřeſſenj a weseloſt z toho mýti bude / ponēwáž y ty Pane/chudé/pokorné/ a zawržené od tohoto Swēta wywolil gſy sobě za přátely / a za domácý. Na swědectwj toho gſau swatj Apoſtolé/ kteréž gſy vſtanowil Knýžaty nadewſſy zemj/ a nic méně bezewſſy auhony měli gſú swé obcowánj na tomto Swēti/ tak pokorné a ſproſtné/ bezewſſj zloſti a lſti/ že gſau ſe y radowali / když gſau pro gméno twé přýkořj y hanbu trpěti měli / a čeho ſe swēt oſteychá a w oſſkliwoſti má/toho gſau ſe s welikú žádoſtj chytili a drželi : A protož/nic tak milownýka twého/ a toho geſſto dobrodinj twé zná/těſſiti nemá/yako aby ſe w něm wůle twá swatá dála/ a oblibenj twého wěčného zřýzenj

konalo

konalo / na kterémž tým spuosobem přestati má / a w něm se kochati / aby tak rád chtěl a žádal býti naymenssým / yako nějakým naywětssým / a tak pokognym / a přestáwagýcým na posledním místě / yako na prwním: A aby tak rád potupným / a wopowrženým bezewssého gména y powěsti byl / yako nad giné na Swěte wywewssenégssým / a slawnégssým. Nebo wůle twá / a milowánj cti a chwáli twé / má w něm přewyssowati wssecky wěcy / a to wjcegj ho má těssiti / a wjcegj se gemu má lýbiti / nežli wssecka giná dobrodinj / kteráž mu dána gsau / aneb dána býti mohau.

O Čtyrech wěcech / kterýž Člowěka vpokogugj.

Kapitola XXV.

Synu/ Nynj tě nauczym cestě pokoge/a prawé swobody. Učiň pane cos dyss / neb mi to gest mylo slyssety. Snaž se Synu / aby raděgi činil wůli giného/nežli swau. Wol sobě raděgi méně mýti nežli mnoho. Hleday wždycky nižšyho mýsta a podewssemi býti. Ziáday wždyckny a modl se / aby wůle Božj w tobě dokonále wykonána byla. Hle takowý Cžlowěk wchazý do končin pokoge/a odpočywánj. Pane/ řeč twá tato krátká / mnoho w sobě zawýrá dokonalosti : malá gest w slowých / ale plná smyslůw a hogného vžitka / neb kdybych gý wěrně ostrýhal / ne tak snadněby na mne přišlo zarmaucenj. Neb kolikrát koli

koli se nepokogného znamenám/a obtěženého od naučený tohoto twého/ nalézám že gsem odstaupil. Ale ty genž wssecko můžeš / a vžitek Dusse milugeš/přispoř mi wjcegší milosti/ abych mohl tuto twau řeč plniti / a wěčného Spasený dogíti.

Modlitba proti zleym myssleným.

Kapitola XXVI.

PAne Boże můg newzdalug se odemne. Pane Boże ku pomocy mé přispěg/neboť gsau powstaly proti mně zlá myssleny/ a strachowé welicý trápý Dussy mau. Kterak přegdu abych nebyl ranen / a kterak bych ge přemohl? Já zagisté půgdu

před tebú/a ponýžým slawných swě-
ta/ dý Pán Bůh: Otewrn žaláře a
hlubokosti temnostý/a taynosti skry-
tých wěcý tobě zgewým. Učiniž Pa-
ne yakož dýše/ a vtekan před twářý
twau wssecka myssleny neprawá.
Tať gest naděge má/a gediné potěsse-
ný mé/ abych se k tobě vtýkal w zar-
mutcých mých/Abych w tě dauffal/k
tobě srdečně wolal/ a trpěliwě čekal
twého potěssenj.

Modlitba za oswjcenj myssli.

Kapitola XXVII.

SWěť mně o naydo-
brotiwěgssý Pane Gežýssy/
yasnostj wěčného Swětla/
a wywrž z Srdce mého wš-
ssecky tmy/Zažeň myssleny zlá/a zkaž
poku-

pokussenij násylé činijcý. Bohu zamne sylně/a přemoz zlé Sselmy/ totiž-to/ wábijcý žádosti/aby byl pokog w mocy twé/ a hognost chwály twé a iznij w swědomij srdce čistého. Přikaz wětrnom a bauřce: Rzcy Moři/ wpokog se: Rzcy wětru puolnočnijmu/ wkroť se a newěg/a budeť wtissenj welikė. Wypust Swětlo twé a Prawdu twau / ať se swijtij na zemi / neb yáť gsem země prázdná a newzitečná/ dokudz mne neoswijtijss. Wylij milost swau s hwory / a swlaz Srdce mé rosau Nebeskau/a přiday mi skraussenj wod / k obwlažený země Těla mého/ abych mohl přinesti wzitek dobrý a wýborný. Pozdwihni mysli obtižené břemenem hřijchuow/ a k Nebeským wěcem wssecku mau žádost wyzdwijhni/ abych wěčné° blahoslawenstwij sladkosti zakusýc / nemyslil o Zemské

W wěcy.

wěcy. Wytrhnij mne od wſſelikého pomigegúcýho weſelj Swětſkého / neb nijádné ſtworenj nemuoj mé žádosti do konce naſytiti / a vpokogiti. Spog mne s ſebau ſwazkem nerozdilného milowánj / neb ty ſám dostatečný gſy milugúcýmu / a bez tebe dietinſké a nevžitečné gſau wſſecky wěcy.

O vwarowánj ſe wſſetečného wytazowánj / o cyzým žiwotu.

Kapitola XXVIII.

Ynu / Nebýway wſſetečný ani pečug prázdnau pečliwoſtj / co tobě do toho aneb do onoho / ty mne následug. A co tobě do toho / geſtliže tento takowý

takowý gſa / takto mluwiť aneb čiňť: Ty nebudeſs odpowiďati za giného / ale ſám za ſebe počet wydáſs. A proč ſe w to wkladáſs: Ay yá wſſecky znám / a wſſecky wěcy ktereż gſů pod Sluncem widým / a wým co mám s gednim każdým činiti / wým co myſlý / co chce / a k kterému koncy měřý geho wmyſl. Protoż poruč mně wſſeckny wěcy / a ty buď s pokogem / a nechť ſe zanepraždňugicý zanepraždňuge dokud chce / přigdeť naň coż mluwil aneb činil / nebť mne oklamati nemuoże. Nebuď tobě ſtaroſt o Stýnu gména welikého / a o mnoſtwý přátelůw a towaryſſůw / aneb o přízen gegich / neb ty wěcy činý myſly roztržený / a welikě zaſtýnění Srdce. Rádbych k tobě mluwil ſlowama / a ſkryté wěcyť bych zgewil / kdyby ty přiſſtý mého pilně oſtřihal / a

W ý dwéře

dwéře ſrdce twého ochotně mi otwíral. Prohléday k ſobě/a buď bedliwa na modlitbách/a zachoway pokoru we wſſech wěcech.

Na čem prawý pokog Srdce/a prawý proſpěch záležij.

Kapitola XXIX.

Knu/ Já gſem mluwil: pokog zůſtawugi wám/ pokog muog dáwám wám: Ne yako ſwět dáwá/ yáť dáwám. Wſſyckni pokoge žádagij/ ale cožť prawému pokogi přileží/ne wſſyckni na to dbagij. Pokog můg geſt s pokornými/a tichými Srdcem. pokog twůg bude w mnohé trpěliwoſti.

Bude/

Budeſſli poſlauchati hlaſu mého/ a geho náſledowati/mnohého pokoge vžiweſs. Coż tehdy činiti mám Pane: W każdé wěcy pilnoſt měg/co činiſs/ a co mluwiſs / A weſſkeren vmyſl ſwůg k tomu ſpuoſob/aby ſe mně lí-bil/ a kromě mne nic nežádal/ ani hledal / Ale ani na giných ſkutky a řeči weſſetečně padal/ ani poſuzowal/ ani ſe w to wkládal / coż tobě nenij poruſčeno : A tak budeť ſe mocy ſtáti / že řídko zarmaucen budeſs. Neb zhola žádného zarmaucenij nečiti/ a žádné těžkoſti ani na Srdcy/ ani na Tele neſnáſſeti / nenij běh tohoto žiwota/ ale byt wěčného odpočiwánij. Proto nedomnijway ſe by prawý pokog nalezl/geſtliżeby nikdy nečil žádné těžkoſti / Aniż ſe domnijway aby dobře ſtál / geſtliże žádného protiwenſtwij netrpijſs/ aniż ſobě toho pokláday za

W iij doko-

dokonaloſt/ Bỳt ſe wſſe wedlo po twé wůli. Aniž ſe tehdáž domnijwey že gſy něco / aneb že gſy obzwlásſtnijm miláčkem Božijm/když welikau ſladkoſt w pobožnoſti čigeſs/nebt w tom nebýwá poznán prawý milownjk ctnoſtij / aniž w tom záležij dokonaloſt a proſpěch Čzlowěka. W čemž tehdy záležij Pane? W tomto/ aby ſe obětowal z celého Srdce ſwého k wůli Božj/nehledage ſwých wěcý ani w malém ani w welikém/ani w tomto čaſu/ ani w wěčnoſti/ tak aby gednoſtaynau twářij/Dýky wzdáwal Pánu Bohu / w ſſtěſtij y w neſſtěſtij/ a wážil wſſecky wěcy rownau wáhau. Budeſſli tak ſylný/ a dlauho čekagjcý w naděgi/ſe tehdáž když tobě odyato býwá wnitřnj vtěſſenij / geſſtě k wětſſjmu vtrpenij ſrdce ſwé přihotowjſs/ſebe ſprawedliwým nečinjſs/

ani

ani za swatého pokládáſs/ tehdy gſy na prawé a giſté ceſtě pokoge / a nadegi bez pochybenij mýti budeſs / ge vhlédáſs s welikau radoſtij Obličeg mug. Geſtli pak piné a dokonalé ſebe ſamého potupy nabudeſs/ wezyſ ge hogného pokoge vzíweſs/podlé mozhnoſti přibytku twého na tomto Swěte.

O wzácnoſti ſwobodné myſli/Aže wýce může Modlitba/ nežli čtánij.

Kapitola XXX.

NAne/ Toť geſt ſkutek Cžlowěka dokonalého / nikdy myſlij swau od Nebeſkých wěcy neodſtupowati/ a ſkrze péčowánij mnohá yako bez péče progýti. Neobyčegem leniwé

ho/ ale nějakau zwlásstnostj swobodné mysli/ genž při žádném Stworenj nezřjzenú milostj se nedrží. Prossým tebe naymilostiwěgssý Pane Boże můg/ zachoway mne od pečowánj o tento žiwot/ abych přjliss nebyl zaneprázdněn potřebami těla/ a od rozkossj nebyl poyat. Wyswoboď mne též od wsselikých překážek Dusse/ abych snad těžkostmi gsa zemdlený nepadl. Ne prawým Pane by mne wyswobodil od těch wěcý kterýchžto marnost swětská žádá/ ale od těch/ kteréž Dussy služebnýka twého z obecnýho zlořečenstwj lidského bolestně obtěžugj/ a wopožďugj/ že kdy chce k swobodě Ducha přigjti/ nemůže. O Pane Boże sladkosti newýmluwná/ obrať mi w hořkost wssecko weselj tohoto Swěta/ kteréž mi překážj k Nebeským wěcem/ a k sobě mne pod

spůso-

ſpůſobem přýtomného yakéhos dos
brého/rozkoſſného/wábný. Ať mne ne
přemáhá Pane Boże můg / ať mne
nepřemáhá tělo a Krew / ať mne nes
ſwozuge ſwět / a krátká ſláwa geho/
ať mne neoklamáwá ďábel / a wſſelis
ká chytroſt geho. Račiš mi dáti ſý
lu k odpýránýˇ/trpěliwoſt k ſnáſſenýˇ/
ſtáloſt k ſetrwánýˇ. Day mi Pane/
za wſſecka vrěſſenýˇ ſwětſká / nayſlado
ſſtý twého Ducha pomazánýˇ/ a za tě
leſné milowánýˇ / rač w ſrdce wlýti
twého ſwatého gména kochánýˇ. Ay
pokrm/nápog/raucho/ a giné wěcy k
wychowánýˇ Těla potřebné / tomu
ktoż geſt Ducha wraucýho/ gſú wel
mi obtiſné. Protoż rač dáti těch wě
cý vžýwati ſkrownē / toliko ku potře
bě/a nikdý k přýliſſnoſti. Nemužme
wſſe° zamýtati/ neb přirozenýˇ ſwých
potřeb muſý hledati. Zbytečnoſtýˇ

W v kteráž

kteraj kochánj tělesná přiwodj/Bůh bránj/ Nebby se ginák Tělo zmocnilo nad Dussj. Protoj mezy těmi wěcmi / Ruka twá zprawug mne Pane / aťby nětco přjlissného a tobě nelibého/na mně nebylo.

Kterak zwlásstnjch wěcý milowánj/odwozuge člowěka od naywyžssjho dobrého.

Kapitola XXXI.

SYnu/musýs se dáti wsseho/za mne wsseho/ anic sobě / samého sebe nezůstawowati / Neb milowánj sebe samého/ wjc tobě sskodj nežli která wěc na Swětě. Podlé milowánj a žádosti kterúj máss / každa wěc wjc a méně tebe

tebe ſe držíš. Budeli milowánú twé vprzímné/proſté a dobre zrízzené/ negmau ſe tebe wecy telesné. Nežáday toho/ čehoť neſluſſý mýti/ aniž to chteg mýti/cotby mohlo na překážku býti/ a wnitrnij ſwobody zbawiti. Diwna wec geſt, že z hlubokoſti ſrdce twého/ ſebe ſamého/ ſe wſſemi twými wecmi ktereż mjti a požádati můžeſs/ mne ſe neporaučíjſs. A proč ſe trápíjſs marným myſſlenim/a pečowánim bezpotrebným? Stúg k wůli mé/ a nebudeſs trpeti žádného nedoſtatku. Budeſſli hledati onoho y onoho/ a přebýwati budeſs chtíti tamto y tamto/ aby wetſſí pohodlí mel/ a ſwau wůli wolnegí wykonáwal/ nikdy w pokogí nebudeſs/ aniž kdy péče prázen budeſs. Neb w každé wecy nějaký nedoſtatek nagdeſs/ a na každém mýſte máſs/ kdotby ſe protiwil:

wil: a protoż ne tak geſt nám pomoc/ ná każdá wěc/ kteréż zewnitř doſahugeme a mnożýme/ yako kdyż gi potupugeme/ a s kořenēz ſrdce wymýtáme. Coż netoliko o důchodých a bohatſtwý/ má rozumýno býti/ ale y w hledánj cti/ a żádoſti marné chwály/ poněwadż ty wſſecky wěcy ſpolu s ſwětem pomigegý. Neobránjť člowěka mýſto/ nebudelit mýti wraucýho Ducha/ Aniż také dlauho bude trwati pokog zewnitřnýj / geſtliże nemá prawého základu Srdce / to geſt/ gedině leč ſe vſtanowýſs we mně: budeſs mocy mjſto promĕniti/ ale ſebe ne polepſſyti / Neb můżť ſe nahodit přjčina/ geſtli gi přjgmeſs/ hned to nagdeſs/ před čjm gſy vcházel/ a geſſtě wjcegý.

Proſba za očiſſtěnj Srdce/ a za Nebeſkau maudroſt.

Kapitola XXXII.

Potwrď mě Pane Boże skrze milost Ducha Swatého / a day mi posylněnj/ať se w wnitřnjm Cžlowěku vtwrdjm / a Srdce mé od wsseliakého pečowánj prázdného wyčistjm/ a wsselikau péči / kteréžkoli wěcy/ malé nebo weliké/ ať od sebe od strčjm / na ně nic nedbám / yakožto na pomjgegjcý / a že také s nimi mám pominauti / ať to poznám. Neb nic stálého nenj pod Sluncem / než wssecky wěcy marnost a trápenj Dusse. O kterak maudrý gest kdož k těm wěcem prohlédá. Day mi Pane Nebeskau Maudrost / ať se naučjm tebe nadewssecko hledati / a naleznauti / tě nadewssecko poznati y milowati

milowati/ a wſſecky giné wěcy/wedlé
nařijzenj maudrosti twé/tak yakž gsú
wykládati. Day mi Pane opatrně se
chrániti pochlebnýka/a trpěliwě snáſ
ſeti protiwnýka. Neb tať geſt welikáa
moc maudrosti/nepohnauti se kaž
dau powětrnau řečí/ ani každému la
hodnému pochlebnjku ucha propug
čowati / A tak začatá ceſta/ bezpečně
se wykonáwá.

Proti yazyku vtrhačúw.

Kapitola XXXIII.

Ynu/Nermuť se/
smayſſlijli a mlowjj-
lijli two o tobě/ če-
hožby nerád ſlyſſel/
Ty ſám o ſobě máſs
hůřegjj myſliti/ a za-
nayniž-

naynižšýho se pokládati. Geſtliže tě swědomý nebude hrýzti/nebudeš sobě mnoho blekotných řečý wážiti. Geſtit welikáMúdroſt mlčeti w časzlý / a wnitř se Srdcem ke mně obrátiti/ a pro to se nermautiti/ že tě Lidé poſuzugý. Nechť nezáležý pokog twůg/w wſtech lidſkých. Neb buďto/ že zle aneb dobře tebe wykládagý/a wſſak pro to giným Cžlowěkem / nežli gſy/nebudeš. A kde geſt mezle praewý pokog / a prawá chwála : wſſak we mně. A kdož nežádá aby se lidem lýbil / a nedbá na nelýboſt lidſkau/ mnohéhoť pokoge wžiwe / Neb z nezřízeného milowánj / a marného ſtrachu / pocházý wſſelikýnepokog Srdce/ a roztržený ſmyſlůw.

Kterak

Kterak má Čzlowěk k Bohu wolati/a gey chwáliti/když naň zámutkowé gdau.

Kapitola XXXIIII.

SWŠ Pane Gméno twé pochwáleno na wěky/žes ráčil pokussenj toto/ a zámutek tento / na mne dopustiti. Nemohu ho vgjti / Ale potřebj mi gest abych se k tobě vtekl/ aby mi ráčil spomocy/a k dobrému ge obrátiti. Pane / nynj gsem w zármutku / a nenj Srdcy mému dobře / ale welmi mne trápj přjtomný zámutek: A nynj Otče naymilegssý co budu mluwiti? popaden sem vzkostmi: Wyswoboď mne z této hodiny. Ale proto gsem přissel k této hodině / aby ty osláwen

byl/

byl/ kdyžbych já poníżen byl / a skrze tě wyswobozen. Liš se tobě Pane/aby wyswobodil mne/nebť já chud gsem/ a nic nemohu bez tebe/day trpěliwoſt nyní y této chwíle. Spomoz milostiwey Pane/a nebudu se báti bych ne wím kterak obtížen byl. A nyní co budu mluwiti k tobě Pane: Buď wůle twá: Ját gsem zaslaužil trápen a obtížen býti. Owssem musým trpěti/ a day to Boże ať trpěliwě to činím/ dokawádž nemine tato bauřka / a nebude mi lépegší. Neb mocná gest ruka twá/ také y toto pokussení odgíti/ a geho hrmot brzy wkrotiti / abych do konce nepadl/ Jakžs y prwé činíwal semnau milosrdně/ páne Boże můg. A čím mi tíže a nesnadnější / tím tobě snáze gest mne wyswoboditi/neb takowá proměna/ gest mocý nawyšſího.

Aby Člowěk prosyl za pomoc Boha / a měl dauffánj / že gi zase nabude.

Kapitola XXXV.

SJA gsem Pán genž posylugi w den zarmúcenj: Synu / přiď ke mně kdyžť se zle powede. Toť gest genž welikau překážku činj potřessenj Duchownjmu / že pozdě se k modlitbě vtýkáš. Neb prwé než mne prosýš mnohého weselj hledáš / a se w časných wěcech kochás. A protož se stáwá / žeť málo wssecko pomáhá / a wssak sobě toho newssimáš / že já gsem ten / ktery wyswobozugj dauffagjcý we mne / Aniž krome mne gest platná pomoc / wžitečná radda / a trwánliwá náprawa.

A wssak

A wssak nynj znowu / wezma dobrý aumyssl/sprawse zase po Bauřce w yassnosti milosrdenstwj mých. Nebť blýzko gsem/ dj pán Bůh/ abych na prawil wssecko/ ne řekli zauplna / ale hognĕ y wrchowatĕ. Azdali mnĕ gest co nesnadného ? A neb zdali budu podoben mluwjcýmu a nečinjcýmu ? Kde gest wýra twá ? Stůg pewnĕ a stále / buď dlauho čekagjcý a Muž sylney / přjgdeť k tobĕ weselj časem swým. Počekay mne počekay/ přjgdu ť a wzdrawjmť tĕ. Pokussenj gest genž tĕ trápj/a strach prázdný kterýž tĕ strassj. Ayakýť wžitek přinássý pečowánj o budaucých přjhodách / gediné aby zámutek na zámutek měl. Dostić má den na swé zlosti. Marná gest wĕc a newžitečná / pečowati a rmautiti se o budaucý wĕcy/aneb se radowati/kteréž snad

X ij nikdy

nikdy nepřijgdau. A wssak křehkosti lidské/gž takowým myssleným sstrabánu býti/a znamenj strassliwé myssly / tak lehce wnuknutým zlého nepřjtele swedenu býti / Neb on na to nedbá / praweymili neb neprawey mi wěcmi Cžlowěka swede a oklamá / milowánjmli ho časných wěcý / anebo strachem budaucých / odrazy s předsewzetj dobrého. Protož nermuť se Srdce twé / ani se strachuog/ wěř we mne / a w milosrdenstwj mé dauffay / Neb když ty se domnjwáss oddáleného mne býti od sebe / častokrát gsem naybližssj tobě. Když se ty domnjwáss žeby wssecko stratil/tehdy naywjce zysku nalezness. Nenjť wssecko straceno/kdyžto se přidá přjhoda protiwná. Nemáss sauditi podlé smyslu nynegssjho/ani sobě tak rězko wážiti / odkudžby se koli přjho-

da

da ſtala/Nakoby k náprawě/wſſý nas dẽge zbawen byl. Nedomnýway ſe ježby docela opuſſtẽn byl/ačkoli na čas dopuſtilbych na tě zármutek / aneb ježtěbych milé odyal potěſſenýj / Neb tudy muſýſs přigýti do Nebeſkého Králowſtwýj. Ay to bez pochyby vžitečnẽgſſýj tobě geſt / y wſſem ſlužebnýkům mým / aby protiwenſtwým ſkuſſowáni byli / než aby wſſecko po ſwé wůli měli. Nát znám ſkrytá myſſlenýj / že welmi vžitečné geſt k Spaſſenýj twému / aby někdy bez chuti zůſtawen byl / aby ſe ſnad nepozdwýhal/kdyžtěby ſe ſſtiaſtně wedlo/a ſámby ſe ſobě ljbiti chtěl/w tom což neyſſy. Neb což ſem dal/ wzýtiť mohu/a nawratiti kdy mi ſe zdáti bude. Kdyžť dám/mé geſt/ a kdyžť wezmu/ twého newezmu / neb můg geſt wſſelikýj dar dobrý. Dopuſtýmli na tě co těžkého/

aneb

aneb yaké koli protiwenstwij / nehnĕ-
way se/ aniž se trap Srdce twé / nebť
yá brzy mohu pozdwihnauti/a wsse-
liký zármutek w radost obrátiti/ Neb
w prawdĕ Sprawedliwý gsem / a
chwály hodný / když tak s tebau či-
ním. Gestliže prawĕ smayssliss/ a
k prawdĕ prohlédáš/nikdy se nemáss
w protiwných wĕcech tak záhubnĕ
rmautiti / ale wýce se radowati a dý-
ky činiti / Nybť y to za zwlástenij ra-
dost mýti / že trápjc tĕ Bolestmi/ ne-
odpaustjm tobĕ. Jakož milowal
mne Otec / y yá milowal gsem wás/
řekl gsem mým Učedlnýkům / gichž-
to neposlal gsem k radostem časným/
ale k welikým Boyům a nesnázem: ne
k duostogenstwij / ale ku potupenij :
Ne k prázdnostem/ ale k pracowánij :
Ne k odpočýwánij / ale k nessenij
mnohé-

mnohého vžitku w trpěliwosti. Pamatugž na tato má Slowa / Synu můg.

Aby Člowěk zanedbal wsſeho Stwořenij / a nalezti mohl ſamého / gediného Pána a Stwořitele ſwého.

Kapitola XXXVI.

DAne Bože můg / geſtě potřebugi wětſſj milosti / dayž aby mi gdaucýmu k tobě žádné stwořenj na překážku nebylo. Neb dokawádž mi některá wěc překážku činj / nemohu k tobě swobodně přigýti. Ten zagisté žádal swobodně k tobě se wyzdwihnauti / který řekl: Kdo mi dá křjdla

kŕjdla yako Holubicy a poletjm a odpočinu: A co gē pokogněgſſjho nad ſproſtné oko: A co ſwobodněgſſjho nad toho/kdoż nic nežádá mjti na Zemi: Protoż muſýſs wſſeckno ſtwořenj přegjti/y ſám ſe do cela opuſtiti/ a yako w wytrženj myſly ſtáti / a patřiti/ kterak ty wſſech wěcý ſtwořitel/ nic podobného ſobě w Stwořenj nemáſs/A gediné leč ſe kdo wſſeho ſtwořenj ſproſtj/nebude mocy ſwobodně objrati ſe s Bożſkými wěcmi. Neb proto / welmi málo ſe nacházý Bohamyſlnych/ że málo gich geſt/ kteřj ſe vměgj od pomigegjcýho ſtwořenj zaupłna odlúčiti. K tomu téż potřebj geſt miloſti Bożj/kteráżby Duſſy pozdwihła a nad ſebe wytrhła: A geſtli člowěk nenj w Duchu wyzdwiżený/ a od wſſeho ſtwořenj ſwobodný/a Pánu Bohu wſſecken ſpogený/

Cożkoli

Cožkoli má/cožkoli vmý/to nemá za weliký wěc držáno býti. Dlauho maličkým zůstane/a po zemi poleze/gestli že sobě co za welikau wěc pokládati bude/krom té gediné/samé/nesmýrné a wěčné dobroty/kteráž Bůh gest: A cožkoli Bůh nenýj/nic nenýj/a za nic má počteno býti. Gest zagistě weliký rozdýl mezy maudrostý oswýceného a pobožného muže/a mezy vměným včeného a cwičene° Maudráka. Daleko vsslechtilegssý gest včený/kteréž s hůry Božýho wnuknutý pocházý/nežli to/které welikau prácý lidstým dowtipem se dosahuge. Mnozý se nacházegý/kteýj Bohamyslnosti žádostiwý gsau/ale co k tomu náležý/nechtý se w tom cwičiti. Gest y to weliká překážka/že mnozý na obyčegých/a na wěcech zewnitřných se zastawugi/a na dokonalé mrtwenj Tě-

la málo dbagý. Newým co to geſt/ a yakým Duchem wedeni býwame/ a neb čým ſe zaſtřjti můžeme/ kteřj duchownjmi nazwáni gſme / že wětſſj prácy a péči/ o wěcy pomigegicý a niečemné mýwáme/ a o wnitřnj náležité nám a lehčegſſj/ řjdko wſſemi ſmyſly přemeyſſlýme: Ale pohřjchu/ pokratičké Modlitbě/ hned Smyſly rozpauſſtýme/ a ſkutkůw naſſych přjſtným wyhledáným nepřetrháſáme / a kdeby náchylnoſti naſſe přebýwaly/ neſſetřjme/ a že wſſecka naſſe činěnj nečiſtá a nedokonalá gſau / neplácame. Neb zagiſté/ wſſelikě Tělo poruſſylo ceſtu ſwů/ a protož na ně Potopa přiſſla. A tak/ poněwádž žádoſt geſt poruſſená/ tehdyť y ſkutkowé kteřj z nj pocházegj/ poruſſenj gſů/ ale z čiſtého Srdce/ pocházý Owotce dobrého žiwota. Mnozý ſſetřj/ kterak mno-

ho kdo činý/ale z yak welikė Cnosti/ by to pocházelo / toho newwažugý. Gestli kdo gest sylný/ bohatý/pěkný/ spůsobný/dobrý pýsař/ spěwak aneb řemeslnýk/na to se lidé tažý/ale yakby byl chudý Duchem/yak trpěliwý/yak tichý/yak pobožný/a čistého Swědomý/o tom mlčý. Neb přirozenými patřý na zewnitřnj wěcy/ale milost k wnitřnýmm přihlédá. A přirozenými často oklamáno býwá/ale milost daussá w Boha/ aby nebyla oklamána.

O wopřenýsamého sebe/a odřeknutý se wssý zlé žádosti.

Kapitola XXXVII.

SYnu/Nemůžeš dokonále vžýwati swobody/gedině leč dokonále opřeš samého sebe. Neb Pany Ký swázá

swázánij gsau wssyckni/ kterýž zwlás
stnost magij/a sami se milugij gsúce
lakomij/wssetečnij/túlawij/pečliwij/
hledagýce mětkých wěcý/a ne těch kte
ré gsú Gezu Krystowy/ale častokrát
ey skládagýce a wymeyslegýce/ které
gim neostogij/neb padne wssecko coż
nenij z Boha. Zachowaj toto krátké
a dokonalé slowo: Opusť wssecko/
a nagdeš/wssecko: Opusť žádosti/
a nageš odpočinutij. To na Myssly
rozgýmay/a kdyż to zachowáš tehdy
wssemu porozumjš. Pane tato práce
nenij gednoho dne/ ani dětinská hra/
nýbrž w této krátké řeči obsahuge se
wsselikáa dokonalost Duchownýchli
dij. Synu/ nemáš přestáwati / ani
nazpátek se obracowati / kdyż slyssýš
o cestě dokonalých/ale wýce se wzbu
zowati k wětssým wěcem / aneb ney
méněgij aspoň po nich wzdychati.

Oby

Oby k tomu přiſſel aby nemiloval ſa-
mého ſebe / ale k mé wůli a Duchow-
nýho Otce / kterého gſem tobě před-
ložil / wmyſlem vpřjmným ſtál / teh-
dyby mi ſe welmi zalýbil / a wſſecken
žiwot twůg w radoſti a w pokogiby
ſe wykonal. Máſs geſſtě mnoho wě-
cý / které muſýſs opuſtiti / kterýchž
geſtli mi docela nepoſtaupjſs / nedo-
gdeſs toho zač proſýſs. Radjm ť
aby kaupil odemne Zlato ohniwé / a
by bohatý byl / totiž / Maudroſt Ne-
beſkau / kteráž wſſeckny wěcy zemſké
potlačuge: Zawrž zemſkú maudroſt
a wſſelikě lidem / y ſamému ſobě zali-
benj. Gižť gſem powěděl / aby mezy
zemſkými měcmi / ty raděgjſ ſobě wy-
wolil / které ſe za chaterné a hubené
pokládagjſ / nežli ty / které gſau w wel-
kém a wyſokém wážengj. Nebo Ne-
beſká maudroſt / poněwádž o ſobě

wysoce nesmeyssljj/ a na tomto swětě zwelebená býti nahledá/ zdá se býti welmi chaterná a hubená/ tak že gest skůro y wzapomenutjj přissla: Ač mnozý owssem vsty gi chwálj/ale životem se od njj wzdalugj. Wssak předce ona gest ta drahá Perla/ která gest před mnohými skrytá.

O nevstawičnosti Srdce/ a o vmyslu dokonalém k Bohu.

Kapitola XXXVIII.

SYnu/ newěř žádostj swé/ kteraužnynějmáš/neb hle welmi brzo w ginau se proměňuge. A také kterak dlúho živ budess/ proměně poddán gsy/ by pak y nerád. Neb gednák wesel/ gednák smuten/

smuten / gednák pokogný / gednák
bauřliwý / gednák náboženen / gednák
roztržit / gednák pilen / a gednák léni-
wý / gednák wážný / a gednák lehký
nalezen budess. Ale tímto diwným
pohybowánjm / neproměnitedlně sto-
gí maudrý a dobře včený Duchem /
nic na to nedbage / co w sobě čige / a
odkud wětr newstawičnosti wěge / ale
cohož sstetřiž aby wssecek wmyssl gehož k
náležitému a k neylepssímu koncy při-
gíti mohl. A takowým spůsobem
bude mocý w gednosteyné stálosti
nepohnudlně zuostati / když prosté
swého aumyssla oko / bez přestánj / me-
zy wssemi přjhodami / ke mne bude o-
bracené mjti. Cjm pak wpřjmněg-
ssj bude oko předsewzetj twého / tjm
wstawičnějssj bude w rozličném pro
cíwenstwj Srdce. Ale mezy mnohý-
mi wěcmi / snadno býwá zatemněno

oko aumyſla / neb brzo ſe obracuge k rozkoſſy/ která mu ſe nawrže/a welmi řídko ſe nachází takowý / kterýby té wady / totižto/ samého sebe hledánj/neměl. Tak někdy byli přiſſli židé do Bethanij k Martě/a k Marigi/ ne pro samého Gežíſſe/ale aby také Lazara widěli. Protož má očiſſtěn býti zrak wnitřnjho Oka/prawého wmyſla / aby bylo ſproſtné a wpřijmné a ſkrze wſſecky giné proſtředky ke mně obrácené.

Kterak Boha milugjcýmu Člowěku/ Pán Bůh geſt nadewſſeckno a we wſſem naychutněgſſý.

Kapitola XXXIX.

Teď

Sſ hle Bůh můg/ y wſſecky wěcy. A coż wźýce chcy: Neb co lepſſýho mohu žádati: O chutné a ſladké ſlowo / ale tomu/genž miluge ſlowo/a ne Swět/ ani těch wěcý kteréž na Swětě gſau/ Bůh můg wſſecky wěcy. Tomu kdož rozumý doſti powědźno geſt: A častokrát ta ſlowa opětowati/ milugýcýmu zagiſté wřeſſené geſt. Když ty přýtomen gſy / wſſeckny wěcy gſau chutné a ſladké: Ale když negſy přýtomen/ nelibé gſau a nechutné. Ty činýſſ ſrdce wpokogené / a pokog weliký y radoſt rozkoſſnau. Ty činýſſ abych dobře ſmyſlil o wſſech wěcech/ a we wſſech wěcech tě chwálil / aniž ſe může co bez tebe dlauho býti / ale mále co wděčno býti / a dobře chutnati / muſý twá miloſt přýtomna

býti/ a Solý maudrosti twé wosoleno. Komuž ty chutnáss/ tomu wssecky wěcy chutnagý: a komuž ty nechutnáss/ A což mu chutnati může? Ale w twé maudrosti/ nedostáwá se mudrákom swěta maudrosti/ y tem kterým tělo chutná: neb při oněch gest welikáa marnost/ a při těchto gistá smrt se nachází. Kteréž pak tebe/ skrze potupu swěta/ a mrtwený těla následugý/ tyť práwě maudrý wznánú bywagý/ neb od marností k prawdě/ a od těla k Duchu přenesseny gsau. Takowým Bůh chutná/ a cožkoli při stworeni se nachází/ to wssecko k chwále swého Tworce obracugý. A wssak rozdýlná/ a přýliss rozdýlná gest chut Tworce a tworu/ wěčnosti a času/ swětla nestworeného/ a swětla rozswýceného. O Swětlo wěčné/ wssecka stworená swětla přewyssuge

wyssugúcý/bleyskay Bleském s hůry/ genž prorážý wnitřnosti Srdce mého/ očisť/obweselˈobživ a oswěť Dussy mau / sewssemi mocmi gegšmi/ abych přilnul k tobě s plesánliwými weytrznostmi. O kdy ta sstiastná a žádostiwá hodina přijgde / aby mne nasytil swau přítomnostý / a byl mi wssecky wěcy we wssech ? Dokudž mi to nepřijgde/ dotud dokonalá rádost nebude. Neb pohřichu gesstě živ gest we mně starý Cžlowěk / gesstě nenij wssecken vkřižowaný / gesstě nenij dokonále vmrtwený/gesstě silně žádá proti Duchu/a wnitřnij baurku činj/ anis dopaussty/aby králowstwij Dusse pokogné bylo. Ale ty genž panugess/mocy Mořské / a bauři slewcnij geho/vkrocugess/powstaň ku pomocy mé/zahlaď národy genž proti mně boyugij/a potři ge mocý swau. Okaž

prosým

prosým welikomocnost swau/a ať oslawena bude prawice twá: Nebť mně nenj naděge/ani wtočiſtě/gedině w samém tobě/Pane Boże můg.

Nenj Člowěk bezpečen před pokuſſenjm/dokudž geſt w tomto žiwotě.

Kapitola XL.

SYnu/Nikdy negſy bezpečen w tomto žiwotě/Ale pokudž gſy žiw/potřebugeš oděnj Duchownjho/nebs mezy nepřátely na prawicy y na lewicy. A gestli že ſſtjtem Trpěliwoſti negſy wſſudy ohrazen/welmi rychle budeſs raněn. Nad to gestliže newſtanowjſs swého Srdce we mně/a swé wůle s mau wůlj neſrownáſs/aby wſſecko

dobro-

dobrowolně pro mne snášſel / nebudeſs mocy odolati nepřátelům twým / ani přigíti k Koruně wýtězytedlné ſwatých. Protož wſſeckno muſýſs zmužile ſnáſſeti / a rány mocnau ruſkau dauſſanú ſwozowati / neb tomu kdoż přemúże dána bude Manna / a leniwému zuoſtawena bude welikà pſota a býda. Geſtliże w tomto žiwotě odpočinutý hledáſs / kterak tehdy budeſs mocy přigíti k wěčnému: Newydáway ſe k mnohému odpočíwánú / ale k mnohé trpělimoſti. Hleday prawého pokoge / ne na zemi / ale na Nebi / ne w Lidech / ani w giném ſtworeném / ale w Bohu. Pro milowánú Božíú máſs wſſecko rád podſtaupiti / prácy / boleſt / pokuſſenj / trápenú / ſauženú / chudobu / nemocý / treſtánú / křiwdy / vtrhánú / pomlauwánú / hanbu / a potupenú. Neb ty wěcy

cy dopomáhagjcj k ctnostem/Tyť zkussugjcj nowotného Rytjře Božjho/ tyť přinássegjcj wěčnau Korunu/ a yať takowému dám wěčnau odplatu a nekonečnau/za krátkau prácy: a nestkončenau Sláwu/ za pominulau hanbu. A zdaliž mnjss že wjdy po twé wůli bude/ aby měl kdyby chtěl potřessenj Duchownj? Swatj mogj ne wjdy ge měli/ale rozlična a mnohá pokussenj mjwali/ welikáopaussténj snássseli/ ale wssecko trpěliwě podnikli/neb wjce dauffali w Boha než w sebe/ wědauce že negsau hodná wtrpenj tohoto času k zaslauženj budaucý sláwy. A chcess ty y hned mjti/což mnozý s welikau prácý a s plácem ledwa obdrželi? Očekáway pána/a čiň zmužile/posylni sebe a nepochybug/ a ne odstupug/ ale statečně wesskeren se wynalož pro chwálu Bo-

ſſý: Jáť odplatým hognť / a budu
s tebau po wſſecky čaſy w kaydém zá-
mutku.

Proti Lidſkým marnýmpoſuzowáným.

Kapitola XLI.

Synu / wſſecknu
ſwau peči wzloż na
pána Boha / a nes
bog ſe lidſkých Sau
dáw / kdyż ſe ſwědo-
mý twé nehryze. Do
bréť geſt y ſwaté tak trpěti / a nic ſe to
těžko nezdá / Cžlowěku pokorného ſrdce / ktereż wýce w Boha nežli w ſebe
dauffá. Neb mnozý mnoho mluwí /
protoż nemáſs wſſemu wěřiti / a nes
může to býti / aby ſe mohl w ſſem lý-
biti. Nebo poněwadż S: Pawel hle-

děl ſe

del se wssem w Bohu lýbiti/a wssým wssem včinẽn gsa/ to za naymenssý pokládal aby od Lidý sauzen byl/ dostić gest včinil giným k wzdělánj a k Spasenj/ pokudž na ném bylo a včiniti mohl. Ale aby ho giný neposuzowali a netupili/ toho nemohl zabrániti. Protož wssecko to Bohu porúčel/ktery wssecky wěcy zná/a sám trpěliwostý a pokorau/ pomlauwánj a vtrhánj zlých Lidý přemáhal/ a časem také odpýral/ aby nemocných mlčeným nepohorssyl. A kdo gsy ty/ že se bogýss od smrtedlného člowěka sauzen býti? Neb dnes gest/ a zýtra může nebyti. Boha se bog/ a žádnych hrúz lidskych nebudess se báti. A kdo může tobě slowy neb křiwdami wsskoditi? Zagisté sám sobě sskodý a ne tobě/ Anižť bude mocy pomsty Bożj vgýti/ kdożkoli takowý gest. Ty měg

Pána

Pána Boha předočima / a newrad se slowy hanliwými, byť se pak y zdalo / že hanbu a křiwdu trpěl / kteréžs nezaslauzil: nehněway se proto / aniž netrpěliwostij wmenssug koruny / neb odplaty swé: Ale raděgi ke mně do Nebe zřenij měg / neb mohu wyswoboditi odewssij křiwdy / y hanby / a odplatiti gednomu každému wedlé skutkůw geho.

O prawém opřenij sebe samého pro obdrženij swobody Srdce.

Kapitola XLII.

SYnu / Opuſt samého sebe / a nagdeſs mne. Newywolug sobě tohoto ani onoho / a nemiway wlastnosti k žádné

dné wěcy/ a wždy budeſs přemáhati/ a přidánať bude welikáť Miloſť/ hned když tě ſamého opřeſs / a těla ſwobody ſe negmeſs. A kolikrát pane mám ſe opřjjti / a kolikrát ſe opuſtiti / a wčem? Wždycky a w každau hodinu/ yakž w malé wěcy/ též y w welikéť: Nic newynjjmám/ ale ze wſſeho tě ſwlečeného nagjjti chcy. Ginák kterak budeſs mocy býti můg / a yá twůg / leč budeſs ze wſſjj wůle ſwé oblaupen a zbawen/ wnitř y zewnitř? A čjm ſpjjſſe to včinjjſs / tjm lépe ſobě proſpěgeſs/ A čjm wpřjjměgjj to činjjſs/ tjm milegſſý mi budeſs/ a wětſſý odplatu wezmeſs. Nebo někteřjj opauſſtěgjj ſe s wýmjjnkú nčyakau/ a ne wplně ſe Bohu důwěřjj / a protož pečugjj / a ſami ſe opatrugjj. Někteřjj pak po nayprw wſſecko obětugj/ a teprw po kuſſenjj přjjgde k wlaſtnjjm wěcem ſe

nawra-

nawracugý / a protoż málo w ctnostech prospýwagý. Takowýć k prawé swobodě Srdce nepřicházegý / aniż dosahugý milosti mé vřessené: gediné leč prwé se stane/zauplna samého sebe opřený / a na každý den dokonalé obětowánj/ bez něhožto nestogj ani státi bude spogenj w požýwánj. Prawýwal gsem častokrát/a nynj opět prawým: Opusť se/ a za nic sebe měg/chcesslj mýti pokog sám w sobě. Day wsseckno za wsseckno/ nic newyhledáwage / nic zase nevpomýnage/ skrz vprýmně / a bez rozpáčenj buď při mně/ a budess mne mýti. Nagdess swobodu Srdce/ a tmy neobklýčý tebe. K tomu vmyssl swůg obrať/ za to se modl / toho se nauč žádati/aby mohl prázden býti wssý wlastnosti / a chudý chudého Pána Gežýsse následowati / aby sám sobě vmřel/ a

mně žiw byl wěčně. Tehdyť přestanau potworná y marná myssleni/nesprawá trápenij a zbytečná pečowánij. Tehdáž také od tebe odstaupij/přijlissná bázeň/a nezřijzené milowánij zahyne.

O dobré zpráwě zewnitřnijch wěcý/a kterak se má člowěk w nebezpečenstwjch k Pánu Bohu vtíkati.

Kapitola XLIII.

SYnu/ k tomu se máss s pilnosti způsobowati/aby na každém mjstě/a při každém skutku ze wnitřnjm a prácy/byl swoboden wnitř/a samého sebe mocen/a aby sobě wssecky žádosti podmanil/a

ne

ne aby gim paddan byl/ a byl Pánem ſkutkůw ſwých a ne ſlužebnýkem nějakým kaupeným/ ale radější ſwobodným/a prawým židem/powolaným w los a ſwobodu ſynůw Božích/ktečížto magíc pod nohami časné wěcy / hledí na wěčné/ kteréž napomigegící wěcy/ lewým okem wzhlédagíc/ a prawým patříc na wěčné. Kterýchž časné wěcý k sobě / aby se gich přídrželi / přiwábiti nemohau / ale radějí oni ge k tomu / aby gim k dobrému ſlaužily / přiwodíc / yakož y proto od naywyššího Tworce/ſtwořené y nařízené gſau / neb on nic nezřízeného geſt nenechal při swém stwořeníc. Geſtli se též w každé příhodě nezaſtawíš na zdání zewnitřním / ani okem tělesným / wěcy ſlyſſené a widěné rozſuzowati budeš/ale že hned w každé rozepři w cházýš s Mojžíſſem do

do ſtánku/aby ſe s pánem w tom poradil / vſlyſſýſs častokrát odpowěd Božj / a nawratýſs ſe / gſa wyučenj o přýtomnych y budúcych wěcech. Nebo Moyžýſs mýwal wtočiſſtě o pochybné wěcy do Stanku a proſýwal Bohaſſa pomoc / aby ráčil odgýti nebezpečenſtwj od Lidu. Takéž ty máſs wtýkati ſe celým Srdcem ku pánu Bohu / a za pomoc žádati. Protož čte ſe / že Jozue a Synowé Jzrahelſſtj / od Gabaonytſkych gſau zklamáni/proto/že ſe prwé s wſſy páně nepotázali / ale wěřili lahodným řečem / Protož ſſaleſſnau dobrotau gſau zklamáni.

Aby sobě Cžlowěk neſtýſkal w prácy.

Kapitola XLIIII.

Můg Synu/poruč mi při swau/a yáť dobře zřídým potřebu twau/časem twým/očekáway naříjzenj mého/a wčigeſs z něho prospěch. Pane/ rad wſſeckno poručýjm tobť/ neb nic nemůž myſſlenýj mé k koncy přiwesti. O bych nedbal na budúcý přjhody/ ale wuoli twé wmyſlem wpřijmnýjm ſe poddal. Synu můg/častokrát Cžlowěk k té wěcy kterauž miluge pospýchá/ ale když k nij přijgde/ giňák počýná smeyſſleti/ Neb žádoſti při gedné wěcy negsau trwalé/ ale od gednoho k druhému wás tahnau/ a protož nenij malá wěc/ také y w malých wěcech ſebe ſamého opuſtiti. Prawý prospěch Cžlowěka geſt/opříti ſamého ſebe/ neb takowý Cžlowěk

geſt

geſt ſwobodný a bezpečný: ale ſtarý Nepřjtel / genž ſe wſſemu dobrému protiwý / nepřeſtáwá pokauſſeti člowěka we dne y wnocy / wkládage lſti a oſýdla / aby mohl lapiti neopatrného. Protož bedliwý buďte / a modlte ſe / dý pán Bůh / abyſſte neweſſli w pokuſſenj.

Že Člowěk nic dobrého ſám od ſebe nemá / z čehoby ſe mohl chlubiti.

J Kapitola XLV.

SAne / Co geſt člowěk že na něho pamatugeſs / anebo ſyn Člowěka že gey nawſſtěwugeſs / a že tak welmi gey wážjſs?

Aco

A co geſt zaſlauſil Cžlowěk / aby mu dal miloſt ſwau? Pane/co yá mohu žalowati/ geſtliže mne opuſtyſs? A neb z čeho tě budu mocy winiti/ geſtli mi toho/zac proſym/ nedáſs? Zagiſtéť to w prawdě myſliti mohu/a řkyce: Pane/ Nic negſem/ nic dobrého ſám z ſebe mjti nemohu/alewe wſſem hynu / a k ničemémuž ſe wždy táhnu/ A gediné leč od tebe pomoc mýti / a od tebe wnitř wyučen budu/ wſſecken včiněn gſem wlažný a leniwý / Ale ty Pane týž gſy wždycky a gednoſtayný/ zůſtáwáſs na wěky: wždycky dobrý/ ſpraweduiwý / a ſwatý/ a wſſecky wěcy dobře/ſprawedliwě a ſwatě w múdroſti řýdýſs. Ale yá ktery wždycky ſpýſſe k nedoſtatku/nežli k proſpěchu gſem nachýlen/netrwám w gednoſtayném ſpůſobu / neb wždycky časowé ſe měnj nademnau. Ale wſſakť welmi

Brzy lépe mi Bude / když ty ráčiti Bu-
deš/a ruky swé pomocné poskytneš/
neb ty sám můžeš / bez lidské pomo-
cy wpewniti mne/aby se twář má wši-
cegů pro rozličné přjhody neměnila/
ale k tobě samému Srdce mé aby se
obrátilo / a w tobě odpočjwalo. A
zagisté / kdybych dobře wměl wšelikć
potěssenj Lidské odemne odwrcy /
Buďto cobych pobožnostj dosáhl /
Buďto pro potřebu / kteráž mne tebe
hledati přinucuge / ponewádž Čjlo-
wěk z na swěte nenj / kterýby mne po-
těssyti mohl: tehdy slussně/mohlbych
o twé milosti naděgi mjti / a z daru
nowého potěssenj se radowati. Dě-
kugi tobě Pane / od kteréhož mi wšse-
ckno dobré pocházý, kolikrátkoli do-
bře se mi wede / neb já jako gsa mar-
nost nic nezsem před tebau, Čjlowěk
nestálý a welmi nemocný / Z čehož
tehdy

čehdy mohu se chlubiti: Aneb proč
wážen býti žádám: Zdaliž pro to/ že
nic nejsem: Owssem y to welikú mar-
nost gest/a prawě marná chwála/zlá
žlížza / a chlauba přewelika / kteráž
zbawuge milosti Božj/y radosti Ne-
beské. Neb Cžlowěk když se lžbu sám
sobě/tobě gest osskliwý/ A kdyžť žádá
od lidu chwály/prawé ctnosti potra-
cuge. Ale gestit prawá chwála / a
swaté weselu/w tobě se weseliti/ w to-
bě se chlubiti / a ne w sobě / radowati
se we gménu twém/a ne w swé mocy:
ani w kterém stworeném yaké rozkosse
mjti/ gediné leč pro tebe. Budiž po-
chwáleno gméno twé Pane / ale ne
mé. Buď chwáleno dílo twé/ a ne
mé / dobrořečeno buď Gméno twé
swaté/a nic mi nebuď do lidské chwá-
ly. Ty gsy chwála má / ty Radost
Srdce mého / w tobě chlubiti a wese-

liti se budu přes celý den: Ale sám w sobě nic / gediné toliko w nemocech mých. Nechť židé hledagjj chwály / kterau sobě wespolek činjj / yáť té budu hledati / která od samého Boha pocházý. Neb wselikáchwála lidská / a wselikáčest tohoto Swěta / a wselikávysokost geho / k přirownánjj wěčné Sláwy / gest marnost a bláznowstwjj. O Milosrdenstwjj mé / a prawdo má Pane Boże můg / o přeneyblahoslawenějssjj Trogice Swatá / tobě samé buď čest / chwála / moc a sláwa na neskončené wěky wěkůw / AMEN.

O potupenjj wssjj cti a chwály Swětské.

Kapitola XLVI.

Nepři-

Epřipaussteg k sobě rzece Synu / kterýž widěss an někoho ctj/a tebau pohrdagýcý / pozdwihni Srdce swého ke mne do Nebe/ a nezarmautý tě žadné potupenýj lidské na zemi. Pane Boże/ slepýj gsme / a marnostmi snadno swedenýj bywáme. Gestliže sám k sobě prawě přizrým/ nikdy mi se od nižádného Stworenýj křiwdá nestala/ aniž mohu komu pane před tebau sprawedliwě z čeho winu dáti / Ale že gsem yá tě častokrát welice hněwal/ protož sprawedliwě proti mně powstáwá wsseckno stworenýj / a hodně na mne náležýj hanba a potupa : Ale tobě Pane čest a chwála. A gediné leč se k tomu připrawým/ abych s dobrau wůlý pohrdán byl odewsseho stworenýj / a za nic gmýn/ nemo-

a iij hu se

hu se wnitř wſtanowiti a wpokogen ani Duchowně oſwěcen býti/ ani ſe s tebau dokonále ſpogiti.

Že nemáme ſobě pokoge zakládati w Lidech.

J Kapitola XLVII.

Nu/ Geſtliže pokog ſwůg zakládáſs na některé Oſobě/ proto/ žeby za gedno ſmeyſſel a s tebau ſe s towaryſſel/ nebudeſs wſtawičný a wpokogený. Ale geſtliže wtočiſſtě máſs wždycky k žiwému a k prawdě na wěky trwagjcý/ nezarmautjt tebe přjtel/ genž odſtupuge od tebe/ aneb ktery wmřel. We mnět má milowánj přjtele státi/ a pro mne má każdý milowán býti: Kdožbykoli zdál ſe tobě dobrý/

dobrý/ a w tomto žiwotě welmi milý
býti. Bezemne nenij platná/ a nemůž
trwati přijzeň / anij gest prawé a w
přijmé/ale swětské milowánij/ které
hož yá nespogugi. Takby měl býti
mrtew náchylnostem k mi ým lidem
a přátelům / yakoby pokud na tobě
gest bezewsseho lidského obcowánij
žádal býti. Nebo tjm se Cjlowěk
wijce k Bohu přibližuge / čjm wijce
sám sobě se mrzý/a odewsseho weselij
swětského wzdaluge. Tjm také wes-
sseguj k Pánu Bohu se wyzdwihuge/
čjm hlauběgij sám w sobě se ponižu-
ge/ a méněgij o sobě držij. Ale kdož
něteo dobrého sobě připisuge/ Milo-
sti Božij k sobě přigjti překážij. Neb
Milost Ducha swatého/ wždycky po-
korného srdce hledá. Kdyby ty se w-
měl dokonále za nic mjti/a od wsseho
stwořeného milowánij wyprazdniti/

a iiij tehdy

tehdy muſelbych w tobě s welikú mi-
loſtj přebýwati. Ale kdyż gſe obra-
cýſs k ſtworenj / odniat tobě býwá
oličeg ſtworitele. Nauč ſe we wſſech
wěcech pro Stworitele přemáhati/
chceſſli k dokonaloſti přigjti. Kte-
rak koli malá geſt wěc / kdyż gi Cžlo-
wěk nezřjzeně milnge / tehdyť překáži
ku činj k ſwrchowanému dobrému.

Proti marnému vměnj Swětſkému.

Kapitola XLVIII.

SYnu/nepohybugte te-
bau kráſná ſlowa lidſká a
ozdobná / nebť Králowſtwj Bożj nezáležj w krá-
ſné řeči/ale w mocy. Pozorug ſlow
wých/genż Srdce zapalugj/a rozum
oſwěcu

oſwěcugý/a přiwodý k ſkrauſſenj/ a diwné činý potěſſenj. Nikdy ſe proto newěř a nečti / aby maudřegſſý a wměřegſſý widýn byl / Ale nauč ſe aby wmřel hřýchům / nebť tobě to wýce proſpěge / nežli známoſt mnohých pohádek neſnadných. Když mnoho přečteſs a poznáſs/wſſak k gednomu počátku přigýti muſýſs. Ját gſem kterýž wčým Cžlowěka wměnj / a yaſněgſſý poznánj/y ſrozumění dáwám maličkým/nežliby ſe od Cžlowěka mohli naučiti. Komužť yá mluwým/ brzyť maudrý bude/ a budeť proſpýwati w Duchownýchwěcech. Běda těm/ kteříž na mnohé wěcy wſſetečně od Lidý ſe wytazugý / a o ceſtu kteraužby mi ſlaužili/málo dbagý. přigdeť čas/když ſe okáže Miſtr nad Miſtry/ Kryſtus Pán Angelſký/ a Král Nebeſký/ genž wſſechněch práwě wy-

ſlyſſtj / a wſſem w ſwědomj nahlédne / a tehdy tázán a zpytowán bude Geruzalém ſwětlý / a zgeweny budau wſſeckny tayné a ſkryté wěcy wſſech hřjchůw / Tuť wmlknau důwodowé wſſech yazyl ůw. Já ť gſem / genž myſli pokorného oka mženj pozdwihugi / že wſſcegj duwodů wěčné prawdy pochopj / nežliby kdo po ſſkolách deſet leth ſe včil. Já včjm bez ohromenj ſlow / bez ſpleteenj dúmyſlům / bez pyſſnych ſlow / bez odpornych ſobě důwodůw. Já ť gſem genž zemſkými včjm pohrdati wěcmi / přjtomné w oſſkliwoſti mjti / a Nebeſkych hledati / a po wěčnych dychtiti : před chwálau vtjkati / protiwenſtwj ſnáſſeti / wſſecku naděgi we mně ſkladati / kromě mne nic nežádati / a mne nadewſſeckno milowati. Neb nčyakay Cjlowěk milugjc mne ſrdečně / naučil

ſe

se Božským wěcem/ a mluwil o nich welmi diwně. Wěrným prospěch činil/ opauštěným wšech wěcý, než i wyčteným subtylných/ a důwtipných wěcy. Ale yá některým mluwtym obecné wěcy/ některým zwlaštnij/ některým we znamenjch a we spůsobjch laskawě se wkazugi/ a některým w welikém swětle zgewugi taynosti swé. Gednostayný hlas gest Kněh/ ale ten ne wssecky gednostayně wčij/ neb yá gsem wnitřnj wčitel prawdy/ a zpytatel srdcý/ y myssleně rozeznawatel/ skutkůw dopomáhatel/ rozdělugjc gednomu každému yakž mi se lýbj.

Aby Člowěk neměl náchylnosti k zewnitřnjm wěcem.

Kapitola XLIX.

Synu

SNu w mnohých wěcech muſýſs ſe činiti yakoby o nich ne wědĕl/ a mýti ſe za mrtwého na zemi/a za takowého kterému wſſecken ſwět vkřižowán gĕ. K mnohému muſýſs ſe včiniti yakoby neſlyſſel / a coby k pokogi twému bylo / na to myſliti. Welmi vžitečné geſt/od wěcý nelibých oči odwrátiti/ a nechati każdého při geho ſmyſlu/ nežli ſe o to waditi. Geſtliže práwĕ a vpřijmnĕ ſtaneſs podlé Boha / a k geho Saudům hroznym budeſs prohlédati / ſnadnĕ že gſy přemožen byl/ ſneſeſs. O Pane/k čemu gſme přiſſli? Hle když ſe nám ſkoda tělesná ſtane/ želýme gi/ litugeme/ y ſtýſſĕme ſobĕ/ a pro maly vžitek/weliku prácy a ſtaroſt podſtupugeme/ale na welmi welikau ſkodu Duſſe nic nedbáme. Co

geſt

geſt hubeného/a yako nic/ o to pečugeme/ o to ſe ſtaráme/ a což geſt nayspotřebnĕgſſýho / toho zanedbáwáme. Neb Cžlowĕk weſſkeren náchylný geſt k těmto wĕcem časným/ zemſkým a pomĳgegĳcým / A gediné leč ſpĕſſně ſobĕ wſmyſlj/a ſebe z nich ſnažně wyertżne/ tehdy rád w zewnitřnjch wĕcech yako ſwině w bláte ſe wálĳ.

Kterak ne wſſemu máme wĕřiti/ a že ſnadno člowĕk kleſáwá w řeči.

Kapitola L.

DAy mi Pane pomoc ſwú / wyſwoboď mne z zámutku / nebť geſt marná pomoc a ochrana Lidſká: Nebo mnohokrát nenalezl gſem tu wĕřy/

wěřy/ kdež gsem se dominěwal / a kde gsem se nenadál nalezł gsem gi. Protoż marnáť gest nadēge w Lidech/ ale spasenj Sprawedliwých w tobě pane Boże. Buď tobě pane chwála ze wsseho což se nám přiházý / nemocnj gsme a newstawičnj / brzy oklamáni bywáme / a měnjme se. Kdo gest ten aby se mohl wssech wěcý tak opatrně wystřjhagj/aby někdy oklamánj nějakého/neb spletenj vgjti mohl: Ale kdoż dauffá w tebe Pané Boże/a wprjmnym Srdcem tě následuge/ nemůž tak snadně pokleſnauti. A gestližeby wpadl w nějaký zámutek byť pak bylo w wěcy zapletené / brzy ho wyswobodjš a potěſſýš / nebo ty neopaustjš w tebe dauffagjcých aż do konce. Nebo řjdko nagdeš prawého přjtele/aby we wssech protiwných wěcech podlé přjtele trwál

aż do

aż do konce. Ty pane / ty sám nay-
wěrněgssſſý gsy nad wssecky / a tobě
rowného nenýj. O kterak dobře to-
mu rozuměla ta swatá Dusse / kteráž
řekla: Spasenýj mé ty gsy/Pane Bo-
že můg / a w tobě myssl má vtworzena
geſt / buduli se tak mýti / nebudu se
strachowati hrůzy lidské/ aniž mnau
pohnau slowa vtrhánýj lidského. K
tdo se může wssehoho wystřýcy aneb w-
warowati budúcých wěcý/poněwádž
ty wěcy gesſto se gich Cžlowěk wystří-
há/ častokrát wrážegýj / co pak ty wči-
nýj / gesſto se gich wystřýcy nemůž:
K proč sem yá se nessťiastný lépe neo-
patřil: K proč gsem giným tak sna-
dně wwěřil: Ale lidé gsme / aniž co
giného činiti můžeme / než co křehcý
lidé činýj/Bychom pak y Angelé od gi-
ných gmýni a nazwáni byli. K ko-
mu wěřiti budu Pane: gediné tobě
samé

ſamému / neb gſy ty prawda kteráž neoklamáſs / aniž můžeſs oklamán býti: A tak każdý człowěk geſt klamář / mdlý a nevſtawičný / a welmi klesawý / a zwlášſtě w řeči / tak że ledwa ſe tomu wěřiti může / co ſe prawdiwého před gednim prawj. O kterakſs opatrně naponěnul / abychom ſe warowali lidí / a że nepřátelé człowěka / gſau domacy geho / a że wěřeno nemá býti / geſtli nám kdo řekne: Ay zde aneb tam geſt / ſkuſyl gſem toho / ale s ſwú ſſkodau etc / O day to Pane / abych na potom maudřegſſí byl / a aby mi nebylo příčinú k wětſſí nemaudroſti. Buď ſſetrným / powěděl geden / buď ſſetrným / a zachoway to při sobě / což prawím. A když yá mlčím / a tagnau wěc býti ſe domnáwám / a hle aní zamlčeti nemůže / co gſem gemu ſwěřil / ale hned mne y ſebe wyda wſſy odeſſel.

odessel. Od takowých klewét/a nesse-
trných lidí/ wyswoboď mne Pane a-
bych w ruce gegích newpadl / a nic-
takowého se nedopustil. Dey Pane
Slowo prawé a stálé w vsta má / a
oddal yazyk lstiwý odemne. Cjehoż
trpěti nechcy/wssým obyčegem mám
se toho warowati. O kterak gest do-
bré a pokogné o giných mlčeti / ani
snadně wssem wěcem wěřiti/ ani také
snadně giným wynássseti/ne mnohým
se swěřowati/ tebe wždycky srdce swé-
ho spytatele hledati/ a ne każdým wě-
trem slow/ se wznássseti / k sobě wždy
přihlédati / a podlé Boha wssecky
žádosti swé řídíti a konati. Kterak
bezpečno gest/pro zachowánj Nebe-
ské milosti/ warowati se lidského ob-
cowánj/a nehledati zewnitřnjho po-
diwenj a wáženj / ale těch wěcý se w-
ssý snažnostj hledati / kteréž k polep-

ſſenýž žiwota / a k zapálenýž myſly pomocné gſau. O kterak mnohým ſſkodilo/že gegých ctnoſt byla poznána/ a welmi brzo chwálená. O kterak proſpěſſná byla/miloſt Božj ſkrytá/w tomto křehkým žiwotě/který nic giného nenýž / než wſtawičný Bog a pokuſſenýž.

Kterak Cžlowěk má dauſſánýž mýti w Boha / když ho wtrhagýj/ a pomlauwagýj.

Kapitola LI.

Ynu/Stýg pewně/ a dauffay we mne. Co gſau ſlowa / gediné ſlowa genž w powětřý letýj/ale yako kamen nevrážegýj. Geſtli žes winen / pomyſl aby

aby se oprawil rád: Pakli negsy wi-
nen/ pomyſl/ že to rád pro Boha tr-
pěti a ſnáſſeti chceſs / geſt welmi má-
la wěc / aby někdy ſlowo protiwné
ſtrpěl / poněwádž geſſtě bitý ſylného
ſnéſti nemůžeſs. A proč tak malé
wěcy k ſrdcy tobě gdau? Gediné pro-
to/že gſy geſſtě howadný/a wětſſý na
lidi pozor máſs / než ſluſſý? Neb že
ſe bogiſſs aby pohrdán nebyl/ proto/
pro winu treſtán býti necheceſs / ale
hledíſs wýmluwy. A přizři lépe ſám
k ſobě / a poznáſs že geſſtě w tobě ſiwo
geſt ſwět / y marná Swětſká miloſt/
kteraužby ſe chtěl lidem lýbiti. Neb
poněwádž nechceſs treſtán býti / a
hanby trpěti pro nedoſtatky ſwé/ ſa-
mo ſe wkazuge / že geſſtě negſy práwě
pokorný/aniž Swětu práwě wmřel/
ani tobě ſwět wkřižowán gt. Ale ſlyſs
ſlowa má/a nebudeſs dbáti na ſlowa

deſet tiſýc lidu. Zle/Byť pak wſſecko zlé na tě prawili / ktereſ̌ může wymyſſleno býti/ Coťby ſſkodilo/ kdyby wſſemu mimo ſebe gjti dal / a ge yako za mrwu pokládal? Nzdaliž aſpoň geden wlas budú mocy s tebe ſnjti? Ale kdož Srdce wnitř ſebau/ ani Boha před očima ſwýma nemá/ſnadno ſe pohne pro ſlowo hánliwé/ ale kdož we mne daufſá a na wlaſtnjm rozumu nezakládá / ten bez ſtrachu lidſkého ſtane / a nebude ſe báti by mu kdo wſſkodil / Neb yá gſem Saudce / a znám wſſecky taynoſti. Já znám kterak geſt každá wěc ſama w ſobě: Já znám kdož křiwdu činj / a nenechám ho bez pomſty: y toho kdož křiwdu trpj/ nenechám bez odplaty/ Odemneť wyſſlo ſlowo toto / a yá gſem to dopuſtil / aby zgewena byla myſſlenj ſrdcý mnohých. Jáť ſauditi

diti budu winného y newinnného / a tagným Saudem mým zkusugj obogjho. Mnohokrát swědomj lidské zklawáwá / ale mogi Saudowé prawj gsau / stanauť a nepohnau se: Gsau někdy skrytj / a některým toliko w některých wěcech známj / wssak nikdy neblaudj / aniž blauditi mohau: Ačkoli před očima nemaudrých lidj zdagj se býti neprawj. Protož k emně se má Cžlowěk vtjkati w každěm posuzowánj / a ne k swému vmyslu: Neb Cžlowěk sprawedliwý nepohne se / ani se zarmautj / cožby koli nań od Boha dopusstěno bylo / by pak co křiwého proti němu mluweno bylo / nebude na to mnoho dbáti. Aniž se také z toho marně chlubiti bude / gestli gey ginj z slussných přjčin wymlauwati / aneb zastáwati budau / neb sobě toho powažuge že yá gsem genž zpy-

tugi

tugi Srdce / y wnitřnostij lidskych/ genž nesaudým podlé zewnitřnosti. Neb mnohokrát předemnau nenj bez auhony / což před lidmi zdá se býti prawé a chwálitebné. O Pane Boże Saudce sprawedliwý/mocný a trpěliwý/genž znáš lidskú křehkost y psotu / Budiž sýla má/ a dauffánij mé. Ty znáš čehož yá neznám / nenacházým by mi postačilo swědomij mé/a protož w každém trestánij a karánij / powinen gsem se kořiti/a mýle snásseti: odpustiž tehdy milostiwě / kolikrát sem se tak nezachowal / a rač mi wděliti hognějssij milosti k trpěliwosti. Neb lepssjť gest mi hogné Milosrdenstwij twé k obdrženij smilowánij/nežli má domnělá sprawedlnost k obránění nespytatedlné° Swědomij / ač pak ničehéhož sobě powědom negsem/a wssak tým se nemohu spra-

spravedliwa činiti / neb bez milosr-denstwij twého / nebude spravedliw včiněn před twářij twau / nijádný živý Člověk.

Že wssecky protiwné wěcy má Člowěk snášseti / pro život wěčný.

Kapitola LII.

SYnu / Nebuď tobě těžko prácy wésti pro mne kterújs přijal / Aniž tě zámutkowé odrážegte až do konce / ale mogi slibowé w každé prácy tebe posylňugte a potěssugte. Já gsem dostatečný k nawrácenij nadewssecku mjru y spůsob / nebudess zde dlauho pracowati / an

ani se bolestmi obtěžowati. Počekayž maličko / a vzřjjs konec wssehozlého. Přjjgdeť hodina / kdyžto wssecka práce a starost přestane. Maličkéť gest a krátké wssecko což migjj s časem: protož čiň wěrně což činiti máš/ a pilně pracug na mé winicy/ a yáť budu odplata twá. Piš/čti/zpjway/plač/mlč/modl se/a snášeg protiwenstwjj trpěliwě/ Neb takowých wssech prací/a gesstě wětšjch/hoden gest žiwot wěčný. Přjjgdeť pokog w geden den / o němž sám Pán wjj/ a nebudeť dne ani nocy/totižto/tohoto wěku/ale světlo wstawičné/yasnost wěčná / pokog trwalý / odpočinutjj wěčné. Tehdáž nedjjš: Kdo mne wyswobodjj z těla smrti této? Anij naříkati budeš: Běda mně že mi se mág přjjbytek prodlewá. Nebť giž pohlcena bude smrt/a wěčné zdrawjj

bude

bude bez konce: Vzkosti nižádné nebude/než weselé blahoslawené/y milé/ochotné/a wšlechtilé towaryšstwij. O by maličko mohl spatřiti ty wěčné Koruny Swatých w kteraké se nynij radugij slawě/ti gessto někdy zde na Swěteě byli potupnij/a trpěli welikú pohanenj/gichž žiwot yako bez cti na tomto swěteě domnjn byl: Zagisté ponižilby se až k zemi/a wolilby wssem poddán/nežli gedno v předložen býti/anižby žádostiw byl weselých dnůw tohoto swěta/ale radějij w tom by swú radost měl/by pro Boha protiwenstwij snášsel/a od lidij za nic držán byl/a to by za welikú zysk měl. O by tyto wěcy tobě chutnaly/a hluboce twé Srdce proniklo/y kterakby směl aspoň gednau nařikati: Nzdaliž pro žiwot wěčný/wssecko yakéžkoli těžké nemá se snášseti: nenij to mala wěc/

zýſkati aneb ſtratiti Králowſtwij Bożij. Protoż pozdwýhni Twáři swé k Nebi. Ay yá / y wſſyckni ſwatij mogi kteřížż na tomto Swěte mĕli welikė neſnáze/giż nynij ſe radugi/nynij ſe těſſij/nynij gſau bezpečnij/ nynij odpočýwagij / a na wěky wěkůw w Králowſtwij Otce mého / ſemnau bydleti budau.

O wěčném Dni / a o vzkoſtech tohoto żiwota ſmrtedlného.

Kapitola LIII.

Blahoſlawený příbytku Města hořeyſſýho. O yaſný dni wěčnoſti / kteréhożto noc nezaſtěnuge/ale ſwrchowaná Prawda wżdycky oſwěcuge. Dni wżdycky weſelý a bezpečný a nikdy ſe nepro-

nepromĕňugjcý. O by ten den giž přiſſel a vkázal ſe / hnedby tyto časné wĕcy ſwůg konec wzali. Swjtjj oſſem ten den Swatým wſſem bleſkém yaſným a wĕčným/ ale na zemi putugjcým/toliko zdaleka/a yakožto w zrcadle ſe vkazuge. Znagjjc Nebeſſtjj Mĕſſtiané / kterak radoſtný geſt ten den. Lkagjj a plačjj wyhnanj Synowé Ewini/ ponĕwádž žaloſtný a teſkliwý geſt den tento nynĕgſſýho žiwota. Dnowé času tohoto a nynĕgſſýho žiwota/gſau zlý a krátcý/plný bolestjj a zámutkŭ / kdežto mnohými hřjchy Cžlowĕk zprznĕn bywá/ mnohými žádoſtmi zmotaný/ mnohými ſtrachy ſaužený / mnohým pečowánjm roztržitý/ mnohými wſſetečnoſtmi rozpuſtilý/mnohými marnoſtmi zapletený / mnohými bludy obklžčený / mnohými pracemi ztrá-

pený/pokusseným saužený bywá. O kdy bude konec těm mnohým psotám a bídám: A kdy budu wyswobozen od bídné služby hříchůw: O kdy wspomínati budu Pane na tě samého: O kdy se dokonale radowati budu w tobě: O když budu bezewssý překážky/a w prawé swobodě/ bezewsseho obtížený Duše y Těla: O když bude pokog pewný/pokog nesporussytedlný/a bezpečný/pokog wnitř y zewnitř/pokog ze wssech stran wtworzený: O dobrý Ježísse/kdy stanu k widěnýj tebe: Kdy wyhlédám Slawu Králowstwý twého: O když budu s tebau w Králowstwý twém/kterés od wěcnosti twým wywoleným připrawil: O stawen gsem chudý a wyhnaný na Zemi mezy nepřátely/kdežto wstawičné wálky a nepokogowé gsau. Potěss wyhnánýj mé/

ňý mé/a vkroť boleſt mau/neb k tobě wzdychám wſſý žádoſtý ſwau.
Neb mne wſſecko mrzý / což mi kolt tento ſwět za potěſſenů podáwá / žádoſtiw gſem tebe miloſtně vžýwati/ ale nemohu tebe doſtati / žádám ſe přidržeti Nebeſkých wěcý / ale potlačugů mne wěcy časné / a náchylnoſti nevmrtwené/ chcy aby myſl má nade wſſemi wěcmi ſwrchu byla / a wſſak bezděky tělu poddán býti muſým.
Tak yá neſſtiaſtný Cžlowěk boyugi ſám ſwau myſlý / a včiněn gſem ſám ſobě těžký/ neb Duſſe wzhůru/ a Telo dolůw táhne. O kterak weliké wnitř trápenů mám / když na myſly Nebeſké wěcy rozgýmám / že hned walem na mne gdau tělesná myſſlenů/ a modliti mi ſe překážegů. Pane Bože můg/ neoddalůg ſe odemne/ ani ſe wchylůg w hněwu od Služebnjka twé-

ho. Sessliž s hřmetem blýskámj twé/ a rozmec ge/ wypuſtť střely twé/a rozptyl wſſecky přátſſery nepřátele: Seber wſſecky mé smysly k sobě/a učiň ať zapomenu wſſech zemských radostj. Dayž abych spěſſně zawrh a potupil larwu wſſech hřichůw. Spomoz mi wěčná prawdo/ať mnau nepohne marná chwála / přiwětay Nebeská sladkosti / ať před twářj twau vteče wſſelikáť nečistota: Nespomjnay mi také/ a milostiwě odpuſť/kolikrátkoli co giného/krom tebe/při modlitbě na mysly mám a přemýtám. Neb wyznáwám se tobě/ že při nj welmi rozitržit bywám / a w rozličných myſſlenjch tápám. A mnohdykrát /ginde myſlj / a ginde přítomnostj těla/ ale častěgj tam se nalézám odkud myſſlenjm zanesen bywám/tam sem/kde myſl má geſt: a kde nayčaſſtěgj myſl

má

má bywá/ tu geſt to / coż yá miługy: a toť mi nayſpiſſegi na myſl přichazý coż od přirozených rozkoſſné / aneb z obyčege libé geſt/o čemż y ty wěčná prawdo / zřetedlně ráčilas powěděti: Kde geſt poklad twůg / tuť geſt y ſrdce twé: Milugili Nebe / rád o nebi přemeyſſlým: Milugili Swět / w ſſtěſtj geho ſe kochám/a w protiwenſtwý zármutek mám: Milugili Tělo / co tělesného geſt / to rád k myſli připauſſtým: Milugili Duch/w přemyſlowáných Duchowných wěcy rozkoſs mám. Nebo cožkoli milugi / o tomť rád mluwým a poſlauchám/ a toho myſſlenj s ſebú rád domu přináſſým. Ale blahoſlawený ten Cžlowěk/ kterýž pro tě Pane Boże od ſebe ſe wſſeho ſtworených/a činý ſobě náſylé / a žádoſti tělesné wraucým Duchem mrtwý / aby očiſtě Swědomý

swé/čistau modlitbu tobě obětowati mohl/ a hoden byl mezy Angelskými Kůry býti/ponewáž s zemskými wěcmi/wnitř y zewnitř/ nic nemá činiti.

O žádosti wěčného žiwota/ a kterake gest wěcy Pán Bůh připrawil/ těm kteřij wdatně rytěřugij.

Kapitola LIIII.

MUg Synu/když cigess/že tobě žádost wěčného blahoslawenstwj s hůry wlitá bywá/ a že žádáss z tohoto Swěta wygjti/a aby mohl widěti sláwu mú neproměnitedlnú/rozssyř Srdce swé a wssěj žádostěj/to swaté wdechnutj přigmi/ a děkug welice Bozské dobrotě/

genž

genž s tebau tak laskawě nakládá/mi-
lostně nawssteřwuge/ laskawě probu-
zuge/a mocně k Nebeským wěcem p:o
zdwihuge/aby wlastnj nachylnosti/
k zemským wěcem se nespaussstěl. Aniž
sám od sebe toho můžeš mjti / ale z
samé milosti Božj/ aby w ctnostech
a w pokoře prospjwal/a připrawil se
k budaucým boyum/a mne se přidržel
wssj žádostj/a chtiwau wůlj slaužis
ti mi se snažil. Synu/častokrát oheň
horj/ ale bez dymu plamen newystu-
puge: Tak y některých lidj žádosti/k
wěcem Nebeským plápolagi/a wssak
pokussenj Tělesných žádostj negsau
prázdni. Protož/aniž to owssem prá-
wě ke cti Božj činj / což tak horliwě
prosý od něho. Takowéť gest mno-
hokrát y twé zdánj o němž oznámil
žeby tak welikě bylo / Nebo nenjť to
wlastně čisté a dokonalé/ které wlast-

 nym

ným vžitkem gest porussené a nákaže
né. Pros/ne za to co gest tobě libého
a wzáctného/ ale což gest mně libého
a hodného / k mé chwále a Sláwě.
Neb gestli že vprázným Srdcem roz-
saudýss/raděgý mého naříjzenj/nežli
twé žádosti/ y každé požádané wěcy
následowati / a držeti se máss. Neb
yá znám žádost twú/ a slyssým časté
lkánj twé. Gižby ty chtěl býti w swo
bodě Synůw Božjch/gižť se zalibuge
Dům wěčný / a Nebeská wlast plná
radosti / Ale gesstě nepřissla ta hodi-
na/gestit čas gesstě nynj k Bogi/totiž/
čas práce a zkussenj. Žiádáss napl-
něn býti swrchowaným dobrým/ ale
gesstě nemůžess toho dogýti nynj.
Počekay mne maličko (dj Pán Bůh)
dokawádž nepřjde Králowstwj Ne
beské. Musýss gesstě zkussen býti na
zemi w protiwenstwých mnohých.

Dánoť

Dánoť bude na čas potřessenj/ale hog
ná ſytoſt gehо nebudeť propugčena/
protož/ poſylni ſe/ a buď vdatný/ w
ſkutku y w Vtrpenj těch wěcý/ kteréž
gſau ſkaženému přirozenj protiwné.
Muſýſs ſe w nowého Cžlowěka oblé
cy/a w giného Muže proměniti/ Neb
y to muſýſs mnohдykrát činiti cožby
nerád/ a to čemuby byl rád/opuſtiti.
Co ſobě giný wobljbý/to ſwůg prů-
chod bere/ale co ty oblibýſs/ od toho
puſtiti muſýſs. Co giný mluwý/po-
ſlauchá ſe/a co ty mluwýſs/ nic toho
newſſýmagý. Proſýcý wezmú/ a ty
nevproſýſs. Giný v weliké wážnoſti
gſau v Lidý/a o tobě zmýnky nevči-
ný. Giným to a ono poručeno bu-
de/ ale tebe yako za nic položeý. A
protoť ſe Přirozený někdy zarmautý/
a welikýBog s ſebau mýti bude/ Ale
ty/geſtli že to mýle/a bez reptánj ſnej
ſeſs/

ſeſe/ welikého dobrého dogdeſs. W takowých a k tĕm podobných wĕcech zkuſen bywá wĕrných ſlužebnýk Bo-ſý/ kteryž ſamého ſebe wopřĕti/ a we wſſem přemocy hledá. A newĕm by co giného bylo/ w čemby ſe člowĕk wſj cegý mrtwiti mĕl/ yako w tom/ aby ne žádal widĕn býti/ a to mýle neſl / což wlaſtnj wůly odporuge/ zwlášſtĕ pak když ſe nĕtco takowého poraučý / což lýboſt nelibuge/ a méně vžitečné ſe býti zdá. A ponĕwádž neſmjſs ſe proti witi Wrchnoſti ſwé předložené/ proč ſe zdá býti wĕc twrdá/ wedlé wůle druhého činiti/ a ſwé zdánj opuſtiti. Ale wwažug ſobĕ vžitek té Práce (Synu muog) a rychlý konec gegý y odplatu za nj welmi welikau/ a nebudeſs z toho mýti těžkoſti/ ale giſté poteſſenj ſwé trpĕliwoſti. Nebo za malau wůli / kterauž nynj dobrowolně

opus

opuſtyſs / budeſs mýti w Nebi wěčnau wůli ſwú. Neb tam nagdeſs/coſkoli chtýti a žádati budeſs / Dogdeſs tam wſſeho dobrého bez nedoſtatku/ a nebudeſs ſe báti aby to dobré ſtrati ti měl. Tam wůle twá wždycky s mau ſe ſrownáſ/a nic ſceſtného ani zwláſſtnýho nepožádá. Tam ſe žádný nebude protiwiti/žádný na tě žalowati/žádný překážeti/a nic tě protiwného neporká/ale čehoſtoli požadáſs/to mýti budeſs/ a wſſecka žádoſt twá wrchowatě naplněna bude. Tam přigmeſs ſláwu za malé ſneſené zahanbenýj/Oděw chwály / za lkánýj a zarmúcenýj/ Stolicy wěčnau w Králowſtwýj Nebeſkém /za potupu a ponjženýj. Tam ſe wkaže wjitek poſluſſenſtwýj/ a radoſtná bude práce pokánýj / a pokorné ſamého ſebe poddánýj / ſlawně bude korunowáno. A protoż poddayż ſe nynýj

nyný wssem pokorně/aniž toho sstěť/ kdo gest to poručil/aneb rozkázal/ale na to pilně pozorug/aby wsseckno za dobré přijmal/ a wpřijmau wůlj wyplniti snažil/cožby koli wod tebe/buďto menssýj aneb rowný tebe/aneb starssj twůg požádal. Nechť giný hledagj tohoto y onoho/nechť se chlubj tjm to y onimno/nechť gsau giný chwálenj tisýc tisýcůkrát: ale ty se w ničimž giným nekochay/gediné w potupenj samého sebe/ a we cti a chwále dobré wůle mé. Toho máss wždyckny po wssecky časy žiwota swého žádati/ aby Bůh w tobě/buďto skrze Smrt/ aneb skrze žiwoss twau/oslawen byl.

Kterak člowěk má se k Bohu vtecy/gsa od lidj opusstěn.

Kapitola LV.

Pane Bože Otče swatý/budiž slawen nynj y na wěky/a zřiď ať gest Gméno twé chwáleno/neb yakž se tobě lýbilo/tak se stalo/a cos včinil a činýš wssecko dobře činýš. Wesel se w tobě služebnýk twůg/ a ne w sobě/ aneb w něčem giném/nebs ty prawé weselý/ Naděge y Koruna má. Tys radost má y čest má/pane Bože můg. A co má služebnýk twůg/gediné to/což od tebe wzal/ne z swého zaslaužený/ale z milosti twé. Twéť gest wsseckno/což gsy mi koli dal y včinil. Chudý gsem yá/ a w pracech wod mladosti mé/ a rmautý se Du sse má někdy až do plákče. Někdy též sama od sebe bývá zkormoucena/pro nepokogné wáššně/které též na ni připadagý. Žiádám radosti a

ſti a pokoge/Pokoge Synůw twých/ kteřýž w rozkoſſné Swětloſti od tebe chowánj gſú. Geſtli dáſs wpokogenj/ geſtli radoſt/ w ſwatú myſl wlegeſs/ bude Duſſe ſluzebnýk a ſwého plná Duchowných ſpěwů/a welmi poboznáa ochotnák chwálenýtebe. Ale/ geſtli ze ſe ſkrygeſs/coz čaſtokrát obyčeg činiti mýwáſs/ nebudeť mocy poſpýſſyti ſluzebnýk twůg po ceſtě přikázanýtwých/ale raděgýtleſagjc lkáti a w prſy ſe býti bude / pro to ze tak dobře mu nenýwakoa wčera a před wčereyſſým / pokudz nad nim ſwýtila Lucerna miloſti twé/a pod Stýnem křýdel twých ochraňowán byl/od naſtáwagýcých pokuſſenýOtče ſpraweďliwý/ a wſdyckny chwály hodný/ přiſſlať geſt hodina / aby zkuſſen byl ſluzebnýk twůg. Otče miloſtný/ hodnéť geſt / aby tuto hodinku potrpěl

něco

ničeho pro tě služebnjk twůg. Otče wě
čný a cti hodný/přišla hodina kterúž
gsy od wěčnosti přezwěděl/ aby služa
twog na čas zewnitř přemožen byl/
ale wnitř aby wždycky v tebe živým
zůstáwal/ Aby na chwilku potupen a
ponížen byl a nedostatečným nalezen
před lidmi/Wáššnčmi a nedokonalos
stmi gsa trápen/Abych zase při nastá
wanj nowého Swětla s tebau powstal/a w nebesých oslawen byl. Otče
Swatý/tys tak spůsobil/ a taks chtěl
mjti / a to se stálo co gsy přikázal.
Neb tu milost činiš přjtely twému/
aby trpěl a protiwenstwjj pro tebe
mjlé snášel/ yakéžkoli/kdykoli/ a od
kohokoli na něho přigjti dopustjš.
Nebo bez nařjzenj / a opatrowánj
twého / a bez gisté přjčiny / nic se ne
stáwá na swětě. Dobré gest mně Pa
ne že gsy mne ponížil/ abych se naučil

ſprawedlnoſtem twým/a wſſecku wy
ſokomyſlnoſt a wſſetečnoſt Srdce a
bych odwrhl. Vžitečné mi geſt / že
hanba přikryla twář mau / abych ra
dĕgi tebe než lidý ku poteſſenj hledal.
Naučil gſem ſe též z tohoto/ ſtracho
wati ſe neſpytatedlných Saudnow
twých / geſſto zde trápjſs ſprawedli
wé° s bezbožným/a wſſak to nečinjſs
než s welikau mjrnoſti a ſprawedlno
ſti. Dĕkugi tobĕ že gſy neodpuſtil ne
prawoſtem mým / ale potreſtal gſy
mne kázněm přehořkau / poſýlage na
mne bolesti / a dopauſſtĕge auzkoſti
wnitř y zewnitř. Nenjť kdoby mne
poteſſyl / ze wſſech wĕcý kteréž pod
Nebem gſau / gedině ty Pane Bože
můg Lekáři Nebeſký duſſý nedúži
wých/geſſto ranjſs/y wzdrawjſs/do
wodjſs do Pekla/ y wywodjſs/ Rá
zeň twá na mne / a Metla twá / onyť
mne

mne naučiť. Ay Otče naymilegſſý w rukú twých yá gſem/podmetlu treſtá ný ſtwého ſe ſchylugý. Vderiž mne w hřbet mág/ y wſſygý mau / abych gi ſkloňowal k wůli twé/ a zanechal z pletené wokliky ſwé. Včiň mne dobrotiwého a pokorné° ſlúhu twého/ yakož máſs wobyčeg činiti/ abych činil wůli twau. Tobě yá ſám ſebe/y wſſecky wěcy me k naprawowánj poručým / neb lépe geſt zde treſtánu býti/ než na onom Swěte. Ty Pane wýſs a znáſs wſſecky wěcy/a nic ſe nemůž před tebau zatagiti w ſwědomij lidſkém: Nežli ſe co ſtane prwé znáſs wſſecko / a nenj potřebý aby tě kdo včil. Ty znáſs co mi geſt vžitečného/ k proſpěchu mému / a že welmi proſpěſſné geſt protiwenſtwý k wytřenij hřichůw / včiniž ſe mnau wedlé žádoſtiwé dobrolibeznoſti twé/ne opo

mýtay hřýssný žiwot mág / ktery žádnému tak dobře / ani tak yasně / yako tobě nenj známeg. Dayž mi Pane znáti to / což poznati mám / to milowati co milowati mám / a to chwáliti / co ty sobě oblibugess / toho sobě wážiti / což před tebau wzáctné gest / a to hyzditi / co před očima twýma ohyzdné gest. Nedopaussteg Pane / abych wedlé zdánj zewnitřnjch očj saudil / aneb wedlé powěsti nerozumnjch lidj smeyssel / ale prawým a zdrawým rozumem / Duchownj a newiditedlné wěcy abych rozeznáwal a saudjl / a nadewssecko dobrolýbeznau wuoli twau abych wžoycky wyhledáwal. Smyslowé lidsstj častokrát zklamáni bywagj w rozsuzowánj / sklamánj též bywagj wssickni milownjcy swěta / gesstto toliko časné a widomé wěcy milugj / y zdaliž Člowěk proto

lepssjm.

lepſſým bude / když od druhého za wětſſýho držán býwá: Chytrý chytrého / Marný marného / ſlepý ſlepého / nedokonali nedokonalého oklamáwá wynáſſegýcho nad giné. A tým častokrát ho hanýj wjcegý / čým ho wjcegý wywyſſuge / Neb yak kdo welikým před očima twýma geſt / tak w prawdě zůſtáwá a newětſſým / powěděl pokorný ſwatý Frantiſſek.

Kterak w pokorných wěcech máme ſe cwičiti / když w dostatečněgſſích nemůžeme.

Kapitola LVI.

Pnu / Nemůžeſs vſtawičně horliwú žádoſtý po ctnoſtech dychtiti / po ctnoſtech státi / a na wětſſým ſtupni

stupni Bohamyslnosti trwati / ale musýs časem pro prworozeného hřicha nakažený / k časným wěcem se skloniti / a břemene tohoto porusseného žiwota ač nerád s teskností y bezděky nýsti / pokud smrtedlné tělo na sobě máss / potud teskność wčiness a zámutek na srdcy mýwati budess. Musýs častokrát w tomto smrtedlném těle / pod břemenem těla wzdychati a lkáti / proto že se nemuožess bez přestánj s Duchownjmi wěcmi obýrati a Božské Bohamyslnosti se přidržeti / protož / tehdáž gest tobě užitečné přichytiti se pokorných zewnitřných wěcý / a dobrými skutky swého Ducha občerstwiti / a přýsstýho mého / a nawsstýwenj horegssýho s gistau naděgý očekáwati / trpěliwě snássegýc wyhnánj twé / y suchotu mysly / dokawádj zase odemne nawsstýwen

ſtýwen nebudeſs / a odewſſech auzkoſtý wyſwozen: Nebť wčiným / že wſſech těžkoſti zapomeneſs / a wnitřnýho pokoge požýwati budeſs. Rozeſtrut před tebau vſſlechtilé zahrádky tráwnižky piſma ſwatého/aby weſelým Srdcem počal běžeti po ceſtě mých přikázanj / a zgewně wyznal žet negſau hodná vtrpenýj času nynějſſýho / proti budaucý Sláwě / kteráž giſtotně bude zgewena w nás.

Aby ſe Cžlowěk nedomnýwal hoden býti potěſſenýj/ Ale zarmutkůw a trápenýj.

Kapitola LVII.

QAne/ Negſemť hoden potěſſenýj twého/ani yakého nawſſtýwenýj Duchownýho.

A pro-

A protoż ſprawedliwě mi činjſs/ kdyż mne nedoſtatečna a opuſſtěna zůſtawugeſs. Neb bych podobně k moři ſlzy wyliti mohl/ wſſakbych geſſtě twého potěſſenj hoden nebyl/ a protoż/ničehéhoż tak hoden negſem/ yako trestánu a pokutowánu býti/ neb gſem těżce/ a častokrát hřeſſyl/ a w mnohých wěcech/welmi tebe hněwal/ protoż/wedle zdrawého wwáżenj/negſem hoden ani neymenſſjho potěſſenj. Ale ty miloſtiwý a miloſrdný Pane/ kterýż nechceſs aby zahynulo twé ſtwořenj/aby wkázal bohatſtwj dobroty twé/ nad nádobami miloſrdenſtwj twého/ ráčil gſy ſlużebnjka twého/ mimo wſſecko zaſlużenj geho/nad obyčeg lidſký potěſſyti. Nebo twé potěſſenj/ nenjť yako lidſké rozmlauwánj. K čjm gſem yá toho zaſlużil/aby mi dal Nebeſké potěſſenj/

a yá

a yá nepamatugj bych co dobrého v-
činil/nibŷ prawdu powědĕti muſým/
a zapŕjti toho nemohu/że gſem k hŕj
chům wżdycky byl náchylneg/ a k po-
lepſſenj zpozdileg / a geſtli żebych gi-
nák mluwil/ty proti mně budeſs/a ne
bude kdoby mne bránil. Z čeho gſem
yá zaſlaużil za ſwé hŕjchy/gediné Pe-
kla a Ohně wěčného? W prawdě
wyznáwám / że gſem hoden wſſelikés-
ho poſměchu a potupy / Aniż gſem
hoden mezy twými nábożnými a ka-
gjcými počten býti. Ačkoli pak toho
nerád ſlyſſým/wſſak prawdu wypra-
wugjc/ſám ſebe ſwých hŕjchůw tre-
ſtati a karati budu/ abych tjm ſnad-
nĕgj mohl twého ſwatého miloſr-
denſtwj dogjti. A co dŕjm gſa wi-
nen/a wſſj hanby hoden? Nemám
giného co mluwiti/ gediné to ſlowo:
Zhřeſſyl gſem pane Boże / zhřeſſyl

gſem ſmilug ſe nademnú a opuſtim:
Ponechay inne maličko / ať poplácti
Boleſti mé / prwé než půgdu do zemt
emawé/ a přikryté mrakotau Smrti.
A coż tak welice odemne hřijſſnéhо
žádáſs / yako abych ſe pokořil a želel
ſwých hřijchůw? W prawém ſkrau
ſſenij/ a w pokorném ſrdcy/ roſte na
dĕge miloſti, vpokoguge ſe zarmúcené
ſwĕdomij / miloſt ſtracená ſe nawra
cuge / Cžlowĕk obránĕn bywá od bu
daucýho hnĕwu/a potkáwagij ſe ſpo
lu w polibenij ſwatém/Bůh a Duſſe
kagijcý: Neb ſkrauſſenj nad hřijchy/
geſt tobĕ Pane Obĕt welmi wzáctná/
a mnohém chutnĕgſſij než Kadidlo
před twarij twau / wůni wydáwá.
Toť geſt také drahá Maſt/ kteráž na
twé ſwaté nohy wylita byla / neb ſrd
cem ſkrauſſeným a ponijženým nikdy
nepohrdáſs: Toť geſt Mĕſto vro
čiſſtĕ/

čisstě/ od twáři Nepřátele/tamť se oč
čisstuge a oprawuge / což koliwěk od
ginuw gest zprzněno/ a pokaženo.

O Milosti Božij/ kteraž ne spolčuge se s mudráky tohoto Swěta.

Kapitola LVIII.

SYnu/ Drahá gest Milost má/ a nemuožě se spřjzniti s wěcmi časnými/a s weseljm swěta tohoto. Protoż musýš odwrcy wsselikau překážku / ač chceš mau Milost obdržeti. Hledey sobě pokogného místa/ milug samotnost/a s žádným nemjwey ssepsánj/ Ale raděgi k Bohu wolay / a nábožné prosby své k němu posylay / aby

čistau mysl a skrussenú zachowal/ wssseho swěta nic sobě newaž/ a Božij powolánj wssemu stworenému předlož. Když nebudeš mocy mne pilen býti/a wo časných wěcech se kochati. Od známých a milých Přátel musýš se wzdáliti/ a odewssseho weselý časného mysl swú odwrátiti. Tak prossý blahoslawený Apossstol Petr wssech wěrících/aby se yako cyzozemcy/a pauternícy/na tomto swěte ode wssseho zdrželi. O yaké dauffánj bude mýti takowý Cžlowěk při smrti/ kteréhož nižádná tělesná žadost nebude zadržowati na tomto swěte. Ale tým spůsobem mýti Srdce swé odlaučené od lidý/tomu mdlá mysl/ gesste nerozumý/ a zhowadilý Cžlowěk nezná wnitřnýho Cžlowěka swobody. A wssak kdo woprawdu chce býti duchownjm člowěkem/ten musý se od wěcy/

ne toli-

ne toliko cyzých/ale swých domácých a Blizjch přátel/a žádného se tak hrubě newobáwati ani střícy / yako sámého sebe. Gestliže sám se přemůžeš/giné wěcy snadně přemůžeš/ neb to gest dokonalé wýtězstwý / kdož sám nad sebau swýtězý / neb kdo sámého sebe podrobeného má / tak že zhowadilost rozumu / a rozum mně we wssem poddán gest/takowý zagistě wýtězem samého sebe gest a Pan swěta: Kdyžbys na wrch této ctnosti přigýti chtěl/ musýš začýti mužně/ a sekeru k kořenu přiložiti / aby wywrátil a skazýl wsselikau potměssilawa nezřízenau/ ne toliko k sobě samému/ ale ke wssemu wlastnýmu pohodlý/ a k hmotnému dobrému / náchylnost. Z této possktwrny/že člowěk sám sebe přýliš nezřízeně miluge / skůro wssecko pochazý/ a protož ona doce-

la z kořene má wywrácena býti: Kterážto když přemožena a podrobena bude/hnedky w myſly člowěčij / welikỳ pokog a tichoſt ſe ſpůſobij. Ale že málo těch geſt/genžby o to pracowali / aby ſami ſe přemáhali a mrtwili/ a zaupłna ſebe zepřeli / proto ſami w ſobě zpletenỹ gſau/ a ſami ſe nad ſebe Duchem pozdwihnauti nemohau. Ale kdožť ſwobodně chce ſemnau choditi/ muſý wſſecky tělesné a nezřízené žádoſti od ſebe zahnati a mrtwiti/ a žádného ſtworenij obzwláſſtnij miloſti žádoſtiwě ſe nepřidržeti.

O rozličném hnutij přirozenij / a miloſti.

Kapitola LIX.

Syna

SYnu / Pilné po-
zorug hnutij přiroze-
nj a Milosti/neb wel-
mi subtylným a ot-
pornym sobě spůso-
bem Cžlowěkem hey-
bij / a sotwa takowá hnutij / gedině
leč od člowěka Duchownjho a dobře
oswěceného/ rozeznána býti mohau.
Wssyckni zagisté žádost magij k do-
brému /a w swých řečech y skutcých k
něčemu dobrému zdagij se směřowa-
ti / a wssak pod spuosobem dobrého
mnozý zklamáni bywagij. Neb při-
rozenij lstiwé gest / a mnohé swabij/
zaplete a sklamáwá/ a wždycky samo
se hledá / a sebe za konečný cýl klade.
Ale milost wpřijmnž chodij/a odewssy
twarnosti zlé odchyluge se / chytrosti
nemiluge / wsseckno w wpřijmnosti
pro Boha činij/a w nim konečné od-

počinutij má. Přirozenij nerádo chce mrtweno býti / ani sauženo / ani přemáhánо / ani poddáno / aneb dobrowolně podrobeno: Milost pak pilná gest wlastnýho mrtwenij / odpýrá howadilosti / hledá poddána býti / a žádá podrobenau zůstati / aniž chce wlastnij swobody užýwati / oblibuge sobě pod kázněj býti / a nad žádným nežádá panowati. Toliko pak potom dychtij / k wůli Boha swého žiwu býti / w něm státi y přebýwati / a pro něho wssemu lidskému stwořenij hotowá gest pokorně poddána býti. Přirozenij / vžitku swého hledij / a yakýby zysk od giného mělo / toho ssetřij: ale milost / ne což gegiho gest / ale což mnohým prospěssného a užitečného gest / toho hledá. Přirozenij rádo čest a chwálu k sobě připaussťij: Milost pak wsselikau čest a chwálu

Bohu

Bohu wěrně připiſuge. Přirozenýj hanby ſe bogýj a potupenj/ale miloſt ráda hanbu y potupenýj pro Boha ſnáſſý. Přirozenýj miluge prázdnoſt/ a odpočinutýj tělesného hledá: Miloſt pak/nemůže zahálěti/ ale ráda wſſelikau ſobě oblibuge prácy. Přirozenýj miluge pěkné a nádherné wěcy/ a nenáwidýj lehkých a ſſkaredých: ale miloſt w ſproſtných a pokornýchwěcech kochá ſe/twrdými nepohrdá/ aniž w chatrné kaucho oblécy ſe woſſteychá. Přirozenýj hledj časných wěcý/ a z nich ſe a z zyſku raduge/rmautýj ſe když ſſkodu béře/ hněwá ſe pro malé protiwné ſlowo: ale miloſt pilná geſt wěčnýchwěcý/ a ne přidržýj ſe časných/aniž ſe rmautýj pro gegých ſſkodu/ aniž také twrdau řečýj ſebau hnauti dá/ neb radoſt a poklad ſwůg w Nebi má/ kdež gi nic nehyne. Přirozenýj

rozenj lakomé geſt/ſpjſſe wezme nežli dá / a zwlaſſtnoſt miluge: ale milost dobrotiwá geſt a zdjlná/ſtřeže ſe zwlaſſtnoſti/ a na mále přeſtáwá/ to vſuzugjc, že Blahoſlawenějſj geſt dáwati/nežli bráti. Přirozenj geſt náchylno k ſtwořenym wěcem/k wlaſtnjmu tělu/ k marnoſtem / k těkámi a k rozpuſtiloſtem: ale miloſt k Bohu potahuge a k ctnoſtem/ odřjkáſe wſſeho ſtwořenj/ vcházý před ſwětem/ má wo nenáwiſti tělesné žádoſti / cauſlánj zaſtawuge/a k ſpatřowánj wkázati ſe wofteychá. Přirozenj wždy hledá nějakého weſelj časného / wněmžby ſe kochalo wedlé ſmyſluow ſwých: ale miloſt nehledj než w ſaném Bohu ſe weſeliti/a nadewſſecky widitedlné wěcy w něm ſe kochati. Přirozenj wſſecko činj pro zyſk ſwůg a pohodlj / a nic darmo včiniti nemůže/

mûže / než / aneb pro tauž lýboſt od-
placy / aneb rownė / aneb lepſſý / aneb
chwály / aneb přýznė / za dobré činy
doſtati hledá a žádá. Mnoho ſobě
ſwých ſkutkûw wážý / a darûw žádoſ-
tiwé geſt: Miloſt pak nic časného
nehledá / aniž yakau ginau odplatu /
krom ſamého Boha mýti chce / ča-
ſných též wěcy ginak vžýwati k po-
třebě ſwé nežádá / gediné pokud po-
mocné gſau / aby ſe wěčné doſáhnauti
mohly. Přirozený ſe raduge z mno-
ha přátel a přýbuzných / a chlubý ſe
z powýſſený / a z rodu wyſokého:
Mocným powoluge / bohatým po-
chlebuge / a ſpolu raduge ſe ſobě row-
ným a podobným: ale miloſt y ne-
přýtele miluge / aniž ſe chlubý z mnoh-
ſtwý přátel / ani miſta / ani vrozený
mnoho ſobě wáží / gediné lečby y wěte
ſſý ctnoſt při tom ſe nacházela: wſſce
přege

přege chudému než Bohatému / lá-
bost má nad newinným wýce než nad
mohútným/raděgšj se weselj s praw-
domluwným prostákem / nežli spod-
wodným chýtrákem/a dobrých vsta-
wičně nabýzý / aby wždycky lepssích
darůw hleděli / a skrze ctnosti Synů
Božjmu připodobniti se hledali.
Přirozenj z chudoby a z nedostatku
snadno repce: ale milost wssecko stá-
le trpj a snássý. Přirozenj wssecko k
swému pohodlj obracuge / sebe wy-
mlauwá/ a giné tresce: Milost pak
wssecko k Pánu Bohu/od něhožto w-
ssecko possło/ obracuge/ničehéhož so-
bě nepřipisuge / swého rozumu nad
giné newyssazuge/ aniž wssetečně o so-
bě wysoce smeyssljj/aneb/ proti komu
se zasazuge / ale wsselikě swé smeyssle-
nj y rozum / Božskému rozeznánj a
wěčné mudrosti poddáwá. Přiro-

zenj

zenŭ žádostiwé geſt mnoho wědĕti/ nowiny a tagné wĕcy ſleychati / chce widĕno býti a mnohých wĕcy ſkrze ſmyſly ſwé ſkuſyti/žádá ty wĕcy vmĕti a znáti/z čehož by potō chwála a podiwenŭ mohlo přigŭti: ale miloſt/nedbá nowých/a diwných wĕcý wědĕti/ poněwáž to wſſecko z ſtarého Cžlowĕka poruſſenŭ pochází/neb zagiſté nic nowého ani trwánliwé° na tomto ſwĕtĕ nenŭ. A protož miloſt wčŭ ſmyſly ſwé ſwŭrati/před marnau chwálau/a chlaubau vcházeti/a ty wĕcy ktereby ſluſſně chwály a podiwenj hodné byli pokornĕ tagiti a ſkrywati/a zewſſech wĕcý y vmĕnŭ/ Duchownŭho vžitku / Cti a chwáli Božŭ hledati: Nehledá ſwé ani ſwých wĕcý chwály / ale toho žádoſtiwá geſt / aby Bůh w ſwých darŭch byl chwálen a dobrořečen / ktery wſſeho z pauché

láſky

láſky vděluge. Takowá pak miloſt/ geſtič Swětu nad přirozenů wyſſſů a obzwláſſtnů dar Božj/ geſt wlaſtnj znamenj wywolených Božjch/ a záwdawek wěčného ſpaſenj/ kteraž to Cžlowěka od milowánj zemſkých wěcý odwozuge / a k milowánj Nebeſkých ho přiwozuge / a ať krátce powým/ z tělesného Duchownjho činj. A protož měg to zagiſtě / že čjm wýce ſe přirozenj ſužuge a přemáhá/ čjm wýce ſe miloſt wlévá/ a každ̄ den nowým nawſſtiwenjm Cžlowěk wnitř k Obrazu Božjmu ſe obnowuge.

O poruſſenj přirozenj/ a o půſobenj Miloſti Božj.

Kapitola LX.

pAne

Pane Bože muog/ genž gsy mne stwořil ku podobenstwý a k Obrazu swému/ půgč mi té milosti/ tak hogné a potřebné k spasenj/ yakož sy mi nynj oznámil/ abych swé nesslechetné přirozenj/ gesstto mne k hřýchům a k zatracenj wede/ přemocy mohl. Neb čigi w řěle swém zákon hřýchu/ genž odpýrá zákonu mysly mé/ a yatého mne wede/ abych w mnohých wěcech swých smyslůw poslauchal. Aniž mohu odolati wášsnēn geho/ gedině leč bude wraucně wolitá milost twá swatá w srdce mé/ potřebýť gest milosti twé/ a ne malé/ ale welikě/ aby přemožené bylo nakažené přirozenj mé/ kterež hned od mladosti k zlému gest náchylné. Neb když gest skrze prwnýho Cžlowěka

Adama

Adama kleslo/ a skrze hřích bylo po-
ruſſené/ pokuta té poſkwrny / na w-
ſſecko lidſké pokolenj přiſſla/ tak že to
w Bohé přirozenj / kteréž dobré a zdra-
wé od tebe včiněno bylo / giž gſa po-
ruſſené za neduh a za hřích počteno
geſt/ proto že hnutým ſwým ſobě zů-
ſtawenym/ ke zlému a k zemi člowěka
potahuge. Neb ta maličká čáſtka
mocy/ genž w nás geſt zůſtawena/ gž
yako nějaká giſkřička popelem při-
krytá / ta geſt přirozený rozum náſs/
genž geſt welikau Mrákotau hlau-
poſti přikrytey / kterýžto ačkoliw ge-
ſſtě může rozeznati mezy zlým a do-
brým / mezy prawdau a bludem / w-
ſſak nemůže toho wſſeho což vznáwá
wykonati/ani tak yaſně ſwětlem pra-
wdy / a zdraweymi náchylnoſtmi w-
ládnauti: a odtud pocházý Pane Bo-
že můg / že yá ſobě oblibugi Zákon
twůg/

twůg / podlé wnitřnjho Cžlowěka / znage Přikazanj twá býti dobrá / swatá / a sprawedliwá / genž trestcy wssecko zle / a hřjchů se střjcy welj / wssak wedlé těla slaužjm Zákonu hřj cha / kteryž wjcegů zhowadilosti / nežli rozumu nasledugi / a odtud pocházý / že chtjč dobrého gest w mé mocy / ale wykonánj nenacházým. Z toho též pocházý / že mnohokrát sobě wmyslům dobře činiti / ale že milosti twé / nemám ku pomocy nemocy mé / proto pro malé protiwenstwj oblewugi a hynu / a ačkoli cestu dokonalosti znám / a cobych činiti měl dosti zřetelně widjm / wssak břemenem z wlastnjho porussenj gsa obtjžen / k dokonaleyssjm wěcem pozdwihnúti se nemohu. O kterak mi gē welmi potřebá Pane milosti twé / ku početj dobrého / ku prospěchu / y k dokonanj /

nebť bez nýť nic nemohu včiniti. Wſſecko mi geſt možné ſkrze tebe / když bude ſemnau miloſt twá. O kterak ona ſluſſně a ſprawedliwě ſluge miloſtij Nebeſkau/bez nýžto zaſlauženij naſſe odplaty nedogde/ a za nic nebudau wážene / wſſecky přirozené ozdobnoſti/ nic řemeſla / nic Bohatſtwýť/ nic ſýla/ nic krása / nic wtipnoſt/ nic wýmluwnoſt/wſſecky ty wěcy nic negſau před tebú Pane bez miloſti twé/ Neb od přirozenýť propugčenýť darowé / zlým y dobrým gſau obecnýť. Wywolených pak Božých wlaſtnij dar geſt miloſt a nebolížto láſka twá: gýť znamenányť / hodnýť gſau žiwota wěčného. Tak wywewyſſená geſt miloſt twá / že ani dar Proroctwýť / ani Diwůw činěnýť / ani wyſoká widěnýť/ bez nýť za nic neſtogí: Nýbrž ani Wěra/ ani Naděge/ ani žádné giné ctnoſti/tobě přijgemné gſau/bez miloſti a

láſky. O nayblahoſlawenegſſý mi-
loſti/ ktoráżto chudého Duchem / či-
ňíſs Bohatého w ctnoſtech/a boha-
tého w ctnoſtech/ pokorného ſrdcem
dělášs: pož a ſtup ke mně/ a napl-
mne hned od gitra potěſſenými twý/
aby ſnad pro vnawený a ſuchoſt my-
ſli nevmdlela Duſſe má. Proſým Pa-
ne/ať nalezna miloſt před očima twý
ma/ neb doſtić mám na miloſti twé/
bych pak ničehéhoż newobdržel/ čeho
přirozený żádoſtiwé geſt. Buduli po-
kauſſen a trápen zármutky mnohými
nebudu ſe báti ničehéhoż zlého / kdyż
bude při mně miloſt twá. Onať geſt
ſýla má/rada y pomoc má. Mocnegſ-
ſý geſt neż wſſyckni nepřátelé/ a mau
dřegſſý neż wſſyckni maudřý: Onať
geſt včitelka Prawdy / miſtryně Rá-
zně Swětlo Srdce / polehčený vtis-
kaných/ vtěſſenj ſmutných/poſylně

f ij ný

ňj bázliwých/ chwála pobožnosti/ a powod skraussenj slzy. A co gsem ya bez ňj/ gedine yako dřewo suché a pařez/ gesto se k ničemu mnž nehodj/ gedine k spálenj. Protož milý Pane předcházeyž mne milosti swau / a gdi za mnau / a day mi w dobrých skutcých snažnost a pilnost/ skrze Krysta Pána/Syna twého milého.

Že máme sami sebe opřjti/ a Krysta následowati w trpenj.

Kapitola LXI.

Syn/ Potud se muožes we mne proměniti potud můžes samého sebe opustiti: A yako ničehožzewnitř nepožádati/ prospěssné gest k wnitřnjmu pokogi/ tak také samého sebe wnitřné opuszstenj s Bohem spoguge. Chcy ya tě naučiti dokonalému

opře-

opřeny ſamého ſebe k wůli mé / bez odporowánj a wſſelikého reptánj. Následug mne/ nebť gſem ya Ceſta/ prawda/ y žiwot. Nebť bez Ceſty nemůž ſe práwě gjti/ bez Prawdy nebýwá poznánj/ bez žiwota nemůž Cžlowěk žiw býti. Já gſem Ceſta / gjž máš následowati/ prawda gjž maš wěřiti / žiwot gehož s naděgjm máš očekáwati. Já gſem Ceſta neporuſſytedlná/ prawda neomylná/ žiwot genž konce nemá. Já gſem Ceſta naywpřjměgſſj / Prawda neyſwrchowanegſſj/ žiwot prawý/ blahoſlawený a neſtwořený. Zůſtaneſſli na ceſtě mé/ poznáš prawdu / a Prawda tě wyſwobodj/ a doſáhneš žiwota wěčného. Chceſſli do žiwota přigjti/ zachowey přikázanj. Chceſſli prawdu poznati/ wěř mně. Chceſſli dokonalý býti / proday wſſeckny wěcy.

Chceſſli

Chcesſli býti mnog Včedlnýk / opěi ſám ſebe / a pod po mně. Chcesſli blahoſlawenéhо žiwota dogýti / muſſýſs časney potupiti. Chcesſli powýſſen býti w Nebi / poniżug ſe na Zemi. Chcesſli kralowati ſemnau / noſyż tagté Křýż swug ſemnau. Neb ſami tolikto ſlużebnýcy Křýże / nalézagý cestu blahoſlawenſtwý / a prawého swětla. Pane Gežýſſy / auzkáť geſt cesta twá / a Swětu ohyzdná: Day mi tebe w potupený swěta následowati / neboť nený Slużebnýk wětſſý pána swého / ani včedlnýk nad Mistra. Nechť ſe cwičý ſlużebnýk twug o żiwotu twém / nebť tu geſt ſpaſenj mé / a ſwatoſt má prawá. Coż kromě něho giného čtu / aneb ſlyſſým / nic mne neučiſſý dokonale / ani občerſtwuge. Synu / geſtliże ty wěcy wýſs a čteſs / blahoſlawený gſy / ač to zachowáwati bu

ti budeſe. Kdo má přikázaný má a zachowáwá ge / tenť geſt genž mne miluge/a yá milowati budu gey/a zge wým ſe gemu ſamého / a kážu mu ſe dčti w Králowſtwý Otce mého a ſe bau. Pane/yakož gſy řekl a ſlýbil/tak ſe ſtaň/ a dayž mi abych toho zaſlauženi mohl. Přiyal gſem z Ruky twé Kříže/poneſuť gey až do ſmrti / yakžs wzložil na mne gey. Zagiſté pobožné obcowánj / Duchownýho člowěka Kříže geſt / a wůdce k Nagi: Počali gſme gey nésti/nenáležj ſe nám na zpátek wrátiti / ani ho opuſtiti aneb od ſebe odwrcy / o naymilegſſý bratřý gdžmež předce ſpolu/a budeť pán Gežýſs s námi. Pro pána Gežýſſe přiyali gſme tento Kříže / pro pána Gežýſſe ſetrwaymež w Kříži/budeť spomocnýkem naſſým/ genž geſt wůdcý naſſým a předchůdce. Ay Král náſe/

gdeť

gdeť před námi/ genž bude bojowati za nás/ gdžeme za nim zmužile/ nižadný se nestrachug/ budmeż hotowi zemřjti sylně w Bogi/aniż činme hanby slawě nassy/ abychom wcházely před Křjžem.

Aby se Cžlowěk nepřjlissrmautil/kdyžby padl w nedostatky.

Kapitola LXII.

SYnu/ Wjce mi se ljbj trpěliwost a pokora w protiwnych wěcech/neż mnohé wesselj a nabožentstwj w stěstj. Nco se rmautjss pro tak malé slowo protiwné? Byť wětssy wěc na tě přissla/nemělby se pohnauti/ale y nynj

y nynij puſt to mimo ſe / neb to nenij prwnij/ani nowé/ aniž také poſlednij geſt / budeſſli dlauho žiw. Dosti zmužily gſy / dokudž tě nepotká nic protiwného/ wmyſs giným raditi / a gich poſylňowati/ale když na tě wnáhle přigde zámutek/ tehdyť ſe ani rady ani ſýly nedoſtáwá. Protož znamenay křehkoſt ſwau welikau/ kterauž poznáwáſs w malých protiwenſtwých/ale wſſak pro ſpaſenij twé/ wěcy takowé přicházegij/ když ty a takowé wěcy ſe přiházegij / wywrž ge yakž neylép wmyſs z Srdce ſwého/a geſtli gſau ſe tebe dotkly/a obrazyli / wſſak necht tě neporážegij / ani dlauho zanepráždňugij/ a nayměně aſpoň ſnáſſeg trpěliwě / geſtli nemužeſs mýle a s weſelým. A ačkoliw něčeho nerád ſlyſſyſs/ aneb ſebe ſamého popauzeti žigeſs: Wſſak zdrž ſe/ aniž ſe dopau-

ſſtěg / aby z vſt twých která řeč nep
řádná wyſſla / z nížby malý pohor
ſſený wzýti mohli / nebť brzy vtichn
Bauře/a Boleſt wnitřný / když přigde
miloſt/hned w radoſt ſe obrátij. G
ſſtě gſem žiwá (dij Pán Bůh) a
bych pomohl hotow gſem/a tebe wy
cegij než prwé poteſſyti / ač dauffa
ti Budeſs we mne / a w vpřímnoſti
wolati ke mně. Buď dobromyſlný/a
připraw ſe k wětſſý trpzliwoſti / nebť
nenij wſſecko ſtraceno / ačkoli čaſto
krát na tě pokuſſenij přicházý / a zá
mutkowé. Cžlowěk gſy a ne Bůh/
tělo gſy/a ne Angel/ kterakby ty mohl
w gednoſtayném ſpůſobu ctnoſti zů
ſtati/ poněwadž ani Angelu w Nebi/
ani prwnímu Cžlowěku w Rági to
ſe netreffilo / kteréžſto ne welmi dlau
ho w ſwé newinnoſti trwali? Jáť
gſem genž ſmutné a truchliwé pote
ſſugij/a ty geſſto ſwau mdlobu a ne

dostatek vznáwagýc / k mému Bożstwý přiwozugi. Požehnané buď Pane Slowo twé / nad Stred sladké vstům mým. A co bych já sobě včinil w takowých zármutcých / kdybych po sylněnj neměl skrze Slowo twé: Nech ať toliko cýle spasenj swého dogdu / ty potom Pane spůsob / a pěti měg / jaké a jak welikě wěcy trpěti a snásseti bych měl. Day konec dobrý / day sstiastné wygitj z tohoto žiwota. Zpomeniž na mne Pane Boże můg / a zpraw cestu mau / abych mohl k tobě do Králowstwý přigjti / Amē.

Aby se Člowěk neptal wssetečně na wysoké Božské wěcy / a na geho tayné Saudy.

Kapitola LXIII.

Synu/ Warůg se aby wssetečně se nehádal o wysokých wěcech/ani se newyptáwal na skryté Božj Saudy/ proč tento gest pominut/ a giný k welikě milosti přiyat: a proč tento tak w nauzy welmi se trápj/a onen we cti a w důstogenstwj powýssen: neb ty wěcy přewyssugj rozum lidský/ a k wyhledánj Saudu Božjho/ žádney wtip ani hádánj nepostačuge. Proto když takowé wěcy tobě wnukne nepřjtel/ anebo že některjj se wssetečně wyptáwagj/ odpowěz gim s prorokem: Sprawedliwý gsy Pane Boże/a prawé gsú Saudowé twogj. A ono: Saudowé páně prawé gsú/a ospravedlněnj sami w sobě. Saudůw zagistě mých máss se báti/ a nemáss gich přehledáwati/ neb rozů lidský nemůž gich

gich postihnauti ani pochopiti: Nep-
ptay se také aniž se hádey o zaslauženj
swatých / kdoby swatěgssý byl anebo
wětssý w Králowstwij Bożjm / neb
takowé wěcy činý swáry newžitečné / a
pozdwihugj člowěka ku peysse a mar-
né chwále / a odtud pocházegý záwi-
sti a newole: Když onen onoho / a gi-
ný giného Swatého chce z swé pey-
chy napřed mýti. A zagisté ty wěcy
znáti a chtýti wěděti / žádného wžitku
nepřinássegý / Nýbrž y samým swa-
tým se to nelýbý / ponewádž Bůh / nej-
nýj Bohem rozbroge / ale pokoge:
Kterýžto pokog / wýce záležý w pra-
wé pokoře / nežli w wlástným powý-
ssenýj / Nětkterýj horliwau milostýj ná-
chylněgssý gsú k těmto aneb k oněm
Swátým / ale lidským raděgý obyče-
gem / nežli wnuknutým Bożým ča-
stokrát se to stáwá. Jáť gsem / který

gſem wſſecky Swaté ſtworil: Já gſem gým darowal miloſt. Já ſem gým dal ſláwu. Já znám zaſlauženj gednoho každého. Já gſem ge přeſſel ſladkoſtj požehnánj mého. Já gſem před zwěděl wywolené swé před wěky. Já gſem ge wywolil z Swěta / a ne oni mne. Já ſem gich powolal ſkrze miloſt swau / a přiwedl gſem ge ſkrze miloſrdenſtwj swé / a wedl ſkrze rozlična pokuſſenj / a poſſowal ſem gich w zámutcých. Já ſem gým dal ſetrwánj / a korunowal ſem gegých wtrpenj. Já wſſecky znám od prwnj° až do poſlednjho / a wſſecky newýmluwnau Láſkau milugi. Já mám ctěn a chwálen býti we wſſech Swatých / a nadewſſecky wěcy w gednom každým: Kteréž ſem tak ſlawně zwelebil / a Wywolil bez wſſech předcházegících gegých wla-

ſtních

ſtných zásluh: protož / kdoby gedno
noho z neymenſſých potupil / ten ani
welikého nectj / neb já malého y welikého ſem včinil / a kdo potupuge neyme-
nſſího z nich / mneć potupuge / a
wſſecky geſſto gſau w Králowſtwí
mém Nebeſkém / neb wſſickni gedno
gſau / ſkrze ſwazek láſky / gedné wůle
gſau / gednoſtayně ſmeyſſlegící / a wſſickni weſpolek ſe milugí / a což wſſecko přewyſſuge / wěcegí mne, nežli ſebe y ſwé zásluhy milugí: Neb nad ſebe wyzdwižení / a zwlaſtnijho milowánj wytržení gſauce / wſſyckni w milowánj mne ſpleywagí / kteréhož požíwagíce / w něm swé odpočinutí magí. Nic nenj což by ge odemne odwrátiti / aneb odtrhnauti mohlo: poněwadž wěčné prawdy plnj gſauce / ohněm wraucý / a nevhaſytedlné láſky zapálenj gſau. A protož / ať

přestanau tělesnýj a zhowadilýj lidé/o přýbytcých a welikosti Swatých se hádati / kteřýj newměgýj než swé wlastnýj rozkosse milowati/ přidáwagýj/ a vgýmagýj wedlé náchylnosti swé/ a nečinýj wedlé toho/co se ljbýj wěčné prawdě / W mnohých / a zwlásstě w těch/kteřýj málo oswýcenýj gsau/ gest tak welitá hlaupost a newědomost/že řídko koho / dokonalau Duchownýj Láskau milowati wměgýj. Mnozý též přirozenau wásstnýj/ a lidskau přjznýj/ k těmto/aneb k giným Swatým gsau náchylnějssýj / a yako se zde na zemi w časných wěcech děge/tak také o Nebeských smeyssleguj/ ale gest mezy těmi wěcmi/ welmi welikýj rozdýl/ kteréž nedokonalýj a křehcý lidé obmeyssleguj / a kteréž oswýcenýj můžýj skrze hořeyssýj zgewenýj yako w zrcadle widýj. A protož Synu můg/střež

se o

se o těch wěcech kteréž twůg rozum přewyssugů wssetečně rokowati/ale o to se snaž y wsylug/aby aspoň naymenssim w Králowstwj Nebeském mohl nalezen býti. Pak/ačkoliby kdo wěděl/ kdoby mimo druhého za swatěgssjho aneb wětssjho/ w Králowstwj Nebeském gmin a držán byl/ cožby mu ta wědomost prospěla? gediné lečby se z toho předemnau tjm wýcegů poskořil/a samého sebe k wětssjmu gmé na mého chwálenů pobýdl? Mnohém wzacněgssjch služba Bohu činů/ kdo o welikosti swých hřjchůw/a nedokonalosti swých ctnostů/ a kterak daleko gessče gt̃/ od dokonalosti swatých/ přemeyssléj/nežli kdo se o ginych welikosti aneb malosti hádá. Lépe gest Swatých nábožnými modlitbami y slzemi wzýwati/ a gegich slá wné přjmluwy pokornau myslj hle

dati / nežli gegých tagnosti marnýmy
spytowánýmy wyhledáwati : Onič
yměgý dobře a wyborně na wssem
přestáwati / kdyby toliko lidé tak do-
bře yměli / swá marná mluwenj skro-
cowati / onit sew wlastnjch záslužách
nehonosý / poněwádž žádné dobroty /
sami sobě yakožto od sebe nepřiwla-
stňugý / ale mně wssecku připisugý /
kteryžto wssecko gsem gim darowal /
z nesmýrné lásky swé: Takowým mi-
lowánýmy Boha / a radostý oplýwa-
gýcý gsau naplněný / tak že wsselikau
sláwu bez nedostatku magý / a niče-
hehož nený / čehoby se gim k plnému
a dokonalému blahoslawenstwý ne-
dostáwalo. Wssickni swatý / čým
wyšssý gsau w sláwě / tým pokornějssý
gsau sami w sobě / a tým také mi-
legssý mi gsau / a ke mně bližssj / a pro-
tož máss napsáno že snýmagý Korun-
ny swé

ny swé/a padagý na Twáře swé před obliýčegem Beránka / a klanegý se žiwému na wěky wěkůw. O wssem mnozý se wytazugý kdoby wětssý byl w Králowstwj Nebeském/gessto newědý budili za naymenssý mocy počteni býti / kdežto wssyckni welicý / a wssyckni Synowé Božý nazwáni budau. Kdo gest naymenssý/bude w tisýc leth / a hýýssnýk Stoletý wmře. Neb když se Včedlnýcy tázali / kdoby wětssým byl w Králowstwj Božjm/ slyssely takowau odpowěd: Neobrátýtelí se / a nebudeteli včiněni yakožto maliczsý / newegdete do Králowstwý Nebeského: A protož/ kdožby se koli ponýžil yako maličký tento / tenť wětssým bude w Králowstwý Nebeském. Běda těm kteříž se nechtý dobrowolně ponižowati s maličkými/ neb nižká brána Králowstwý Nebeského/

ſtého / nebudeť ge mocy wpuſtiti do
něho. Běda také Bohatým / kteřjž
magj zde potěſſenj ſwá / Neb když
chudý a pokornj wegdau do Nebe/
onit ſtanau wně lkagjce a plačjce.
Radůgde ſe pokornj/a weſelte ſe chu-
dj/ neb waſſe geſt Králowſtwj Ne-
beſké/ geſtliže w prawdě obcugete.

Kterak wſſecknu ſwau na-
děgi a dauffánj / Cžlowěk w
ſamém Pánu Bohu pokláda-
ti má.

¶ Kapitola LXIIII.

OKteraké geſt mé dau-
ffánj Pane / kteréž mám
mjti w tomto žiwotě ? A-
neb které geſt weſelj mé/mezy wſſemi
wěcmi kteréž pod Nebem gſú/ kromě

tebe.

tebe Pane Boże můg / gehožto milo-
ſrdenſtwý počtu nenj: Kde mi ſe
dobře wedlo bez tebe: aneb kdy mi ſe
zle wedlo při tobě: Wolým radēgi
chudým býti pro tebe / nežli Boha-
tým bez tebe. Wolým radēgi s te-
bau na zemi býti / než bez tebe Nebem
wládnauti. Kdež gſy ty / tu y Nebe
geſt / A kdež tebe nenj / tu geſt Smrt
a Peklo. Ty gſy w mé žádoſti / pro-
toż mi potřebný geſt po tobě taužiti / a
k tobě wolati. W nižádném nemo-
hu dokonalé nadēge a dauffánj mýti / kdoby mi z zámutkůw a nedoſtat-
kůw přihodnēgšj pomohl a wyſwo-
bodil / gediné w tobě ſamém Bohu
mém. Ty gſy nadēge a dauffánj mé /
tys Wěřſytel můg ze wſſech naywěr-
nēgſſý / nebť wſſyckni ſwého hledýš /
ale ty Spaſenj mého a wžitku tolik-
hledýſſ /

hledyss/ a wssecko k mému dobrému obracyss. By mne pak y rozličným pokussenym a protiwenstwym podal/to wsse pro mé dobré činiss/genž wolených swých rozličně zkussowati obyčeg máss. W kterémžto zkussowánj nic méně nemáss milowán býti a chwálen/ než yakoby mne potěssenym Nebeským naplňowal. Protož k tobě Pane Bože mág/ wssecku swú naděgi y autočisstě mám / w tebe wssecku vzkost y zámutek swuog skládám/neb wssecko mdlé a nestálé nalézám býti/kromě tebe/ nebť nic neprospěgi mnozý přátelé / ani sylnj spomocnjcy/ ani maudrj a opatrnj rádcy / budau mocy co poraditi vžitečného / ani Knihy Doktorské obwesseliti / ani Zbožj welikú a drahú wyswoboditi / ani které tayné mjsto v-

bezpe-

bezpečiti/nebudeſſli ty přjtomen ſpo
mocý ſwú/aby poſylnil/poteſſyl/nau
čil / a oſtřjhal. Neb wſſecky wěcy
ktereż ſe zdagj býti ku pokogi/bez twé
přjtomnoſti nic negſau/aniż w ſkut
ku yaké prawé blahoſlawenſtwj při
náſſegj. Protoż konec wſſeho dobré
ho / y wyſokoſt żiwota / a hlubokoſt
wýmluwnoſti/ty gſy/ a w tobě nade
wſſecky wěcy naděgi ſwau ſkládati/
geſt naymocněgſſj a naywětſſj poté
ſſenj twých Slużebnjkůw. K tobě
gſau oči mé/a w tebeć dauffánj mám
Pane Boże Otče miloſrdenſtwj. Po
żehnay a woſwěť Duſſy mau Nebe
ſtým pożehnánjm / aby byla přjbyt
kem twým Swatým / a Stolicý wě
čné Sláwy twé / a nic takowého coż
by mohlo wrazyti oči ſláwy twé / aby
nebylo nalezeno/ w Chrámu ſrdce mé
ho.

ho... podlé welikosti dobroty twé/ a mnoſſtwj Miloſrdenſtwj twých/ wzhledni na mne/a wſliſs proſby chudého Sluſebnjka twého/ daleko we ſtjnu ſmrti přebýwagjcýho. Obraň a zachoway Duſſy Sluſebnjka twého/ we takowých nebezpečenſtwjch położenú tohoto Zjwota ſmrtedlného/a s přítowaryſſenjm miloſti twé/ prowodiſ gj po ceſtě pokognė do wlaſti wěčné yaſnoſti.

A M E N.

Skonáwá ſe Třetj Knjha.

Začýná se Čtwrtá Knj ha/obsahugýcý w sobě pobo= žné napomenutý / k přeswatému přigimánj Tiela a Krwe PANA Krysta.

DAB PA= NA Krysta: (Math: rj.) Pošte ke mně wssyckni kteřj pracugete a obtjžený gste/Rád was občer= stwým. A ginde dý: (Jan vj) Chléb kterýž yá dám zaživot Swěta/ Tělo mé gest. (v S° Math: xxvj. kap:) Wezměte a gezte / tot gest Tělo mé/ktereż

za wás zrazeno bude/ To čiňte na mau památku. (Jan vj.) Kdo gij mé Tielo/ a pige mau Krew/ we mně přebýwá a yá w něm. Slowa kteráž gsem wám mluwil/ Duch a žiwot gsau/ etč.

Kterak s welikau poctiwostj a wážnostij/ Pán Kryſtus má přijgimán býti.

¶ Kapitola I.

SLowa gsú twá PANe Kryſte/ prawdowečná/ Ačkoli ne gednoho času mluwená/ a ne na gednom mjſtě napſaná/ A wſſak/ proto

proto ſe gſú twá Slowa/ s chutij a s
wážnoſtij mám ge přigjti. Twáť
gſau a tys ge mluwil/a má gſau pro-
to/ſes ge k mému Spaſenij mluwil.
Rád ge přigjmám z přeſwatých vſt
twých/ proto, aby vtworzenegj wſýta
byla w Srdce mé. Wzbuzugjť mne
Slowa twé dobroty/plná ſladkoſti a
milowánj/ale přeſtraſſugjť mne hřj-
chowé mogi/a od přigimánj tak weli
ke° Tagenſtwij/odwozugeť mne nečiſ
ſté ſwědomj: pobjzegj mne Slowa
twá ſladká/ale obtěžuge mne mnoſtwij
twých hřichů mých. Přikazuges abych
s dúffánjm k tobě přiſtaupali/abych
pokrm Neſmrtedlnoſti přigjmal/ač
chcyli w Nebi ſláwy twé a wěčného
žiwota dogjti. Protož zůwauc dj ſs:
Pogte ke mne wſſyckni/ ktěrjž pracu-
gete a obtjženj gſte/ a ját wás občer
ſtwjm. O miloſtiwé a laſkawé S'o

wo / w Wſſých hřýſſného člowěka/že ty Pane Boże můg / chudého a býdného člowěka zůweſs k Stolu ſwému ſwatému. Ale, kdo gſem yá Pane/ abych k tobě měl přiſtaupiti: Ay wſſecka Nebeſa nemohau tě obſáhnauti/ a ty dýſs: Pozte ke mně wſſyckni. Nkterak ſe ſmýſm pokuſyti: aneb kterak tě budu ſmýti do domu ſwého přiweſti/ genž častokrát ſem obrazyl ſwatú miloſtiwau Twař twau: Wſſyckni Angelé y Archangelé tu Swátoſt w poctiwoſti magý/ Wſſyckni Swatý y ſprawedliwý gý ſe ſtrachugý a gſú w bázni/ a ty pak prawýſs: Pozte ke mně wſſyckni/ etč. Nco ſobě chce toto miloſtné a laſkawé zwaný: Nkterak budu mocy přigýti/ a yá nic dobrého do ſebe newým/ než welmi mnoho zlého. Kdyby ty Pane toho byl nemluwil/ y kdoby tomu mohl wěřiti/ aneb

kdyby

kdyby ty nepobýdl, kdoby směl přistú
piti: Ay Noé sprawedliwý dělal Ko
ráb Sto let / aby s málem zachowán
byl / a yá kterak se budu mocy w gedi
nu Hodinu připrawiti / abych tebe
Stwořitele swěta / hodně a s wctiwo
stj mohl přigýti: Mojžýš s milý slu
žebnýk a zwlásstnýk přýtel twůg / Ar
chu z Dřýwý kteréž ne hnige wdělal /
a gi přečistým Zlatem wokowal / aby
Dcky Zákona Božýho w ni složil a
chowal / a yá shnilé a smrduté stwo
řenj twé / y kterak tak snadno smýti
budu Stwořitele a Wykupitele swě
ta přigýti w své Tělo Hřýchy zkaže
né / a hřýchům poddané. Sſalomún
z Králůw Jzraelských neymúdřeg
ssý sedm let stawěl Chrám nátladný
k slawě Gména twého / a wosm dnj
poswěcenj geho slawil / tisýcz pokog
ných Obětj činil / a Archu Umlu
wy / s

wy / s welikým hlukem traubenj / a s plesánjm / na mjsto / gj připrawené postawil / A yá nesstiastný a chudičký člowjček / kterak tě do swého přjbytku budu smjti wwesti / kteryžto sotwa půl hodiny / ó by y to aspoň gednau se stalo / náležitě wmjm strawiti. O Boże mág / čehož gsú oni nečinili / aby se tobě zalýbiti mohli: Ach kterak malé gest to / co yá činjm / kterak malý čas na to nakládám / když se k přigimánj hotowjm. Kdydko mám mysl sebranau / a mnohém rúdcegj wod wsselikého roztržitosti očisstěnau. Zagjsté, při spasytedlné twého swatého Bożstwj přjtomnosti / žádné neslussné myssleně ne měloby mi na mysl přigjti / žádné stworeně zaneprázdniti / ponewáž, ne Angel / ale wssech Angelúw pán, má w mne hostem býti. A wssak owssem, welmi welikým

rozdýl

rozdýl geſt / mezy Archau s gegimi Swátoſtmi/a mezy nayſlawnĕgſſjm Tělem twým s ge° newýmluwnými mocmi a dary/mezy oněmi ſtare° Zá kona Obětmi genž budúcych wěcý ſſl gůra byly/a mezy prawú twe° ſwate° Těla Obětj/ genž wſſech ſtarých Obě tý gē dokonanú a naplněnú. A proč tehdy ſe wýſcegú w laſe nerozněcugi s twé důſtogné přýtomnoſti? proč ſe s wětſſý pilnoſtý nepřiprawugi k přigimánj twé Swátoſti / kteržſ oni ſtarodáwnj, Patryarchowé Proro cy/Králowé y Knýzata/ ſe wſſým li dem, tak welikau poboznoſt/y zname nitau náchylnoſt k ſlužbě Bożý wka zowali? Ay přenáboznỳ Kral Dawid ſe wſſý ſnažnoſtj ſkákal před Archau Bożý./ k paměti přiwozugýc Do brodinj někdy od dáwna Otcům ſwa tým včiněná: včinil rozmanité wod hudeb

hudeb nástroge/ žalmy skládal a wydal: A aby s radostj zpěwáni byly/nařídil/y sám, Duchem swatým gsa naplněn / častokrát ge na Harffie a Cytře zpěwal. Učil též lid Jzraelský aby celým srdcem a swornězněgicým hlasem y wsty na každý den Pána Boha dobrořečil a chwálil. Nu, gestli tehdaž toliko před Archau Umlawy! takowá a tak welikà pobožnost se zachowáwala a dála/y kterakū yá/y wesken lid Křestianský/wctiwost y pobožnost máme mýti a zachowati při přýtomnosti tak welebné Swátosti/ a při wzýwáný tak důstogného pokrmu: Běhagý mnozý na rozličná mjsta/aby nawsstjwily Swátosti/a kosti Swatých/ a diwý se/ slyssýc o diwných skutcých gegých/patřý na welikà a nákladnà stawený Chrámůw/ a lýbagý hedwáwým obinuté Kosti gegých/

gegých/ a zlatem okowané. A ay ty Pane Boże mnog też přýtomen gsy předemnau na Oltáři/ Swatý nad Swatými/ Stworitel wssech wěcý/ pán Angelský/ a na tě nedbagý/ a w giných wěcech mnohokrát wssetečnost lidská se vkazuge/ toliko aby Nowiny widěli a slyssali/ a giným rozpráwěli/ ale vžitku žádného z toho nepřinássegý/ zwlásstě když skrausseného Srdce nenj. Ale też w Swátosti Oltárnj/ wssecken gsy přýtomný Boże můg/ Kryste Gežissy/ kdežto wěčné° spasenj hogný vžitek se dosahuge/ kolikrátkoli hodně a nábožně se k tobě přistupuge. K tomu pak člowěka netáhne wssetečnost/ ani yaká lehkomyslnost/ ale prawá Wýra/ a nábožná Naděge/ a čistá láska. O newiditedlný Stworiteli swěta Boże/ kterak diwně s námi činýss/ kterak milostiwě a la-

ſkáwě s ſwými wolenými nakládáſs/ gěžto ſamého ſebe w Swátoſti we lebné widitedlně dáwáſs. Neb to wſſe cken rozum Lidſký přewyſſuge/A toť obzwlaſſtně pobožných Srdcý přitahuge/a Láſku rozněcuge: Neb prawí wěrnú twogi/genž weſſkeren ſwůg žiwot k polepſſenú woddali/častokrát welikau k pobožnoſti miloſt/a k ctnoſtem láſku z této předůſtogné Swátoſti / přigimagú. O přediwná ſkrytá miloſt Swátoſti welebné/ kterúž znagú toliko twogi wěrnú/ktereúž w pokánú Swatém trwagú/Ale newěrnú/ a ti kteříž hřích chům ſlaužú/ poznati a okuſyti nemohau. Neb w té Swátoſti welebné / dáwá ſe Duchownú miloſt/ a w Duſſy ſe ſtracená naprawuge / a krása kteráž ſe hříchy zſſeredila/zaſe ſe nawracuge. A ta Miloſt někdy tak hogně bywá vdělena/že z hognoſti takowého potěſſenj/

netoliko Myſl/ale y mdlé Tielo poſy-
lněné ſe býti ſeznáwá. Ale wſſak/
welmibychme na naſſi nedbánliwoſt
y na neſtudenoſt plakati a narýkati mě
li/ že s tak malau ochotnoſtý a žádo-
ſtý/přípraweugem ſe k přigimánij Pá
na Kryſta/ w kterýmžto wſſeckna wi-
ſſech wolených Naděge y zásluha zá-
leží: Neb oné geſt oſwýcenj y wyku-
penij naſſe/oné geſt potěſſenj Poceſt-
ných/ a oſlawených wěčné naſycenij.
A protož/ welmi to° litowati máme/
že mnozý tak lehce ſobě tohoto ſpaſy-
tedlného Tagemſtwij wažij/ kteréžto
Nebeſa obweſeluge / a ſwět oſtřihá/
a zachowáwá. Ach ſlepoto y twrdo-
ſti Srdce lidſkého/ že ſobě newýmlu-
wného Daru Božího tak málo wá-
žýſs/a z wſſednáho wjdánij/y w neſſi
mánij přicházýſs. Neb kdyby Miſſe
ſwatá/toliko na gednom mýſtě ſlau-

žená byla/ a welebná Swátost toliko od gednoho Kněze na wssem Swěte se poswěcowala/cožť se zdá/yakau žádost y wctiwost k tomu mýstu/a k takowému Bożýmu Knězy lidéby mýli/ s yakauby chtiwostý a chtjcem při Swaté Mssy býwali: ale nynj mnozý poswěceni gsú na Knězstwý/ a na mnohých mýstech býwá Poswátně obětowán Pán Krystus/aby tjm wětssý a hognégssý milost a Láska geho byla k člowěku wkázána/ čým hognégssý gest po Swěte wzýwánj této welebné Swátosti. Protoż děkugi to bě dobrotiwý Pane Gežýssy/ Pastýři wěčný/ kteryżto nás chudé a wyhnané/ ráčil gsy nakrmiti swým swatým předrahým Tielem a Krwý/ a k tomu nás záwess swými swatými wsty/ řka: Pogte ke mně wssyckni kterjž pracugete/a obtjženj gste/yáť wás občerstwjm.

Kterak weliká miloſt dáwá ſe Cžlowěku/ſkrze přigimánij Swátoſti welebné.

Kapitola II.

PAne/ w twau dobro= tu/a w twé weliké Miloſr= denſtwij dauffage/ přiſtu= pugi nemocný k Lékaři a Spaſyteli / lačný a žižniwý k Studnicy žiwota/ chudý k Králi Nebe y Země/neſtateč= ný Služebnýk ku pánu/ Stwořenij k Stwořiteli/ opuſſtěný k ſwému milé mu těſſyteli. Ale odkud mi to aby ty přiſſel ke mně: Nkdo gſem yá že mi ſe ſamého dáwáſs: Nkterak ſe hřij= ſſnýk ſmj před tebau okázati/a kterak ty ráčijſs dobrotiwě k hřijſſnýku při= gijti: Ty znáſs ſlužebnýka ſwého ne vžitečného/ a wijſs že nic dobrého do

ſebe nemá / pročby mu to činiti měl. Protoż wyznáwám hubenſtwij ſwé/ a neſtatečnoſt ſwú/znage welikú dobrotu twau. A děkugi tobě z neſmýrné láſky twé/neb pro ſebe ſamého mi to činýſs/a ne pro mé zaſlaužený / abych lépe mohl poznati twau dobrotu/ připomýnati twú Láſku a chwáliti twau hlubokau pokoru. Ale że ſe tobě tak lýbý/a taks přikázal/ljbýť ſe y mně dobrota twá. O by gediné nepřekážely neprawoſti mé. O nayſladſſý a neydobrotiwěgſſý Pane Geſſýſſy: A kteraká poctiwoſt/a kteraká děkowánj s wěčnau chwálau magý tobě wzdáwána býti/że nás ſwau welebnau Swátoſtý ſytýſs / gegjſto důſtognoſti žádný žiwý člowěk nemůže wyprawiti: Ale co ſobě pomyſlým w tomto přigimanj twé Swátoſti welebné/w přiſtaupánj k tobě Pánu mé

mu/

mu / gehožto hodnē cttti negsem dostatečný / ale wssak přigjti nábožnē žádám. A co lepssýho pomyslým a spasytedlnégssýho: gediné abych se welmi kořil a nýžil před tebau / a twau nesmýrnau dobrotu vstawičnē nad sebe wywyssowal: Chwálým tě Pane Bože můg / a wywyssugi na wěky / opomýtám sebe / a w hlubokosti ničesmnosti swé se vwrhugi / a na Kolena Srdce mého padám před tebau / a tobě se poddáwám. Ay ty Pane Swatý nad Swatými / a yá smrdutý hřýssnýk / ty se schylugess ke mně / a yá negsem hoden na twau welebnost pohledēti / ani swých hřýssných Očý k tobē pozdwýhnauti. Ay ty gdess ke mně / a chcess býti semnau. Ty mne zúwess na swé hody / ty mi chcess dáti Nebeský pokrm / a Chléb Angelský k gedenýj zagisté / ne giné gediné samé-

ho ſebe / genž gſy chléb žiwý / kterýžs s Nebe sstúpil a dáwáſs žiwot ſwětu. O yaká láſka twá k nám hřjſſnýmy yaká miloſt: O kterak tě máme z toho welmi chwáliti/a ſrdečně děkowati: O kterak geſt ſpaſytedlná a vžitečná radda twá / kdyžs vſtanowil tu welebnau Swátoſt. O yak ſladké/ yak vtěſſené hody / kdyžs ſám ſe ráčil za pokrm dáti. O yak geſt přediwný ſkutek twůg Pane Boże/ yak geſt mocná řeč twá / yak neproměnná prawda twá. Nebo tys řekl / a wſſecko včiněno geſt / a to geſt včiněno cožs ty rozkázal. Diwná wěc a wjry hodná/ genž rozu... lidſký přemáhá / Že ty Pane Boże můg/prawý Bůh/a prawý Cžlowěk/ pod malau a njzkú ſpůſoban/chleba a wjna/celý ſe tu zawjráſs: A kdož tě gedj/ celého tebe Bez vmenſſenj a vbywánj požjwagj.

Ty

Ty Pane wſſech wěcý/genž ničehóhoš nepotřebugeſs / ráčil gſy ſkrze Swáſtoſt Těla ſwého přbýwati w nás/zachowayž ſrdce y Tělo mé neposkwrněné/abych weſelým a čiſtým ſwědomým/častokrát ſe mohl s tauto ſwáſtoſtý obýrati / a k mému wěčnému ſpaſenýj přigýmati/kteraužto gſy přednĕ k twé cti a chwále y k wěčné památce narýditi/a wſtawiti ráčil. Weſel ſe Duſſe má/ a děkůg Pánu Bohu z tak weliké° daru/a k potěſſenýj zwláſſtnýmu/w tomto ſlzawém wdolj tobě zůſtawenéhó. Nebo kolikrát kolik toto tagemſtwý wopětugeſs / a Tělo Kryſtowo přigýmáſs / tolikrát ſkutek ſpaſenýj ſwého půſobíſs/a wſſech záſluch Pána Kryſta aučaſtna ſe činýſs. Neb láſka Kryſtowa nikdý ſe newmenſſuge/ a welikoſt ſlitowánj geho konce nemá. A protoj/ wždycky

i y obno-

obnowug myſl / a k té welebné Swá-
toſti ſnažně ſe priprawug / a to welikě
tagemſtwý ſpaſenýj naſſeho pozor-
ný přemyſſlowánjm rozgimay. Tak
welikě nowé / a vřeſſené ſe zdáti má /
kdy Miſſy ſwatau ſlaužýſs / a nebo při
ný pobožně přitomen gſy / yakoby ten
den Kryſtus teprwa w žiwot Panny
Marye wſtaupiw / Čſlowěkem včiněn
byl / anebo yakoby ten den na Křýži
wiſe / pro ſpaſenj lidſké trpěl a wmřel.

Kterak welmi wžitečné geſt
často přigýmati.

Kapitola III.

Y yák gdu k tobě Pa-
ne / aby mi ſe dobře wedlo
z daru twého ktereyj gſy w
ſladkoſti připrawil chudému / Boże
mýg.

můg. Ay w tobě geſt wſſecko což žádati mám a mohu. Tys ſpaſenij a wykaupenij mé/ nadĕge/ ſylá / čeſt/ y ſláwa má. Protož rač potĕſſyti dnes Duſſe ſlužebnijka twého/ neb k tobĕ Páne Gežijſſe pozdwihl gſem Duſſe ſwé. Žiádám tebe nynij nábožnĕ a s poctiwoſtij přigijti / žádám tebe do domu ſwého wweſti / abych s Zacheem zaſlaužil od tebe požehnán/ a mezy Syny Abrahamowými počten býti. Duſſe má twého Tĕla žádoſtiwá geſt / Srdce mé s tebau ſe ſpogiti žádá/day mi ſe ſamého/a doſtić mi bude/ neb kromĕ tebe nižádné weſelij za nic neſtogij. Bez tebe býti nemohu a bez twého nawſſtiwenij/nelze mi živu býti/protož muſým častokrát k tobĕ přiſtupowati/a lekařſtwij ſpaſenij mého přigijmati / abych ſnad nezhynul na ceſtĕ / gſa zbawen Nebeſkého pokrmu.

pokrmu. Neb̃s ty tak naymilostiwěgſſý Gežíſſy/kážíc lidem/a rozličné vzdrawugíc neduhy/řekl: Nechcy puſtiti gich lačných do domůw gegich/aby nezhynuli na ceſtě. Protož učiniž nyní to ſemnú/ kteryžto zůſtawil gſy ſe wěrným twým w Swátoſti ku poteſſení gegich. Neb̃ gſy ty nayſladſſí nakrmení Duſſe/ a kdož tě hodně gíſti bude/učaſten bude wěčné Sláwy. Neb̃ potřebný mi geſt welmi (genž tak často kleſám a hřeſſým/ tak brzo wadnu a hynu) abych ſkrze časté Modlitby a wyznáwání hříchůw/a časté přigímání Těla twého ſamého ſebe často obnowowal/ čiſtil/a zapalowal/ abych ſnad dlauho ſe zdržugíc od Swatého vmyſlu nepuſtil/ a neodſtaupil. Nebo hotowý a nachylný gſau ſmyſlowé Člowěka ke wſſemu zlému od mladoſti/ a neſpomůželi

ſeli rychle Božſké lékařſtwý/brzo padne Cžlowěk w horſſý. Neb časté přigýmanýTěla Božýho / odwodý od zlého / a poſylňuge w dobrém. Neb poněwádž nynýgeſſtě tak nedbánliwý gſem a wlažný když přigýmám / a nebo Mſſy ſwatú ſlaužým/ o coby pak bylo kdybych toho ſwatého lékařſtwý nepřigýmal / a tak weliké pomocy nehledal. A ačkoliw každého dne negſem ſpůſobný / a k ſlaužený připrawený/wſſak ſe o to ſnažiti chcy / abych ſwými časy tu welebnau Swátoſt přigýmal / a té tak weliké miloſti aučaſtna ſe včinil. Neb ona geſt gedno zwláſſtný potěſſený Duſſe wěrné/ kterak dlauho putuge gſúc odlaučena od tebe w tomto ſmrtedlném Těle/ aby častokrát pamatowala na Pána Boha ſwého / a milého ſwého/ náboženau myſlý přigýmala.

O pře-

O prediwná twé dobrotiwosti k nám náchylnost / že ty gsa Bohem/ stwořitelem/y obživowatelem wssech Duchůw / k chudé Dussy račiss přigíti/a celým Božstwjm swým a člowěčenstwým gegí lačnost nasyti. O sstiastná ta mysl a blahoslawená ta Dusse/která tě swého Stwořitele hodně přigímá / a w tom přigímání Duchownj radostj naplněna bywá. O kterak welikého přigímá pána/ yak milého wwozuge hosstě/ yak weselého towaryssse připaussti/ yak wěrného přítele k sobě přiwinuge / yak sslechetného a vrozeného ženíchya pogimá/nadewssecky giné neymilegssjho/ a nadewssecky wěcy/gesstto se požádati mohau/ wssy milosti hodného. Protož vmlkněte před twářj twau Nebe y Země/ y wsseckna krása gegich/Neb cožkoliw oni chwály a vsslechtilosti magj/

magŭ/ to wſſecko z ſſtědroty miloſti twé přigŭmagŭ / aniž kdy k ozdobě gména twého přigŭti mohú / poněwádž Maudroſti twé počtu nenŭ.

Kterak mnoho dobrého dáwá ſe těm/ kdož nábožně přigŭmagŭ.

Kapitola IIII.

SAne Boże muog/ předegdi mne w požehnánŭch ſladkoſti twé/ abych k twé wele bné Swátoſti mohl nábožně a hodně přiſtaupiti. Wzbuď ſrdce mé w tobě/ a od welikě lenoſti mne wyſwoboď/ Nawſſtěw mne miloſtŭ ſwau/ abych mohl zakuſyti ſladkoſti Duchownŭ/ kteraž

kteráž w twé Swátosti welebné / ya-
ko w Sudnicy / vplně se tagj. O-
swěť oči mé/k patřenj tak welikého a
hlubokého tagemstwj/a vtwrď mne
wjrau sylnau / ať tomu sylně wěřjm
a ať w ničemž nepochybugi: Neb tu
gest působenj twé / a ne lidská moc/
gest twé swaté vstanowenj/a ne člo-
wěčj nález. Neb nemůž toho žádný
rozum lidský ani Angelský postihy-
nauti. A protož / kterak já hřjssný
Čjlowěk/ nehodný/ Země a prach/ bu-
du mocy tak wysoké a swaté tagem-
stwj zpytowati a postihnauti: Pro-
tož Pane w sprostnosti Srdce / s do-
brau a pewnau wjrau/ podlé twého
rozkázanj / s poctiwostj a s naděgj
k tobě přistupugi / A w prawdě wě-
řjm / že ty přjtomen gsy zde w této
Swátosti welebné / Bůh a Čjlowěk.
A poněwádž chceš abych tebe při-

gal/a

gal / a ſebe ſamého tobě w láſce ſpo-
gil / proſým twé dobroty / račiž mi k
tomu Duchownýmu vděliti miloſti / a-
bych ſe w tobě wſſecken rozplynul / a
w miloſti twé ſpleywal / a w žádné gi-
né potěſſenýmu wýce ſe nedáwal. Neb
tato naywelebněgſſý a naydůſtogněg
ſſý Swátoſt geſt / ſpaſenýmu Duſſe y
Těla / lékařſtwýmu wſſech neduhůw du-
chowných / geſſto ſe nýmu hříchowé mo
gi vzdrawugýmu / zlé wáſſně ſe krotýmu /
pokuſſenýmu ſe přemáhagýmu a vmenſſu-
gýmu / a miloſti hogné ſe wzléwagýmu / ctno
ſti počáté ſe rozmnožugýmu / wýra ſe
vpewňuge / naděge ſe vtwrzuge / láſka
ſe rozpaluge a rozſſyřuge. Neb mno-
ho dobrého gſy dál / a geſſtě častokrát
dáwáſs w Swátoſti welebné
ſwým wolenýmu / kterýmuž nábožně gý
přigýmagýmu. Boże můg / genž k ſobě
přiwinugeſs Duſſy mau / naprawu-

geſs křehkoſt lidſkau / a darugeſs wſſelikau radoſt wěčnau. Neb zagiſté weliká potřeſſenj/proti rozličným zámutkům wléwáſs/a ponjžených k nadĕgi twé obrany pozdwihaſs/ a nowau miloſtj gewnitř obweſelugeſs a oſwěcugeſs/tak že ti ktěřj ſe před přigimanjm zarmaucenj / a bez chuti býti čili/ potom w přigimanj gſauce pokrmem a nápogem Nebeſkým poſylněnj/w lepſſj powahu proměněna ſebe býti nacházegj. Což proto s twými wolenými wedlé ſpůſobenj twého činjſs / aby w prawdě poznali a zgewně to ſhledali/ že ſami od ſebe ničehéhož nemohau mjti / a geſtli co dobrého magj/ že toho z miloſti twé doſahugj / když to ſeznáwagj/ že ſami od ſebe ſtudenj/twrdj/a s nechuti/ſkrze tebe pak že gſau weſelj/ nábožnj/a w milowánj twém že zapálenj.

býti se náchazegý: Neb kdo pokorně přistupugýc k studnicy sladkosti/ něco málo sladkosti od ný neodnásšý: A neb kdo stoge v welikého ohně/ nyaké horkosti nepočige: Ty pak Pane gsy studnice wždycky plna a hogná/oheň wždycky hořícý/a bez nedostatku. A protož gestli mi nený možné/ abych zplnosti studnice wážil a dosytosti se napil/ wssak přiložým vsta má k dýrce Nebeské trubičky/ abych aspoň neymenssý k rupěge dostal/odkudbych swé dussičky žžžeň po vhasyl/ aby až do konce ne sprahla. A ačkoli negsem wssecken nebeský aniž yako Cherubjnowé a Seraphjnowé mohu býti wraucý a zapálený/wssak snažně oddám se k náboženstwj a swé Srdce přihotowým/ abych aspoň neymenssý gisskřičku z ohně Božského milowánj/ skrze pokorné přigimánj

k ý welebné

welebné a obziwugýcý Swátosti/ mohl dosáhnauti. Čjehoby mi se pak koliwek nedostáwalo/ ty neydobrotiwěgssý Pane Gežíssy / spasytely můg neyswětěgssý/račiž to za mne miserného dobrotiwě a laskawě doplniti. Genž gsy ráčil wssech powolati k sobě řka: Pojte ke mně wssyckni kteříž pracugete/a obtížení gste/a yáť wás občerstwým. Já zagisté pracugi w potu twáři mé/a trápým se bolestj srdce/gsa hříchy obtjžen/pokussenjm popauzen a ginými rozličnými bjdami a wássněmi zaweden a z smucen/ a nenj kdoby mne wyswobodil/ a spasena včinil gediné ty Pane Bože Spasyteli můg. Tobě se y wssecky wěcy swé poraučým/aby mne ráčil ostrýhati/a přiwesti do radosti Nebeské. Přigmiž mne ke cti a chwále gmé na twého/poněwádž gsy mi twé Tělo

y krew

y Krew/ku pokrmu a nápogi připra-
wil. Dayž Pane Bože Spasyteli můg
aby s častým přigýmáným Swáto-
sti twé swaté / rozmnožowala se we
mne žádost spasenj mého.

O důstogenstwj Swáto-sti welebné / a o stawu Kněž-ském.

Kapitola V.

SDyby ty měl Angel-skau čistotu / a swatého Jana Křtitele Swatost / gesstě nebylby hoden přigýmati té Swátosti welebné / ani gý se dotýkati / Neb to se nemůž připisowati zásluhám lidským / že člowěk poswěcuge a pěstuge Swátost pána Krysta / a že wýžiwá za pokrm chleba An-

ba Angelſkého. Welikéż zagiſtě geſt poſluhowánj a duſtogenſtwý Kněžſké / gýmžto dáno geſt/ což Angelům nenýň půgčeno. Neb ſami Kněžjý/ w Cýrkwi ſwaté pořádně poſwěcenýň/ magýň moc Mſſy ſwatau ſlaužiti / a Telo pána Kryſta poſwěcowati. Owſſem Kněz Služebnýk geſt Božjý / požýwage ſlowa Božjýho / ſkrze rozkaz a vſtanowenýň Božjý/ale Bůh prwotně to půſobýň a řjdýň / newidi-tedlnau mocy ſwau/gemuž poddáno geſt wſſecko což chce/ a ſtáwá ſe wſſecko což přikáže. Protoż wýce máſs wěřiti pánu Bohu wſſemohaucýmu o té Swátoſti welebné/ nežli ſwému rozumu / aneb některému znamenýň widomému. A tak s báznýň a s welikau poctiwoſtýň / máſs k tomu ſkutku přiſtupowati. Protoż znamenay/ čjž Wřad gſy na ſebe přigal/ ſkrze wzklá-

wzkládaný rukau Biskupských. Ay na Kněžstwj poswěcen gsy aby Mssy swatau slaužil. Nynj hleziš/aby wěrně a nábožně swým časem Pánu Bohu obět obětowal/ a samého sebe bez auhony zachowal: nepolehčil gsy břemená swého/ale tužssým swázkem kažně gsy zawázán/ a k wětssý y k dokonalegssý Swatosti gsy powolán. Kněz zagisté wssemi ctnostmi má ozdoben býti/ a giným dobrého žiwota příklad dáti. Obcowánj geho nemá býti během obecným/ ani s lidmi obecnými/ ale s Angeli toliko na Nebi a nebo s mužmi dokonaleymi na Zemi. Kněz gsa w rúcho Menssne oblečen/gest na místě Pána Krysta/ aby za sebe y za wesskeren lid pokorně a srdečně Pána Boha prosyl/neb má na sobě zpředu y zadu znamenj swatého Kříže/ aby wstawičně pamatowal

wal na Vmučený Pána Gežíſſe. Zpředu proto má Kříž na Ornátě/ aby náſledowal ſſlepěgj Kryſtowých/ a na ně vſtawičně hleděl. A zzadu proto/aby wſſecka protiwenſtwj pro Kryſta Pána / ſobě včiněná trpěliwě ſnáſſel. Na před Kříž noſý/aby na ſwé hříchy plakal/ na zad pak/ aby y cyzých, líſtoſtiwě želel / Neb to wěděti má/že geſt mezy Bohem / a hříſſnýkem/na mýſtě Pána Kryſta proſtředníkem vſtanowen / a protoj ani od modlitby/ani od Oběti ſwaté přeſtáwati nemá/dokudžby miloſti a miloſrdenſtwý od Boha nevproſyl. Neb když Kněz nábožný Mſſi ſwatú ſlúží/ Pánu Bohu čeſt činý/ Angely obweſeluge/Cýrkew wzdělárwá/ živým pomáhá/mrtwým odpočinutý zgednáwá/ a ſám ſebe wſſeho dobrého účaſtna činý.

Kterak

Kterak sebe Člowěk má zkusyti/prwé nežli přistaupý k té welebné Swátosti.

Kapitola VI.

Pane když sobě twú welebnost a swau ničemnost wwažugi / lekám se/ a třesu se welmi před tebau/tak že sám w sobě gsem roztržitým/ a newým se na čem wstanowiti: Neb nepřistaupýmli / před žiwotem wcházým: A pakli nehodně přistaupým/hněwu twého newgdu. Protož, co včiním Pane Bože můg/ spomocnýče a Raddo má w neywětssých potřebách. Ty nauč mne wprýmé cesté/a předlož mi nějaké krátké přemyssłowánj a cwičenj/ktereż, by k swatému přigimánj přýhodné

bylo. Neb užitečné gest wědeti/kterak bych Nábožně a vctiwě měl tobě přistrawiti Srdce mé/abych spasytedlně přigýmati mohl Swátost twau welebnú/aneb na Mssy swaté/tu tak welikau/a Bohu Otci obětowati.

O zkussowánj wlastnýho Swědomj/a o předsewzetj polepssenj žiwota.

Kapitola VII.

Ad wssecko/Kněz Bohu/má s pokornú vctiwostj/dokonalau Wěrau/a pobožným aumyslem k posswěcowánj/přistowánj/a přigimánj té welebné Swátosti přistupowati. Protož pilné wzhlédni w Swědomj swé/a wedlé možnosti twé

twé ſkrze prawé ſkrauſſenj a pokor-
nau ſpowěd očiſtě ge a vpokog/tak a-
by nic těžkého neměl ani newěděl/ co-
by ě hreyzti mohlo/a ochotnému při
ſtupowánj překážku činilo. Zielegi
wſſech hřjchů wůbec/a nad wſſedněj
mi weyſtupky obzlášſtnj ljtoſt měg/a
lkay: A geſtli čas poſtačuge/Pánu Bo
hu w ſaukromj ſrdce ſwé° ze wſſech ſe
wyznáway/a bžjnoſt wáſſnj twých
oplakay/a tohо želeg/ že gſy geſſtě tak
zhowadilý a Swětſký / tak neſkroce-
ných wáſſnj/ tak plný hnutj zlých žá
doſtj/tak neoſtražitý w zewnitřnjch
Smyſlých / tak mnohými marnými
myſſlénky na myſly ſpletenay/ tak ne-
dbaley k wnitřnjm wěcem/ tak ſnad-
ný k ſmjchu a k rozpuſtiloſti/tak twr
dý k ſkrauſſenj a k pláči/ tak hotowý
a wolný k tělesným pohodljm/tak z-
pozdilý k bázni a horliwoſti / tak ſta-

rostliwý a bedliwý k slyssenj něčeho no
wého a k widěnj něčeho pěkného/ tak
wahawý k obljbenj njzkých a opowr
hlých wěcý/ tak žádostiwý mnohého
měnj/ tak skaupý k sstědrému dáwa
nj/a lakomý k schowánj/tak nesstr
ný w mluwenj/tak nezdrželiwý w ml
čenj / tak nezřízený w mrawých/ tak
ne časný w skutcých/tak oddaney k gi
dlu/ tak hlnchey k Božjmu Slowu/
tak hbitý k odpočjwánj/a zpozdíley
k pracowánj / tak bedliwý k rozprá
wkám / a držjmawey k swatému bě
nj / tak chtiwey k skonánj / a roz
trzitý k pozorowánj/tak nedbánliwý
k wykonánj modliteb/ tak wlažney při
služenj Msse swaté/tak suchý při při
gimánj/tak brzo rozterzeney / a řídko
kdy sobě přjtomney/tak spěssně k hně
wu popauzýcý se / a k nelýbosti gině
ho snadney/tak náchylný k posuzowá
nj/a tak twrdý w trestánj/ tak wese

ly w ſſtěſtý / a tak mdlý w protiwenſtwý/tak často mnoho dobrého ſobě předkládage a málo ſkutkem wykonáwage. Nu tyto y giné k njm podobné ſwé nedoſtatky/a ſwú welikú mdlobu/s žaloſtj a neljboſtý wyznáwagjc a oplakagjc/ſylné včiň předſewzetý/k polepſſenú na potom žiwota twé°/ a w dobrém proſpjwánú: A potom ſe wſſjm oddánjm a s plnau wůlj effierug ſebe ſamého w Zápal wěčný / k ecti a chwále gména mého / na Oltáři Srdce twého/totižto/Telo twé/a Duſſy twú/důwěrně mi poraučege: aby tak mohl hodně k obětowánú Pánu Bohu Oběti přiſtaupiti/ a Swátoſt welebnau/Tiela mého ſpaſytedlně přigimati. Nebť nenj hodněgſſú Oběti ani zadoſt včiněnú pro ſhlazenú hřýchůw wěcſſú/a Bohu liběgſſý yako ſebe ſamého vpřýmě/ a zaupl-

o Obětij Těla Pana Kryſta při Mſſy ſwaté/aneb při přigimánj/Pánu Bohu obětowati. Neb geſtli člowěk wčinij/co gemu możného geſt/a prawě káti ſe bude/kolikrátkoli za miloſt a za odpuſſtěnij ke mně přiſtaupij/žiwť gſem yá/že nechcy ſmrti hřiſſnýka/ale raděgij aby ſe obrátil a žiw byl/Nebť mu hřichůw geho nebudu wjcegij při pomijnati/ale wſſecknyť mu odpuſſtěni budau.

O obětowánij Pána Kryſſa na Křiži/a o offierowánij ſamého ſebe.

Kapitola VIII.

Takož gſem yá ſamého ſebe w nahém Těle protwé hřichy na Křiži/rozťažené

tažené ruce mage / Bohu Otcy se obě-
towal / tak že nic we mně nezůstalo:
Cožby pro vkogenú Božího hněwu/
obětowano nebylo. Tak ty se mně
máš obětowati dobrowolně nakaž-
dý den we Mssy swaté / Obět čistau/
swatú se wssemi sylami s wsselikau žá
dostú / yakž naypokornějšího můžeš.
Neb čehož wýcegú od tebe hledám /
gediné aby se snažil samého sebe do-
cela k'mé libosti oddati: Což koli gi-
ného obětugeš/ kromě sebe samého/
na to nic nedbám / neb yá daruow
twých nežádám/ale tebe. Jako y ty/
nemělby na tom dosti/ cobych koli yá
tobě dál/kdyžtbych se samého dáti ne-
chtěl/ tak ani mně se nic od tebe líbiti
nemůž / nedáššli mi se samého. O-
bětuj mi se samého / a day se wsseho
pro Boha/y budeť wděčná obět twá.
Zde yá gsem se wsseho obětowal Otcy

za tě/a dal gsem také wssecko Tělo mé y Krew mau k pokrmu / abych twůg wssecken byl/a ty můg. Pakli sám při sobě státi budeš / a dobrowolně se mé wůli nepoddáš / nenj Obět celá/ anij bude mezy námi prawé slaučenj. Protoż wssecky skutky twé/ má předgjti dobrowolné poddánj sebe samého Bohu/ač cheeš milosti a prawé swobody dogjti. Protoż málo se gich wnitř oswěcených / a od wássnj swobodných býti/nacházý / neb samých sebe docela oprjti nevměgj. Gestiť pewné a stálé slowo mé/gedíné leč kdo odřekne se wssech wěcý / nemůże býti můg Včedlnjk. Protoż ty/ žádáš-li býti můg Včedlnjk/ obětugj mi se samého se wssemi twými žádostmi.

Wssecky wěcy/y sami sebe/ obětowati máme Pánu Bohu/a za wssecky se modliti.

Kapitola IX.

DSseckny wěcy twé gsau Pane / na Nebi y na Zemi / žádám samého se tobě w dobrowolnau obět obětowati / a twůg na wěky býti. Pane w sprostnosti Srdce mého obětugi se tobě za služebnýka wěčného/ k službě a k Obětí chwály wěčné. Račiž mne přigýti Pane s tauto swatau Obětý / twého předrahého Těla / kteraužto yá dnes tobě / při přýtomnosti newiditedlně přýstogících Angelůw twých / obětugi / aby byla za mne y za wssecken lid twůg k spasený. Tobě Pane offe-

rugý wſſecky hřýchy / a neprawoſti mé/ktерýchžkoli gſem ſe dopuſtil před tebú/ a před ſwatými Angeli twými/ odedne ktereho gſem nayprwý hřeſſiti mohl/ až do dneſſnýho dne/na miloſtiwým Oltáři twém / aby ge wſſecky zapálil / a ſpálil ohněm Láſky twé / a ſhladil wſſecky winy hřýchů wmých/ a Swědomý mé / od wſſelikého nedoſtatku očiſtil/a wrátil mi miloſt ſwau/kterúž gſem hřeſſeným potratil / odpauſſtěgýc mi wſſecko konečně/a k polýbenú pokognému mne miloſtiwě přigýmagýc. A co mohu hodně včiniti za hřýchy ſwé: gedině pokorně ge wyznáwati / gich želeti / a twého ſmilowánú bez přeſtánú žádati: Proſým tě račiž mne miloſtiwě vſlyſſeti/tu kdež před tebú ſtogým Boże mág. Mám welikau nelýboſt/ wadewſſemi hřýchy ſwými: Nechcy

ſe

se gich wšecegů dopaussteti/ale želým gich / a dokud gsem živ želeti budu/ gsa hotow pokánj činiti / a wedlé možnosti své / za ně zadost činiti. Odpusť mi Pane Bože / odpusť mi hřichy mé/ pro Gméno Swaté twé spas Dussy mau / kterauž ráčil wylaupiti swau swatau Krwj. Ay poraučým se milosrdenstwj twému / oddáwám se w ruce twé / čin semnau podlé dobroty své/a ne podlé neprawostij mých / obětugi tobě wssecko dobré své / ač welmi malé a nedokonalé/aby ty ge očistil/ a poswětil/ aby ty ge wděčné měl/a sobě přijgemné učinil / a wždycky k lepssjmi potahowal: a konečně mne lenjwého/a nevžitečného Cžlowěka / a služebnjka k chwalitebnému a Blahoslawenému koncy přiwedl. Obětugi také tobě wsselikě dobré žádosti pobožných lidj/

potře-

potřeby rodičůw/ přátel/ Bratrůw/ Sester/y wssech giných mně w Pánu Krystu milých / y těch kteřij mi gsau pro gméno twé něco dobrého včinili/a kteřj modlitby a Msse swaté za sebe y za swé přáteli odemne státi se žádali a pfyli/buďto že gesstě w těle žiwj gsau/ buďto že s tohoto swěta gsú sessli/aby wssyckni pomoc milosti twé/ přijspěch w potěssenj/a ochranu w nebezpečenstwj/a wyswobozenj odmuk a trápenj/ včili/y seznali/a gsúce odewsseho zlého wyswobozenij/aby s weselým weleslawně tobě dáky činili.
Offierugi také tobě/modlitby a obětilitostiwé/obzwlásstně za ty/ kteřj gsú mne w něčem wrazyli/ zármautili/ postupili / aneb nějakau skodu a těžkost včinili: Za ty také za wssecky / které gsem yá někdy zarmautil / popudil/ obtěžil/aneb pohorssyl/slowy neb skutky/wědomě neb newědomě/ aby nám

wssem nasse hřjchy / y společné auras
zy/milostiwě odpustil: Odegmiž Pa
ne od srdcý nasssych wsselike podezře
ný a zásstěj / nechuť a hněw/ y wsselis
kau newoli / a konečně wssecko to coš
by mohlo lásku wrazyti/a bratrské mi
lowánj wmenssyti. Smilug se Pa
ne smilug se/ gesssto žádáme Miloss
denstwý twého/day milost/gesssto gi
potřebugeme / a učiň nás takowými/
abychom mohli hodni býti milosti
twé/a dogjti žiwota wěčnehо/Amen.

Že Člowěk nemá snadně opustiti přigjmánj Těla Božjho.

Kapitola X.

Zastokrát máss se wy
bjtati k Studnicy milo
sti / a Bohsskeho smilowá
nj k

ňũ/ k ſtudnicy dobroty a wſſy poboż-
noſti/ aby od ſwých žádoſtíũ poruſſe-
ných a nedoſtatkůw/mohl vzdrawen
býti / a proti wſſem pokuſſenũm a o-
klamánũm ďábelſkým / aby ſylněg-
ſſým a bedliwěgſſým zaſlaužil včinĕn
býti. Nepřítel zagiſté duſſi naſſých/
wida ſe wĕliký vžitek a pomoc w
Swatém přigũmánĩ geſt ſložená/
wſſemi ſpůſoby/ a diwnými přičina-
mi a pokudž může o to vſyluge / aby
wĕrný a pobožný lid od něho odwo-
zowal/ a w ním překážku činĩl. Neb
když ſe Lidé k přigũmánĩ připrawu-
gũ / tehdy wĕtčĩ překážky od Diábla
ſkrze zlá wnuknuti trpũ. Neb Duch
neſſlechetný/ yakož w Knĕhách Joba
S° pſáno ſtogũ/ přicházý mezy Sy-
ny Božĩ/ aby ge ſwau obyčegnau ne-
ſſlechetnoſtĩ zarmucowal ge / přĩli-
ſſně ſtraſſliwé činil a nepſtawičné/

aby

aby tým spuosobem gegich dobrau žádost zmenssyl/ aneb proti wůli Bo yugíc gim tu žádost docela odyal/ aby swaté přigimánj / aneb zhola o pustili / aneb nedbánliwě a wahawě přigímali: Ale netřeba se zhola nic na geho přewrhlosti/ a myssléntky/ ačkoli nečisté a hrozné wobracení / ale wssecko na hlawu geho ma wecpáno býti. Musegit býdnjka potupiti/ a gemu se posmjwati / a pro geho zlá wnuknutj a nabýhánj kteraž činnj / nemá býti zanechánо swaté přigimánj : Ciastokrát také na překážku gest přjlissná starost/ pro obdržení nábožentwj/ a wykonánj spowědj. Sprawug se radau mandrých/ a slož s sebe testknost/ a přjlissnau nedůtklíwého swědomj pečliwost/ neb ta milosti Božj gest na překážku / a nábožentwj zrussuge : pro malau

nčyakau

nyakau těžkoſt neb protiwenſtwij / neopauſſtg ſwatého přigimánij / ale gdi tým ſpěſſegij k ſwaté ſpowědi / a wſſecka prowinenij giným rad a mile odpuſť. Geſtlis ty pak proti někomu přečinil / pokorně geho odpros / a Pán Bůh též laſkáwě odpuſtij tobě. Což pomáhá Čzlowěku dlauho s powědij odkládáti / a odpřigimánij wečlebné Swátoſti ſe wzdalowati? Očiſť ſe co neyſpiſſegij můžeſs / a wywrž s ſebe yak nayrychlegij můžeſs lěnyý ged / poſpěſs přigěti ſwatého lékařſtwij / a wčigeſs / že ſe lépe mýti budeſs / než kdyby dlauho odkládal. Nebo geſtliže dnes proto aneb pro ono opuſtěſs / ſnad toho zýtra přibude / a tak mohlby mýti / dlauhú překážku / a čím délegi / tím wícegi neſpůſobnějſſým býti. A protož / čím nayſpiſſegi můžeſs / od přýtomné teſknoſti / likno-

wánij

wánj a nedbánliwosti samé° sebe wy
swoboď, nebť nic prospěssné nenj dlú
hо sobě teskliti a w zámutku trwati/a
pro wssednj překážky od Božských
wěcý se wzdalowati. Nýbť welmi
sskodliwá wěc gest dlúho se od přigi-
mánj Swátosti welebné zdržowati/
nebť weliku nedbánliwost wwozuge.
Ach žálosti / někteřj nepobožnj a roz-
pustilj gedný proto tým raděgj na
dalssj čas spowěd swatau a přigimá-
nj welebné Swátosti odkládagj/ a-
by pilněgj samých sebe strýcy / a tak
rozpustilj býti nemusely. Ach auweh/
yak malau lásku/a yak mdlé náboženst-
wj takowéj magj/ kteréj tak snadno
přigimánj welebné Swátosti opau-
sstěgj. O kterak sstiastný gest ten
Cžlowěk a Bohu wzáctný/ kterýž tak
živ gest / a tak čistě swědomj swého
ostrýhá/aby każdý den hotow a žádo

ſtiw byl přigýmati/ kdyby mu možné
bylo/a w tom nebyl znamenán. Geſtli
ſe kdo časem od toho zdržuge pro po-
kornu/aneb pro nějakau giniau ſluſſnú
překážku/geſt chwáli hodný z té wáž-
noſti/ a cti: ale geſtli kdy naň lyknó-
wánj připadne/muſy ſebe ſamého po
buzowati/ a činiti což mu možného/
a Pán Bůh přiſpěge k žádoſti geho/
pro dobrý aumyſl který má/ na něgž
on neywýſſeg ſſetřý/geſtliby pak ſlu-
ſſně gſa zanepražděn/dobrau wůlý/
a nábožný aumyſl měl k přigimánj/
ehdy nebude zbawen aužitku welebné
Swátoſti. Neb každěy pobožney čl-
wěk muže kažďý den y kažďau hodinu
Duchownĕ Tělo Pána Kryſta bez za-
hágenj y ſpaſytedlně přigýmati. To
pak ač tak geſt/ wſſak w některé giſté
dny a wrčité časy/ Tělo ſwého wyku-
pitele s laſkawau poctiwoſtý poſwá-
tně ma

ně má přigýmati/a při tom wýcegýcti a chwály Bożj hleděti/nežli swého potěssenj hledati. Tolikrát pak máže Duchownĕ a newiditedlně přigýmati / kolikrátkoli sobĕ Tagemstwj Wtělenj Pána Krysta a Umučenj geho swaté nábožně připomýná a wažuge/a w milowánj geho se zapáluge. Neb kdožť se gindy nedbá způsobowati/gedině leč přigde Swátek/ aneb obecnj obyčeg / takowýť častokrát nezspůsoben bywá. Blahoslawený ktery samé° sebe Pann w Obĕt zápalnau lásky obětuge / kolikrátkoli Mssy swatau slaužij/ aneb přigýmá. Nebýway při slauženj Mssse swaté welmi dlauhý čas aneb krátký/ ale zachoway ten obecný dobrý spůsob/mezy kterými žiw gsy a obcuges. Nemáss giným činiti testknosti/ ani těžkosti/ale obecnau zachowey cestu we-

dlé ſtarſſich maučzeni / a o to ſe maž aby radĕgŭ giných vžitku hledal/nežli aby wlaſtnŭmu náboženſtwŭ a náchylnoſti ſlaužil.

Že Tělo Božŭ / a Pŭſmo Swaté/to dwé / Duſſy wĕrné geſt náramnĕ potřebné.

Kapitola XI.

O Nayſladſſi Pane Geſužſſy/ kterakau ſladkoſt čige Duſſe pobožná / která na ewých hodech s tebau hoduge/kdežto žádneg giný pokrm gi předſtawen k gidlu neni gedině ty ſám/gedinký miloſtnýček gegŭ/ gŭjžto ty nadewſſecky wĕcy ſrdcy žádoſtiwé / gſy milý/a žádoſtiwý : Zagiſtě y mně nynj / milé a ſladkéby bylo při přjtomnoſti twé /

zewſſe

zewssſeho ſrdce ſwého ſlzy wyléwati/ a s nábožnau Magdalénau twé Noſhy nými vmýwati / ale kdež mám wzýti tak welikė náboženſtwý? Kdež mám nagýti ſlzy ſwatých tak hogné wyléwáných? Zagiſtė před twářý twú/ a před twářj ſwatých Angelů twých/ wſſecko ſrdce mé pro Láſkuby hořeti mělo / a pro radoſt plakati / Neb tebe w welebné Swátoſti mám giſtotně přitomného/ ačkoli pod ginými ſpůſoby ſkrytého. Neb na tebe hledėti w Božſkė a w wlaſtnýj yaſnoſti / oči mé tohoby ſnesti nemohli: Nýbrž ani weſſkeren Swėt před bleſkem ſlawy Mageſtátu twého oſtáti by nemohl. A protoż mdlobě mé w tom raden a pomocen gſy / kdy gſe w ſwátoſti welebné tagýſs a ſkrywáſs. Mã zagiſtė před tebú práwė to / a tomu ſe klaným / gemuż ſe klanėgý Angelé

gelé w Nebi/ale ya owssem gesste skr-
ze wjru a pod podobenstwjm / oni
pak w wlastnjm spůsobu/ a bez zastj
menj. Nač musým nynj přestati na
swětle prawé wjry/a skrze nj putowa
ti/ dokawádj newzeyde den wěčné ya-
snosti/ a stjnowé wssech figůr nezá-
padnau. Ale když přjgde což dokona
lého gt̃/giž přestane požjwánj Swá
tosti. Neb Swatj w Slawě Nebe-
ské / nepotřebugj Swátosti lékařst-
wj Ale radugj se: bez konce z přjto-
mnosti Božj twaři/w twář Slávu
geho widjce / a yasnostj w yasnost
neobstihlého Božstwj gsúce promě-
nění/okussugj slowo Božj Tělo věčné
né / tak yakž gt̃ bylo na počátku a zů-
stáwá na wěky. Protož kdy spomj-
nám na ty diwné wěcy/testkno mi gt̃/
y při wsselikém Duchownjm poté-
ssenj : neb pokud hospodina swého

newy-

newydým zgewně w geho Sláwě/ za nic sobě nepokládám wssehо co na Swěte widjm a slyssým: Swědek gsy ty hospodine / že žádná wěc mne nemůž potěssyti/žádné stworeny vpokogiti / kromě ty sám Pane Bože můg/ na kteréhož žádám wěčně patřiti: Ale to nynička možné nenj pokud gsem w této smrtedlnosti : A protož potřebný gest / abych se k welikě trpěliwosti připrawil/a wssecky swé žádosti wůli twé poddal. Neb y Swatj twogi Pane / kteřj giž s tebau w Nebeskym Králowstwj se radugj / s wěrau a s trpěliwostj welikau/ pokud zde žiwj byly / očekawaly gsau přissetj Slawy twé : Což oni wěřili/ toť y yá wěřym/ čeho oni očekáwali/tohoť y yá očekáwám/a kam gsau se dostali/mám tu naděgi/ že y yá tam se k nim skrze milost twú dostanu. Za tjm nynj budu chodicj/

choditi a putowati ſkrze wſſru / gſa
přjkłady twých Swatých poſylněn.
Mám také Knjhy ſwaté za potěſſe-
nj/a za zrcadlo žiwota/a nad to nade
wſſecko/mám twé neyſwětěgſſjj Tělo
za wýborné a obzwlaſſtnjj lékařſtwjj
a autočiſſtě: Neb to wznáwám / že
dwě wěcy gſau mi welmi potřebné w
tomto žiwotě/bez kterýchbylby až přj
liſs žiwot tento neſneſytedlney a bjdl-
ney/a protož wyznáwám/že gſa w ſa-
láři tohoto ſmrtedlného těla zawřeny
a drſany/dwau wěcy potřebugjj/ to-
tižto pokrmu a ſwětla. Dal gſy mi
tehdy padlému twé ſwaté Tělo k po-
ſylněnjj Duſſe y těla/a Swětlo poſta-
wil gſy nohám mým/Slowo twé/ A
bez toho dwého / nemohlbych dobře
žiw býti/neb Slowo twé/ſwětlo geſt
Duſſe mé/ a Swatoſt Tiela twého/
Chléb žiwota/ a to dwé/ mohau
také

také ſlauti dwa Stolowé / ze dwau ſtran proti ſobě w Stánku Cýrkwe ſwaté poſtawenij. Geden ſtůl geſt Oltář ſwatý mage na ſobě Chléb ſwatý / totižto / twé předrahe Tielo. Druhý ſtůl geſt Zákon twůg ſwatý mage w ſobě včenij ſwaté / ktereż nás wiwčuge Wýře prawé / a ſtále wwozuge aż za wnitřnij Oponu / kdeż gſau Swatiny Swatých. Dękugi tobě Pane Geżyſſy ktery gſy Swětlo wěčné° ſwětla / za ſtůl ſwaté° včenij / ktery gſy nám ſkrze ſłużebnyky twé Proroky A poſſtoły / a giné včitele připrawil. Dękugi tobě Stwořiteli a Wykupiteli Swěta / ktereyżto aby oznámil wſſemu Swětu Láſku ſwau / připrawils wečeři welikau / Na ktereżto ne Beránka ſtarého Zákona / ale Tielo ſwé Swaté dal gſy k gedenij / a Krew swú ſwatau k nápogi / obweſeluge wſſecky

wěrné pokrmem swatým/a Kalichem
spasytedlným napágege/ na kterýchž
to hodech/ nacházegij se wsselikė roz
kosse Rágské / neb y Angelé s námi
hodugij ale w sladkosti / daleko nežli
my Blahoslawenēgssij. O kterak we
likého dōstogenstwij gē Vřad Kněž
ský/ gimžto dáno gest to/ gessto nenij
Angelām obżżeno / totiž/ aby slowy
swatymi posswěcowali Swátosti we
lebné / Tiela a Krwe Pána Gežijsse /
Rukama se dotýkali/ vsty přigijmali/
a giným rozdáwali. O kterak čisté
magij býti Ruce ty / kteréž tak weleb
ného Pána pěstugij. O kterak čistá
vsta/ kterak čisté Tielo / neposskwrně
né a swaté má býti čisté srdce Kněze/
k kterémuž tak často wcházý rozmno
žitel čistoty/ neb z vst Kněze žádné gi
né / gediné swaté poctiwé / a vžitečné
slowo/ nemá pocházeti / který tak ča
sto po

sto požýwá welebné Swátosti. Oči geho magj býti sprostné a stydliwé/ kteréž tak často na Tielo Krystowo hledj. Ruce čisté/ a k Nebi pozdwižené/ kteréž Stwořitele Nebe y Zemi přestugj. Neb Knězjm zwlásstě Bůh w Zákoně přikazuge/ řka: Swatj buďte/ neb ya swatý gsem Pán Bůh wáss. Spomozyž nám Páne Bože milostj swú/ abychom my/ kteřj gsme Auřad Knězský na sebe přijali hodně a nábožně/ s dobrau myslj/ a s čistým swědomým/ tobě mohli slaužiti. A ačkoli nemůžeme w té a takowé newinnosti žiwi býti/ yak na to náležj/ a powinnj gsme/ wssak rač dáti nám hřjchůw želeti/ y na ně plakati/ abychom w Duchu pokorném a dobrém wmyslu a před se wzetj/ horliwěgj na potom tobě slaužjti mohli.

že ten člowěk s welikú pilnostú má se připrawiti / který chce Pána Krysta přigjmati.

Kapitola XII.

JA gsem milownýk čistoty / a dawatel wssý Swatosti. Jáť hledám Srdce čistého/a tuť gest mýsto odpočinutí mého. Připraw mi wečeřadlo welikě/ a přistrogené a včiním v tebe Beránka s Včedlnýky swými. Chcesli abych k tobě přissel/ a v tebe zůstal/Wymeť starý kwas/ a wyčisť přýbytek Srdce swé° / wystrč wssecken swět/y wesskeren hlut nepra wosti zažen / seď yako wrabec samotný na střesse/ a mysly na hřýchy swé/ w hořkosti Dusse swé / wsselikým zegi. sté milownýk swému milému wý-

borné

borné a naykrašſſý připrawugę mſ-
ſto/ a w tomť poznána bywá žádoſť
přigýmagýcýho ſwého milého. Ale
toto máſs wěděti / že ſe nemůžeſs ho-
dně připrawiti / z ſwého zaſlaužený/
by ſe pak přes celý Rok k tomu připra
wowal/a na nic giného nemyſlil/ Ale
z panhé miloſti a dobroty mé připu-
ſſtěn bywáſs/ aby přiſtaupil k Stolu
mému. Rowně/yakoby některý pán/
aneb Král znamenitý / a Bohatý /
pozwal k ſwému Stolu některého Že-
bráka chudého a otrhaného / ten Že-
brák nemá ſe čým giným odplatiti
za dobrodinj tomu Bohatému Krá-
li/gediné aby ſe kořil/nižila děkowal.
A ty včiň což tobě možného/a s pilno
ſti/to čiň ne z obyčege aneb zmuſſenj/
ale z miloſti/s poctiwoſtý/ s báznů/a
s welikau žádoſtý / přýgmi Tielo mi-
lého Pána Boha twého/ genž z pan-
n iý hé mi

hé miloſti ráčil k tobě přigňti/ neb yá gſem genž gſem powolal. Já gſem poručil aby ſe to činilo/Jáť doplnjm čeho ſe tobě nedoſtáwá / gedný pod a přígmi mne. Kdyžť miloſt náboženſtwij dáwám / děkug ſrdečně Pánu Bohu ſwému / ne žeby hoden byl/ ale že gſem ſe nad tebú ſmilował. Pakli nemáſs/ ale čigeſs ſe twrdého a nenáboženého/modl ſe s nážnoſtij/ vpěg a nepřeſtáwaj/tluc dokawádž newezmeſs krúpege / aneb čáſtku ſpaſytedlné miloſti. Ty mne potřebugeſs/ ale ne yá tebe / aniž přiſtupugeſs aby ty mne oſwěcil/ aneb lepſſýho včinil/ ale yá tebe. Ty ke mne gdeſs/aby odemne poſwěcen/a ke mně připogen byl/ aby nowau miloſt přiyal/a znowu za ſe k polepſſenij zapálen byl. Protož ne zanedbawaj/té miloſti/ale ſe wſſý pilnoſtij připrawug Srdce ſwé / aby

vwedl

wwedl k sobě milého swého. Ale mu sýss se tak mjti/aby se netoliko připra wowal k náboženstwj před přigýmá ním / ale také aby ge se wssý pilností zachowal po přigýmání. Aniž men ssý pilnost a stráž má býti potom/než yako nábožné připrawowání prwé. Neb pilné samého sebe ostřýhánj po přigimání/gest wýborné přihotowe ní/aby wětssí milosti dosáhl. Než z toho każdý Cžlowěk welmi nespůsob ný bywá / když se hned až přijdess wy dáwá w poctěssení zewnitřná. Wy strýhay se mnohého mluwení / buď w saukromí/a obýray se toliko s pá nem Bohem twým. Neb toho mass w sobě kteréhož wssecken Swět nes můž wzýti. Já gsem/ gemuž wssehо sebe mass oddati/ tak aby wýce nebyl žiw k swé wuoli / ale k mé bezewssehо pečowání.

Kterak Dusse wěrná má žádati celým Srdcem spogiti se s Pánem Krystem/ skrze prigýmánij Swátosti welebnē.

Kapitola XIII.

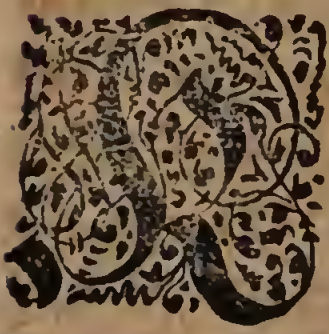

Domi to dá Pane/ abych mohl nalezníti tě samého / a odewru tobě wssecko srdce mé / abych tě wýjwal yakož žádá Dusse má. Tak aby mnau žádneg nepohrdal / žádné stworenij mnú nehýbalo/ani na mne se ohlédalo/gediné/aby ty ke mně sám mluwil/a yá k tobě yakož milý k milému mluwij/a přítel s přítelem / hoduge. Za toť prosým/za to žádám/abych se s tebau wssecken spogil/ a srdce mé od wssech stworenýchwěcý odlaučil / a skrze swaté přigimánij a častéstě

ſtě Mſſe ſwaté ſlaužeňý/naučil ſe Nebeſkých a wěčných wěcý okuſſowati. Ach pane Bože můg/kdy budu s tebú docela ſpogen? Kdy budu w tobě zachwácen / tak abych na ſebe do konce napamatowal? Popřeg pane/abych a yá tak w tobě / yako y ty we mne/w nerozlaučené gednotě přebýwal. W prawdě ty gſy neymilegſſý můg/ wywolený z tiſýcůw/ w němž ſe zalýbilo přebýwati Duſſy mé / po wſſecky dni žiwota gegýho. Zagiſté ty gſy wpokogenj mé/ w němž geſt pokog ſwrchowaný / a odpočinutý prawé / bez kteréhož geſt wěčná práce / boleſt/ žaloſt/ a neſkončená býda. Zagiſté ty gſy Bůh ſkrytý / a radda twánenj s newěrnými/ ale s pokornými/a ſproſtnými rozmlauwánjm twé. O kterak chutný geſt Duch twůg Pane/kteryžto aby ſladkoſt ſwau nad Syny okáz

n v zal/

zal / Chlebem chutným s Nebe ostu-
pugýcým ráčiss ge krmiti. Zagisté
nenýť tak welikého Národu pod Ne
bem / aby měl Boha přýbližugýcýho
se k sobě/yako ty wssem gsy přýtomen
wěrnýmswým/Pane Boże náš: Gimž
to/ pro każdého dne vtěssenú / a pro
pozdwyžení srdce k Nebi/samého se-
be dáwáss / k gedení a k vžýwání.
Neb který Narod gest tak wzácný/
yako lid Křestianský: Neb které stwo
čení pod Nebem gest tak milé / yako
Dusse nábožná: K kteréžto Buoh
wcházý / aby gi krmil tělem swým o-
slaweným: O yak newýmluwná mi-
lost/ o yak přediwná dobrota. O kte
rak nesmýrná láska Cžlowěku zwlá-
sstě gest dána. K čýmž se odplatým
Pánu / za tak welikau milost / za tak
nesmýrnau lásku: Ničýmž wdečně
gi nemohu se odplatiti/ gediné abych
Srdce

Srdce swé Bohu docela dal/a s nim se milé spogil / Tedy weseliti se budau wssecky wnitřnosti mé/když dokonále bude s Bohem spogená Dusse má. Tehdy dij mi: Chcesslí ty býti semnau / yá býti chcy s tebau. A yá odpowjm gemu: Rač Pane býti semnú/ yá rád chcy býti s tebau/ťaé gest wssecka žádost má/ aby Srdce mé s tebau se spogilo.

O nábožné a horliwé žádosti/některých k přigjmánj Těla Božjho.

Kapitola XIIII.

NAUČ/ kterak welikému množstwj sladkosti twé/ kterúž gsy skryl těm kdož tě milugj. Když zpomjnám na některé Lidi nábožné Pane/ kteržjž s welikým náboženstwjm / a s welikau wraucý

žádostñ/twú welebnau Swátoſt přigýmagýc: Tehdy ſám w ſobě gſem zahanben/a ſtydým ſe/že k tomu Stolu Nebeſkému tak wlažně/ ſyrowě/ a ne nábožně přiſtupugi/že tak ſuchý a bez dobré° hnutý ſrdce zůſtáwám/a že ne gſem wſſecken před tebú Bohem mý miloſti zapálen/ani tak tuze přiwinut a zažen y roznýcen/yako mnozý nábožený byli. Kteréžto pro welikau wraucý žádoſt/ a ſrdečnau miloſt k přigýmánj od pláče ſe zdržeti nemohli/ ale vſty Těla y Srdce ſpolu/k tobě Pánu Bohu genž gſy Studnice žiwá/ gſau dychtili / nemohauce ſwé lačnoſti giná čegý vkrotiti / ani naſytiti/ gedině leč by twé ſwaté Tělo ſe wſſý radoſtj/ a Duchownýc lakotau/ přigýmali. O prawá a horliwá gegich wjra/a giſtý důwod ſwaté přýtomnoſti twé/nebť ti práwě vznawagý Pána ſwého/ wlámanj chleba/gegichž ſrdce tak wel

mi hořčj w nich / pro Gežjſſe ktery s nimi gde na ceſtě. Ale po hřjchu/daleko gt odemne takowá žádoſt wraucý nabožeſtwj/a ohniwá láſka. Budiž mi miloſtiw ſladky a naydobrotiwěgſſý Pane Gežjſſy / a půgč chudému ſluzebnjku ſwému/aby aſpoň něco málo včil ſrdečné miloſti twé/ při ſwatém přigimánj / aby ſe wjra má wjc a wjc rozmáhala/naděge w dobrotě twé proſpjwala / a láſka gſa Nebeſké Manny okuſſenjm dokonále zapálená/nikdy nezhaſla. Také gt možné miloſrdenſtwj twému / žádoſtiwú miloſt mi propůčiti/a duchem wraucým / když ſe den twého oblibowánj/přibljžjj/mne dobrotiwě nawſſtjwiti. Neb ač takowau žádoſtj ne gſem zapálen/yako twogj wolenj nábožnj/wſſak z miloſti twé té weliké a wraucý žádoſti/gſem chtiwey/proſyc a žádagjc / takowých horliwých mi

lowníkuow twých včasten býti / a gegich swatému towaryšstwij se připogiti.

Muſý Člowěk pokorau a opřenijm ſebe ſamého/miloſti a náboženſtwij nabyti.

Kapitola XV.

MUſýs miloſti náboženſtwj vſtawičně hledati/ bez přeſtánij proſyti / trpěliwě a s daufſánijm očekáwati / wděčně gi přigijti/pokorně oſtřijhati/pilně ſpolu s nij pracowati a Bohu čas y ſpůſob Nebeſkého nawſſtěwenj dokonáwáſby nepřiſſlo/poručiti. A zwlášſtě toho času máſs ſe pokořiti / když žádného náboženſtwij wnitř nečigeš/ a wſſak nepřijmeſs ſe zarmucowati bez rozumu/nebť dáwá Pán Bůh častokrát yako w oka mjenij/ čehož za dlú-

hý čas nechtěl dáti. A někdy také dáwá na koncy což na počátku prosby prohléwal dáti. Neb kdyby wždycky milost dáwal / kdyby koli gi Cžlowěk požádal/ nebylaby člowěku nemocnému sneytedlná. Protož w dobré naděgi a w pokoře/s trpěliwostij má čekána býti. Ale připisug to sobě/a hřjchům swým/ kdyžť nenij dána / aneb kdyžť gē tagně odyatá. Někdy welmi malá wěc / milost odgijmá/ a gest gi na překážku: ačkoli nemá malau ale welikau slauti/která takowému dobré mu gest na skodu protož gestli gi / buďto že gest malá aneb welikáj/od sebe od cyzýs / a dokonále žiw budes/ stane se zač sy prosyl: Neb hned yak se Pánu Bohu z celého srdce oddáss/ a onoho neb tohoto wedlé swé lijbosti a wůle nehledáss / ale wssecko w něm srdečně složijss/ spogené se s Bohem nagdes a pokogného: a tehdáj nic

tak chutnati nebude/aniť se lýbiti/ya-
ko to/ co sobě wůle Božý oblibowati
bude. A protož kdožkoli aumyslu swé°
wpřijmnym Srdcem zhůru k Bohu
pozdwihne/a sebe samého odewssseho
nezřízeného milowánj/a wossklivos-
sti každého stworenj wyprázdnj/ spů-
sobný bude k přigetj Božý milosti/ a
hodný daru pobožnosti. Neb pán
Bůh w to místo požehnánj swé wy-
léwá / kde nádoby wyprázdněné býti
nalézá/ a čijm kdo dokonalegij těmto
dolegssijm wěcě paty vkazuge/a sám
sobě skrze potupu sebe vmýra/ tijm
spýssegij milost přicházý/hognějij se
wylévá / a tijm weyss swobodné srdce
pozdwihuge/a tehdáž widěti/oplýwá
ti/ a diwiti se bude/ a rozssýřowati sr-
dce geho w něm/neb ruka páně s nim
gť/že se y on cele dal w ruce geho až na
wěky : Ay tak požehnán bude Čzlowěk
kterýž hledá pána we wssem Srdcy

swém/a nadarmo nebéře Duſſy swú. Takowý při přigimánj ſwátoſti wečebné / zaſluhuge welikė miloſti s Bohem s ſlúčenj/ neb nemá zřenj na swé náboženſtwj a potěſſenj / ale na čeſt a ſláwu Bożj.

Kterak wſſecky naſſe potře by Panu Kryſtu oznámiti / a geho miloſti žádoſtiwý býti/ a za miloſt žádati máme.

Kapitola XVI.

NAyſladſſj a naymilegſſj Pane Gezu Kryſte/ geho ſ yá nynj přigjti žádoſtiwý gſem/ty znáſs mdobu a potřebu mau/kterúž trpjm/kterak w welikých zloſtech a hřjſſjch yá leżjm/ kterak častokrát gſem obtjżen/pokauſſen/zarmaucen/y poſſkwrnēn: přiſtu-

prygi k tobě pro lékařstwý/a za radu a za pomocný ge ge prosým: Mluwým k tomu / který wssecko wýss/ a gemuž wssecky wnitřnýj wěcy mé gsú známé / a který sám dokonále můžess mne potěssyti/a pomocy. Ty znáss a wýss / kterého dobrého naywýce potřebugi / a kterák gsem welmi chudý w ctnostech. Ay stogým před tebau yá chudý a obnažený/za milost prose/a milosrdenstwý žádagé. Nakrmiž lačného žebráčka swého/zahřeg studenost mau/ ohněm twého milowánj / oswěť slepotu mau / yasnostý přjtomnosti twé/wobrať mi wssecky wěcy zemské w horkost/ wssecky wěcy těžké a protiwné w trpělliwost / wssecky wěcy časné/a stwořené/ w potupu a w zapomenutý. Pozdwihni srdce mého k sobě do Nebe/a nedopaussteg abych se taulal po zemi. Ty sám od nynýčka aby mi chutnal a slatký byl

aż na wěky/neb ty sy sám pokrm y nápog můg/milowánj mé/y radost má sladkost y wssecko dobré mé. O by ty mne přitomnostij swau/wsseho zapálil a spálil/y w sebe samého proměnil/ abych s tebau geden byl Duchem skrze milost wnitřnýho slaučenij/a skrze rozplynutij horaucýho milowánij. Nedopaussteg mne lačného a žijžniwého od sebe odcházeti / ale naloż se mnau milostiwě/yakoż častokrát diwně s swými swatými/nakládal. Nebylby diw żebych od tebe wssecken ohniwým se stal/ a samého sebe nečil/ poněwadż ty gsy oheň wěčný/a wżdycky hořijcý/ milowánij gesto srdce čistij/ a rozum oswěcuge.

O hořijcým milowánij / a chtiwé żádosti/ k přigetj Pána Krysta/řeč Včedlnýka.

Kapitola XVII.

Naywyšſſým nábo=
ženſtwým/a ſhořícým mi=
lowánjm/ſe wſſú ſrdce mé=
ho žádoſtí a horliwoſtí/ žádám tebe
pane přigíti/ yako gſau tebe mnozý
ſwatí/ a nábožní Křeſtiané přigí=
mati žádali/ kteříſto welmi w Swa=
tém obcowání žiwota tobě ſe lýbili/a
w hořícím náboženſtwí trwali. O
Boże můg milowání wěčné/wſſecko
mé dobré/ blahoſlawenſtwí neſkon=
čené/ žádám tě přigíti/ s welikau žá=
doſtí/a nayhodněgſſí wctiwoſtí/kte
rauž geſt kdy měl a ceytiti mohl který
ſwatý. A ačkoli negſem hoden abych
to takowé nábožeſtwí ceytil a měl/w
ſſak předce tak obětugi tobě wſſecky
ſwého ſrdce žádoſti y náchylnoſti/ya=
kobych já ſám měl wſſeckna ta nábo=
ženſtwí/a wděčně zapálené chtiwoſti/
Nýbrž y načkoliby mohla pomyſlyti
myſl pobožná a požádati/ to wſſecko

tobě se wſſ̄ ctí̄ a chwalau y wnitřnī̄ wpřijmnoſtí̄ dáwám/a offierugi/ničehéhož nežádage ſobě zůſtawiti / ale ſebe ſamého y wſſecky wěcy ſwé / tobě dobrowolně/a welmi rád obětowati/ Pane Boże můg/ſtworiteli můg/wykupitely můg / s takowau žádoſtí̄ wctiwoſtí̄/ chwálau y ctí̄ / s takowau wděčnoſtí̄/důſtognoſtí̄ / a miloſtí̄/ s takowau Wěrau/Nadēgj/Láſkau/ y čiſtotau/žádám tě dneſſnj̄° dne přigīti/ yako geſt tebe žádoſtiwá byla a přiyala nayſwatēgſſí̄ Matka twá/ přeſlawná panna Marie / když geſt Angelu ſwaté / genž gi wtělenī̄ twé ſwaté zwěſtowal/náboženě odpowědě la: Ay Dīwka Páně / ſtaniž mi ſe wedlé ſlowa twé°/a yako blahoſlawenī̄ předchudce twůg/ nayſwatēgſſí̄ mezy ſwatými/weliký Jan Křtitel při přito mnoſti twé/ gſa geſſtě w žiwotě Matky

tky swé/ radostně a s weselým Ducha swatého geſt splesel / a potom též kdyż mezy lidmi tebe Pana Geżżſſe chodjcýho vhlédal / welmi se ponížil / a s nábożnau żádostj řekl. Přjtel pak Ženicha/ který stogj a slyſſj s radostj/ raduge se pro hlas Ženicha. Tak také yá/ welikými a Swatými żádostmi/ żádám býti zapálen / a tobě se ze wſſeho Srdce mého docela obětowati. Protoż y wſſech pobożných ſrdcý prospěwowánj/ wraucý żádostj / myſli wywewyſſenj / Bożſké oſwěcowánj/ a Nebeſká widěnj/tobě offierugi a dáwám / ſe wſſemi ctnoſtmi a chwálami/geſſto od wſſeho ſtwořenj/na Nebi y na Zemi tobě se činj / a činiti budau/za mney za ty wſſecky/geſſto modlitbě mé poručenj gſau / aby tak od wſſech hodně byl chwálen / y na wěky ſlawen Přigmiż Pane Boże mug/O-

Beti mé/ y žádosti neskončené chwály a nestýhlého dobrořečenj/ktereż tobě wedlé mnożstwj newýmluwné welikosti twé / sprawedliwě přináležegjcj. Tyť tobě wzdáwám/ a wzdáwati žádám po wssecky dny / y časy żiwota mého/a aby tobě semnú dýky y chwálu wzdáwali wsſechnech duchůw Nebeských/y wssech twých wěrných pokorně pobýżým/prosým a žádám. Ať tě chwálj wssyckni lidé / pokolenj y Jazykowé/ a twé swaté/a nayſladſſj Gwéno/s welikým weſelým/a wraucým nábożenſtwým / ať welebým / a kdożkoli nayſwrchowanějſſj swátoſt twau welebnau uctiwě/a nábożně ſlawj a sprawú wěrau přigjmagj/aby miloſt a ſlitowánj v tebe nalezti zaſlaużili/a za mne hřjſſné° snażně proſyli. A kdyż żadoſtiwého nábożenſtwj a obżiwugjcý° ſlaučenj doſáhnú/

a mi-

a milého potěssenij / a Božského nasycenij / z stolu Nebeského dostanau / aby na mne v bohého a miserného / také pamatowali.

Aby se Člowěk warowal wytazowánij wssetečného / o Swátosti Tiela Krystowa / ale aby smysl swûg / pokorně swaté wíře podrobil.

¶ Kapitola XVIII.

Pass se pilně střijcy / wssetečného a nevžitečného wytazowánij / o této nayhlubssij Swátosti Tiela a Krwe Pána Krysta / gest li nechceš wyhlubokost pochybowánij přigíti / nebo kdo gest zpytatel slawy a welebnosti Božské / zarazen bude od slá

od sláwy. Nebť wýce Bůh můž činiti, než Cžlowěk rozuměti. Pokorně a pobožně prawdy wyhledáwánj, může se dopustiti/ wssak hotowosti/ aby se naprawiti dal/a po spasytedlných smyslých Otcůw swatých choditi se snažil. Blahoslawená sprostnost/ kterážto nesnadných Otázek cesty opaussti/a wpřjmnau cestau Přikázanj Bożských chodů. Mnozý stratili pokoru a náboženstwj/ když chtěli sebe wyssý wěcy widěti. Wýry gest tobě potřebý/ a dobrého żiwota/ ne wysokého Rozumu k hlubokostem taynostý Bożských. Gestli nemůżes rozuměti a obsáhnauti těch wěcý kteréż gsau nižssý tebe/ y kterak muożes dosáhnauti těch/ kteréż gsau wyssý tebe? podday se Bohu/a poniż swého smyslu pod wýru/ a dánoť bude swětlo ymětný/ pokudż potřebné a ż-

žitečné bude tobě. Mnozý mají wagů welikáa pokussenij o wíře/a o welebné Swátosti/ale nemá gím to připisowáno býti/ale sseredněmu nepřiteli: Nedbay na to/aniž se hadey/s myssleníím swým/ a na pochybowánij od ďábla w myssl twau w pussštěné neodpowíday/ ale wěř slowům Božím: wěř Swatým y Prorokem geho/a uteč od tebe nepřítel. Mnohokrát gest užitečné/ že takowé wěcy slauha Božij snássij. Neb on newěrných a hříssných nepokaussij/když nímí bezpečně wládne/wěrným pak a pobožným/rozličnými spůsoby pokoge nedá/a ge trápij. A protož gdi předce/s sprostnau a nepochybnau wěrau/a s upřímnú uctiwostí k welebné Swátosti přistupug: Čemu pak rozuměti nemůžess/to wssemohúcýmu Bohu bezpečně poruč: Neoklamát tě Bůh/

ale

ale ten ſklamán bywá / kdoż ſobě ſa-
mému přijliſs wěřj. Neb Bůh cho-
dj s ſproſtnými / a pokornym zgewu
ge taynoſti ſwé / a dáwá rozum ma-
lickým / otwjrá ſmyſl čiſtým Duſſe /
a ſkrywá před pyſſnými a wſſetečný-
mi miloſt ſwau. Neb rozum lidſký
mdlý geſt / a brzy zklamán býwá / ale
prawá wjra nemůż zklamána býti.
Wſſelikỳ rozum lidſký a přirozené
zpytowánj má Wjry následowati / a
gi nepředcházeti ani ruſſyti / nebo wj-
ra a milowánj naywjcegj mohau /
a w této welebné / nayſwatěgſſj Swá
toſti / ſkrytým ſpůſobem diwné wěcy
půſobj. Bůh bez lethỳ a neſmjrnỳ /
ſwau neobſáhlau mocý / weliké wěcy
a neſpytatedlné na Zemi y na Nebi
prowozuge / aniż mohau býti wyhle-
dáni

báni ſkutkowé geho. Neb kdyby tá-
kowýť byly/ żeby ſnadno rozumem lid-
ſkým pochopenýť byli/ nemohliby
diwneymi/ a newýmluwnými
mi ſlauti.

Wytiſſtieno w Ste-
rém Městě Prażſkém w Im-
preſſý Giřiżka Jákoba
Dačického.

1578.

8.51.6.